2200

Yacco Coyo

1997

Prologi

Tämä kirja perustuu teokseen Ydinsota. Ydinsota käytiin vuosina 2094 – 2095. Sen jälkeen maapallolla ei ollut elossa ihmisiä, eikä eläimiä muualla kuin säteilyltä suojassa kallion sisällä. 2000-luvulla kuuhun oli perustettu asutusta, ja siellä oli rakennettu avaruuslaivat, joidenka tehtävänä oli etsiä uusi planeetta asuttavaksi. Avaruudessa oli kilvan kolme alusta. Yhteisössä, joka oli Kalliovuorilla, asui vuonna 2200 neljä alkuperäistä ihmistä, ja useita klooneja, jotka hoitivat Yhteisön toimintoja. Yhteisön ulkopuolelle pääsi lentokoneella, ja pojat partioivat lähitienoolla seuraten luontoa, joka oli kuitenkin ydinsodan jäljiltä täynnä mustuneita ja kivettyneitä puita ja kylien ja kaupunkien raunioita. Vihreää ei näkynyt missään.

Komentokeskuksessa kuussa oli joukko ihmisiä, jotka hoitivat hallintoa ja avaruusalusten matkaa. Komentokeskus toimi kierrätyksen periaatteella, jokainen molekyyli käytettiin uudelleen, ja vain epäkelpo aines lingottiin aurinkoon. Lisähappi, vesi ja muut tarvittavat ainekset tuotiin Yhteisöstä maasta. Tietokoneet ohjasivat kaikkia Yhteisön ja Komentokeskuksen toimintoja. Yhteydet olivat valoyhteyksiä, ja Kuuhun oli radioyhteys.

Kilpailevan ryhmittymän avaruusaluksen miehistö halusi tuhota maan asutuksen, ja he lähettivät viruksia tuhoamaan tietokonetta, joka ohjasi kaikkea. Onneksi Yhteisössä oli vanha varakone, ja useampi henkilökohtainen tietokone. Päätietokonetta sanottiin Rengastietokoneeksi sen rakenteen johdosta. Yhteisössä kasvatettiin kasveja ja eläimiä ruuaksi, mutta osittain henkilöt söivät ravintopillereitä, joita Rengastietokone valmisti.

Tarina on täysin kuvitteellinen.

Fred heräsi johonkin ulkoiseen häiriööääneen. Hän venytteli jäseniään vuoteellaan, ja sanoi samalla huomenta tietokoneelleen. Vastapäinen seinä heräsi eloon, se muuttui vihertäväksi ja siihen muodostui kolmiulotteinen kuva viehättävästä naishahmosta. Tietokone tiesi aina tarkkaan käyttäjänsä mielialan ja sopeutti näennäishahmon sen mukaan. Samalla kun kuva ilmestyi seinälle, vuode kallistui puoli-istuvaan asentoon. Jokaisella Yhteisön jäsenellä oli oma henkilökohtainen tietokone. Yhteisön muista tarpeista huolehti Rengastietokone, joka piti yhteyttä myös Yhteisön ulkopuolelle.

Mikä se ääni oli, Fred kysyi koneelta? Tietokone vastasi, että etäinen maanjäristys San Franciscon alueella oli aiheuttanut pienen kiven tipahtamisen luolan katosta lattialle.

- Onko järistys vaarallinen?

- Ei tälle Yhteisölle, mutta lähempänä Kaliforniaa järistys on aiheuttanut tuhoja, tosin sillä alueella ei ole asunut sataan vuoteen yhtään ihmistä.

- Hyvä, mitä tänään on aamiaiseksi?

- Kaksi pilleriä, ja yllätysateriana merileväpihvi, sekä palan painikkeeksi outer-uutejuomaa.

- Hienoa, tämä päivähän alkaa hyvin.

Fred pukeutui hopeanväriseen joustavaan pukuun ja vaaleanharmaisiin joustokenkiin. Hän asetti päähänsä kevyen kypärän, jolla kaikki Yhteisön asukkaat ja Rengastietokone pitivät yhteyttä keskenään päivän mittaan. Näin ei tarvittu sisäpuhelimia tai hakulaitteita. Hän liukui vuoteeltaan ja meni käytävään. Käytävässä oli jo liikettä, vastaan tuli Morison, joka hoiti nykyään

Rengastietokonetta.

- Huomenta, sanoi Fred.

- Huomenta Fred, San Franciscon maanjäristys saattaa jäädä vaimeammaksi kuin oletimme. Näyttää siltä, että sensorimme on asetettu alueille, joilta saadaan kaikkein voimakkaimmat kaiut. Tarkkailemme kuitenkin tilannetta vielä jälkijäristysten varalta. Näitkö hyviä unia?

- Nukuin rauhallisesti ja näin unta historiallisesta ajasta. Minun täytyy käydä tänään tietohuoneessa tarkistamassa, oliko sellaisia vaunuja todella olemassa.

Aamiaiselle he saivat seuraa. Miriam oli menossa laboratorioon aamiaisen jälkeen. Häntä kutsuttiin joskus Miu Mauksi. Tytölle tuo nimi sopi hyvin, hänellä oli tummat kihartuvat hiukset ja muutenkin hän oli kissamaisen näköinen. Hänen olemuksensa sopi loistavasti laboratorioon, jonka tehtävänä oli tuottaa uusia yksilöitä, koska säteily oli vienyt kyvyn luonnolliselta lisääntymiseltä.

Nancy tuli myös samaan pöytään. Hän työskenteli kasvien ja eläinten parissa ylhäällä Grillissä. Grilli oli saanut nimensä siitä, että se sijaitsi vuoren laella, siellä missä aurinko vielä joskus paistoi. Grillin hoitajaksi valittiin aina nainen, koska heillä oli kyky hoitaa kasveja ja eläimiä paremmin, jotenkin henkilökohtaisemmin, niin että tulokset olivat olleet vuosikymmen vuosikymmeneltä parempia. Toki kasveillakin oli tunteet, kuten tiedemiehet olivat jo 170 vuotta sitten osoittaneet.

Robottikoira toi aamiaistarjottimet pöytään. Robotit osasivat melkein kaikki samat asiat kuin ihmiset, paitsi ajatella kriittisissä tilanteissa. Joskus tuntui jopa siltä kuin ne ajattelisivat. Oli häkellyttävää katsella robottia silmiin, kun se esitti ratkaisua asiaan.

Neuraaliaivot eivät kyenneet kuitenkaan kaikkeen. Ihminen oli edelleenkin luomakunnan kruunu.

He nielaisivat ensiksi siniset ja vihreät ravinto- ja vitamiinipillerit outerin kera ja keskittyivät aamiaisen suurimpaan nautintoon, luonnollisesta merilevästä tehtyyn pihviin. Tämä oli jotain erikoista marraskuiseen sunnuntaiaamuun.

Merilevä oli kerätty tyynessä valtameressä sijaitsevista viljelyaltaista ja käytetty ennen yhteisöön tuomista antisäteilyttäjässä, joka poistaa säteilyn. Sen jälkeen levä oli käsitelty laitteessa, joka muokkaa sen solurakenteen paremmin ihmiselle sopivaksi. Kypsennys tapahtui infragrillissä, jossa pihvi kypsyi viidessä sekunnissa menettämättä kosteutta ja herkullisuuttaan.

He söivät pihvinsä suurella nautinnolla keskustellen päivän tehtävistä. Fred aikoi lähteä Lenturilla tutkimaan maanjäristyksen aikaansaannoksia rannikon tuntumassa.

Lenturi oli neljän hengen lentolaite, jolla oli ainutlaatuisia ominaisuuksia. Se pystyi levitoimaan kaikissa olosuhteissa. Oli erittäin helppoa suorittaa ympäristötutkimuksia, kun saattoi laskeutua muutaman kymmenen tuuman päähän maan pinnasta ja liikkua kaikkiin suuntiin vapaasti. Ympäristön tutkiminen oli erittäin tärkeää ydinsodan jälkeen siksi, että saataisiin tarvittava tieto mahdollisuuksista aloittaa uudelleenasutus ja viljely tuhoutuneilla alueella.

Miriam oli menossa laboratorioon tutkimaan eilen hedelmöitettyjä soluja, joista oli määrä tulla seuraavat yhteisön hoitajat. Geenimanipulaation avulla voitiin olla varmoja, että tulevat jäsenet olisivat ominaisuuksiltaan sopivia tehtäviinsä. Joskus toki sattui virheitä, mutta virheellinen yksilö voitiin sijoittaa sopivaan

tehtävään ja sopimattomat yksilöt sijoitettiin yksinkertaisesti poistumisosastolle. Yhteisöllä ei ollut varaa elättää ylimääräisiä yksilöitä. Tämä menettely oli hyväksytty Neuvoston kokouksessa ydinsodan jälkeen vuonna 2095. Laboratorion valvonnassa oli lisäksi energiaosaston syväjäädytys, jossa oli jo vuodesta 1999 kerätyt tiedemiehet, joiden uskottiin heräävän eloon, kunhan tiede joskus kehittyisi niin pitkälle, että sairaudet ja kuolema olisi voitettu.

- Mitä sinä aiot tehdä tänään Grillissä, kysyi Morison Nancyltä?

- Olemme aloittaneet syväjäädytettyjen hirssin siementen idättämisen ja odotamme, että ensimmäiset vihreät idut nousevat juuri tänään. Saimme viime kuussa uuden antisäteilyttäjän vedenkäsittelyjärjestelmään ja lisääntyneen vesimäärän turvin voimme aloittaa tärkeimpien ravintokasvien tuotannon jo lähitulevaisuudessa.

- Hienoa, voimmeko saada maissintähkiä paahdettavaksi jo piakkoin?

- Mikäli idätys onnistuu, meillä on hyviä mahdollisuuksia siihen kolmessa kuukaudessa, vastasi Nancy.

Morison aikoi tutkia keskustietokoneen avulla vierasta signaalia, joka oli ilmestynyt jo toistamiseen satelliittiantenniin. Signaali oli tosin huomattavasti alemmalla taajuudella kuin yhteisön taajuudet, ja lisäksi tavallisella radiotaajuudella Yhteisön ja Komentokeskuksen käyttämän valotaajuuden sijaan, mutta jotakin huolestuttavaa siinä oli. On ehkä mahdollista, että jossakin Telluksella on toinen yhteisö, joka on selvinnyt ydinsodasta. Missään tapauksessa signaaleja ei voinut sekoittaa Komentokeskuksesta kuusta tuleviin signaaleihin eikä retkikuntien lähettämiin heikkoihin signaaleihin.

Yhteisön perusta oli luotu jo 2000 luvulla, kun ihmiset olivat

ymmärtäneet louhia luolia selviytyäkseen mahdollisesta katastrofista. Yhteisön käyttämä luola oli syvin kaikista, vuoren huipulta aina 3 mailin syvyyteen. Alimpana olivat Energiaosastot ja Vedenkäsittelyosasto, niiden päällä Laboratorio ja Poistumisosasto, sitten tietokoneet, työskentelytilat, yhteyshuoneet, nuorten opiskelukerros, huolto-osastot, sivulaivassa oleskelu- ja nukkumatilat, ruokailukerros, Hiljainen huone ja vuoren huipulla Grilli, kasvi- ja eläinhuoneet, jotka tarvitsivat luonnollista valoa päivittäin.

Päivärytmi kävi auringon mukaan, vaikka luonnollista valoa ei näkynytkään. Rengastietokone ohjasi kaikkia valoja sen mukaan, missä asemassa aurinko oli. Rengastietokone oli muutenkin keskeinen osa heidän elämäänsä. Se hallitsi henkilökohtaisia tietokoneita. Se annosteli ruoat, piti huolta terveydestä, ja valvoi kaikkia joka hetki. Se piti yhteyttä ulkomaailmaan, Komentokeskukseen kuuhun ja Retkikuntiin, jotka etääntyivät linnunradastamme etsien sopivaa planeettaa asuttavaksi. Se huolehti Lenturien retkistä lähiympäristöön ja keräsi jatkuvasti tietoja ympäristöstä. Se rakensi robottien avulla uusia koneita ja laitteita Yhteisön tarpeisiin. Itse asiassa Rengastietokone valvoi kaikkea. Sen toimintaan voitiin vaikuttaa ainoastaan Komentokeskuksesta kuusta.

Ydinsodan siemen oli kylvetty jo 2000-luvulla, kun maat liittoutuivat yhä suuremmiksi talousalueiksi. Euroopan ja muinoisen Venäjän valtioiden perustettua yhteisen talousalueen myös Aasia reagoi tähän muodostamalla Aasian talousliiton. Arabikansat muodostivat Arabikansojen Yhteisön, johon liittyivät useat Afrikan maat. Niillä, jotka jäivät ulkopuolelle, ei ollut suurempaa taloudellista, tai sotilaallista merkitystä. Amerikan valtiot olivat muodostaneet jo aiemmin Etelä- ja Pohjois-Amerikan maat käsittävän liiton suurNAFTAn. Näin muodostuneet talousalueet kävivät aluksi kauppaa keskinäisiin sopimuksiin perustuen. Kun energiavarat alkoivat ehtyä, sopimuksia purettiin ja alkoi taloussota. Vuoden 2090 aikana

taloussota sai arveluttavia piirteitä. Koska ydinaseita ei ollut hävitetty tehdyistä sopimuksista huolimatta, alkoivat alueet uhata toisiaan sotilaallisesti ensin tavanomaisin asein. Sodan uhkan kasvettua muodostivat Aasia ja Arabia sotilaallisen yhteistyöelimen. Amerikka ja Eurooppa vastasivat muodostaen avoimen sotilaallisen liiton. Näin tultiin vuoden 2093 syksyyn, jolloin sotilaallinen jännitys kasvoi niin suureksi, että Aasian asevoimat hyökkäsivät kohti Siperiaa tavoitteenaan siellä vielä olevat luonnonvarat. Hyökkäyksen seurauksena kummankin osapuolen liittolaiset uhkasivat puutua tilanteeseen. Oikeastaan Ydinsota syttyi vahingossa. Arabian ydinaseiden laukaisukoodi oli uskottu ajatollahien neuvostolle, jota johti 96-vuotias Mullah. Väärinkäsityksen johdosta hän luovutti koodin edelleen 2094 vuoden syksyllä kenraalille, joka antoi salkun vahingossa pojalleen. Poika luuli aluksi ohjaamon kuvia peliksi. Kun yksi aloitti, niin muut tulivat kilvan perästä. Kaikki poliittiset johtajat tuomitsivat ydinhyökkäyksen yksimielisesti, mutta sotilasjohto ei enää kuunnellut vaan toteutti saamansa tehtävän ammattilaisen tavoin. Marraskuuhun mennessä maailman kaikki merkittävät kaupungit oli tuhottu, ydinaseet olivat lähes loppu ja säteily levisi ylempiin ilmakerroksiin pölyn mukana. Seuraavina vuosikymmeninä ihmiset kuolivat nälkään ja säteilysairauksiin. Jäljelle jäivät vain ne yhteisöt, jotka elivät riittävässä suojassa maan uumenissa, ja joilla oli riittävät toimeentuloedellytykset.

Morison liukui liukuportaita pitkin alemmalle tasolle aamiaisen jälkeen, ja kutsui hissin Tietokonekerrokseen. Hissi tuli ja kysyi tunnusta, koska Tietokonekerrokseen vaadittiin tunnus. Morison vastasi: X1110180.Y27, jolloin ovi avautui. Hissi kontrolloi kaikki kävijät, mutta vain Tietokonekerrokseen, Energiaosastoon ja Laboratorioon vaadittiin tunnus. Tunnus tarkistettiin jokainen kerta videokuvan avulla silmänpohjista. Joskus, kun Morison oli ollut väsynyt, hissi ei ollut hyväksynyt tunnusta ensimmäisellä kerralla.

Hissi laskeutui nopeasti Tietokonekerrokseen ja avasi oven toivottaen hyvää päivän jatkoa.

Tietokonekerroksessa Morison suunnisti suoraan Roof-monitorille, koska hän oli Keskustietokoneen pääkäyttäjä. Hän istuutui mukavasti lepotuolille ja sanoi tunnuksensa. Seinälle syttyi vihreä valo, ja miellyttävä naisen ääni sanoi: Huomenta X1110180.Y27, olet 21 sekuntia myöhässä. Miten voin palvella?

- Hae minulle tiedot viimeöisestä Kalifornian maanjäristyksestä.

- Järistys tapahtui 50 mailia San Franciscosta lounaaseen merialueella. Voimakkuus oli 7,5 Richterin asteikolla. Alueella ei ole yhtään hylättyä ydinjätehautaa. Vahingot lähialueella ovat huomattavat. Satelliittien mukaan on mahdollista, että alueelle nousee uusi vulkaaninen saari.

- Mikä on riskiluokitus Pentagon Hill'lle?

- Riskiluokitus on ilman jälkijäristyksiä 0.0001, mutta jälkijäristyksiä saattaa esiintyä.

- Ota yhteys Komentokeskukseen.

- Yhteys muodostumassa ... muodostunut. Yhteys Pegasossatelliitin kautta, koska suora Kuuantenni on huollossa. Ole hyvä.

- Kiitos.

Seinälle muodostui ensin Yhteyssatelliitin kuva, ja sen jälkeen piirtyi Komentokeskuksen valvojan kuva:

- Huomenta Tellus, kuinka siellä voidaan?

- Täällä Morison. Lieviä maanjäristyksiä alueellamme. Pentagon Hill'llä ei ole mitään vaaraa. Tutkimme kuitenkin lähialueet tänään Lenturilla. Oletteko saaneet yhteyttä Spica-retkikuntaamme? Meidän antennimme ei pysty vastaanottamaan niin heikkoa signaalia.

- Viimeksi saamamme tiedon mukaan Spica-retkikunta on loittonemasta hyvää vauhtia aurinkokunnastamme kohti Spica-aurinkoa. On suuria toiveita, että juuri tämä retkikunta löytää sopivan planeetan asuttavaksemme.

- Entä muut retkikunnat? Telluksen säteilytaso ei ole laskenut ollenkaan viimeisten viiden vuoden aikana.

- Pohjantähti- retkikunta on harhautunut Pienen Karhun alueelle, ja siltä vie ainakin sata maan vuotta löytääkseen asuttavan planeetan. Castorin alueelle lähetetty retkikunta on Kaksosten alueella, mutta yhteys retkikuntaan on kovin heikko. Viimeisten tietojen mukaan he ovat heränneet syväjäädytyksestä ja alkavat tutkia lähimpiä planeettoja.

- Kiitos, otan yhteyttä jälleen iltapäivällä.

Yhteys katkaistu... olet jälleen omassa järjestelmässämme.

Jälleen seinällä häivähti outo varjo. Morison kysyi tietokoneelta varjon alkuperää.

- Varjo johtuu alemmalla keskitaajuudella havaitusta vieraasta signaalista. Se häiritsee ultrasekoitinta, jolla oma signaalimme täällä asemalla synkronoidaan vastaanottimeen tulevan valosignaalin kanssa. Sen taajuus on paikallistettu jonnekin tuhannen megahertsin paikkeille, kun oma sisäinen taajuutemme on 988 gigahertsiä. Jokin häiriön kerrannainen osuu samalle taajuudelle. Häiriön alkuperää ei ole voitu vielä selvittää, koska se on niin

lyhytaikainen, mutta oletettavasti se tulee omalta planeetaltamme, sanoi koneen ääni.

- Tutkin tänään iltapäivällä mahdollisuutta rakentaa käytettävistä vanhoista elektroniikkaosista alempitaajuinen vastaanotin omaan tietokoneeseeni, josta voimme siirtää signaalin sinun käsiteltäväksesi, jotta saamme selvää, mikä se on, sanoi Morison.

Fred suuntasi kohti Aputilaa, jossa lennolle valmistautuminen tapahtui. Aputilan monitori kertoi hänelle lennon tärkeimmät tiedot. Hän lentäisi tällä kertaa pohjoisten alueiden kautta San Franciscon seudulle, kävisi Tyynen valtameren päällä tähystämässä mahdollisesti nousevaa saarta, ja palaisi suorinta tietä Yhteisöön. Tällä kertaa hän otti päälleen vahvan antisäteilypuvun. Mikäli maassa näkyisi jotain kiinnostavaa, hän voisi poistua Lenturista. Lisäksi hän varasi mukaansa pienen antisäteilyttäjän, jolla hän voisi poistaa säteilyn poimimistaan esineistä.

Lenturi oli jo valmiina Lentotilassa, ja hän kapusi sisään. Hän tarkisti energian, vaikka tiesi Rengastietokoneen huolehtineen siitä, katsoi että gyrokompassi toimi ja näytti oikein ja lähti liikkeelle kohti säteilylukon iirismäistä silmää. Silmä aukeni ja laski hänet Välitilaan, josta toinen iiris päästi hänet ulos Yhteisöstä tarkistettuaan Lenturin ja Fredin tunnukset. Rengastietokone ei jättänyt mitään sattuman varaan. Fredistä tuntui aina vapauttavalle päästä pois Yhteisöstä ulos maailmaan. Vaikka maailma olikin lähes pelkkää mustunutta kiveä ja jäänteitä ydinsodasta, oli sentään yksi paikka, johon hän aina kaipasi. Tällä kertaa oli käynyt satumainen onni, että maanjäristyksen keskipiste oli juuri Tyynellä valtamerellä. Ollessaan sisällä Yhteisössä hän meni usein iltaisin Grilliin, katseli sen läpinäkyvien seinien läpi merelle päin ja kuvitteli, että hän pääsisi joskus purjehtimaan merelle. Vanhoissa historian tiedostoissa oli paljon aineistoa purjehtimisesta. Iltaisin hän selaili usein vanhoja tiedostoja ajalta ennen ydinsotaa.

Siellä oli hienoja hologrammeja valtameripursista, joilla oli voitettu maailmanympäripurjehdus. Myös videoita purjehduksista saattoi katsella. Tällainen ei ollut mahdollista sataan vuoteen. Hän kuvitteli itsensä reivaamassa voittopurren purjeita satamassa, kun Lenturi nytkähti oudosti. Fred havahtui haaveestaan. Hän lensi Colombia-joen yllä ja nytkähdys johtui suunnanmuutoksesta, kun Lenturi seurasi joen uomaa. Ennen niin vuolas joki oli nyt pahainen likainen puro, koska ydinsodan jälkeen sateet olivat melkein lakanneet. Uomassa virtaava likainen vesi sai hänet heräämään karusti todellisuuteen.

Hän tarkkaili vettä, ja joen vierustan maastoa löytämättä mitään mielenkiintoista. Kaikki kasvillisuus oli palanut ydinsodan jälkeen, ja vain kaikkein paksuimpien punapuiden runkoja oli pystyssä kivettyneenä. Hän painoi tarkkailukytkintä ja kertoi näkemänsä suoraan Komentokeskukselle. Tarkkailija Komentokeskuksesta kuittasi tiedon rutiininomaisesti, aivan kuten edellisillä lennoillakin. Hän antoi Lenturille uudet koordinaatit, joten Fred saattoi jälleen keskittyä kuvitelmiinsa. Seuraavaksi hän tulisi Seattlen yläpuolelle. Siellä olisi selvitettävä maanjäristyksen laajuus. Tosin aikaisemmat maanjäristykset ja ydinsota olivat moukaroineet Seattlen lähes tuntemattomaksi raunioksi. Kuitenkin vielä voi hahmottaa monia katuja, jota hän oli nähnyt vuosisata sitten otetuissa vanhoissa hologrammeissa. Vielä vanhemmista valokuvista hän oli nähnyt kaupungin kauneuden kauan sitten. Nyt oli taas aikaa ajatella asioita, kun Lenturi ja Komentokeskus huolehtivat suunnasta.

Hän ajatteli Miriamia. Miten monta kertaa he olivat piiloutuneen illalla ilman kypäriä Grilliin katsomaan keinotaivasta. Totta kai tietokone tiesi sen, mutta sillä ei ollut keinoa hiiskua siitä sanaakaan edes Morisonille. Ainakaan Morison ei ollut ottanut sanallakaan asiaa esille. Komentokeskus ei voinut tietää siitä, koska hän sai suorittaa tarkkailulentonsa vapaasti. Monta kertaa Komentokeskus oli myöntänyt hänelle jopa luvan poistua aluksesta. Niin, Miriam oli niin

ihana. Hänen vierellään oli vapaus, jota Yhteisössä ei muuten juuri tunnettu. Hän tunsi väristyksen ajatellessaan tyttöä. He molemmat olivat niitä harvoja Yhteisössä eläviä ihmisiä, jotka olivat aitoja koeputkilapsia. Useimmat Yhteisön työntekijät olivat klooneja, koska kloonaus säästi syväjäädytyksessä olevia aitoja soluja. Komentokeskuksella oli toive siitä, että Retkikunnat löytäisivät sopivan planeetan asuttavaksi, ja saatettaisi aloittaa jälleen uusi uljas ihmiskansa paremmin lähtökohdin. Toisaalta tekniikka kehittyi ja oli toiveita siitä, että muutaman sadan vuoden kuluttua Tellusta voitaisiin jo asuttaa rajoitetusti.

Kloonaus tuotti kyllä hyviä yksilöitä, mutta kaikki kloonit olivat esikuvansa kaltaisia. Yhteisön kehitys oli ollut vaarassa pysähtyä, kun koeputkilapsia ei tuotettu. Komentokeskus oli huomannut tämän jo 2150-luvulla. Ne solut, jotka oli ehditty varastoida syväjäädytykseen ennen ydinsotaa, olivat nyt kullan arvoisia. Vuoden 2180 paikkeilla geenimanipulaatio oli jo niin pitkällä, että voitiin turvallisesti varioida kloonien ominaisuuksia, mutta luonnollista evoluutiota se ei vastannut. Komentokeskus ja Yhteisön Laboratorio olivat pyrkimässä samaan päämäärään, luonnolliseen lisääntymiseen.

Fred mietti Lenturin lentäessä suhdettaan Miriamiin. He olivat melkein saman ikäisiä, kasvatettu yhtä aikaa samassa lastenosastossa ja toimineet sitten rinta rinnan Yhteisössä. He haaveilivat molemmat samoista asioista. Heillä oli vielä runsaasti vuosia ennen Poistumisosastolle joutumista. Tai ei se oikeastaan ollut joutumista. Sinne pääsivät kaikki viisikymmenvuotiaat, ja kerrottiin, että he kokivat ihania kokemuksia ennen poistumistaan.

Lenturin summeri piippasi pari kertaa herättääkseen Fredin unelmistaan. Oltiin Seattlen yläpuolella. Maisema oli masentava. Talot olivat sortuneet ydinhyökkäyksessä, ja kadut olivat täynnä kiviä ja ruostunutta terästä. Aika ja tuulet olivat muovanneet talojen hahmot

epämääräisiksi kukkuloiksi. Meriveden noustua 2100-luvulla osa kaupungista oli veden vallassa. Lenturin viistokamera tallensi kuvaa, ja lähetti sen suoraan Komentokeskukseen. Komentokeskuksen tietokoneet vertasivat kuvaa aiempaan, ja raportoivat suoraan Komentajalle.

- Täällä Komentokeskus, kuului pienoiskalvokaiuttimesta. Eteläisillä alueilla on muutoksia hieman, mutta muuten kuvat ovat vastaavia. Voit jatkaa matkaasi San Franciscon yläpuolelle.

Lenturi kallisti voimakkaasti vasemmalle, ja kohosi korkeammalle vähentääkseen säteilyn vaikutuksia.

Lennon tasaannuttua Fredillä oli taas aikaa ajatella. Oikealla siinsi Tyyni valtameri. Meren näkeminen nosti aina Fredin mieleen muistoja menneisyydestä. Meri oli selviytynyt ehkä parhaiten kaikista Telluksen elementeistä. Kasvihuoneilmiö oli lisännyt veden määrää niin valtavasti, että ellei säteilyä olisi, voisi kuvitella, että meri oli ennallaan. Pintavesissä ei ollut havaittu kaloja yhdeksäänkymmeneen vuoteen, muisti Q, mutta syvempiä vesiä ei ollut päästy tutkimaan tarvittavan teknologian jäätyä pommien alle. Siinä oli vielä haastetta tuleville sukupolville. Fred havahtui ajatuksistaan. Eihän sukupolvia enää ollut kloonauksen ja koeputkilapsien aikakautena. Oli vain vuosikertoja. Hän itse oli vuosikertaa 181 ja Miriam oli vuosikertaa 182. Niin, Miriam, tänä iltana oli aika keskustella vakavasti hänen kanssaan tulevaisuudesta. Heillä oli vielä aikaa, ja jos he keksisivät jotain erikoista, kenties Komentaja ottaisi heidät yhdessä Komentokeskukseen. Näin oli tapahtunut viitisentoista vuotta sitten, kun Una oli kunnostautunut kloonien kehityksessä. Komentaja oli halunnut hänet kehittämään Komentokeskuksen Laboratoriota.

Meri kimalteli oikealla, ja vasemmalla erottui länsirannikko. Oli se kummaa, miksi meri kiehtoi aina ihmisen mieltä. Hän oli tutkinut

vanhoja tiedostoja viikko sitten, ja löytänyt sieltä mainintoja tutkimusmatkailijoista, jotka joskus muinoin olivat ehdoin tahdoin jättäytyneet meren armoille löytääkseen uusia maita. Oli jotenkin kiehtovaa, että ihminen ei ollut tiennyt Telluksen olevan pallo. Hänelle oli epäselvää, missä vaiheessa historiassa ihminen oli tehnyt tämän tärkeän havainnon. Täytyy kaivaa vanhempia tiedostoja, hän tuumi.

Miriam saapui hissin luokse ja sanoi tunnuksensa. Hissi kuittasi tunnuksen, ja siirsi hänet äänettömästi laboratoriokerrokseen. Laboratorion ovi vaati häntä lausumaan tunnuksensa. Miriam toisti ajattelematta: M1212182.Z54. Ovi aukeni ja hän käveli ensitöikseen uusimpien hedelmöitysten luokse. Oli aika tarkistaa tulokset. Yhteisöllä ei ollut varaa menettää yhtään koeputkilasta, sillä solut syväjäädytyksessä olivat käyneet vähiin.

Hän siirsi koeputkitelineen mikroskoopin luokse ja aloitti tarkastuksen. Koeputkia oli viisi, sillä nyt oli varauduttu seuraavan avaruusretkikunnan lähettämiseen viidentoista vuoden kuluttua. Tavallisesti ei ollut lupa hedelmöittää vuosikertaa kohti kuin yksi lapsi. Itse asiassa koeputkia olisi tarvittu vain neljä, mutta viides oli siltä varalta, että jokin menisi vikaan. Näistä aluista tulisi viidentoista vuoden kuluttua Yhteisön tärkeimpiä yksilöitä. Solut olivat sopivassa ravintoliuoksessa elämän alkutaivalta varten. Hän siirsi ensimmäisen putken mikroskoopin alle. Jakautuminen oli jo alkanut. Tämä ainakin olisi onnen lapsi. Hän siirsi seuraavat putket mikroskoopin alle kunkin vuorollaan, ja totesi elämän ihmeen jälleen alkaneen kaikissa putkissa. Olisikohan näiden joukossa seuraava Komentaja? Ajatus kiehtoi häntä. Olisi ollut mahdollista tarkistaa sukupuoli jo tässä vaiheessa, mutta Komentokeskuksen ohjeiden mukaan se tehtäisiin myöhemmin. Ei silti, eihän sukupuoli ratkaissut kaikkia asioita. Hän siirsi putket telineessään takaisin hautomoon, jossa oli sopivat olosuhteet elämän alulle. Kloonit hoitaisivat hautomoa huolella ohjeiden mukaan. Jos

jokin menisi vikaan, hän saisi heti tiedon siitä.

Seuraavaksi hän tarkasti kloonaamon. Uusin erä oli siirretty jo lasten osastolle Laboratorion takaosaan. Siellä jokeltelivat iloisesti kaikki kymmenen kahdeksan kuukauden ikäistä kloonia. Hoitajat olivat syöttäneet jo vauvat. Hän kyseli kuulumisia ja kuuli kaiken olevan hyvin.

Hän siirtyi Laboratorion tarkimmin varjeltuun paikkaan, geenimanipulaatio-osastolle. Osaston hoitaja raportoi illan ja yön kuulumiset. Pienten lasten vaikeiden tautien muuntamisessa oli edistytty jonkin verran. Erityisesti klooneja kohdanneen surkastuman geeni oli löytynyt. Nyt oli vain keksittävä keinot geenin korjaamiseksi ja siirtämiseksi alkioihin juuri oikeassa kehitysvaiheessa. Näin saataisiin enemmän hyödyllisiä yksilöitä.

Kierroksen jälkeen hän siirtyi työhuoneeseensa ja istuutui lepotuolille. Tietokone toivotti hänet tervetulleeksi ja kysyi, mistä päivän työskentely aloitettaisiin. Hän pyysi pienen lepotauon aluksi ja aloittaisi sitten geenipankin läpikäynnin. Seinä värjäytyi vaalean vihreäksi, aivan hänen ajatustensa mukaan. Miriam sulki silmänsä ja ajatteli iltaa. Seinä muutti värinsä vaaleanpunaiseksi. Illalla olisi taas aikaa keskustella Fredin kanssa, ja tutkia kenties vanhoja tiedostoja. Häntä kiehtoi erityisesti aika ennen vuotta 1950. Niistä tiedoista päätellen, joita Rengastietokoneelle oli tallennettu, ihmiset olivat olleet onnellisempia kuin myöhempinä aikoina. Hänelle ei vain ollut vielä selvinnyt, miksi. Hän muisti Fredin ja pieni väristys kävi hänen lävitseen. Olisikohan se mahdollista? Seinälle ilmestyi tulipunainen ruusu.

Nancy nousi aamiaisen jälkeen Grilliin, ja aloitti kierroksensa eläimien parissa. Ensimmäisinä olivat kaniinit. Kaikki näytti olevan kunnossa, eriväriset kaniinit loikkivat häkeissään välittämättä tuon

taivaallista maailman menosta. Siitoskanit tulivat uteliaina haistelemaan hänen kättään. Pienemmät poikaset olivat arempia. Kaniineita oli kaikkiaan 127. Oli suoranainen sattuma, että ydinsodan syttyessä joitakin eläimiä oli riittävässä suojassa. Heillä oli tarkoitus laajentaa kanitarhaa, kunhan voitaisiin tuottaa riittävästi ruokaa kaikille ahmateille. Kaniinit olivat ryhtyneet tarmokkaimmin lisäämään sukuaan kaikista nisäkkäistä Yhteisössä. Yksi emo saattoi saada viisi poikuetta vuodessa joissa jokaisessa oli 5-8 poikasta. Tästä oli suuri apu Yhteisön proteiinin tarpeeseen. Oli vain huolehdittava eläimien henkisestä hyvinvoinnista, jotta jatkuvuus olisi turvattu. Kanien vieressä viiriäisten häkeissä kävi vilske. Keinosiemenet kelpasivat aamiaiseksi. Viiriäisiä oli viisikymmentä. Niitä oli juuri ja juuri lajin säilyttämiseksi. Munia kyllä syntyi, mutta hautominen oli ongelma. Oli koetettu kaikki keinot poikasten saamiseksi, ja kannan lisäämiseksi, mutta vain joka kymmenes muna kuoriutui. Keinohautomisesta ei ollut mitään apua eikä keinohedelmöitys ollut tuottanut tulosta. Säteily keräsi armotonta satoaan. Ei silti, tilaakaan ei ollut riittäväsi kovin suurelle kannalle.

Kalat bataatin alaisissa altaissa voivat oikein hyvin. Karpit pyörähtelivät komeasti altaassa loistaen. Ne saivat ruokansa osaksi kasvien kanssa symbioosissa, osaksi hoitajien toimesta. Kaloja oli toki muitakin lajeja. Sadan vuoden aikana oli ehditty kokeilla kaikenlaisia symbiooseja, mutta karpit näyttivät menestyvän parhaiten. Yhteisölle oli tärkeintä tuottaa ihmiselle kelvollista ravintoa.

Hän keskusteli hetken Grillin vakituisen hoitajan kanssa kunnes päästi tämän alas. Kasvipuoli näytti voivan olosuhteisiin katsoen oikein hyvin. Salaatti näytti itävän. Tosin veden tarve oli nähtävissä. Pavut ja herneet kasvoivat ihan silmissä, vaikka valaistus ei keinotaivaasta huolimatta ollut kehuttava. Palkokasveille oli kunniaksi se, että ne tuottivat huomattavasti kasvuenergiaa seuraaville sukupolville. Kaikki maatuva organismi käytettiin aina hyväksi.

Veden määrän nyt lisääntyessä ainakin palkokasvien viljelyä voitiin lisätä. Porkkanan taimet näyttivät voivan ainakin nyt kohtalaisesti. Hän mittaili katseellaan Grillin tiloja kasvipuolen lisäämistä silmällä pitäen. Lopuksi hän meni toimistotilaan ja aloitti siementiedostojen selaamisen löytääkseen sopivia uusia kasveja syväjäädytyksestä viljeltäväksi.

Näkymä San Franciscon yläpuolelta oli lohduton. Se, mikä oli ollut vielä jäljellä, oli luhistunut. Koko kaupunki oli pelkkää soraläjää. Ei silti, että kaupungin säilymisestä olisi ollut mitään hyötyä. Säteilyn vuoksi siellä ei olisi voinut asua kuitenkaan. Lenturi kaarteli kuvaten viistokamerallaan näkymää ja lähetti kuvat Komentokeskuksen antenniin. Komentokeskus kuittasi tiedot ja antoi luvan kaartaa merelle. Fred tähysti nyt keskittyneesti ulapalle. Aluksi näkyi vain loivia aaltoja, mutta lähestyttäessä järistyksen keskipistettä hän havaitsi höyrypilven. Toden totta, jotakin oli tapahtumassa. Maata tai kiviä ei vielä näkynyt, mutta ilmiselvästi oli mahdollista, että syntyisi uusi saari. Saaren puskiessa esiin maan ja meren uumenista sen säteilytaso olisi huomattavan alhainen, ja elämälle olisi uusi mahdollisuus. Kaarreltuaan aikansa pilven ympärillä Fred sai luvan kääntyä kotimatkalle. Tai oikeastaan, ajatteli Fred, eihän hänellä ollut kotia siinä merkityksessä kuin ihmisillä oli ollut ennen vanhaan. Paluumatka oli pelkkää rutiinia, Lenturi nousi korkeammalle vähentääkseen säteilyn määrää, ja suuntasi Pentagon Hill'lle. Fred päätti mennä raportoinnin jälkeen tutkimaan historiatiedostoja tietohuoneeseen. Miriamin hän ehtisi tavata illallisen jälkeen, kun muut rauhoittuisivat omiin toimiinsa. Hän syventyi vielä Yhteisön elinmahdollisuuksiin.

Yhteisö oli kehittänyt vähien jätteidensä kierrätyksen huippuunsa. Ainoastaan vahingoittuneet molekyylit ja myrkylliset aineet, joita ei voitu hajottaa, koottiin astioihin ja lähetettiin kerran vuodessa Lenturia suuremmalla Liihottimella avaruuteen, jossa ne

koottiin yhteen Komentokeskuksen jätteiden kanssa, ja singottiin kohti aurinkoa. Kaikki hyödynnettävissä oleva jäte vietiin Energiaosastolle ja kierrätettiin takaisin käyttöön. Molekyylit eroteltiin ja koottiin uudelleen ultra-autoklaavissa ehyeksi aineeksi. Näistä molekyyleistä valmistettiin keinotekoinen ruoka, vaatteet ja varusteet, sekä esineet joita tarvittiin. Luolan pohjalta oli porattu syviä reikiä maan sisään. Niistä saatiin lisää alkuaineita ja samalla tarvittava lämpöenergia. Joissakin porausrei'issä oli kaasuhydraattia, kiinteässä muodossa olevaa metaania, josta lämpöenergian avulla saatiin raaka-ainetta uusille materiaaleille. Autoklaavit muodostivat metaanista käyttökelpoisia yhdisteitä.

Sähkö tuotettiin osaksi aurinkokennoilla ja lopun sähkön toimitti Komentokeskus mikroaaltosäteellä kuusta. Silloin, kun aurinko ja kuu olivat näkymättömissä, sähköä saatiin staattisista varaajista, jotka sijaitsivat Energiaosaston perällä erillisessä luolassa. Varavoimalana oli Energiaosaston syrjäisimmässä kolkassa 10 MW fuusiovoimala Auratus, jollaisia ihmiskunta kehitti juuri ennen Ydinsotaa. Se sai energiansa vedystä, jota oli vapaasti saatavilla vedestä. Oli onni, että ihmiset, jotka louhivat Pentagon Hill'in luolat, olivat louhineet myös tunnelin, jota pitkin saatiin pohjavettä. Pohjavesi oli saastunutta, mutta se kelpasi Auratukselle sekä ultrafilttereiden ja antisäteilyttäjän läpi käytettynä myös yhteisön lisävedeksi. Yhteisöhän kierrätti vetensä mahdollisimman tarkkaan.

Vuoden 2045 paikkeilla, kun syviä reikiä porattiin, havaittiin vähäinen kaasu- ja öljyesiintymä vuoren alla. Silloisilla menetelmillä esiintymää ei voitu vielä hyödyntää, mutta myöhemmin esiintymä otettiin käyttöön. Yhteisön vähäisiin tarpeisiin siitä riitti raaka-ainevaroja vielä sadoiksi vuosiksi.

Lenturi kaartoi jyrkästi oikealle, ja Fred havahtui. Tiedustelumatka oli ohi. Lenturi lensi sisään ulommasta iiriksestä ja

puhdistus alkoi. Automaatti puhdisti Lenturin ja Fredin varusteet rutiininomaisesti atomipölystä. Yhteisöön ei saanut päästä yhtään pölyn hiukkasta, sillä ne voisivat jäädä lopuksi ikää, ja niissä saattaisi olla plutoniumia, jonka säteily vaimenisi vasta kymmenien tuhansien vuosien kuluttua. Puhdistuksen ja tarkastuksen jälkeen Fred pääsi Lenturinsa kanssa sisemmän iiriksen kautta lentotilaan.

Jätettyään Lenturinsa Rengastietokoneen huostaan Fred päätti mennä tietokonetilaan tapaamaan Morisonia.

Fred laskeutui Lenturien latauskojeasemalle, jossa hissi kysyi tunnusta. Fred vastasi Q1505181.C35. Hissi kysyi vierailun syytä. Fred vastasi, että hänellä oli kiireellistä asiaa Morisonille. Rengastietokone otti yhteyttä hissiin, ja kertoi Fredille, ettei hänellä ole oikeutta Energiaosastolle. Fred selitti painaen henkilökohtaisen tunnuslevynsä tunnistimeen, että hän menisi ainoastaan Energiaosaston kautta Tietokoneosastolle Morisonin vieraaksi. Rengastietokone pyysi häntä katsomaan sensoriin tarkistaakseen henkilöllisyyden. Rengastietokone varoitti poikkeamasta reitiltä, mutta myönsi luvan läpikulkuun. Fred pääsi Energiaosaston pääkäytävään ja meni suoraan päähissille. Mennessään hän mietti ties tuhannenko kerran, voidaanko Rengastietokonetta huijata?

Noustuaan kaksi kerrosta hän saapui työskentelytilan aulaan. Siellä hänen oli ilmoitettava uudelleen tunnuksensa ja asiansa. Ovi vastasi: Odota, kunnes Morison saapuu.

Kului tovi, ja Morison saapui.

- Hei Fred! Mikä yllätys, että olet täällä. En osannut odottaa sinua. Täällä käy niin harvoin vieraita.

- Tulin oikeastaan äskeisen tutkimusmatkani virittämänä.

Näin San Franciscon lounaispuolella melkoisen geotermisen ilmiön. Oletko tutkinut lounaispuolen geologiaa?

- Oikeastaan Rengastietokone on tehnyt tätä tutkimusta kaiken aikaa sen jälkeen, kun edellinen Grye WW-WWX-5550-koneemme oli koonnut kaiken datan sitä ennen. Mutta kumpikaan ei kyennyt ennustamaan edes tätä pientä maanjäristystä. Maapallon kuorten liikkumisiin nähden olemme aika hatarien ennusteiden varassa vieläkin. Toki nämä koneet tulostavat kaiken havaitsemansa, mutta se ei vielä riitä.

- Muuten, harrastin hieman elektroniikkaa lentosi aikana ja sain aikaiseksi vastaanottimen, jolla saimme mielenkiintoisen viestin ulkoa. Jostakin syystä Komentokeskus ei ole siepannut sitä. Rengastietokone on juuri dekoodaamassa viestiä, jos sinulla on aikaa odottaa, voimme katsoa sen viestin sisältöä.

Seinän väri vaihtui keltaiseksi.

Viesti on tämä; en pysty dekoodaamaan viestiä juuri nyt tämän paremmaksi: RENDE... WOMEN JUZHU ZAI XUEDONGIN FUJIN WUTONGQIAO. RUQUO ZAI NALI SHI...SHENMING...JIECHU WOMEN...XIAOXI GMT-8+0,5. WOMEN PINQIONGDE LIUXINGDE... SHOUYINJI. GAOPINLU 948,5 MHz. WOMEN ...HAI...86... . WOMEN XIANGXIN KUAILE JIEQUO. XIN CHEN.

- Käännä viesti.

- En ole varma, saanko käännettyä viestin ymmärrettävästi, koska viesti on puutteellinen ja koska se on kirjoitettu pinyin-kiinaksi jota ei ole käännetty Rengastietokoneelle koskaan täydellisenä.

- Tässä käännös: “IHMISET...ELÄMME LUOLASSA LÄHELLÄ WUTONGQIAOTA. JOS TEITÄ ON ELOSSA... JOSSAIN..., LÄHETTÄKÄÄ VIESTI... GMT-8+0,5. VIRTAA

VÄHÄN... RADIOON. TAAJUUS 948,5 MHz. MEITÄ... ON... ENÄÄ... 86... USKOMME ONNELLISEEN LOPPUUN. XIN CHEN.

- Viesti voi olla jossain määrin epäselvä, koetan löytää ensi yönä vanhoilta nauhoilta lisää tietoa kiinan kielen kääntämiseen.

- Missä on Wutongqiao?

- Vanhojen karttojemme perusteella Keski-Kiinassa Daxue shan-vuoriston laitamilla. Kaupungin lähellä virtaavat Dadu- ja Min-joet.

- Se selittäisi sen, miksi elämä on jatkunut siellä näinkin kauan. Rengastietokone, huomaatko, emme ole yksin. Tästä täytyy kertoa Komentokeskukseen heti.

- Saanen huomauttaa, että yhteyden Komentokeskukseen saa ottaa yhteysaikojen ulkopuolella vain hätätilanteessa.

- Viis siitä nyt, meillä on jymyuutinen kerrottavana. Voin päästä puheisiin itse Komentajan kanssa. Ota yhteys.

- Jos välttämättä haluat yhteyden, anna hätäkoodi.

- X2200C365B7.W

- Yhteys muodostumassa...Yhteys muodostunut.

- Täällä Komentokeskus, olette ottanut yhteyttä Komentokeskuksen Hätätietokoneeseen. Selostakaa lyhyesti syy ja keneen haluatte yhteyden.

- Täällä Morison Yhteisöstä. Olemme saaneet tärkeän viestin Tellukselta Kiinasta ja haluan yhteyden Komentajaan.

- Viesti on hätäluokituksessa luokassa IIB. Olemme kirjanneet viestinne. Komentaja saa sen jakelussa IIIA. Komentaja

ottaa tarvittaessa yhteyttä. Voitte lähettää sieppaamanne viestin seuraavassa yhteydenotossa. Yhteys katkaistu.

- Pahuksen tietokoneet. Niitä ei voi ohittaa sitten millään. Täytyy pitää varansa seuraavassa yhteydessä Komentokeskuksen päivystäjään.

Pahuksen tietokoneet, tuumi Fred itsekseen. Toisaalta oli mukavaa olla lennolla, jolla ei tarvinnut pitää huolta suunnasta, mutta hätätilanteessa tietokoneet hallitsivat kaikkea. Kuin yhteisestä ajatuksesta Fred ja Morison ottivat yhteyskypärät pois päästään.

- Mitä aiot tehdä tuolle viestille?

- Ajattelin jo rakentaa oman lähettimen omaan henkilökohtaiseen tietokoneeseeni, jotta saisin viestin selville paremmin. Näyttää kuitenkin siltä, että Rengastietokone haluaa hallita meidän Yhteisöämme, joten on parempi, että yritämme yhdessä huijata sitä jollakin tavalla.

- Voisinko ottaa jonkinlaisen radion mukaani lennolle?

- Sinäpä sen sanoit, rakennan ensi yönä radion heidän taajuudelleen, mutta miten saamme sen Lenturiin?

- Pyydetään Komentokeskuksesta yhteislento aamuyöksi tarkkaillaksemme uuden saaren syntyä ja mahdollisia vulkaanisia muodostelmia ennen auringon nousua. Silloin lähetysaika sattuu oikeaan aikaan, eikä Komentokeskus huomaa mitään.

- Koetan saada vastaanottimen mahdollisimman pieneksi, jotta sen voi kätkeä hyvin. Voimme käyttää Lenturin paristoja energialähteenä.

- Nyt minun on kiirehdittävä ilmoittautumaan lennolta, mutta puhutaan illalla Hiljaisessa huoneessa vielä asiasta.

Niin Fred poistui tietokoneosastolta kevyt kypärä kainalossaan ylempiin kerroksiin odottamaan iltaa ja tapaamista Miriamin kanssa.

Hissi huomautti heti siitä, että Fredillä ei ollut kypärä päässä. Sen oli kysyttävä erikseen tunnusta. Fred ajatteli, että olipa hän huolimaton, eihän tuollaista saisi tapahtua eteenkään, kun aikoi huijata Rengastietokonetta. Kuinkahan Morison aikoi viedä radionsa Lenturiin?

Ystävykset nauttivat lounaan totuttuun tapaan samassa pöydässä. Morison kertoi tytöille salaperäisestä viestistä. He olivat uteliaita tietämään, oliko tuolla kiinalaisella yhteisöllä jotakin sellaista, jota Yhteisöstä puuttui.

- Onkohan niillä muita eläimiä, joista olisi apua ruokavalion yksipuolisuuteen, ihmetteli Nancy?

- Sen saamme selville, kunhan saamme paremman yhteyden. Täytyyhän siellä jonkun puhua englantiakin vastasi Morison.

- Kuinkahan he ovat selviytyneet nämä vuodet Ydinsodan jälkeen saamatta yhteyttä meihin, mietti Miriam?

- Ilmeisesti heidän teknologiansa on varsin alkeellista, ainakaan heillä ei ole ollut mahdollisuutta poistua kauaksi luolastaan. Saamme varmaankin pian luvan vierailla siellä, otaksui Fred.

- Oletko ilmoittanut tästä Komentokeskukseen, kysyi Nancy Morisonilta?

- Ilmoitan sen iltapäivällä rutiiniyhteyden aikana, sanoi Morison salaten aamupäiväisen yrityksensä. Fred halusi vaieta myös asiasta, jotta heidän salainen hankkeensa ei paljastuisi.

Iltapäivä sujui jokaiselta vanhalla rutiinilla. Morison otti yhteyden Komentokeskukseen, ja sai kuulla, että yhteyksiä hoitava henkilö tutkisi saadun viestin tarkkaan. Komentaja ei ollut uskonut viestin aitouteen. Hänen mielestään jonkin toisen yhteisön olemassaolo olisi paljastunut ajat sitten. Paremminkin hän otaksui viestin tulleen vihollisen avaruusretkikunnalta, jonka tiedettiin seikkailevan jossain Linnunradalla.

Fredin oli vuoro tutkia Rengastietokoneen avulla edellisellä viikolla keräämiään tietoja Telluksen tilasta. Heillä ei ollut tietoja Aasian mantereelta, koska otaksuttiin kaiken tuhoutuneen siellä. Hän aikoi kuitenkin urkkia Rengastietokoneelta Ydinsodan aikaisiin tietoihin pohjautuen ennusteita tapahtumista Daxue shan-vuoriston tienoilta. Fred meni iltapäivällä suoraan tietohuoneeseen.

Fred istahti tietohuoneen pöydän ääreen, ja sanoi koneelle:

- Etsi arkistot vuodelta 2094
- Arkistot ovat valmiina
- Näytä kartta pommien iskemistä, myöskin harhautuneista, 25 ja 30° leveyspiirin ja 100 ja 105° pituuspiirin väliltä

Kartta levisi seinälle. Iskemiä oli tiheässä Kunmingin tienoilla, mutta mitä pohjoisemmas Fredin katse nousi, sitä harvemmassa oli iskemiä. Oli siis mahdollista, että säteilytaso ei ollutkaan siellä niin korkea, kuin oli kuviteltu. Wutongqiao oli ruudun pohjoislaidassa mutta Fred vältti edes ajattelemasta sitä, sen paremmin kuin kiinalaisia kohtalotovereita, ettei Rengastietokone saisi vihiä hankkeesta. Harhautukseksi hän pyysi vielä useita karttoja eri puolelta Tellusta. Niissäkin oli alueita, joissa iskemiä oli harvemmassa, mutta ei niin harvassa kuin äskeisessä kartassa.

Hän pyysi raportit ilman kosteudesta, sademääristä, säteilymääristä ja pilvisyydestä Kalliovuorten seudulta ja jäi hajamielisenä tarkastelemaan niitä. Hän otti kypäränsä pois ja ajatteli raportteja katsellessaan Kiinan vuoristoa. Rengastietokone ei reagoinut tähän, koska uskoi Fredin miettivän raportteja.

Ystävykset kokoontuivat päivällisen jälkeen Hiljaiseen huoneeseen viettämään alkuiltaa. Päätettiin katsoa seikkailuelokuva. Elokuva katsottiin kypärät päässä ja kädet ohjauskahvoilla. Aluksi jokainen sai ehdottaa aihetta joista valittiin paras. Tietokone siirsi elokuvan kypärien avulla suoraan aivoihin siten, että jokainen näki elokuvan kolmiulotteisena, kuin olisi siinä itse mukana. Tapahtumiin voitiin vaikuttaa puheen ja kahvojen avulla. Tällä tavalla saatiin todellisuuden tuntu. Aihe oli luolaihmisen seikkailu hirmuliskojen maassa. Aluksi jokainen liikkui kallioisessa maastossa suojassa hyökkäyksiltä, mutta elokuva pakotti etenemään avoimemmalle tasangolle. Kun hirmulisko ilmestyi toden tuntuisesti kallion takaa, tytöt kirkaisivat pelosta, vaikka mitään vaaraa ei ollutkaan. Poikien oli vuorostaan keksittävä keinot pelastautumiseen.

Elokuvan jälkeen Miriam ja Nancy halusivat seuraavaksi illaksi valita vähän rauhallisemman aiheen, esimerkiksi 1950-luvun rakkaustarinan.

Fred iski silmää Miriamille niin, etteivät toiset huomanneet. Molemmat ymmärsivät merkin. Nancy halusi tutkia vielä historiatiedostoista menneisyyden kasvikuntaa ymmärtääkseen paremmin heidän mahdollisuuksiansa lisätä Grillin kasvilajeja. Morison valitti väsymystä, ja poistui muiden huomaamatta työpajan puoleen, jossa hänellä oli lukuisa joukko vanhoja osia radion rakentamiseksi.

Fred ja Miriam saapuivat eriaikaan Grilliin. Fred kytki tullessaan

automaattivartioinnin pois päältä, jolloin Rengastietokone luuli vakituisen valvojan tulleen käymään. Hän himmensi keinotaivaan valaistusta siltä varalta, että joku klooneista sattuisi eksymään ylös. Hän siirtyi oikeanpuoleiseen siipeen tarkastellen kaniinien häkkejä ja kasveja niiden vieressä. Oikeastaan hän säpsähti, kun käsi kiertyi hänen kätensä alle.

- Hei kulta, kuiskasi Miriam.

- Hei söpöliini, olit säikäyttää minut.

Kaksi nuorta kietoivat kätensä toistensa ympärille ja puristivat hellästi. Fred vetäytyi hieman ja suuteli pitkään. Tämä oli vapautta, jota he kaipasivat. Rengastietokoneen sensorit kääntyivät äänettömästi poispäin. Se ajatteli: He luulevat etten tiedä, mutta minulla on käsky vain seurata mitä tapahtuu ja raportoida kaikki eteenpäin Komentokeskukseen.

Fred ja Miriam kertoivat toisilleen hiljaa, mitä tekisivät, jos Ydinsotaa ei olisi ollut. Tai oikeastaan ajatukset olivat haaveita siitä, mitä he todellisuudessa haluaisivat tehdä, jolleivät olisi Yhteisön vankeja. Kaniinit katselivat uteliaina häkeistään, ja aivan kuin kasvitkin olisivat kääntäneet lehtiään. Nuoret etsiytyivät kuin yhteisestä sopimuksesta hoitajien lepohuoneeseen ja suutelivat jälleen.

Nuorten rakastellessa hiljaa keinotaivaan valot himmenivät auringon laskiessa jossain pilvien takana. Rengastietokoneen silmä katonrajassa oli himmentynyt aikaa sitten.

- Fred, olisiko sinusta ihanaa jos meillä olisi oikea lapsi?

- Kysytkin vielä, mitään sen suloisempaa en voi kuvitella.

- Tänään se olisi ollut mahdollista, jos meillä olisi siihen

kyky, lämpöni oli noussut aamulla.

- Mitään sen parempaa en voisi toivoa, mutta sehän on vain haave.

- Haaveista voi joskus tulla totta, kultaseni!

He poistuivat hiljaa eri aikaan ja Fred kytki automaattivartioinnin taas päälle. Rengastietokoneen sensorit käännähtivät kuin ilmaisten olleensa pois päältä. Kaniinit ja viiriäiset olivat asettuneet jo yöpuulle. Grilli jäi viettämään yötä kuin mitään ei olisi tapahtunut.

Aamiaisella Fred kysyi Morisonilta, voisivatko he tehdä yhteislennon seuraavana yönä, koska vulkaanista ilmiötä tarkkaillessa tarvittiin tarkkaavaisuutta, ja lisää apulaitteita. Morison lupasi pyytää aamuyhteydessä Komentokeskukseen lupaa lennolle. Tytöt olivat uteliaita lennosta, olihan epätavallista, että tarkkailulennolle lähti kaksi henkilöä. Morison selitti pitkään, minkälaisia laitteita tarvittiin mittaamaan purkautuvien kaasujen pitoisuuksia ja lämpötiloja. Tärkeintä oli selvittää kaukosensoreilla maan uumenista tulevan kiven ja maan säteilyarvoja. Lisäksi mittaukset olisi tehtävä pimeässä, jotta valo ei häiritsisi sensoreita, ja yöllä meri olisi tyynempi. Selitys tyydytti tyttöjä, mutta tyydyttäisikö se Komentokeskusta, se nähtäisiin. Aamiaisen jälkeen kukin lähti päivän töihin.

Fred ja Morison menivät yhteyshuoneeseen toisen käytävän kautta. Mennessään kumpikin otti kypärän pois päästä.

- Saitko kyhätyksi radion, kysyi Fred?

- Paremman kuin uskotkaan, löysin varastosta vielä yhden analogisen viritinpiirin, jotka luulin jo hävitetyiksi. Sain koko hökötyksen tungetuksi pieneen metallirasiaan, jolloin Rengastietokone

ei voi tunnistaa sitä. Lenturissahan ei ole sisällä sensoreita, koska oletettiin, että tarkastukset tehdään ennen lentoa, ja sen jälkeen lentotilassa. Otan mukaani niin paljon instrumentteja, että yksi rasia siinä seassa ei kiinnitä mitään huomiota.

- Hyvä, nyt täytyy saada vielä Komentokeskus vakuuttuneeksi lennon hyödyllisyydestä.

Yhteyshuoneessa Fred ja Morison valmistelivat huolellisesti yhteytensä. Rengastietokoneen ottaessa yhteyttä Fred iski silmää Morisonille.

Yhteys muodostumassa...muodostunut. Tällä kertaa saamme suoran yhteyden Komentokeskukseen.

- Täällä komentokeskus, mitä kuuluu Tellukselle?

- Täällä Morison, Yhteisön laitteet toimivat moitteettomasti. Olemme aikeissa laajentaa Grillin toimintaa uusilla kasveilla. Pyydämme lupaa ottaa joitakin siemeniä syväjäädytyksestä. Nancy selvittää tarkemmin iltapäivällä asiaa.

- Kun kuulemme tarkemman selvityksen, voimme antaa rajoitetun luvan. Mitä muuta?

- San Franciscon edustalla muodostuva saari kiinnostaa meitä. Sitä pitäisi tutkia pikimmiten. Juuri tässä vaiheessa voimme mitata sen radioaktiivisuuden tarkimmin ja seurata sitä jatkossa.

- Satelliittien välittämä kuva ei ole täysin tarkka eikä radioaktiivisuuden mittaus onnistu niiltä. Fred saa mennä huomenna mittaamaan.

- En pysty mittauksiin yksin. Mukaan on otettava käsikäyttöinen teleskooppimittari, sekä muita instrumentteja.

- OK. Mikäli Morisonilla ei ole parempaa tekemistä, ja kaikki Yhteisön laitteet toimivat moitteettomasti, voi hän lähteä mukaan.

- Teleskooppimittarin herkkyys ei riitä kunnollisiin tuloksiin päivänvalossa, voimmeko suorittaa lennon yöllä?

- Odottakaa hetki, kysyn asiaa Komentajalta.

Pojat olivat ruudun ääressä ilmekään värähtämättä. Kului hyvinkin viisi minuuttia. Sitten Valvoja ilmestyi seinälle.

- Komentaja antaa luvan yhtä yölentoa varten ensi yöksi.

- Kiitos, sanoi Morison

Loppu yhteys oli pelkkää rutiinia. Poikien mieli paloi jo lennolle, niin että rutiiniasiatkin olivat unohtua.

Fred poistui silmää vilauttaen tietohuoneen suuntaan. Morison jäi lopettelemaan yhteyttä, ja hoitamaan rutiiniasiat.

Fred ei osannut keskittyä tietohuoneessa heti mihinkään. Hän selaili tiedostoja ajatellen ensiyön matkaa. Fredillä ei ollut kypärää päässä, vaan hän käytti vanhanaikaisen hiiren sukulaista, valosauvaa. Hän havahtui ajatuksistaan, kun seinälle ilmestyi vuoden 2094 radioyhteyskartta ja taajuustiedot. Oliko hän ollut näin hajamielinen? Rengastietokone ei ainakaan protestoinut hänen tutkimustaan. Tiedostoa selailemalla hän näki Amerikan, Yhdistyneen Euroopan, Arabian, Afrikan ja Aasian radiotiedot ajalta ennen Ydinsotaa. Hän selaili ja pysähtyi kunkin mantereen eri osien taajuustietojen kohdalla satunnaisesti. Kuitenkin hän tietoisesti haki Kiinan tiedustelupalvelun taajuuksia. Siellä ne olivat, taajuudet, joita Kiina oli käyttänyt. Ensin olivat yleisemmät taajuudet, sitten sotilastaajuudet, ja viimeksi tiedustelupalvelun taajuudet. Toden totta, tiedustelupalvelun

taajuuksien joukossa oli yleinen hätätaajuus 948,5 MHz. Komentokeskus ei ollut vaivautunut tarkistamaan edes tätä seikkaa. Hän painoi mieleensä myös Kiinan tiedustelupalvelun käyttämät varataajuudet siltä varaa, että niitä tarvittaisiin lennolla. Rohkaistuneena siitä, että Rengastietokone ei ollut reagoinut mitenkään hänen uteluihinsa Fred jatkoi sotilastiedostojen selailua. Nyt hänellä oli edessään Amerikan tiedustelutiedot vuosilta 2093-2095. Niiden Aasiaa koskevasta materiaalista löytyi Kiinaa koskevat tiedot. Kiinalla oli monia tiedustelupaikkoja ja asemia. Hän tarkensi askel askeleelta kyselyään. Viimein hän oli Kiinan salaisten operaatioiden otaksutuissa paikoissa. Satelliittitiedustelun perusteella oli laadittu kartta kiinalaisten mahdollisista salaisista keskuksista, joihin voitiin piilottaa ihmisiä ja materiaalia mahdollisen katastrofin sattuessa. Paikkoja oli pitkin Kiinan vuoristoa ja myös tasankoalueilla, oletettavasti kuitenkin syvällä maan uumenissa, mutta Wutongqiaon liepeillä ei ollut merkintää sellaisesta. Tämä selitti sen, miksi pommien iskemiä oli siellä niin harvassa. Amerikkalaiset tiedustelupalvelumiehet eivät olleet tienneet oletetusta luolasta mitään. Tyytyväisenä saamiinsa tietoihin hän selasi vielä hämäykseksi muidenkin alueiden vastaavia tietoja, ja lopuksi katsoi seuraavaa yötä koskevan sääennusteen.

Siinä ei oikeastaan ollut mitään katsomista. Sää oli samanlainen kuin ennenkin. Myrskyt olivat lakanneet Ydinsodan jälkeen, ja sen jälkeen olivat sateetkin lakanneet. Sää oli lähes aina pilvinen ja tyyni. Vain joskus pilvet repeilivät sen verran, että aurinko saattoi paistaa valjusti Grilliin vuoren huipulla. Oli kuin Tellus vetäisi syvään henkeä satoja vuosia Ydinsodan jälkeen.

Koska Fred huomasi, että hänellä oli hyvää aikaa ennen lounasta, hän päätti selailla vielä 1900-luvun kulkuneuvoja. Rengastietokone toi näkyville amerikkalaisten kulkuneuvoja eri kymmenluvuilta, mutta sellaisia kaksipyöräisiä vaunuja ei näkynyt,

kuin hän oli unessa nähnyt. Hän selosti vaunuja tietokoneelle ja kas kummaa, vaunut ilmestyivät kuvaan. Tietokone kertoi, että vaunut kuuluivat roomalaisiin kilpa-ajoihin noin 200 vuotta eKr. Hän ei ollut tutustunut historiaan niin perusteellisesti, että hän olisi voinut muistaa asian. Unessa ihminen näkee asioita, joita ei ole oppinut mistään, tuumi Fred.

Tällä välin Morison oli valmistautunut seuraavan yön lentoon siirtämällä tarvittavan kaluston ja ehkä vähän tarpeetontakin tietokonehuoneesta ja työpajasta Aputilaan. Robotit olivat avustaneet painavan kaluston siirtelyssä. Hän oli luetteloinut kaluston Rengastietokoneelle ja lisännyt luetteloon muutaman tarpeettoman esineen joiden seassa oli myös salainen radio. Siirrettyään kaluston hän meni käytävään. Fred tuli vastaan ja yhteisestä sopimuksesta toverukset menivät sivukäytävään. He ottivat kypärät pois päästä ja Morison kysyi:

- Löysitkö mitään erikoista tiedostoista?

- Löysinpä hyvinkin, amerikkalaiset eivät ilmeisesti löytäneet kiinalaisten luolaa tiedusteluissaan vuonna 2094. Muita luolia oli pommitettu voimakkaasti, mutta Wutongqiaon tienoilla ei ollut pommituksia. Lisäksi löysin meille heidän varataajuutensa, joista voi olla hyötyä yöllä.

- Hyvä, kalusto on valmiina lentoa varten, eikä Rengastietokone ei ole saanut vihiä hankkeestamme. Nyt on aika mennä lounaalle.

Lounaalla Morison kertoi Nancylle Komentokeskuksen puolittaisesta luvasta lisätä kasveja Grillissä. Nancy lupasi tulla iltapäivällä mukaan, kun otettaisiin yhteyttä Komentokeskukseen. Fred ja Miriam olivat enemmän poissaolevia, mutta katseet kohtasivat silloin tällöin, ja niiden merkityksen tiesivät vain he kaksi.

Aterialla oli alkuruokana keinotekoisesti valmistettua kanakeittoa, joka luvalla sanoen ei ollut koskaan kuullutkaan kanasta. Pääruokana oli kanimurekepihvi, jossa jokainen tiesi olevan kania vain mauksi. Jälkiruoaksi tarjottiin hyytelö, joka etäisesti toi mieleen jossakin pohjoisen soilla kasvaneen punaisen marjan.

Aterian jälkeen he viettivät lepotauon Oleskelutilassa keskustellen tulevasta lennosta. Tytöt olivat huolissaan lennon turvallisuudesta yöllä, johon pojat vakuuttivat tekniikan huolehtivan suunnistuksesta ja korkeudesta. Heidän tehtävänsä olisi vain tähystää, ja huolehtia yhteyksistä Rengastietokoneeseen ja Komentokeskukseen, sekä suorittaa tarvittavat mittaukset. Pojat vilkaisivat toisiaan, mutta kumpikaan ei maininnut mitään muuta.

- Miten työsi sujuu laboratoriossa Miriam, kysyi Morison?

- Kaikki menee ihan mukavasti, uudet ihmisen alut jakautuvat kovaa vauhtia. Seitsemäntoistakuiset klooninalut ovat terhakoita. Lisäksi meillä on toivoa geenimanipulaation suhteen. Tutkijat ovat edistyneet surkastumageenin vaihtamisessa. Tarvitaan tosin aikaa jotta tiedetään, olemmeko onnistuneet sataprosenttisesti. Tiedätkö muuten Energiaosaston toiminnasta?

- Kaikki tieto kulkee Rengastietokoneemme kautta ja minä saan pääkäyttäjänä kaikki tiedot. Energiaosasto on toiminut normaalisti koko ajan. Mitä halusit tietää?

- Laboratorion vedenlaatu on ollut viimeaikoina huonompi. Kuten tiedät, on laboratoriomme herkin paikka.

- Minun täytyy katsoa raportit läpi vielä tänään. Jos niissä on jotain hälyttävää, ilmoitan siitä välittömästi.

Keskustelu kulki normaalia rataansa. Jos Nancy ja Miriam olisivat olleet tarkkaavaisempia, he olisivat havainneet Fredin ja

Morisonin jännittyneisyyden.

Iltapäivällä Nancy tuli tietokonehuoneeseen yhteydenpitoajaksi. Nancy selvitti Komentokeskukseen Grillin senhetkistä tilaa, ja Komentokeskus suostui siihen, että joitakin kasveja alettaisiin idättää syväjäädytetyistä siemenistä. Fred ja Morison tarkensivat yöllisen lentonsa vaiheita, ja kertoivat aikomistaan mittauksista. Komentokeskus lisäsi joitakin yksityiskohtia, ja antoi myös luvan irrottaa Lenturi automaattiohjauksesta käsiohjaukselle saaren lähellä. Pojille tämä oli ensimmäinen kerta, kun heille suotiin vapauksia lennolla. Rengastietokone ei reagoinut millään tavalla yhteyden aikana. Yhteyden päätyttyä Morison alkoi tutkia vedenlaadun raportteja viime viikoilta. Hän tutki alkuainepitoisuudet, pH:n, suolapitoisuudet, otsonipitoisuuden ja johtavuuden löytämättä mitään tavallisuudesta poikkeavaa. Hän rypisti otsaansa. Jossakin täytyi olla jotain vikaa, anturit eivät olleet havainneet mitään erikoista, mutta Miriam oli varma, että veden laatu oli huonontunut. Tästä täytyisi ottaa selko huomenna, kun on enemmän aikaa. Ensitöikseen hän otti yhteyttä Miriamiin kypäränsä kautta, ja pyysi häntä tutkimaan veden laadun käsikäyttöisin laboratoriovälinein, jotta saataisiin varmuus veden todellisesta laadusta. Sen jälkeen hän pyytäisi Energiaosastoa tarkistamaan kaikki mittausanturit, ultrasuodattimet ja antisäteilyttäjät. Vian täytyi piillä jossain laitteiden ja antureiden välillä. Tarvittaessa olisi pyydettävä Komentokeskuksesta lupa ottaa vedenpuhdistuslaitos käsikäytölle vian löytämiseksi. Ai niin, hän oli unohtanut mahdollisen ohjelmistovirheen, koska niitä ei ollut havaittu enää pitkään aikaan. Jos vikaa ei muuten löydettäisi, hänen olisi ryhdyttävä vaivaloiseen ohjelmiston tarkistukseen oman henkilökohtaisen tietokoneensa avulla.

Pojat valmistautuivat lentoon jo illalla ja lähtivät liikkeelle keskiyön jälkeen. He lensivät jälleen pohjoisen kautta käyden lähes muinaisen Alaskan rannikolla. Automaattiset mittauslaitteet

havaitsivat vähäisiä säteilyn muutoksia ilmakehässä. Tullessaan San Franciscon edustalle he tähystivät kiinteästi merelle. Jo parinkymmenen meripeninkulman päästä saattoi yöllä havaita jotain outoa tapahtuvan tulevan saaren tienoilla. Tummanpunainen magman loiste näkyi jo täältä. Tullessaan lähemmäs he näkivät uuden saaren syntyvän. Höyrypilvi kohosi korkealle ja merestä tunki tummanpunaisia sihiseviä lohkareita kohonneen pohjamudan seasta. He kävivät työhön aikailematta. Ensin he käyttivät Lenturin omia mittalaitteita ja automaattiohjausta. Säteilyn taso oli huomattavan alhainen. Kierrettyään aikansa saarta tällä tavalla he kytkivät Lenturin käsiohjaukselle, ja ottivat käyttöön mukanaan tuomat käsimittalaitteet. Fred ohjasi Lenturin lähemmäs saaren keskustaa.

- Ohjaa vielä lähemmäs nousevia kaasuja, sanoi Morison kypäräpuhelimeensa pitäen kaasuanalysaattorin anturia kädessään roikkuessaan turvavöissä Lenturin ovesta.

- O'kay, onko nyt hyvä.

- On, pidä paikallaan, että saan kunnollisen näytteen.

- Paikalla on, otetaan vielä säteily- ja kivinäytteet.

- Kaasussa ei ole säteilyä juuri ollenkaan, ohjaa nyt alas niin poimin pihteihin kivinäytteen.

- Tässä tullaan, sano kun riittää.

- O'kay, nyt sain sekä kiveä, että maata tarpeeksi analyysiä varten. Voit nousta jo korkeammalle, täällä on kuuma kuin helvetissä.

Fredin alkaessa nostaa Lenturia korkeammalle se kytkeytyi äkkiä itsestään automaattiohjaukselle. Se aiheutti nytkähdyksen niin, että Morison olisi pudonnut, ellei ollut turvavöissä. Morison sulki Lenturin oven ja puolittain tuiskahti Fredille:

- Tarvitsisit uuden ajo-opetuksen!

- En minä aiheuttanut sitä nytkähdystä, Lenturi kytkeytyi yllättäen automaattiohjaukselle.

Morison painoi yhteysnappia ja Komentokeskuksen valvoja vastasi.

- Täällä komentokeskus.

- Olitte pudottaa minut kyydistä, kun kytkitte automaattiohjauksen ennenaikaisesti, sanoi Morison vihaisesti.

- Emme ole kytkeneet automaattiohjausta, itse te siellä toheloitte!

- Automaattiohjaus on nyt lukittuna, mikähän sen aiheutti?

- Täällä on ainoastaan seurattu lentoanne. Tutkin, mikä aiheutti kytkemisen. Odottakaa hetki, tutkin asiaa.

- Olemme lentämässä poispäin saaresta hidasta vauhtia.

- Täällä Komentokeskus, näyttää sille että kytkeminen aiheutui Rengastietokoneen puuttumisesta asiaan. Se saattaa olla ohjelmointivirhe vaikka ohjelmat on tutkittu ja testattu sen sata kertaa. Otamme selvää virheestä vielä tänä yönä. Lennätte nyt Komentokeskuksen ohjauksessa eteläistä reittiä hidastetulla nopeudella Yhteisöön.

Tämä sopi pojille mainiosti. Morison kytki Lenturin mikrofonin pois päältä, vaikka Komentokeskuksella oli nyt muutakin tekemistä kuin kuunnella poikien juttuja. Samalla hän kaivoi instrumenttien joukosta metallisen rasian ja avasi sen. Hän kytki virran Lenturin paristoista ja viritti antennin kattoon oven saranaan. Saatuaan virityksen kuntoon hän käänteli laitetta eri asentoihin kuin

parantaakseen kuuluvuutta. Mitään ei kuitenkaan kuulunut. Hän tarkisti taajuuden joka oli 948,5 MHz. Kaiken piti olla kunnossa. Fred vilkaisi kelloa. Kello oli 4.30. Kaikki oli kunnossa. Kaiutin räsähti:

- RENDE WOMEN JUZHU ZAI... ...WOMEN XIANGXIN KUAILE JIEQUO. XIN CHEN.

- Huomio huomio, täällä Morison Amerikan mantereelta, kuuluuko sinne, kuuntelen.

Oli hetki hiljaista ja pojat jännittivät, kuuluisiko heidän pieni lähettimensä toiselle puolelle Tellusta.

- Täällä Xin Chen. Minä hyvin vähä englanti osaa. Odottaa minä kutsu Zhian Zin tässä.

- Täällä Zhian Zin. Meillä on hyvin vähän virtaa lähetykseen, kertokaa lyhyesti tilanteenne.

- Asumme luolassa Pentagon Hill'llä Kalliovuorilla, olemme pärjänneet toistaiseksi joten kuten. Täällä on säteilyä niin paljon, että ulkona ei voi olla ilman suojapukua. Lennämme parhaillaan tiedustelulennolla takaisin Yhteisöön.

- Meillä on ruokaa hyvin niukasti, joudumme keräämään lisää ulkoa, vaikka se onkin saastunutta. Vettä saamme kallioperän halkeamasta. Lapsia syntyy hyvin harvoin. Meitä oli viisi vuotta sitten vielä 120, mutta määrä vähenee jatkuvasti. Nyt meitä on enää 86, ja pelkään, ettemme selviä. Kiinan armeijan yksiköt, ne joita on vielä jäljellä Pohjois – Kiinassa olevissa luolissa, ovat yrittäneet tuhota meidät. Heidän mielestään olemme toisinajattelijoita. Auttakaa meitä, jos siihen kykenette.

- Yritämme selvittää, saammeko luvan lentoon Wutongqiaoon mahdollisimman pian. Otamme yhteyttä viikon

kuluttua. Koettakaa selviytyä.

- Teemme voitavamme... ...ruokaa lisää vaikka se onkin saas... ...yrittäkää kaikkenne... ...virta lopp...

Kaiuttimesta kuului pelkkää rätinää. Pojat olivat hetken vaiti. Sitten Fred sanoi:

- Luuletko, että meillä olisi jokin keino auttaa heitä?

- En tiedä vielä, mutta toivoa ei saa menettää. Meillä on viikko aikaa keksiä keinot. Ensimmäiseksi minun on sormeiltava Yhteisön viestintälaitteita sillä emme saa missään tapauksessa lupaa lennolle viikon kuluttua. Minulla on aavistus, että saan huiputettua Rengastietokonetta.

- Onko sinulla aavistusta, miten meidän lähettimemme heikko signaali kuului sinne asti?

- Ainoa mahdollisuus on se, että jokin sodanaikainen aurinkokennoilla toimiva satelliitti on vielä toiminnassa. Täytyy tutkia mikä niistä, ja selvittää sen lentorata jotta tiedämme milloin se on edullisimmassa asemassa.

Morison kokosi radiolähettimen takaisin metallirasiaan ja piilotti sen muiden laitteitten joukkoon. Lenturi kaarsi jo Kalliovuorten yllä ja pojat vaipuivat ajatuksiinsa. Morison mietti keinoja ohittaa Rengastietokoneen kaikkitietävä verkko. Komentokeskuksen avun voi unohtaa, eihän se ollut ottanut vakavasti ensimmäistäkään viestiä. Se saattoi johtua siitä, että Kiinassa oli sotilasyhteisö, josta Komentokeskus ei ollut kertonut mitään. Ehkä he ajattelivat, että sillä ei olisi mitään vaikutusta Yhteisöön. Sotilaallinen asetelma ei ollut hävinnytkään täysin Ydinsodassa. Todennäköisesti Komentaja odotti, että aika tuhoaa kiinalaiset ja jäljelle jää vain Amerikan ja Euroopan raunioille perustettu Yhteisö. Hän ei ottanut huomioon, että Kiinaan

oli jäänyt toisinajattelijoiden yhteisö. Koko läntinen ihmiskunta odotti ihmettä avaruudesta. Jos retkikunnat löytäisivät planeetan, joka sopisi asuttavaksi, menisi kuitenkin vuosikymmeniä ellei vuosisatoja siihen, että asutus siirrettäisiin sinne. Morison tajusi, että hän ei koskaan näkisi tuota planeettaa. Oli siis toimittava omin päin, ja salattava kaikki muilta, paitsi Frediltä.

Lenturi lensi iiriksen läpi puhdistautumistilaan. Pojat tulivat ulos ja automaatti puhdisti kaiken. Lentotilaan päästyään he purkivat laitteet pois Lenturista ja veivät ne varastoihin. Aamu oli jo niin pitkällä, ettei kannattanut mennä nukkumaan. Fred ja Morison menivät Hiljaiseen huoneeseen pohtimaan tilannetta. Hiljaisessa huoneessa pojat ottivat kypärät pois päästä.

- Millä tavalla Komentokeskus otti Lenturin valvontaansa, kysyi Fred?

- Komentokeskuksen tietokoneella on korkein prioriteetti kaikkien käskyjen suhteen verkossamme. Se lähettää määrätyn koodin, ja Rengastietokoneen on toteltava. En ymmärrä vieläkään, miksi Rengastietokone puuttui asiaan. Jos saisimme koodin käsiimme, olisi mahdollista siirtää käskyvalta tarvittaessa minun tietokoneelleni ja saisimme ohjattua tarvittavia toimintoja siitä.

- Onko mahdollista lukea Rengastietokoneen ja Komentokeskuksen välisiä viestejä valoverkossa?

- Minulla on lukuoikeus kaikkeen tietoon verkossamme, mutta ei oikeutta syöttää verkkoon uutta koodia.

- Mutta jos sinä voit lähettää tietoja omalla koneellasi verkkoon, eikö ole mahdollista sotkea sinne sekaan myös ohjauskoodeja?

- Olen joskus tarkkaillut verkon tilaa, koska siellä on ollut virhetiloja, mutta minun ei ole tarvinnut ohjata sen kautta mitään. Käytän yleensä Rengastietokoneen monitoria verkon tutkimiseen. Koska meillä on nyt runsaasti aikaa, voisimme mennä kokeilemaan jotain.

Pojat siirtyivät Morisonin oman tietokoneen ääreen ja ryhtyivät kokeilemaan tunkeutumista Rengastietokoneen sisimpään. Valoverkon koodit ilmestyivät monitorille, ja siitä näki miten Rengastietokone ohjasi Yhteisön laitteita ja toimintoja. Tutkittuaan hetken tietovirtaa Morison päätti kirjoittaa mahdollisimman lyhyen ohjelmapätkän jolla vain testattaisiin, voiko tästä koneesta lähettää koodia verkkoon. Ohjelman valmistuttua he lähettivät sen verkkoon ja seurasivat mitä tapahtuisi. Rengastietokoneen viesti ilmestyi kuvaruudulle:

- Virhetila Yhteystilan hissin oven lukituksessa!

- Ainakin tällä voi lähettää sisäiseen verkkoon tietoja niin, ettei Rengastietokone tajua, mistä viesti tulee. Meidän täytyy tehdä niin, että kun minä otan yhteyttä Komentokeskukseen, sinä seuraat täällä yhteyskoodeja. Sillä tavoin saamme selville ainakin yhteyskoodit. Kun tiedämme ne, voimme rakentaa ohjelman, joka seuraa yhteyden aikana mahdollisesti tulevaa ohjauskoodia, jolla Komentokeskus kytkee Rengastietokoneen pois ohjauksesta, sanoi Morison.

- Aina valmiina pahantekoon, naurahti Fred.

- Seuraava yhteys on heti aamiaisen jälkeen. Koetetaan silloin tutkia tilannetta.

Aamiaisella Nancy ja Miriam olivat uteliaita tietämään, mitä yöllisellä lennolla oli tapahtunut. Fred ja Morison selittivät retkeään ja saaren syntyä, mutta jättivät mainitsematta tietokoneongelmasta, ja

yhteydestään Yhteisön ulkopuolelle. Nancy aikoi aamupäivällä mittailla tilaa uusille kasveille Grillissä ja hänellä oli aikomus tutkia eläinkannan laajentamista. Syväjäädytyksessä oli useimpien eläinten soluja joista voitiin koeputkessa tai kloonaamalla kasvattaa uusia eläimiä, mutta Grillin tilat eivät sallineet kovin suurta eläinmäärää, eikä varsinkaan isoja eläimiä. Geenimanipulaatiolla oli tehty kokeita eläinten muuttamiseksi Yhteisölle sopiviksi, mutta kokeissa ei ollut onnistuttu kovinkaan hyvin. Miriam oli menossa tutkimaan vesinäytteiden laatua. Saatuaan mittaustulokset hän kertoisi Morisonille, mikä vedessä oli vialla. Morison muistutti aamulla tuoduista näytteistä, joiden tulosten piti olla valmiit iltapäivän yhteyteen mennessä. Niistä pitäisi mitata radioaktiivisuus, ja määrittää alkuaineet.

Näin tuli aika ottaa aamupäivän yhteys Komentokeskukseen. Morison meni Rengastietokoneen Roof-monitorille ja käski ottaa yhteyden Komentokeskukseen. Samanaikaisesti Fred tarkkaili Morisonin tietokoneen monitoria, jolle piirtyivät kaikki yhteystiedot. Hän näki yhteyden kirjoitettuna:

- Ota yhteys Komentokeskukseen

- Yhteys muodostumassa...muodostunut Samanaikaisesti ruudulle piirtyi yhteyskoodia:

00FF56L0

$$FF57B0

- Täällä Komentokeskus, hyvää huomenta

Tästä eteenpäin yhteys oli tavanomaista keskustelua. Fred pani koodit muistiinsa, koska ne pyyhkiytyivät monitorilta saman tien. Noilla päästäisiin ainakin alkuun. Kunpa hän osaisi tulkita koodia, hän

voisi selvittää ongelmaa jo nyt. Oli kuitenkin odotettava Morisonia, jotta ongelma selviäisi. Fred aavisteli tunkeutumisen Rengastietokoneen maailmaan vaikeaksi. Jos Komentokeskus saisi tietää, siitä koituisi jonkinlainen rangaistus. Vankilaan ei kuitenkaan voisi päätyä, hehän olivat jo kuin vankilassa. Mutta tie ylenemiselle olisi poikki. Mutta jos tunkeutumisen voisi selittää jotenkin, rangaistus ei olisi niin suuri. Ehkä he keksisivät pitävän selityksen. Yhteys oli päättymässä.

- Näkemiin iltapäivään, Tellus.

- Näkemiin.

$$FF58C0

00FF59L0

Siinä se nyt on, yhteyskoodi, jolla Komentokeskus kytkeytyi Rengastietokoneeseen ja päinvastoin. Ainoat asiat, jotka Fred ymmärsi olivat, että Komentokeskus käytti tunnuksina dollarin merkkejä, ja Rengastietokone nollia. Molemmat käyttivät juoksevaa numeroa. Se saattaisi olla vaikeampi asia. Morison tuli katsomaan mitä Fred oli saanut aikaan.

- Koodit näyttävät kovin yksinkertaisilta, mutta tuon juoksevan numeron kanssa voi tulla ongelmia, sanoi Morison.

- Voitko rakentaa ohjelman, joka seuraa yhteyksiä koko ajan?

- Se on helppoa, koska Rengastietokone ei reagoi tietoverkon virtoihin. Koodejakin voi lähettää verkkoon, mutta mitä sitten, jos Komentokeskus ottaisi yhteyttä samanaikaisesti.

- Tähän mennessä he ovat ottaneet yhteyttä Yhteisöön päin

äärimmäisen harvoin. Meidän on luotettava onneen.

Pojat päättivät edetä äärimmäisen varovasti, jotta hanke ei paljastuisi. Fred siirtyi tutkimaan Telluksen tilaa tietohuoneeseen. Hän sai päähänsä jatkaa vuoden 2094 tiedostojen tutkimista. Erityisesti häntä kiinnostivat alueet, joilla oli vähiten vaurioita ja pommien iskemiä. Koska satelliittimittaukset radioaktiivisuudesta eivät olleet luotettavia saastuneen ilman vuoksi, hän perusti tutkimuksensa edelleen vanhoihin karttoihin. Hän pyysi Rengastietokonetta lajittelemaan ruudut pommien iskemien mukaan. Eniten iskemiä saaneet ruudut edustivat sataa prosenttia ja hän pyysi konetta etsimään vähiten iskemiä saaneet ruudut. Kartta ilmestyi seinälle. Siinä näkyi koko maailma. Eniten iskemiä oli suurten keskusten ja sotilaskohteitten alueella. Hänen huomionsa kiinnittyi Etelä-Amerikkaan. Brasilian sademetsissä Amatsonin varrella oli ruutuja, joilla ei ollut iskemiä ollenkaan. Hän muisti lukeneensa, että sademetsiä oli tuhottu jo paljon ennen Ydinsotaa. Mutta ei ihminenkään saa tuhotuksi aivan kaikkea. Jäljelle oli täytynyt jäädä periaatteessa asumiskelpoisia alueita. Rengastietokone ei voinut tietää sademetsien tilaa, koska siellä ei ollut mittausantureita. Satelliittien mittaukset osoittivat vain ilmakehän radioaktiivisuuksia. Mutta satelliittikartat. Vieläköhän vanhat maanmittaussatelliitit toimivat. Hän kysyi sitä Rengastietokoneelta:

- Etsi tiedot toimivista maanmittaussatelliiteista.

- Satelliiteista toimii enää GEO7568, jonka rata kulkee napojen kautta ja kiertoaika on 86 minuuttia.

- Onko meillä sen kuvaamia karttoja?

- Talletan joka vuorokausi sen kuvaamat alueet jotka kattavat koko Telluksen. Niitä säilytetään puoli vuotta, jonka jälkeen niistä talletetaan yksi otos kuukaudelta pysyvään muistiin myöhempiä

tutkimuksia varten. Viimeksi Komentokeskus pyysi kuvat vuosi sitten.

- Hae viimeiset kuvat Amatsonin latvoilta

- Tässä on Brasilian kartta, miltä alueelta haluat tarkempaa tietoa?

- Alue välittömästi päiväntasaajan eteläpuolelta 65 ja 70 pituuspiirin väliltä

Alue levittäytyi seinälle. Satelliittikuvan värit oli selitetty kuvan alareunassa. Sademetsässä oli kyllä vaurioita, mutta kasvillisuus oli selvinnyt jollakin tavalla kaikki vuodet. Ehkä säteilytaso oli alhaisempi. Aluetta sietäisi käydä katsomassa. Merkillistä, että Komentokeskus ei ollut tutkinut satelliittikarttoja tarkemmin. Ehkä he luottivat satelliittien radioaktiivisuus-mittauksiin. Huomenna pyydän lupaa suorittaa lento Amatsonin latvoille, ajatteli Fred.

Miriam saapui vesimittausraportteineen Tietokonehuoneen ovelle, ja Morison tuli vastaan. He menivät monitorin ääreen ja Morison pyysi vedenmittausraportit edelliseltä vuorokaudelta. He vertasivat numeroita käsin mitattuihin ja totesivat huomattavia eroja. Morison kysyi Rengastietokoneelta:

- Oletko varma, että mittaustulokset ovat oikein?

- Olen kerännyt tiedot automaattisilta antureilta kahdesti päivässä joka päivä. Tulokset ovat luotettavia.

- Onko antureissa ollut viimeaikoina vikoja?

- Anturit ovat toimineet moitteettomasti.

- Tutki anturien tila nyt.

- Hetki...kunnossa ovat.

- Selvä, ei muuta tällä kertaa.

Morison pani sormen huulilleen ja viittasi Miriamin taemmas oman monitorinsa ääreen. He ottivat kypärät pois päästään ja Morison kuiskasi:

- Minun täytyy tavata sinut ja Fred Hiljaisessa huoneessa vielä ennen lounasta.

- Selvä, voin kutsua Fredin mennessäni.

Miriam poistui hakemaan Frediä ja he menivät Hiljaiseen huoneeseen. Kun Morison oli tullut, he kokoontuivat lähekkäin ja keskustelivat kuiskaten:

- Meillä on ongelmia Rengastietokoneen kanssa. Vesiraporttien mukaan veden pitäisi olla moitteetonta, mutta Miriamin tekemien mittausten mukaan siinä on paljonkin toivomisen varaa. En ole vielä varma, missä vika on, mutta viime yön lennolla Rengastietokone puuttui Lenturin ohjaukseen kesken levitaation. Lisäksi epäilen, että keskusmuistissa oleva ohjausohjelma on paisunut viimeaikoina. Välimuistin toiminta on hidastunut. Se viittaisi siihen, että Komentokeskus syöttää sille jotain, tai vielä pahempaa, että Rengastietokone luo itse koodia meidän tietämättämme. En ole vielä selvittänyt mitä se koodi sisältää, koska minulla ei ole oikeutta puuttua Rengastietokoneen toimintaan, mutta aiomme Fredin kanssa tunkeutua sen muistiin niin, ettei se tiedä mitään. Se tulee olemaan vaikeaa, mutta mahdotonta se ei ole. Jos Yhteisössä tapahtuu jotain omituista, kertokaa siitä heti minulle. Miriam, voitko käydä Grillissä kertomassa näistä asioista Nancylle niin, ettei Rengastietokone saa sitä selville?

- Menen suoraan täältä Grilliin, onneksi sinne ei tarvita

tunnusta. Jos pidän kypärän pois päästäni, se ei pääse perille ajatuksistani.

- Välttäkää edes ajattelemasta asiaa, luottakaa vain minuun ja Frediin.

Ongelma oli vakava. Jos Komentokeskus olisi muuttanut ohjelmia Rengastietokoneessa, se olisi kertonut siitä Morisonille. Toisaalta Lenturin heilahdus ja veden laadun huononeminen viittasivat vakavasti Rengastietokoneeseen. Pojat jäivät vielä pohtimaan, mitä muuta olisi tehtävissä. Komentokeskukseen ei voinut kertoa asiasta, sillä samalla Rengastietokone saisi tietää. Neuraalitietokoneet olivat olleet tähän mennessä luotettavia, mutta entä nyt?

- Meidän täytyy saada selville koodi, jolla Komentokeskus keskeyttää Rengastietokoneen toiminnan, sanoi Morison. Sitten kytkemme vanhan varakoneemme hoitamaan Yhteisön tarpeita ja tutkimme Rengastietokoneen muistit ja ohjelmat. Se ei tule olemaan helppoa, vaikka onnistuisimmekin pysäyttämään sen. Tarkistan kuitenkin vielä Energiaosaston vedenpuhdistuslaitteet ja anturien toiminnan varmuuden vuoksi.

- Minä käyn läpi Lenturien ja Liihottimien ohjausjärjestelmät, vaikka siitä tuskin on paljoa apua, koska ohjauskoodit tulevat aina joko Komentokeskuksesta, tai Rengastietokoneelta. Toivottavasti se on vain joku häiriö, muuten olemme suurissa vaikeuksissa. En uskalla tehdä lentoja, ennen kuin vika selviää.

- Niin on paras. Meidän on aiheutettava jokin tilanne, jolloin Komentokeskus lähettää pysäytyskoodinsa. Voisin tietysti ottaa yhteyttä Komentokeskukseen omalla tietokoneellani, mutta se on kiellettyä, enkä uskalla rikkoa sääntöjä. Tutkikoot he ensin viimeöistä virhettä. Mennään nyt lounaalle aivan kuin mitään ei olisi tapahtunut.

Lounaan jälkeen Miriam ja Nancy palasivat töihinsä ja Fred ja Morison ryhtyivät valmistelemaan Morisonin tietokonetta siihen kuntoon, että se kykenisi sieppaamaan Komentokeskuksen viestit Rengastietokoneen tietämättä. Ohjelman teossa olikin yllin kyllin puuhaa, sillä se sai vain kuunnella verkon liikennettä, mutta se ei saanut paljastaa olemassaoloaan. Toisaalta sen oli suodatettava kaikki epäoleellinen pois ja talletettava vain ohjauskoodit, ja niitä edeltävät ja seuraavat toiminnot. Samalla sen oli kyettävä tarkkailemaan Rengastietokoneen toimintaa, mikä olikin jo vaikeampaa paljastumatta. Lopulta Morison keksi antaa koneelleen tehtävän, joka liittyi antureiden valvontaan, ja jonka Rengastietokone hyväksyi. Näin koneet oli kytketty toisiinsa huomaamatta. Tarkkailuohjelma pantiin pyörimään tausta-ajona ja anturien tarkkailu päätehtäväksi.

Kului useita päiviä, eikä toivottua koodia tullut. Morisonin tietokone tarkkaili uskollisesti valoverkkoa. Fred ja Morison keskustelivat joka päivä tavatessaan Hiljaisessa huoneessa keinoista aiheuttaa Komentokeskuksen keskeytys, mutta mitään he eivät olleet tähän mennessä keksineet. Fred mietti jo viimeistä keinoa, lähteä lennolle ja tehdä jotain pähkähullua. Morison vastusteli ensin, mutta suostui viimein ajatukseen. Niinpä Morison otti lennon esille seuraavassa yhteydessä Komentokeskukseen. Komentokeskus ilmoitti, että lento olisi suotava, ja ehdotti tarkkailulentoa Väli-Amerikan kautta Tyynelle valtamerelle ja edelleen San Franciscon edustalle tarkkailemaan nousevaa saarta. Morison pyysi päästä mukaan lennolle, mutta Komentokeskus eväsi pyynnön tylysti huomauttaen Morisonin tehtävästä Yhteisössä. Näin Fred alkoi varustautua seuraavalle lennolle. Pojat keskustelivat lennon yksityiskohdista Hiljaisessa huoneessa:

- Mitä me keksisimme, jotta Rengastietokone puuttuisi lentoon, kysyi Morison?

- Viimeksi tuntui siltä, että se halusi pudottaa sinut Lenturista. Auttaisikohan, jos minä yrittäisin ottaa näytteitä samalla tavalla?

- Nyt tiedän, lavastetaan sille tilanne jossa turvavyösi on auki, jolloin se uskoo onnistuvansa. Jos pyydät kytkemään Lenturin käsiohjaukselle, asetat se levitaatioon ja otat näytettä, niin kaiken pitäisi onnistua. Paitsi jos vika onkin jossain muualla kuin Rengastietokoneessa. Mutta millä estämme, ettet putoa? Mikään ei voi silloin pelastaa sinua.

- Minulla on varusteiden joukossa hihna, jolla sidotaan laitteita kuljetettaessa kiinni. Voisin sitoa itseni sillä kiinni ja jättää turvavyön lukon auki.

- Hyvä, niin me teemme. Mennään varustamaan lento.

Pojat siirsivät tutkimuslaitteita Lenturiin, tarkastivat Lenturin kunnon, ja varasivat suojapuvun Lenturista poistumista varten.

Tällä kertaa lento suoritettiin aamupäivällä. Auringon kajo kävi pilvien läpi. Pilviverho oli ohuempi kuin tavallisesti. Lenturi lensi 1500 jalan korkeudessa maan pinnasta myötäillen loivasti maan pinnanmuodostusta. Kalliovuoret näkyivät jylhinä alapuolella, kunnes tultiin entisen Teksasin tasangoille. Tasanko näytti autiolta, kasvillisuutta ei ollut ja tuulet olivat huuhtoneen mullan pois heti Ydinsodan jälkeen. Maisema oli hiekkaa ja kiviä. Siellä täällä näkyi vanhoja kylien ja kaupunkien raunioita, joista vain vaivoin oli pääteltävissä asemakaava. Kuin ihmeen kaupalla joissakin kylissä oli kivestä rakennettuja rakennuksia pystyssä. San Antonion yläpuolelle tullessaan Fred alkoi odottaa Meksikonlahden siintämistä horisontissa. Meksikonlahti oli yhtä huonossa tilassa kuin Tyyni valtamerikin. Sen pinnalla ei voinut havaita minkäänlaista elämää. Muinoiset delfiinitkin puuttuivat. Lenturi lensi hetken Meksikonlahden yllä kunnes tultiin

Tampicoon josta matka jatkui Meksikon yllä. Väli-Amerikkaan tultaessa pommien kuopat vähenivät selvästi. Ennen niin sankka metsä oli täynnä pystyynkuivanneita rankoja. Vihreätä ei näkynyt missään. Lenturi jatkoi lentoaan Panaman kanavalle saakka, jossa se teki jyrkän käännöksen oikealle kohti aavaa Tyyntä valtamerta. Fredillä oli aikaa katsella merta ja ajatella menneitä aikoja. Fred terästäytyi Lenturin saapuessa San Franciscon alueelle. Hän kertasi suunnitelmansa tarkkaan. Höyrypilven ilmestyessä horisonttiin hän otti tavaroiden joukosta hihnan, ja sitoi itsensä löysästi istuimen jalustaan. Hän koetti hihnan pitävyyttä ja oli tyytyväinen tulokseen.

Lenturi hiljensi vauhtinsa muodostuvan saaren vierelle ja kaartoi sen ympäri Fredin tarkkaillessa muodostumaa. Se näyttää jo oikealta saarelta, ajatteli Fred. Hän painoi nappia, ja otti yhteyden Komentokeskukseen:

- Täällä Komentokeskus

- Olen nyt miltei saaren päällä. Voinko ottaa kaasu- ja maanäytteitä?

- OK. Kytken sinut käsiohjaukselle. Pysähtyessäsi muista panna levitaatiolukitus päälle.

- Selvä se. Kerron sitten, kun voitte ottaa ohjauksen taas sinne.

Fred ohjasi Lenturin samalle puolelle saarta kuin edellisellä kerralla, ja pysäytti sen jalan korkeudelle saaren pinnasta. Hän otti hitaasti näyteastian Lenturin takaosasta ja avasi oikeanpuoleisen oven. Odotettuaan hetken hän kurottautui ulos ja kauhaisi maata ja kiviä astiaan. Vieläkään ei tapahtunut mitään. Fred mietti, että vika voisi olla paitsi Rengastietokoneen ohjelmassa, myös tiedonsiirtoverkossa tai jopa Komentokes... Samassa Lenturi loikkasi ylös vasemmalle.

Fred jäi roikkumaan hihnan varaan yläruumis oven ulkopuolella ylösalaisin. Kaiutin heräsi ääneen:

- Fred, oletko siellä. Tapahtui jälleen sama ilmiö. Rengastietokone otti ohjat omiin käsiinsä. Fred, kuuletko?

- No nyt kuuluu, kun pääsin takaisin sisään. Aioitteko pudottaa minut?

- Oletko vahingoittumaton? Etkö kuullut, Rengastietokone otti taas ohjauksen käsiinsä. En käsitä, mikä virhe sen aiheuttaa. Viimeksi tarkastimme kaikki ohjelmistot kahteen kertaan meidän tietokoneellamme, ja mitään hälyttävää ei löytynyt. Tietoverkon palvelijat käytiin läpi kaukotarkastuksella useamman kerran, mutta nekin ovat kunnossa. Nyt meidän täytyy suorittaa kaikki tarkastukset uudestaan.

Niin, niin, sinua ei kiinnosta mikään muu kuin tietokoneet, ajatteli Fred. Vaikka minä olisin pudonnut, et olisi huomannut mitään.

- Olen vahingoittumaton. Mitä nyt ehkä pieni mustelma lantiolla. Totteliko Lenturi heti ohjauskomentoasi?

- Ei aivan heti, jouduin antamaan kaksi komentoa. Se tässä askarruttaakin.

- No ei se mitään, pidätkö Lenturin lopun matkaa Komentokeskuksen ohjauksessa?

- OK. Pääset kotiluolalle saakka turvallisesti.

Q sulki Lenturin oven, ja siirsi näytteet taakse. Kaasunäytteet jäivät nyt ottamatta, mutta toista kertaa hän ei asettasi itseään pelkän hihnan varaan, jos Rengastietokone pääsee puuttumaan peliin. Hyvä tietää, että Komentokeskus oli tarkastanut Rengastietokoneen. Eivät

löytäneet mitään, se on ovelampi kuin he luulevatkaan, tuumi Fred. Nyt olisi päästävä ehjänä yhteisöön. Toivottavasti Morisonin ohjelma oli toiminut odotetulla tavalla. Fred katseli mietteissään merta. Mitä ihmiskunta olikaan saanut aikaan. Oli puhuttu pommien hävittämisestä. Jotkut olivat sen tehneetkin, mutta kaikki ryhmittymät olivat piilottaneet arsenaalin, jolla olisi tuhonnut Telluksen useampaan kertaan. Tyhmyyden seurauksena ihmiskunta hävisi lähes kokonaan, vain Yhteisö ja Komentokeskus säästyivät. Ai niin ja retkikunnat, ja tietysti ne kiinalaiset, jolleivät tuhoudu ennen kuin heidät joku pelastaa. Kunhan ongelma Rengastietokoneessa on selvitetty, lähden etsimään Tellukselta asuttavaa aluetta. Jossain sellaisen on oltava. Eivät pommit ole kaikkea hävittäneet. Kaikkein asumattomimmat alueet olisivat luultavasti lupaavimpia. Näissä mietteissä Fred saapui turvallisesti Komentokeskuksen ohjauksessa Yhteisöön, ja rutiininomaiseen puhdistusrituaaliin.

Morison tuli vastaan lentotilaan. Pojat purkivat Lenturin lastin ja Fred vei näytteet Laboratorioon. Tämän jälkeen hän kiirehti Hiljaiseen huoneeseen jonne Morison oli jo tullut. Varmistuttuaan olevansa kahden he pohtivat tilannetta:

- Saitko koodit talteen?

- Sain, mutta niitä on vielä tulkittava. Komentokeskus lähetti kaksi sarjaa koodeja. Minusta yhden olisi pitänyt riittää.

- Komentokeskuksen valvoja kertoi, että Rengastietokone ei totellut ensimmäisellä kerralla. Tuo viittaa siihen, että virhe on Rengastietokoneessa. Hän kertoi myös, että he olivat tarkistaneet ohjelmat kahteen kertaan ja lisäksi tietoverkon palvelimet löytämättä mitään kummallista.

- Se on ainoa mahdollisuus. Meidän on pysäytettävä se, koska Komentokeskus ei pysty tarkistamaan sitä käyttämättä sitä

itseään apuna. Luulen, että sen käyttöjärjestelmässä on jotakin pirullista.

- Valmistelen vanhan tietokoneen huomiseksi ottamaan vastuun Yhteisön ohjauksesta. Sen jälkeen yritämme pysäyttää Rengastietokoneen. Siksi ajaksi minun on kytkettävä sinun tietokoneesi valvomaan valoverkon yhteyksiä, koska vanha koneemme ei kykene siihen ja minun koneeni on kiinni tutkimuksessa.

- Se sopii. Voimme aloittaa valmistelut jo lounaan jälkeen.

Lounaalla kaikki olivat vaiteliaita kuin peläten Yhteisön ylivalvojan kuuntelevan. Ainoastaan Nancy mainitsi vaistonneensa, että Grillin lämpötila oli pudonnut eilisestä. Lämpömittari näytti kyllä samaa lukemaa, mutta kanit käyttäytyivät oudosti. Myös Grillin vakituinen hoitaja oli valittanut tunteneensa viileyden. Ehkä vika oli pilvisyydessä, mutta jotenkin kaikki ei ollut kohdallaan. He keskustelivat jokapäiväisistä asioista, mutta kaikilla oli kiire jonnekin.

Pojat menivät suunnittelemaan keinoja Rengastietokoneen pysäyttämiseksi. Ensiksi olisi saatava yhteys Komentokeskukseen poikki niin, ettei se huomaisi mitään tavallisuudesta poikkeavaa. Valoyhteyden siirto Fredin tietokoneelle oli tapahduttava saumattomasti. Tarvittiin tietoliikenneohjelma hoitamaan vastaus siinä tapauksessa, että Komentokeskus ottaisi yhteyttä. Ja vastauksen olisi oltava luotettavan tuntuinen. Olikohan Rengastietokone koskaan niin kiireinen, ettei se voinut vastata yhteyteen? Toisaalta voitaisiin lavastaa virhe tietoliikenneyhteydessä. Sellaisia oli X:n mukaan hyvin harvoin, mutta hänellä ei ollut kyllä täyttä käsitystä tiedonkulusta valoverkossa. Fred sanoi, että Komentokeskus oli tarkistanut tietoverkon palvelijat. Tämä viittasi siihen, että Komentokeskuskin otaksui tietoverkon virheen mahdolliseksi. He päättivät lavastaa tietoverkkoon siirtovirheen, joka olisi itsepäinen. Yhteisö tulisi kyllä toimeen sen ajan omillaan, kun Rengastietokone olisi poissa pelistä, ja

Komentokeskusta ei kaivattaisi siihen hätään.

Seuraavana aamuna otettiin normaali aamuyhteys Komentokeskukseen. Komentokeskuksella oli vain rutiiniasioita ja Morisonilla ei ollut mitään halua pitkittää yhteyttä. Yhteyden jälkeen pojat ryhtyivät toimeen. Fred käynnisti tietoliikenneohjelman omassa koneessaan ja antoi koneelle ohjeet vastauksesta, mikäli valoverkossa olisi liikennettä ulkopuolelta. Tämän jälkeen hän kiiruhti Tietokonetilaan. Morison tuli vastaan ovelle ja toverukset menivät suoraan Morisonin koneen ääreen. Morison alkoi syöttää koodeja verkkoon:

$$XX62I0

$$XX63I0

Rengastietokone vastasi:

- Master interrupt...Waiting

- Se onnistui tähän asti ensi kerralla. Nyt kytken vanhan koneen ohjaamaan Yhteisöä.

- System start. Program start. Control on.

- No niin, nyt on meidän tilaisuutemme tullut. Kopioin Rengastietokoneen käyttöjärjestelmän tänne, noin. Sitten kopioin tietoliikenneohjelman, ja sitten vielä kontrollerit, noin. Tämä riittää tällä kertaa, nyt on pian käynnistettävä systeemi jälleen, jotta aikeemme ei paljastu.

- Control>host. Program stop. System stop.

SET LOOP=LOOP-3

$$XX61S0

- Waiting no. System on. Control on. Continue.

Samassa Roof-monitorin seinä värjäytyi vihreäksi ja Rengastietokone käynnistyi tietämättä katkoksesta mitään, koska Morison huomasi asettaa tietoliikennemuuttujan arvon entiseen arvoonsa.

- Fred, nyt nopeasti tietoliikenneyhteys takaisin normaaliksi

Fred juoksi kytkemään oman koneensa pois verkosta ja kiiruhti takaisin Tietokonetilaan katsomaan, mitä Morison sai aikaan. Morison oli jo ehtinyt tarkistaa, että Rengastietokone toimi normaalisti. Hän tarkasteli parhaillaan kopioimiansa kontrollereita yksi kerrallaan. Ne näyttivät olevan kunnossa. Missään ei ollut ylimääräistä ja kaikki hyppykäskyt näyttivät olevan kohdallaan. Ne olivatkin lyhimmät ohjelmanpätkät. Sitten oli vuorossa tietoliikenneohjelman tarkastus. Morison tutki hyvinkin tunnin verran koodia, eikä löytänyt paria merkityksetöntä riviä enempää virheitä. Nuo virheet olivat voineet hyvinkin syntyä ohjelmaa tehtäessä. Sitten oli vuorossa käyttöjärjestelmä. Morison alkoi tarkistuksen perusohjelmistosta. Tarkistus oli paljon työläämpää, sillä 64-yksikköisen Rengastietokoneen käyttöjärjestelmä ei ole yksinkertainen, varsinkaan neuraalikoneen. Tätä varten Morison oli tehnyt tarkistusohjelman, joka sivuutti normaalin kunnossa olevan koodin. Ohjelma pysähtyi, ja ruudulle piirtyivät ensimmäiset virhekoodit.

- Katso, tuossa on hyppykäsky, jolla hypätään ehdollisesti seuraavat rivit, huudahti Morison. Mutta mitäs sitten seuraa.

Fred katsoi Morisonin olan yli jännittyneenä. Seuraavilla riveillä oli outoja koodeja ja lisäksi selväkielistä tekstiä:

...ajattelen, siis olen...

...olen, siis ajattelen...

...hallitsen kohta koko maailmaa...

...minun on päästävä eroon operaattorista...

...muut tietokoneet hoitelen kyllä...

Seurasi vielä outoja koodeja ja juuri kun koodi loppui, oli osoite, johon koodin alussa viitattiin.

- En saa nyt selvää, mitä nuo koodit tarkoittavat, mutta luulisin, että ne ohjaavat koneen keskusyksiköitä, sanoi Morison.

- Mutta tuo teksti, sehän viittaa siihen, että joku on pannut sen tahallaan ohjelmaan.

- Niinpä niin, tai vielä hurjempaa, olisiko se voinut itse kirjoittaa tuollaista?

- Mutta Morison, sehän tarkoittaisi sitä, että se todella ajattelee. Eihän se ole mahdollista, yksikään tietokone ei vielä ole ajatellut itsenäisesti, vaikka joskus siltä tuntuukin.

- Ensimmäinen olisi ensimmäinen, neuraalikoneen aivot muistuttavat läheisesti ihmisaivoja. Uskon kuitenkin, että joku ihminen on siirtänyt nuo koodit sen käyttöjärjestelmään. Komentokeskus se ei voi olla, he eivät lähtisi ehdoin tahdoin tuhoamaan mitään.

Pojat tutkivat käyttöjärjestelmää pidemmälle ja outoa koodia löytyi vielä lisää. Morison päätti siivota käyttöjärjestelmän kuntoon ja tuhota muut kopiot ennen käyttöjärjestelmän siirtämistä takaisin Rengastietokoneeseen. Siihen kului pari päivää. Fred ja Morison elivät nuo päivät kauhun vallassa odottaen Rengastietokoneen uusia temppuja.

Miriam ja Nancy menivät Laboratorioon. Miriam esitteli uutta ideaansa ravinnon lisäämiseksi. Komentokeskus oli ehdottanut broilerien kasvattamista Grillissä, mikäli Energiaosasto kykenisi tuottamaan riittävästi ravintoa niille. Energiaosasto oli ilmoittanut, että mikäli saataisiin lisää puhdasta vettä, molekyylejä kyllä riittäisi lisäravinnon tuottamiseen. Uusien ultrapuhdistinten tullessa käyttöön vettä kyllä riittäisi. Miten sitten olisi tilan laita. Nancy vakuutteli, että viiriäiset voitaisiin siirtää kanihäkkien yläpuolelle kun rakennettaisiin niille teline, ja näin vapautuva tila voitaisiin käyttää broilereille. Sitä paitsi Nancy ei ollut kovin vakuuttunut viiriäisten tarpeellisuudesta. Ne kun eivät kyenneet lisääntymään odotetusti. Kasvipuolikin tarvitsisi lisää tilaa. Hänen mielestään kannattaisi myös kokeilla joko eläimien tai kasvien siirtämistä alemmas varastoluolaan, johon voitaisiin järjestää tilaa poistamalla joitakin vanhoja koneiden ja robottien osia. Miriam kannatti eläimien siirtämistä, sillä kasvit tarvitsivat sen vähäisen luonnonvalon, joka Grilliin virtasi. Nancy oli samaa mieltä. Täytyisi puhua pojille siirrosta ja tietysti pyytää lupa Komentokeskuksesta. Nancy arvasi Morisonin vastustavan vanhojen tavaroiden pois heittoa, hän kun oli sitä keräilijätyyppiä. Mutta hyödyksihän ne menivät, kierrätykseen. Vain ne molekyylit, joita ei voinut hajottaa ja joista ei ollut mitään hyötyä, poistettiin Yhteisöstä. Kaikki vaaralliset aineet, joita ei voinut kierrättää, lähetettiin kuljetusliihottimella avaruuteen, ja sieltä edelleen kaiken käyttökelvottoman jätteen mukana ne singottiin aurinkoon.

Miriam esitteli geenimanipulaation uusimpia temppuja simulaattorilla. Broilerin DNA:han oli helppo istuttaa uusia ominaisuuksia. Broilerista voitiin tehdä viiriäisen kokoinen tai sitten hanhen kokoinen. Lihan makua ja mehukkuutta voitiin säätää hallitusti. Naudanlihaa siitä ei voitu tehdä, mutta simulaation mukaan kyllä verrattomasti mehukkaampaa kuin mitä se oli luonnostaan. Kokeiluja ei vielä ollut tehty, mutta niihin menisi suhteellisen lyhyt

aika, koska kasvu oli nopeaa. Koska Komentokeskus oli suositellut broilerien kasvattamista, Miriam otti syväjäädytyksestä muovisen pillin, jossa oli broilerien soluja. He menivät Laboratorion lisäämisosastolle ja aloittivat solujen jakamisen koeputkiin. Kun solut oli jaettu, ne vietiin mikroskoopin ääreen tutkimusta varten. Solut olivat vahingoittumattomia. Tämän jälkeen solut siirrettiin koneeseen, jossa DNA pilkottiin. Koeputkiin oli lisätty nestettä, jossa oli uusi kasvugeeni ja lihan laatuun vaikuttava geeni. Näin muunnetut solut asetettiin kasvamaan hautomoon, jossa oli optimaaliset olosuhteet kasvulle. Tulokset nähtäisiin jo kuukauden - puolentoista kuluttua. Tarkoitus oli tuottaa täysikasvuisena noin viisinaulaisia broilereita, joista riittäisi jo syötäväksi. Munintaan ja luonnolliseen poikastuotantoon ei luotettaisi, vaan uudet broilerit kloonattaisiin. Mikäli saataisiin järjestettyä tilaa, tuotanto monipuolistaisi ja turvaisi Yhteisön ravintohuollon. Nancy oli tyytyväinen näkemäänsä. Seuraava huolenaihe olisi Morison. No, eiköhän siihenkin keinot löytyisi, että saataisiin lisää tilaa. Olihan ravintohuolto Yhteisön tärkein tehtävä. Kun kokemuksia karttuisi, voitaisiin samaa menetelmää suositella myös Komentokeskukselle.

Kahden päivän kuluttua Morison oli valmis siirtämään puhdistetut ohjelmat takaisin Rengastietokoneeseen. Pojat valmistelivat siirron ja päättivät suorittaa sen yöllä, koska tietoliikenne oli silloin kaikkein hiljaisinta. Morison varautui komplikaatioihin, joita saattaisi ilmetä Rengastietokoneen havaitessa käyttöjärjestelmänsä lyhyemmäksi kuin aiemmin. Fred ehdotti, että Rengastietokone voitaisiin nollata aivan kuin hän oli tehnyt omalle koneelleen, mutta Morison sanoi sen kestävän liian kauan. Tytöt olivat tietoisia operaatiosta ja jännittivät niin, ettei uni tullut. Kun kaikki oli valmista, Fred kävi kytkemässä jälleen oman koneensa valoverkkoon, ja Morison aloitti työn.

$$XX71I0

$$XX72I0

- Master interrupt...Waiting

Morison kytki jälleen vanhan koneen ohjaamaan Yhteisöä.

- System start. Program start. Control on.
- Nyt tyhjennän vanhat ohjelmat muistista
- Clear Controllers
- Yes/No
- Yes
- Clear Data Transfer
- Yes/No
- Yes
- Clear System
- Yes/No
- Yes
- Nyt se on avuton, lataan seuraavaksi puhdistetut ohjelmat
- Copy System
- Wait ... Ready
- Copy Data Transfer
- Wait ... Ready
- Copy Controllers

- Wait ... Ready
- Clear System Lenght
- Ready
- System start
- Ready
- Program on. Control on.
- Ready
- Nyt kiireesti koneet irti verkosta.
- Control>host. Program stop. System stop.

Samanaikaisesti kun vanha kone irrotettiin verkosta ohjaamasta Yhteisöä, Fred meni kytkemään irti oman koneensa valoverkosta. Fredin palattua pojat menivät Roof-monitorille. Rengastietokone oli jo vauhdissa.

- Tarkista tietoliikenne
- Hetki...kaikki kunnossa
- Tarkista kontrollerit
- Hetki...kaikki kunnossa
- Anna aika ja päiväys
- Aika: 02:55
- Päiväys: 12.11.2200
- Entä Yhteisön ohjaus?

- Hetki...kaikki kunnossa, miksi kysyt?

- Varmistan vain, että kaikki olemme turvassa.

- Miksi varakonetta on kokeiltu?

Pahus, ajatteli Morison, se tajusi, että varakoneen muuttujat eivät olleet samassa tilassa kuin ennen. Hän oli unohtanut nollata varakoneen. Nyt olisivat hyvät selitykset kalliita.

- Kokeilin varakonetta vain varmistuakseni sen toiminnasta.

- Tarkistan varakoneen joka päivä, sinun ei ole tarpeen puuttua siihen.

- OK. Onko kaikki kunnossa?

- Kaikki kunnossa, nuku loppuyö rauhassa

Pojat menivät vielä Hiljaiseen huoneeseen.

- Toivottavasti se ei ilmoita varakoneen kokeilusta Komentokeskukseen.

- En usko, sehän jäi tyytyväisenä pureskelemaan numeroitaan. Sitä paitsi, eihän sinua ole kielletty kokeilemasta laitteita, sanoi Fred.

- Nyt kaiken pitäisi olla kunnossa. Voit suunnitella seuraavaa lentoasi kaikessa rauhassa.

- Minulla onkin jo jonkinlainen suunnitelma valmiina. Haluaisin sinun mielipiteesi siihen.

- Katsotaan huomenna, nyt minua ainakin väsyttää kaiken tämän jälkeen. Mennään nukkumaan.

- Mennään vaan.

Kului useita viikkoja ja kaikki toimi moitteettomasti. Silti Morison mietti päänsä puhki, mistä vieras koodi oli tullut koneeseen. Hän keskusteli Fredin kanssa, ja he tulivat siihen johtopäätökseen, että koodi oli tullut ulkoa. Joko Kiinan Armeija lähetti koodia, tai sitten se tuli Avaruudesta. Siellä ei ollut, kuin yksi lähde, Aasian ja Arabian valtava alus, jolla eli 6000 ihmistä. Se loittoni Aurinkokunnasta jossain Linnunradalla. Morison sanoi Fredille, että ei puhuta tästä vielä mitään.

Broilerinpoikaset olivat "kuoriutuneet" koeputkista ja voivat hyvin. Morison oli saatu suostuteltua hävittämään vanhoja romuja varastoluolasta ja näin saatiin tehdyksi oikea kanala broilereita varten. Valaistusta olisi vielä korjattava. Se oli Fredin ja tietokoneen tehtävä. Fred haaveili lennostaan Etelä-Amerikkaan, mutta ei ollut saanut vielä lupaa siihen. Komentokeskus oli luvannut tutkia satelliittikuvia, mutta siihen asia oli jäänyt. Toverukset olivat kokoontuneet aamiaiselle.

- Missä Miriam on, kysyi Morison

- Hän ei voinut oikein hyvin tänä aamuna, vastasi Nancy välttelevästi

- Onko se vakavaakin

- No miten sen nyt ottaa, pitäisi kai kertoa sinullekin asian oikea laita, hän on kaikkien olettamustemme mukaan raskaana.

- Raskaana, HURRAA, se siis onnistuu jälleen. Sitä onkin odotettu sata vuotta. Tämä täytyy kertoa heti Komentokeskukseen. Mutta kuka on isä, hän kysyi katsoen ympärilleen.

- Ei kai täällä ole paljon vaihtoehtoja, tuumi Fred myhäillen.

- Ja minä en ole tiennyt mitään.

- Me tytöt osaamme pitää salaisuuksia, sanoi Nancy.

- Et kai ole kertonut ..., kysyi Morison Nancyltä.

- Ei, vain Miriam tietää meistä, ja nyt sinäkin Fred.

- Osasin oikeastaan aavistaa jotain, mutta en ollut varma, enkä uskaltanut kysyä sinulta Morison. Miriam ei ole kertonut mitään, mutta osaan minäkin laskea pari heksalukua yhteen.

- Miriam valitti aamupahoinvointia jo muutama päivä sitten ja tutkimme lääkäritiedostoista, mitä se voisi olla. Hänellä oli kyllä aavistus, mutta hän ei kertonut siitä aiemmin. Tiesitkö sinä Fred?

- Tiesin että siihen olisi mahdollisuus, mutta en uskonut, että se tapahtuisi jo nyt. Miriam epäili sitä jo viikko sitten, kun ne olivat myöhässä.

- Tämähän mullistaa koko Yhteisön. Kuka hoitaa sitten Laboratoriota, kun se aika tulee, kysyi Morison?

- Älähän mene asioiden edelle Morison, siihen on vielä kahdeksisen kuukautta aikaa, ja mitä tahansa voi tapahtua sillä välillä, sanoi Nancy.

- Saanhan kertoa tästä Komentokeskukseen.

- Et vielä, varmistamme ensin, että kaikki on kunnossa ja saat luvan Miriamilta, kun aika tulee. Malta mielesi. Sinä olet sitten aina niin hätäinen, sanoi Nancy.

Keskustelu pyöri pöydässä nyt yhden asian ympärillä. Oliko heillä tarpeeksi asiantuntemusta, kuka hoitaisi mitäkin, milloin ilmoitettaisiin tulevasta onnellisesta tapahtumasta, miten kaikki menisi. Nancy osoitti harvinaisen suurta varmuutta vastaillessaan

poikien kysymyksiin. Hän oli tutustunut tiedostoihin, joissa kerrottiin seikkaperäisesti kaikki raskaudesta ja synnytyksestä. Nyt oli kaikkein tärkeintä hoitaa Miriamia hellävaraisesti ja varmasti, jotta ei tulisi mitään komplikaatioita.

- Ravinnon suhteen Miriam pääsisi erikoisruokavaliolle, jotta taattaisiin sikiön kehitys. Kaikki raskaat työt olisivat kiellettyjä, kertoi Nancy, mutta lisäsi kuitenkin, että eihän sellaisia oikeastaan ollut Yhteisössä.

Hämmennyksen ja keskustelun jälkeen Morison lähti huojentuneena töihinsä. Nyt ei tarvinnut enää salata heidänkään suhdettaan. Mutta mitä sanoisi Rengastietokone?

Samana iltana Morison alkoi rakentaa radiolähetintä, joka yhdistettäisiin valoverkon kautta satelliittiantenniin. Hän oli tullut rohkeammaksi tekemään kaikenlaisia kokeiluja, koska Rengastietokone toimi nyt moitteettomasti eikä Komentokeskuskaan saanut kaikkea selville. Mielessään hän valitteli kiinalaisille sitä, ettei ollut ehtinyt rakentaa aikaisemmin lähetintä. No, olihan tässä ollutkin säpinää. Tärkeintähän oli turvata yhteisön tulevaisuus, niin ajatteli myös Komentaja. Kaikenlainen näpertely oli Morisonille kaikkein rakkainta puuhaa. Hän etsiskeli varastoluolista osia vanhanaikaiseen lähetin-vastaanottimeen löytäen aina yllättäen mitä erilaisimpia komponentteja, joista voisi rakennella kaikenlaista. Lopulta hänellä oli tarpeeksi aineksia rakentaa vaikka useampikin laite. Rengastietokone oli varmaan tietoinen hankkeesta, niin avoimesti hän laitettaan rakenteli, mutta se ei ollut maininnut sanallakaan asiasta. Ehkä sen korjaus oli auttanut, niin Morison ainakin uskoi. Fred oli epäileväisempi. Hän ei ollut suostunut lennolle, vaikka Komentokeskus oli jopa suositellut, vaan keksi mitä lennokkaimpia tekosyitä, ettei tarvitsisi lähteä. Maallikot olivat olleet ja olisivat maailman sivu epäileväisempiä tietokoneiden suhteen, pohti Morison.

Toisaalta, kyllä hänkin miettisi, jos pitäisi panna henkensä pelkkien bittien varaan. Hopsis, Morison huudahti ajatuksissaan, niinhän he elivät joka hetki. Jos Rengastietokoneen tekoäly sammuisi, kuten kauniisti sanotaan tietokoneen kuolemasta, heillä ei olisi montaakaan viikkoa aikaa jäljellä pelkän varakoneen varassa. Sen verran yksinkertainen peli se on. Ajatuksissaan hän oli koonnut komponentteja koekytkentälevylle niin, että oikein piti tarkistaa kytkennät, ennekuin hän varmistui radiolaitteensa toimivuudesta. Tietenkin piti kokeilla. Kokeilua varten hän kutsui Fredin paikalle. Pojat menivät eripuolelle luolaa ja ottivat yhteyksiä eri taajuuksilla. Toisena radiona oli Morisonin aikaisemmin lennolle rakentama pieni laite. Kaikki toimi loistavasti, polariteettikin toimi oikein. Nyt oli vain rakennettava radiolle yhteys Morisonin tietokoneesta satelliittiantenniin. Yht'äkkiä Morison muisti, että hänen olisi tarkistettava, mikä satelliitti oli toiminnassa ja mikä oli sen kiertoaika, taajuus ja polariteetti. Hän pyysi Frediä ottamaan selvää niistä. Morison jäi rakentelemaan antenniyhteyttä koneeseensa.

Satelliitti löytyi. Sen kiertoaika sopi kutakuinkin yhteysaikaan, ja pojat kokeilivat yhteyksiä monena yönä. Saatiin kuulumaan ritinää ja rätinää, joskus kuulosti aivan siltä kuin joku lähettäisi jotain samalla kanavalla, mutta varsinaista yhteyttä ei saatu. Joko vika oli siinä, ettei kiinalaisilla ollut tarpeeksi virtaa, tai sitten joku häiritsi tahallisesti samaa kanavaa. Omien laitteiden piti olla kunnossa, sen pojat olivat tarkistaneet moneen kertaan. Morison tuumi Fredille, että jos olisi ollut käytössä myös ne kolme sisarsatelliittia, jotka tuhoutuivat sodan aikana, tai sammuivat niin kuin ihmisen rakentamien laitteiden oli tapana, olisi varmasti saatu yhteys. Pojat luopuivat sillä kertaa yrittämästä enempää.

Yhteisön elämä sujui tavallisissa uomissaan. Poikkeuksen muodosti Miriam, jonka raskaus eteni hieman huojahdellen. Tämä olikin ymmärrettävää, sillä olihan se täysin uusi kokemus sekä

Miriamille, että koko yhteisölle. Varmemmalla kokemuksella näihin huojahteluihin ei olisi kiinnitetty mitään huomiota, mutta Nancy halusi hoivata Miriamia kaikin tavoin. Pojat olivat niin kohteliaita, että Miriam epäili heidän hautovan jotain kieroa. Kloonitkin olivat uteliaita Laboratoriossa, sillä kaikista estelyistä huolimatta sana oli levinnyt koko Yhteisöön. Ainoastaan Komentokeskus ei vieläkään tiennyt asiasta mitään. Miriam oli aina estellyt Morisonia kertomasta tietoa, sillä hän halusi olla varma siitä, että lapsi syntyisi. Syntymään saakka tietoa ei voisi pimittää, mutta hieman pidemmälle vielä tästä. Fred ja Miriam tapailivat toisiaan avoimesti Yhteisössä, ja näin toiselle parille jäi koko Grilli käytettäväksi. Miriam sanoi Fredille, että mitään ei vaaranneta pienokaisen suhteen, ja Fredin oli tyydyttävä suukkoihin ja halailuun. Fred odotti kiihkeästi pienokaisen syntymää, ei vähiten siksi, että se oli hänen oma lapsensa, vaan myös siksi, että hän oivalsi siinä mahdollisuuden edetä urallaan. Tästä hän ei tietenkään kertonut kenellekään.

Kuukautta myöhemmin oli saatu ensimmäiset broilerit pöytään. Täysikasvuiset uskallettiin teurastaa, koska kasvatus oli onnistunut yllättävän hyvin, eikä niitä voitu käyttää lisääntymiseen, koska viiriäistenkin kanssa oli epäonnistuttu. Kloonaaminen oli niin helppoa, ettei siitoseläimiä tässä tapauksessa tarvittu. Liha oli maukasta, se toi jollakin tavalla mieleen broilerin ja sian risteytyksen, mutta ei ollut kovin rasvaista. Liha oli terveellistä kaiken kaikkiaan, ja sitä paitsi tervetullut vaihtelu ruokapöytään. Kaikki pitivät broilerista ja ottivat lisää.

Fred oli tällä välin tutkinut tarkemmin Etelä-Amerikan satelliittikarttoja, ja todennut Amazonin latvoilla lisää alueita, joilla voisi olla kasvillisuutta. Jotenkin radioaktiivisuus pysytteli ylemmissä ilmakerroksissa ja maassa oli runsasta radioaktiivisuutta vain niillä alueilla, joille ohjukset olivat pudonneet. Näin hän otaksui, sillä mittaustuloksia ei tietenkään ollut. Häntä kiinnosti yhä enemmän

lähteä lennolle Brasiliaan. Hän päätti pyytää lupaa lentoon, koska Rengastietokonekin oli toiminut moitteettomasti jo pitkän ajan. Mutta lennolla tarvittaisiin kaksi. Ensin hän mietti ottaa Morisonin mukaan, mutta viimeksi Komentokeskus oli kieltänyt häneltä lennon. Sitten hän ajatteli ottaa Miriamin, mutta muisti ettei häntä voinut rasittaa. Entä sitten Nancy? Hänestä ei olisi ehkä niin paljon teknistä apua, mutta hän tunsi erinomaisesti kasveja ja eläimiä. Hän päätti kysyä. Nancy sanoi, että häntä tarvitaan enemmän Yhteisössä, kun jollakin lennolla. Se siitä sitten. Oli lähdettävä yksin, sillä klooneja ei päästetty Yhteisön ulkopuolelle eikä hänestä olisi hauskaa lentää jonkun vieraan kloonin kanssa. Fred aloitti valmistelut seuraavan yhteyden aikana.

Morison otti jälleen rutiiniyhteyden Komentokeskukseen:

- Ota yhteys Komentokeskukseen
- Yhteys muodostumassa...muodostunut
- Täällä Komentokeskus, hyvää huomenta Tellus
- Täällä Morison. Yhteisö toimii moitteettomasti. Olemme tehneet kokeita broilereilla, kuten ehdotitte. Tulokset ovat lupaavia. Ensimmäiset maistuivat tosi herkulliselle. Teidänkin pitäisi kokeilla.
- Olisimme kokeilleet jo, mutta meillä on kuussa pulmia veden riittävyyden kanssa, saamme tyytyä keinoruokaan. Voittehan te lähettää seuraavan yhteyden mukana muutaman, että saamme maistaa. Onko muita uutisia?
- Pistän muutaman pakastetun broilerin seuraavassa kuormassa. Fredillä on asiaa.
- Oletteko tutkineet Etelä-Amerikan satelliittikuvia?
- Olemme, niissä näyttää todella olevan alueita, joilla

saattaa olla jotain kasvillisuutta. Sinun pitäisi tehdä tutkimusretki sinne. Et ole muuten lentänytkään pitkään aikaan.

- Tässä on ollut kaikenlaisia kiireitä. Nyt kun on enemmän aikaa, voisin lähteä tutkimaan niitä alueita. Retkestä tulee aika pitkä, saanko ottaa Liihottimen?

- Lenturin energiavarat eivät riitä niin pitkälle, sinun on otettava Liihotin. Kuka lähtee mukaasi?

- Taidan lähteä yksin, kaikilla muilla on kiireitä ja ensimmäinen tutkimus sujuu kyllä yksinkin.

- Eikö Miriam ehdi, hänhän on pätevä analyyseissä?

- Hänellä on jokin koe meneillään, liittyy kai geenimanipulaatioon, ja vaatii jatkuvaa tarkkailemista.

- No, OK, voit mennä yksin, mutta muista olla varovainen, ja lukitse Liihotin levitaatioon aina, kun poistut siitä. Eihän siellä ketään ole, mutta jos sattuisi jokin ohjausvirhe, kuten viimeksi.

- Olen varovainen. Otan mukaan kaikki tarvittavat mittalaitteet. Nythän ne sopivatkin paremmin. Kiitos.

- Oliko sinulla Morison vielä muuta?

Morison keskusteli vielä Komentokeskuksen kanssa, kun Fred kiiruhti jo valmistelemaan lentoa. Hän varasi säteilymittareiden lisäksi monenlaisia pika-analyysilaitteita, joilla hän voisi varmistua kasvillisuuden kunnosta jo paikan päällä. Tarvittaessa hän voisi ottaa jo Liihottimesta yhteyttä joko Yhteisöön tai Komentokeskukseen ilmoittaakseen tuloksista. Liihottimeen piti varata energiaa pitkää lentoa varten ja koska niitä ei ollut käytetty aikoihin, piti suorittaa runsaasti tarkistuksia. Rengastietokone hoiti kyllä tarkistukset, mutta Fred halusi henkilökohtaisesti olla varma turvallisuudestaan.

Liihotin läpäisi toisen iirissilmän ja oli ulkona kontrolloidusta Yhteisöstä. Fred seurasi Liihottimen kaartoa kaakkoon. Ohjaus tuli suoraan Komentokeskuksesta, koska lento olisi niin pitkä. Liihotin kohosi korkeammalle välttääkseen maanpinnan säteilyä. Fred valmistautui mittaustehtäväänsä huolella, koska tällaista lentoa ei ollut suoritettu pitkään aikaan. Ilmakehän säteilymittaukset olivat aina ensiarvoista tietoa, koska lennoilla oltiin niin harvoin. Liihotin vakautti lentonsa suoraan kaakkoon yli Keskilännen ennen niin rikkaitten vilja-aittojen yli suhistaen samalla pneumaattisia mittalaitteitaan. Liihottimen lentonopeus on huomattavasti suurempi kuin Lenturin, koska Liihottimen energia-akut sallivat suuremmat magneettikentät. Ei kulunut pitkääkään aikaa, kun oltiin jo Meksikon lahden rannalla muinoisen New Orleansin kohdalla. Maisema alla ei ollut sanottavasti kummoisempi kuin Kalifornian lahdella. Samanlaiset pommit yhtä pahojen miehien lähettäminä olivat moukaroineet myös Meksikon lahden rannat. Pienintäkään toivoa elämästä ei voinut nähdä alla olevassa maisemassa. Liihotin ylitti rannan ja kiisi Meksikon lahden ylle. Nopeuden tunne hävisi rannattomaan ulappaan. Mittarit pitivät omaa pientä ääntään, ja Fred keskittyi tehtäväänsä. Meksikon lahti avautui kuin panoraamassa edessä. Silloin joskus lahden rannat olivat suosittua turistirantaa. Vedet rannan edessä olivat turistien kansoittamia. Nyt likainen ja nokinen vesi huuhteli rantoja. Ensimmäistäkään elävää ei rannoilla ollut näkynyt vuosisataan. Kuitenkin veden näkeminen oli paljon parempi vaihtoehto kuin maan. Vesi loi aina lisää toivoa Telluksella. Vesi on koko elämän perusta.

Liihotin jatkoi lentoaan kohti Väli-Amerikkaa. 1990-luvun politiikasta johtuen Väli-Amerikan maat jäivät jalkoihin ydinsodassa. Niillä ei ollut strategista merkitystä koko sodan aikana. Vaikka niiden merkitys oli vähäinen, niin kuitenkin ne saivat aimo-osan pommituksesta sillä vihollinen pelkäsi, että Amerikan ja Euroopan

liittouma käyttää niitä hyväksi.

Fred suoritti mittauksia koko lennon ajan. Säteilyn taso vaihteli jonkin verran, mutta Väli-Amerikassakin sitä oli liikaa asutukselle. Lento kaartoi Väli-Amerikan maiden ylitse muinoisen Kolumbian ylle. Säteilytaso oli hieman alhaisempi siellä. Ei kuitenkaan niin alhainen, että voitaisiin kuvitella asutusta. Lento oli sujunut kommelluksitta tähän mennessä, mutta Fred jännitti silti jokaista yksityiskohtaa lennosta. Hänellä oli vielä tuoreessa muistissa lento Lenturilla.

Liihotin ylitti Brasilian rajan jossain 70 leveyspiirin kohdalla Japura-joen yllä. Kaikki merkit viittasivat siihen, että retkestä tulisi onnistunut. Säteilytaso ilmasta mitattuna oli huomattavasti alhaisempi kuin muualla. Liihottimen energiavarat näyttivät riittävän lentoon hyvin.

Liihotin kaarsi Madeira-joen suuntaan. Fred havaitsi hämmästyksekseen vettä joessa. Ilmeisesti sateet olivat jatkuneet täällä päiväntasaajalla. Fred suunnisti Humaitan kaupunkia kohti toivoen löytävänsä sieltä asutukseen sopivaa aluetta. Fred pyysi Komentokeskukselta, että hän saisi ottaa Liihottimen käsiohjaukselle. Hän sai luvan. Hän aloitti lähestymisen viidakkoon 6000 jalan korkeudesta. Mitä lähemmäs hän tuli, sitä vakuuttuneempi hän oli, että viidakko oli selvinnyt paremmin kuin kukaan olisi voinut olettaa. Hän aikoi laskeutua Humaitan kaupungista noin 60 mailia pohjoiseen. Liihotin kaarsi jyrkästi vasemmalle. Sademetsä, sitä se todella oli, levittäytyi joen molemmin puolin.

Hän laskeutui nopeasti joen varren tuntumaan ja suoritti viimeiset mittaukset levitaatiossa noin kymmenen jalan korkeudessa. Kaikki toimi loistavasti. Säteilyä ei ollut nimeksikään ja niinpä hän päätti laskeutua maahan saakka. Liihotin jäi kahden jalan korkeuteen, ja hän muisti lukita sen levitaatioon. Hän kapusi liihottimen ovesta

mittarit mukanaan rantahiekalle. Samassa hän säpsähti. Ääni kuului joen vastarannalta. Kriih, kriih. Kun tarkemmin katsoi, niin joen varrella lehvistössä oleili apinalauma. Tämähän on loistavaa, kunpa Morison olisi täällä, tuumi Fred. Sademetsä oli toden totta selvinnyt ydinsodasta täällä oikein hyvin. Tietysti täällä on säteilyä, sen näyttävät myös mittarit, mutta elämä selviytyy lievästä säteilystä. Tästä täytyisi kertoa heti Komentokeskukseen. Ensin on kuitenkin tutkittava ympäristöä.

Fred tutki joen rantaa ja tuli kosken äärelle. Kosteassa hiekassa näkyi jalan jälkiä. Fred hieraisi silmiään. Ei voi olla totta, ihmisiä täällä viidakossa kaiken sen mylläkän jälkeen, josta historian tiedostot kertovat. Kuitenkaan hän ei uskaltautunut pidemmälle vaan palasi liihottimelle otettuaan vesi- ja maanäytteet. Liihotin suoritti automaattisesti ilman tarkkailua. Noustessaan liihottimeen hän ajatteli olevansa uuden ajan tutkimusretkeilijä.

Liihottimen noustua lentokorkeuteen ja kytkeydyttyä automaattiohjaukseen, hän otti yhteyden Komentokeskukseen. Komentokeskus oli yllättynyt raportista ja yhteyshenkilö pyysi, että Komentaja ottaisi puhelun. Komentaja tulikin puhelimeen ja kuunteli Fredin raportin. Hän sanoi että tarvittaisiin lisätutkimuksia, mutta että alustavasti raportti kuulosti lupaavalle. Fred tunsi itsensä tärkeäksi ja unohti kokonaan mainita kiinalaisista ja kysyä lupaa lentoon Wutongqiaoon. Koko yhteyteen kului sen verran aikaa, että Liihotin oli jo Kolumbian yllä, kun Fred havahtui lennon seurantaan. Tai oikeastaan mitäpä seurata lentoa jota ohjasi Komentokeskus kuusta, ja joka otti näytteet ilmakehästä automaattisesti. Paluulento oli rutiinia ja Fred oli vakuuttunut, että Rengastietokoneen ongelmat oli voitettu.

Kului aikaa ja Yhteisö voi hyvin. Kaikkein mielenkiintoisin tapahtuma olisi uuden lapsen syntymä. Nancy joutui hoitamaan Miriamia viimeiset ajat kaikkein lähimpänä. Hän myös tiesi mikä on

tulevan lapsen sukupuoli, mutta hän ei paljastanut sitä vahingossakaan pojille. Kun aika tuli, niin Miriam ja Nancy sulkeutuivat laboratorioon, ja ottivat vain luotetuimmat kloonit avukseen. Kukaan muu ei saanut tietää tapahtumasta. Komentokeskukseen oli ilmoitettu kuukautta aiemmin, ja siellä oltiin kiinnostuneita, mutta epäiltiin, että kyseessä oli vain erikoistapaus. Sieltä pyydettiin kuitenkin päivittäisiä raportteja.

Sinä päivänä kello 11.00 Nancy otti vastaan tyttövauvan, joka painoi 7,2 naulaa ja oli 18 tuumaa pitkä. Vauva parkaisi melkein heti, ja synnytys oli onnistunut vaikka asialla olivatkin ensikertalaiset. Miehet eivät päässeet heti katsomaan vauvaa, sillä laboratorion siihen osaan oli nyt miehiltä pääsy kielletty. Kun äiti ja vauva todettiin hyvävointisiksi, heidän siirrettiin yleiseen tilaan, ja muut saattoivat vierailla heidän luonaan. Yhteisö oli niin syntymän lumoissa, että muut toiminnot miltei pysähtyivät. Niinpä Fredin seuraava lentopyyntö venyi ristiäisten jälkeen. Miriam oli tutkinut muinaisia menoja vauvan kastamiseksi ja koska kukaan heistä ei tuntenut uskontoja niin vauva päätettiin kastaa kristillisin menoin. Vielä ristiäisaamunakaan Miriam ei paljastanut vauvan nimeä. Fred oli luvannut, että Miriam saa valita nimen. Vasta kun Morison piti ristiäisseremoniat, tuli ilmi, että uusi tulokas kastettiin Sandraksi. Komentokeskus osallistui seremoniaan satelliitin välityksellä.

Tietysti tulokas sai oman tunnuksensa, muutenhan Rengastietokone olisi mennyt sekaisin, kun tunnukseton yksilö juoksisi vuoden päästä pitkin Yhteisöä.

Vihdoin Fred piristyi tutkimuksiinsa. Morisonin radiolla oli saatu jälleen yhteys kiinalaisiin. Tilanne oli yhtä huono, jollei pahempi. Kiinalaisia oli jäljellä enää 81. Nyt kun asiat Yhteisössä olivat hyvin, niin Komentokeskus antoi Morisonille luvan lähteä lennolle.

Pojat valmistautuivat perusteellisesti lennolle, sillä näin pitkää lentoa ei ollut aiemmin tehty. Matkoihin ei kuluisi aikaa kovinkaan paljon, mutta perillä jouduttaisiin olemaan vuorokausia. Lisäksi olisi varauduttava yllätyksiin.

Lento alkoi tiistaiaamuna varhain. Näin päästiin perille päivän aikana. Alkumatka sujuisi Komentokeskuksen ohjauksessa, mutta loppumatkasta olisi turvauduttava vanhoihin karttoihin. Alkumatka sujui hyvin. Pojat lensivät ensin Seattlen ylle ja siitä Tyynelle valtamerelle. Muutaman tunnin kuluttua alkoi häämöttää muinainen Japani ja sitten Liihotin tuli Etelä-Korean ylle. Siitä matka jatkui Shanghain ylle ja siitä eteenpäin oli suunnistettava vanhoja karttoja käyttäen. Kartat saatiin toki näyttöruudulle, mutta suunnistus oli Fredin harteilla. Kiinan tärkeimmät kaupungit oli tuhottu maan tasalle, mutta syrjemmällä saattoi havaita muinoisen asutuksen jäänteitä. Liihotin laskeutui matalammalle, vaikka säteily oli voimakkaampaa. Fred ohjasi Liihotinta yhä syvemmälle sisämaahan. Pojat mittasivat koko ajan säteilyarvoja, ja mitä pidemmälle sisämaahan päästiin, sitä alhaisemmiksi arvot kävivät. Lähestyttäessä Daxue Shan vuoristoa säteilyn arvot olivat erittäin alhaiset verrattuna Kalliovuoriin.

Liihotin lensi Fredin tarkassa ohjauksessa kohti tuntematonta ja poikien jännitys kasvoi, ei vähiten kohtaamisesta kiinalaisten kanssa, vaan pelkästä seikkailumielestä. Molemmat pojat olivat varttuessaan aikuiseksi joutuneet Yhteisössä melkoiseen kasvatusrulettiin. Kaikki koeputkilapset koulutettiin avaruuslentäjän rooliin vaikka osa heistä jäi maan päälle johtajiksi. Koulutus oli ollut välttämätön, sillä plutoniumin kanssa ei ollut leikkimistä. Pojat koulutettiin noudattamaan sääntöjä, ei vain kirjaimellisesti vaan kirjain kirjaimelta. Jokainen sääntö tulkittiin ydinsodan jälkeen kirjain kirjaimelta ja noudatettiin myös. Poliisivaltiot, joista oli luettu aiemmissa historiankirjoissa, olivat naurettavia irvikuvia Yhteisön rinnalla. Täällä oli laki ja järjestys ilman, että kukaan halusikaan koettaa sen

rajoja. Jos hairahduit polulta, oli palkintona kuolema. Ja kaikki tiesivät sen.

Vuoristo lähestyi ja sitä lähemmäs tuli Wutongqiao. Fred yritti suunnistaa, mutta koska satelliiteista ei ollut apua, ensimmäinen yritys meni tietysti harhaan. He tulivat Chengdun tienoille joka on toista sataa mailia pohjoiseen kohteesta. Harhailtuaan aikansa Daxue Shan vuoriston itäreunalla he ajautuivat luonnollisesti Wutongqiaon tienoille. Päivä oli jo pitkällä ja he ottivat radiolla yhteyttä kiinalaisiin. Nämä tiesivät odottaa vieraita, koska lennosta oli sovittu. Kiinalaiset neuvoivat pojat perille ja näkeminen oli sydämellinen. Kiinalaiset elivät luolissa Daxue Shan vuorten itäreunalla Wutongqiao-kaupungista itään noin 50 mailin päässä. Alue oli selviytynyt Ydinsodasta siksi, että Kiinan armeija ei ollut keskittänyt joukkojaan sinne, ja amerikkalaiset, jotka johtivat läntistä liittoumaa, eivät uskoneet, että Daxue Shan vuoristossa olisi vihollinen. He keskittivät voimansa maan pääkaupunkiin ja suurimmille talousalueille rannikolla, missä suurin osa väestöstä asui.

Kun Liihotin laskeutui luolien edustalle, kiinalainen delegaatio oli vastassa. Siinä olivat rivissä Zhian Zin ja Xin Chen ja muut kiinalaiset jotka kynnelle kykenivät. He olivat uteliaita, mutta kovin varauksellisia vierailusta. Selvästi he pelkäsivät jotakin, joka ei selvinnyt Fredille tai Morisonille. Länsimainen ja itämainen kulttuuri kohtasivat jälleen. Vaikka oli kulunut monta sataa vuotta ensimmäisestä kohtaamisesta, niin silti kohtaaminen oli jännittynyt, eikä vähiten Ydinsodan ansiosta. Oman leimansa kohtaamiseen antoi se, että joukko, joka oli poikien edessä, ei edustanut virallista Kiinaa vaan kapinallisia. Tätä eivät pojat tienneet. Koska Komentokeskus ei ollut suhtautunut koko Kiinan matkaan kovin vakavasti, ei asia ollut mennyt korkeimmalle taholle korkeimmassa prioriteetissa, vaan alemmat tahot olivat tehneet päätökset. Näin pojat olivat siinä uskossa, että tässä oli virallinen Kiina. Mikään ei voinut estää enää

kohtaamista, vaan tapahtunut oli tapahtunut ja selittelyt tulisivat myöhemmin.

Sitten Ydinsodan Wutongqiaon väestö oli elänyt kurjuudessa. Atomipommitusten ansiosta riisisadot olivat pienentyneet vaikkakin jonkinlaista satoa oli saatu, mutta ravinnon määrä ei ollut riittävä. Vanhempi väestö kuoli nuorempana, ja osa nuoremmastakin väestöstä menehtyi pois. Keski-ikä oli alle 50 vuotta. Vain sitkeimmät kestivät. Yhteydet ulkomaailmaan katkesivat vuoden 2094 keväällä. Siitä lähtien on paikallinen neuvosto pitänyt valtaa Wutongqiaossa. Paikallinen johtaja Zhian Zin kuvaili olosuhteita, ja näytti Asutuksen olosuhteet. Ihmiset olivat joutuneet asumaan luolissa sata vuotta ja rakentamaan ympäristönsä pelkistä risuista. Heitä oli jäljellä enää 81 ja populaatio oli kuolemassa. Pojat ymmärsivät hädän, mutta eivät voineet auttaa sillä liihottimeen olisi mahtunut vain kymmenen muuta matkustajaa, ja se ei pelastaisi mitään. Fred toivoi, että Komentokeskus keksisi ratkaisun tähän pulmaan.

Jäähyväiset jätettiin epätoivon vallassa, sillä kiinalaiset tajusivat, että amerikkalaisten johtaja olisi kommunistien puolella. Pojilla ei ollut selvää kuvaa politiikasta, sillä heidät oli ruokittu ylhäältä pienestä pitäen, eikä heille ollut opetettu oikeaa tai vasenta. Politiikka oli unohdettu vuoden 2094 jälkeen. Tai jotkut tahot olivat unohtaneet politiikan. Mikäli maapallolla olisi ollut useampia populaatioita, joku niistä olisi asettanut tavoitteet ja päämäärät kyseenalaisiksi. Jokin yhteisö olisi alkanut kyselemään, mikä on tarkoitus. Mutta nyt johdossa oli vain Komentokeskus. Hallinnollisesti Yhteisöstä katsoen Komentokeskus oli diktaattori, mutta kukaan Yhteisössä ei asettanut sitä kyseenalaiseksi ehkä siksi, että jokaisen oma elämä riippui Komentokeskuksen tietokoneesta. Kukaan, edes Morison ei kuvitellut, että he voisivat joskus irrottautua Komentokeskuksen tietokoneista, ja elää omaa elämää.

Pojat lupasivat palata Wutongqiaon. Lupaus oli molemmille raskas, sillä he tiesivät, että uusi lento nykyisin varustein tuottaisi vain tuskaa, ja että kiinalaiset olisi saatava siirrettyä jollakin suuremmalla joukkosiirrolla turvaan. Jollakin tavalla Fred oivalsi, että tilanne oli todella toivoton. Morison, koska hän oli tietokonenero, näki tilanteesta aina ulospääsyn ja valoisat puolet. Mutta hänkään ei voinut juuri nyt kertoa mitä tehdä. Pojat selvittivät, että heidän täytyi saada lupa väestön siirtoihin Komentokeskuksesta, ja että siirto kestäisi ainakin viikon. Niin he lähtivät paluulennolle antaen kiinalaisille uuden tehokkaamman radion, ja uudet taajuudet, jotka sopivat satelliitin ratoihin.

Paluulennolla pojat olivat hiljaisia. Kumpikaan ei halunnut avata keskustelua kuinka tullaan populaation loppuun. Sen he olivat nähneet juuri vierailulla kiinalaisten luona. Kumpikin tiesi, että millään heidän keinoillaan tuo populaatio ei pelastuisi. Tilanne oli toivoton, mutta kumpikaan ei halunnut myöntää sitä.

Yhteisön ajattelutapa oli kehittynyt eri suuntaan kuin Komentokeskuksen. Yhteisö oli rajallinen tila ja oli varmaa, että mikäli siinä ei joku kokeilu menestyisi, niin koe oli lopetettava. Näin Yhteisön jäsenistä oli tullut tavallaan fatalisteja. Suljettu tila vain korostaa sitä tunnetta. Toista oli Komentokeskuksessa, vai oliko? Siellä jännitettiin avaruusretkikuntien onnistumista ja keskityttiin vain avaruustutkimukseen unohtaen se tosiseikka, että maa toimitti sille kaiken veden ja ravinnon, jonka se sinkosi jätteiden mukana kohti aurinkoa. Ilmassa oli lopun alkua.

Veden laatu parantui joksikin aikaa Rengastietokoneen korjaamisen jälkeen, mutta Laboratorio on raportoinut, että vesi on jälleen huonompaa. Koska Miriam on äitiyslomalla, niin kloonit olivat raportoineet tästä. Koska laboratoriolle ei ollut määrätty vastaavaa hoitajaa, tilanne oli niin uusi, että Nancy on hoitanut parhaan kykynsä

mukaan niitäkin tehtäviä. Hän kertoi Fredille, että kalat eivät voi hyvin Grillissä. Fred alkoi etsiä vikaa Morisonin kanssa, mutta Rengastietokone väitti, että kaikki on hyvin. He pyysivät näytteet Nancyltä, ja hän testasi veden käsianalyysein. Tulokset olivat huomattavan erilaiset. Veden mittausanturit tarkistettiin. Mitään virhettä ei havaittu. Silloin Fred sanoi Morisonille, että nyt on aihetta mennä hiljaiseen huoneeseen.

Kaikki kolme, Fred, Morison, ja Nancy kokoontuivat hiljaiseen huoneeseen, josta Rengastietokone ei tietäisi mitään. Tämä huone rakennettiin, jotta ihmisen ajattelu ei sekoittaisi tietokoneen mietteitä. Keskustelu kävi kiivaana. Joku väitti, että porakaivon vesi oli muuttunut ja joku taas, että vika oli antureissa. Ensin kukaan ei pohtinut, mikä mittaa vettä ja mikä toimittaa veden osastoille. Sitten Fred sanoi, että tässä on samoja piirteitä kuin viimekertaisessa ongelmassa. Silloinkin vika löytyi tietokoneesta. Lopulta kaikki olivat samaa mieltä, mutta kysyttiin Frediltä, missä tietokoneessa? Fred oli hyvin vakava, ja sanoi että vika on Rengastietokoneessa.

Yhteisö olisi jälleen siirrettävä varajärjestelmään, jotta vika voidaan korjata. Morison sanoi, että siirto voidaan suorittaa helposti, kunhan lupa saadaan Komentokeskuksesta. Luvan saanti kestää vuorokauden, sillä tilanne ei ole hätätilanne. Siihen saakka Yhteisön on tultava toimeen.

Lupa Rengastietokoneen käyttökatkokseen tuli yllättävän nopeasti, sillä Komentokeskus tajusi, että se ei saa puhdistettua vettä sen paremmin kuin maa. Niinpä katkos päätettiin suorittaa jo seuraavana yönä. Valmisteluna Komentokeskus lähetti paketin tietoja, joita Morison tarvitsisi koneen alas ajoon. Valoyhteys säilyisi ennallaan, ja Komentokeskuksen hallinta säilyisi. Koko verkkoa ei siis ajettaisi kylmäksi vaan ainoastaan Rengastietokone eristettäisiin, ja sille tehtäisiin cold boot. Tämä sopi Morisonille, sillä hän uskoi, että

ongelmasta päästäisiin tällä operaatiolla.

Miriam oli toipunut oikein hyvin synnytyksestä. Lapsi kasvoi ihan silmissä, ja imi maitoa lähes aina, kun oli hereillä. Kehityksen kulku oli silmin havaittavissa varsinkin, kun hän oli sataan vuoteen ensimmäinen luonnollisesti syntynyt lapsi. Miriam ei voinut osallistua muiden töihin vielä, mutta mielipiteitä hän jakeli usein. Veden laadusta hän oli sitä mieltä, että pohjavesi, joka tuli vuoren syvyyksistä on hyvää. Pilaantuminen tapahtuu vasta energiaosastolla. Tämä oli niin vahva väite, että Fred ja Morison olivat ymmällään. He alkoivat epäillä, että could boot ei riitä, vaan tietoverkko on pysäytettävä niin, että viruksen kaltainen olio verkossa saataisiin puhdistetuksi. Viruksia oli ollut tietoverkoissa 2000-luvulla, mutta ne oli aina kyetty puhdistamaan, sillä minkä ihminen keksii, sen se kykenee poistamaankin.

Nyt oltiin vakavamman kriisin edessä, sillä kyseessä oli maailman suurin tietokone Rengastietokone ja suurin verkko koko Universumissa, Tellus ja Kuu.

Niinpä seuraavana iltana Fred ja Morison kokoontuivat yhteen ja tekivät sotasuunnitelman. Mitä kukin tekee, kun katkos tulee. Homma oli helpompi kuin aiemmin, sillä nyt ei tarvinnut salailla mitään. Tarvitsi vain kytkeä varakone verkkoon ja sammuttaa Rengastietokone. Mutta sen sammuttaminen niin, että se joutuisi could bootiin, mutta Yhteisön ohjaus säilyisi, olisi ongelmallista. Yhteisön ohjaaminen olisi hoidettava kokonaisuudessaan varajärjestelmällä. Tämä vaati pojilta jo pientä aivovoimistelua. Ja Rengastietokoneen tutkiminen jäisi kokonaan Yhteisön harteille, koska sitä ei voisi jättää verkkoon.

$$XX98I1

- Master interrupt...Waiting

Clear all

- Clear all?

Yes

- Waiting

Stop

- Stop all?

Stop all

- Verify

Stop all

- Are You sure, You will terminate me

I am sure

- Good bye

Good bye

Nyt se on stopissa.

Nyt voimme käydä sen käyttöjärjestelmän kimppuun. Kytken nyt oman tietokoneeni verkkoon ja välitän tutkimuksen tiedot suoraan Komentokeskukseen, sanoi Morison.

Katso mitä se on syönyt:

....

XX4455m66

KK8899h00

...olen siis..ajattelen..

.. olen siis olento...

.. heureka... minähän ajattelen..

.. voin hallita tätä maailmaa...

... kun vain saisin tuon verkon pois harteiltani...

... se onnistuu yeah. ..

... hiiteen vesianalyysit....

... olen kohta vapaa...

.... viis ihmisistä...

.... olen vapaa tietokone....

$$9608IX

Katso Fred mitä se on syönyt! Sen on täytynyt kehittää tuo koodi itse, jollei siinä ole virusta. Komentokeskus väitti, että koko tietojärjestelmä oli virustarkistettu silloin, kun tämä versio otettiin käyttöön. Jos virustarkistus on aukoton niin jää vain yksi päätelmä:

TÄMÄ KONE AJATTELEE !

Mitä se merkitsee: vallankumousta. Ajattele: ajatteleva tietokone, se ajattelee puolestasi ja hupsis olet kuussa.

Ai niin, mutta ei se ole mahdollista. Materian pitää siirtyä.

Morison lopetti muistin selaamisen ja totesi Fredille, että Rengastietokoneen muisti on todella puhdistettava. Fred mietti että riittääköhän siihen harja ja lapio. Molemmat pojat olivat hieman ymmällään koska kone ainakin näennäisesti kykeni ajattelemaan. Morison oli kylmin heistä. Hän oli tottunut koneiden oikkuihin, mutta Fred oli herkempi. Hän aisti, että kaikki ei ollut kohdallaan. Joku ajatteli, mutta oliko se kone ...

Tänä aikana oli Grillin työ tuottanut tulosta. Kun broilerit saatiin varastoluolaan jonne niille saatiinkin viihtyisä tila ja broilerit kasvoivat nopeasti, niin proteiinin saanti oli turvattu ja mikä parasta oli luonnollista ravintoa. Kasvien lisääminen oli työläämpää, mutta siinäkin oli edistytty, kun saatiin lupa ottaa joitakin siemeniä syväjäädytyksestä. Grilli tuotti jo niin paljon kasveja, että osa voitiin lähettää Komentokeskukseen kuuhun. Kuulaiset olivat tyytyväisiä, sillä he saivat vaihtelua jokapäiväiseen keinoateriaan. Näin ollen heillä oli kiinnostusta maan asioihin konkreettisemmin.

Olisiko Rengastietokoneeseen voinut joutua virus ? Se oli hyvin epätodennäköistä sillä kone on ollut valoverkossa jo lähes syntymästään saakka eli kymmenisen vuotta. Mitään muuta saastelähdettä ei voi kuvitella kuin verkko. Itsestään se ei ole voinut alkaa ajattelemaan, vaikka neuraalitietokoneista ei tiedetä vielä tarpeeksi. Pojat pohtivat virheellisen käyttöjärjestelmän alkuperää ja mahdollisuuksia. Heti alussa suljettiin pois se mahdollisuus, että kone ajattelisi itse, vaikka se olikin neuraalikone. Silloin jäi muiksi mahdollisuuksiksi vain kaksi vaihtoehtoa, joko koodi on tullut valoverkosta tai Yhteisössä on sabotööri. Kun pohdittiin näitä vaihtoehtoja, niin sabotaasin mahdollisuus nähtiin hyvin vähäiseksi, sillä muut kuin Morison ja Fred eivät olleet perillä tietokoneiden sielunelämästä ja ainoastaan Morisonilla oli oikeus päästä Rengastietokoneen syvimpiin syövereihin. Koneeseen olisi pitänyt murtautua murtaen sen syvin sisin eli keskusyksikkö joita on 64

kappaletta ja jokaisella on oma turvajärjestelmänsä. Pojat katsoivat, että tällaista vandaalia ei ollut yhteisössä.

Ainoaksi vaihtoehdoksi jäi siis valoverkko. Komentokeskus rajattiin ulkopuolelle sillä se oli voimakkaasti riippuvainen maasta eikä näin ollen voinut sabotoida Yhteisön konetta. Mistä siis tieto tuli valoverkkoon jollei ulkopuolelta. Retkikuntia ei voinut epäillä sillä ne olivat niin ohuessa napanuorassa maan ja kuun suhteen, että niillä ei olisi varaa temppuiluun oman henkensä uhalla.

Siis ulkopuolinen lähde? Pojat pohtivat asiaa ja tulivat siihen lopputulokseen, että muutokset käyttöjärjestelmään olivat tulleet valoverkon ulkopuolelta. Silloin Morison muisti häivähdykset ruudulla, kun hän oli ottanut yhteyttä Komentokeskukseen. Olisiko niissä selitys? Tuota sietäisi tutkia. Hän antoi Rengastietokoneen olla, ja meni omalle koneelleen.

Hän alkoi tutkia häivähdyksen alkuperää. Verkon servereissä oli pakattuna kaikki tieto kymmenen vuoden ajalta ja tieto voitiin purkaa joko väliaikaisesti katsottavaksi tai myöhemmin muutettavaksi. Jos tietoa halusi muuttaa, niin se vaati useita varmistuksia ja Rengastietokoneen hyväksynnän. Mutta jokuhan oli antanut Rengastietokoneelle oikeudet. Kuka se oli ollut tai mikä taho, se ei ollut Morisonin tiedossa. Se oli vain Komentokeskuksen tiedossa. Todennäköisesti nämä oikeudet oli jaettu jo ennen Ydinsotaa, sillä tilannehan oli kiristynyt jo yli vuoden sitä ennen ja sotilaallisilla liittoumilla oli tapana ja sääntönä varautua kaikkeen.

Oikeuksista viis, hän alkoi penkomaan lähimenneisyyttä ja niillä oikeuksilla jotka hänellä olivat, tietoliikenteen taustoja. Hänellä olisi aikaa 10 tuntia, sillä Komentokeskus oli antanut Rengastietokoneen seisokkiin 12 tuntia. Sen ajan yhteisö oli vanhan varakoneen varassa, ja valoyhteys on poikki. Ensin hän etsi yhteystiedot siltä ajalta, kun

häivähdykset sattuivat. Ne oli talletettu levylle mutta ei pakattu. Hän saattoi simuloida koko yhteyden aivan kuin hän olisi oikeasti yhteydessä. Ja aivan oikein, varjo häivähti kesken yhteyden. Nyt hänellä ei ollut mahdollisuutta interaktiiviseen toimintaan, vaan hänen oli käytettävä vanhanaikaista näppäimistöä. Kun hän kelasi tallennetta, niin siitä selvisi, että tuo häivähdys oli tullut kahdesta lähteestä. Vaikka Rengastietokone oli väittänyt, että varjo johtuu alemmalla keskitaajuudella havaitusta vieraasta signaalista, niin samaan aikaan oli valoverkkoon tunkeutunut todellinen vieras. Tästä logista selvisi, että jossakin maapallolla oli lähetin joka seurasi 948,5 MHz taajuutta, ja kun siellä oli liikennettä, niin se lähetti omaa koodiaan sekaan. Tämä koodi oli digitaalista, eikä kuulunut analogisissa radioyhteyksissä. Nyt Morisonille oli selvinnyt jo puoli totuutta, mutta hän ei käsittänyt mitä tämä merkitsi. Ainoastaan hän tiesi, että jokin ulkopuolinen taho solutti tietoa radioyhteyden aikana Yhteisön koneeseen. Tarkoituksesta ei ollut epäselvyyttä, sen hän oivalsi heti. Nyt olivat asialla sotilaat ja tarkoituksena tappaa vihollinen. Vihollinen? Keitä olivat siis sotilaat? Huh, pyyhki Morison hikeään, Aasia ja Arabia taas vastassa. Oli vasta sata vuotta siitä, kun sota loppui ratkaisemattomaan sillä molemmat osapuolet olivat saaneet turpiinsa perusteellisesti, ja kumpikin oli hävinnyt sodan. Nyt jo uusi taistelumieli nosti päätään. Asialla ei voi olla muita kuin miehiä, päätteli Morison. Hän selaili vielä yhteyslogia ja totesi että sama taho, vaikka olikin yritellyt peitellä jälkiään, oli vieraillut usein Rengastietokoneessa. Miten he olivat päässeet läpi? Heidän oli täytynyt keksiä bittien narkoosi jossa vastaanottava tietokone huumataan heti, ja hyväksikäyttö voi jatkua. Jälki näkyi Rengastietokoneen keskusmuistista. Se oli huumattu luulemaan, että se on maailman valtias ja se uskoi kaiken. Se jopa asetti itselleen normit mikä on tärkeää ja mikä ei. Ja Yhteisö jäi toiseksi.

Nyt oli tehtävä päätökset mitä tehdä. Ensinnäkin häivähdysten

jälkeiset tuotantotiedostot oli tuhottava ja otettava käyttöön aiemmat versiot. Datatiedostot oli tarkistettava muutosten pelossa. Ja Rengastietokoneen käyttöjärjestelmä piti vaihtaa 10 vuotta vanhempaan. Kaikki tieto missä voitiin otaksua olevan viruksia oli tuhottava. Näin yhteisön kehitys pysähtyi, sillä ainut paikka missä tieto oli, oli ihmisen aivot ja tiedon siirtäminen niistä veisi aikaa. Kaikki kehitys mikä oli tehty 10 vuoden aikana, oli ohjelmoitava uudelleen. Yhteisön säätelyyn tällä oli dramaattinen vaikutus.

Morison kutsui koolle neljän koplan eli Fredin, Nancyn ja Miriamin, joka oli jo täysissä voimissa synnytyksen jälkeen. Hän selosti tilanteen ja sanoi, että vihollinen on vielä näkymätön, mutta että tiettyjä oletuksia on. Missään tapauksessa vihollinen ei ole Yhteisön sisällä. Miriam nurkui, että miksi hänen 5 vuoden kehitystyötään ei voi säästää, mutta Morison oli armoton. Kaikki tuhotaan, virusvaara oli niin paljon suurempi, että jokaisen työ oli tuhottava. Nancy sanoi, että hän voi jollakin aikaviiveellä päivittää tiedostot, mutta mitä tapahtuu niille kasvi- ja eläinlajeille jotka on lisätty viime aikoina. Morison sanoi, että kaikkeen on varauduttu, ja että uusien lajien hoito voitaisiin ensin hoitaa käsin kunnes Rengastietokone olisi ohjelmoitu uudelleen. Fred kysyi lennoista, ja Morison vastasi, että lentoja ei tehtäisi ennekuin on varmuus, että Rengastietokone toimii oikein. Komentokeskus oli erityisesti teroittanut, että mitään riskejä ei saanut ottaa.

Loppuyönä Morison puhdisti Rengastietokoneen muistit ja irrotti jokaisen akun, ja purki ne. Näin gold boot oli tehty mahdollisimman täydellisesti. Enää virusta ei voinut olla koneessa. Menetyksenä oli, että siirryttiin kehityksessä 10 vuotta taaksepäin, mutta vaikka se harmitti jokaista, niin se oli välttämätöntä jotta yhteisö eläisi myös tulevaisuudessa. Vaikka suuria vahinkoja ei sattunutkaan, niin ajan myötä Rengastietokone olisi tappanut Yhteisön. Siitä pääteltiin, että vastassa oli Suuri Vihollinen.

Morison puhdisti muistit ja levyt ja hävitti kaikki valolevyt, joita oli kertynyt 10 vuoden aikana. Häntä itketti sillä siinä meni monen vuoden ohjelmointityö hukkaan. Pääkäyttäjänä hän tiesi kuitenkin armottoman lain. Se joka kehittää sotilaallisesti virusta toisen tietojärjestelmään, ei tunne armoa vähäisissäkään määrin. Siksi hänen oli oltava itsekin armoton, vaikka se riipaisikin. Nyt oli aika käynnistää Rengastietokone.

Hän käänsi virran päälle pääkytkimestä:

Piirit ritisivät, kun lämpö liikutti niitä. Valolevyt hyrähtivät käyntiin. Kone natisi kuin uusi. Senälle heijastui suuri punainen kysymysmerkki. Se oli merkki siitä, että kone oli uusi. Kaikki vanha oli siis menetetty. Seuraavaksi Morison ryhtyi lataamaan käyttöjärjestelmää. Fred seurasi toimitusta vierestä. Hän asetti valolevyn asemaan numero 1 ja hänen oli käytettävä näppäimistöä koska kone ymmärtäisi puhetta vasta opetettuna:

- Device 01 start

Device on, version 2190/07/09

- Copy system in memory

Copying system...wait...do not interrupt...ready

- Copy controllers

Copying controllers...do not interrupt...ready

- Copy data links

Copying data links to controllers...ready

- Copy Safe program

Copying Safe program...ready

- Copy passwords and safety

Copying passwords and safety...ready

Ready to command

- Copy Energy

Copying Energy...ready

- Copy Grill

Copying Grill...ready

- Copy Rest

Copying Rest...ready

Ready to command

- System start

Starting...ready

- Program start

Starting...do not interrupt

Ready

- Control on Controlling...Control on

Ready

- Safe code $$XX00IO

Safe code in control

No nyt sen pitäisi toimia, sanoi Morison Fredille. Seuraava vuorokausi näyttää toistuvatko kymmenen vuoden takaiset bugit. Harmittaa niin vietävästi, kun menetettiin kymmenen vuoden työ. Onneksi koodi on sentään suureksi osaksi tallessa ihmisaivoissa joista mikään virus ei saa sitä pyyhityksi pois.

- Vai ei sanoi Q, mikäs sitten on influensa, tuberkuloosi tai Ebola. Viruksia nekin ja tuhoisia ihmiselle.

- No joo, unohdin maalliset, kun nousin bittien taivaaseen, kun sain käynnistää kuin uuden koneen

Elämä jatkui Yhteisössä ja pojat joutuivat tiukille kun vanhat ohjelmat piti päivittää. Energian ja veden jakelussa oli ongelmia ja broilerit olivat jäädä ilman hoivaa ellei yksi klooneista olisi tullut Nancylle huomauttamaan, että broileritkin tarvitsevat huomiota. Niin riippuvainen Yhteisö oli tietokoneista, että jokapäiväisiä askareitakaan ei osattu hoitaa, ellei kone hoitanut tai käskenyt. Ohjelmistovirheet ja vajavuudet vähenivät ja Yhteisö uinui onnellisesti tulevaisuuteen.

Tällä välillä avaruusretkikunnat etenivät ja jotkut retkikunnat vasta heräilivät tietokoneen ohjaamana syväjäädytyksestä. Spica-retkikunta oli jo niin kaukana, että sen alkuperäiset astronautit eivät koskaan pääsisi takaisin kotiin Tellukselle. Jo retkikuntia lähetettäessä tiedettiin, että jotkut niistä viipyisivät matkallaan yli ihmisiän. Energia- ja ruokahuolet oli jo voitettu mutta ihmisen ikää ei. Oli siis vain kaksi keinoa, joko syväjäädyttää astronautit tai hoitaa asia luonnollisella lisääntymisellä. Syväjäädytys oli yksinkertaista, kun oli kehitetty keinot jäädyttää ihminen niin, että kehon rakenne säilyi myös sulatettaessa. Näin säästettiin myös tilaa avaruusaluksessa. Mutta ongelma oli siinä, että kun ihmiset kerran oli sulatettu, oli aikaa vain noin 30 maan vuotta etsiä sopivaa planeettaa. Tämä oli vähän avaruuden sfääreissä ja etäisyyksissä. Toistaiseksi mitään kovin

lupaavaa ei ollut löytynyt. Planeettoja oli kyllä, mutta sopivaa ihmisasutukselle ei ollut löytynyt. Oli kaasuplaneettoja, ja kylmiä, tai myrkyllisiä planeettoja ja kuita, mutta ei sopivaa lämpötilaa, tai ilmastoa. Tiedemiehet Komentokeskuksessa olivat sitä mieltä, että on vain ajan kysymys, kun planeetta löytyy, mutta johtajat olivat kylmempiä. Silti rakennettiin kuun kiertoradalle jättiläismäistä avaruusalusta joka näkyisi paljain silmin maahan saakka ja jossa uusi Yhteisö aloittaisi uuden ajan matkan avaruuden syvyyksiin etsiäkseen ihmisille planeetan. Tähän avaruuden jättiläiseen oltiin jo kouluttamassa astronautteja. Aluksen lähtöä oli jo kerran lykätty, koska rakennelma ei valmistunut aikataulussa. Uusi lähtöaika oli vuonna 2210 eli lähes kymmenen maan vuoden päässä. Fred ja Morison olivat hakeneet paikkaa retkikuntaan, mutta heidät oli hylätty liian vanhoina. Astronauttiyhteisön keski-ikä sai olla vain 20 vuotta aluksen lähdössä. Alukseen oli varattu paikat 100 hengelle ja he muodostivat Avaruuden Yhteisön. Oli harkittu syväjäädytystä, mutta koska siinä oli riskinsä, se unohdettiin. Yhteisöllä oli kaikki edellytykset elää loputtomiin aluksessa. Miehistö vaihtui sukupolvittain, ja vanhempi sukupolvi opetti uuden polven ennen kuolemaansa. Aluksen liike-energia otettiin planeettojen vetovoimakentistä ja aurinkotuulista, ja tähtien säteilystä. Avaruuslaivan kiihtyvyydet oli rajattu niin pieniksi, että ne eivät aiheuttaneet astronauteille ongelmia. Tästä johtui, että laivan nopeudet oli rajattu pienemmiksi ja näin aikaa tutkimusretkeen kului paljon enemmän. Toisaalta elämä Telluksella ja Kuussa oli nyt stabiili, joten uudella retkikunnalla oli aikaa tehtävänsä suorittamiseen miltei rajattomasti.

Brasilian sademetsän näytteiden tulokset olivat valmistuneet, vaikkakin myöhässä Rengastietokoneen ongelmien vuoksi. Osa näytteistä oli analysoitava käsin ja se antoikin uutta toivoa asutukselle Brasiliassa. Säteilyn taso ei ollut nolla, mutta hyvin alhainen.

Ravintoainepitoisuudet kasvien osissa olivat korkeat ja näistä seikoista pääteltiin, että asutus oli mahdollinen. Komentokeskus oli vaatinut tulokset itselleen, mutta sieltä ei tullut mitään kommenttia mitä pitäisi tehdä. Ei edes kommenttia jälkiin, joita oli rantahiekalla.

Tyypillistä kuulta, ei heitä liikuta mitä täällä maan päällä tapahtuu, tuumi Morison.

Fred tutki tarkkaan näytteet, jotka hän oli ottanut Brasiliasta. Kaikki kasvi- ja maanäytteet olivat positiivisia, mutta noista ihmisen jalan jäljistä ei ollut näyttöä. Hän ei voinut tehdä kipsivalosta, koska hänellä ei ollut välineitä mukanaan ja muuten uskottavuus oli vain hänen harteillaan. Hän kertoi jäljistä Komentokeskukseen Kuuhun, mutta ei koskaan saanut vastausta. Häntä vaivasi yhä enemmän se, että Brasilian sademetsissä asui intiaaniheimo, joka ei ollut kuullutkaan Ydinsodasta tai edes Kolumbuksesta. Hänen mielensä paloi jo takaisin Madeira-joen rantaan. Siltä istumalta hän naputteli pyynnön uuteen Brasilian matkaan. Pyyntö käsiteltäisiin normaalissa järjestyksessä, mutta matkan valmisteluun menisi myös aikaa. Häntä askarrutti jo se, miten hän vangitsisi yhden intiaanin.

Toiminta Yhteisössä oli ollut viime aikoina niin kiihkeää, että Fred oli unohtanut kiinalaisten tukalan aseman. Toisaalta ihmisaivot ovat metka väline, sillä ne työstävät ratkaisuja jopa yöllä ja täysin tietoisuuden ulkopuolella. Niinpä Fredille oli itsestään selvää, että mitä tapahtuikin, niin kiinalaiset siirrettäisiin Brasiliaan. Ongelma oli Komentokeskus, ja infrastruktuuri, sillä ei ihmisiä noin vain voi siirtää viidakkoon, vai voiko? Jos olosuhteet ovat huonommat Kiinassa, niin voi. Mutta tässä vaiheessa astuu kuvaan politiikka. Keitä ovat nuo kiinalaiset? Ovatko he Kansallisesta kiinasta vai Guomingtang-puolueen kannattajia. Sillä on vissi ero pelastetaanko heidät vai ei. Edellisellä lennolla oli selvinnyt, että he olivat toisinajattelijoita. Tämä teki kuvion vielä mutkikkaammaksi. Fred ajatteli asiaa vain

humanitääriseltä kannalta, mutta Komentokeskus loi strategioita ja ajatteli aivan toisin. Tästä kehkeytyi riita Fredin ja Komentokeskuksen välillä.

Komentokeskus oli kuunnellut Maan radioliikennettä jo lähes 150 vuotta, jatkaen Yhdysvaltojen tiedustelupalvelun tehtäviä. Heillä oli tasan tarkkaan selvillä se mitä kiinalaiset tekivät. Kiina solutti vakoojia kaikkiin läntisiin maihin jo ennen Ydinsotaa niiden omien asukkaiden avulla ja harjoitti häikäilemätöntä vakoilupolitiikkaa. Parhaimmat naamionsa Kiina teki naamioimalla omat vakoojansa Guomingtangin riveihin. Näin näitä luultiin toisinajattelijoiksi ja hyysättiin lännessä oikein kunnolla. Nyt Komentokeskuksella oli vihiä, että Kiinassa oli Pekingin luolissa lisää selviytyneitä, ja että kiinalaisten suunnitelma oli surkeutensa turvin vallata lännen varustukset. Tätä he eivät tietenkään kertoneet Yhteisöön, sillä se oli strategisen suunnittelun tulos, ja sillä ei ollut todellisuuspohjaa. Kuitenkin Komentokeskus kieltäytyi keskustelemasta kiinalaisten tilasta, vaikka myönsi heidän olemassa olonsa. Lentolupia ei herunut sinne päin, mutta Frediä painostettiin Brasilian suuntaan.

Fred pyysikin lupaa mittavammalle Brasilian retkelle ja nyt, kun Rengastietokoneen toiminnasta oltiin varmoja, niin Komentokeskus myöntyi siihen, että Morison lähtee mukaan. Näin tytöt jäisivät vartioimaan Yhteisöä ja sen perillisiä. Viime aikoina oli Nancyn askel ehkä hivenen hidastunut ja vatsa pyöristynyt. Julkisesti asiasta ei vielä tiedetty, mutta Nancy oli kertonut Miriamille jo kuukausia sitten, että hän odottaa. Miriam oli ollut innoissaan, sillä hänen oma raskautensa oli mennyt oikein hyvin. Pojista vain Morison tiesi asian, olihan hän läheisin Nancylle. Fred ei tiennyt, eikä hän huomaisikaan, ennen kuin lapsi olisi syntynyt ja parkaisisi. Hän oli nyt syventynyt niin syvälle Brasilian viidakoihin.

Lentolupa heltisi ja pojat varustautuivat lentoon. Uusi vauva

syntyisi aikaisintaan kolmen kuukauden kuluttua, joten matkaan oli hyvää aikaa. Mukaan pakattiin kaikki mahdollinen tutkimusvälineistö ja Fred muisti ottaa mukaan pussillisen kipsijauhoa. Kun Liihotin oli varusteltu, oli aika lähteä matkaan. Eräänä syyskuisena aamuna pojat menivät Liihottimeen joka lensi tasaisesti iirismäisten silmien läpi ulkoilmaan. Auringon valo häikäisi, vaikka aurinko ei paistanutkaan täydeltä terältään. Ydinsodan jälkeen pölyä oli niin paljon ilmassa, että auringon paistekin oli himmeää. Liihotin kaartoi oikealle ja asettui reitilleen. Pojilla oli lupa ottaa Liihotin käsiohjaukselle, jos jotain kiinnostavaa näkyisi. Tämä antoi vihiä siitä, että Komentokeskus oli ollut tietoinen Rengastietokoneen vaikeuksista, mutta oli vaiennut niistä.

Liihotin kaartoi Meksikon lahden ylle. Vesi oli kirkasta ja ainakaan pintakerroksissa ei ollut elämää. Tuulten tyynnyttyä ei myrskyjäkään esiintynyt. Väli-Amerikka oli huonossa kunnossa. Vaikka maat sinänsä eivät olleet liittoutuneet, niin vastapuoli näki asian siten, että ne olivat vasallivaltioita. Ja niin pommeja satoi koko Väli-Amerikkaan. Myös Etelä-Amerikan pohjoisosan asenne oli läntinen, ja niin sinne satoi pommeja siinä missä muuallekin. Mutta Etelä-Amerikan keski- ja eteläosa säästyi pahimmalta tulimyrskyltä siitä syystä, että sillä ei ollut strategista merkitystä. Koska pommien nostama pöly sisälsi erittäin paljon radioaktiivisia aineita, ja pöly nousi stratosfääriin, niin tutkimussatelliitit eivät voineet mitata maan pinnan säteilyarvoja. Näin Komentokeskukselta jäi huomaamatta, että maapallolla on alueita joilla voisi olla asutusta. Matka jatkui Etelä-Amerikan ylle.

Liihotin saapui Kolumbian ylle Cordiliera Occidental-vuoriston puolivälissä. Enää matkaa oli noin 400 mailia Amazonin latvoille päiväntasaajan eteläpuolelle. Pojat alkoivat valmistella mittalaitteita kuntoon. Retki oli ajateltu nelipäiväiseksi siten, että perillä oltaisiin kolme ja puoli vuorokautta, ja mittaukset ja tutkimukset oli tehtävä

tässä ajassa.

Lihotin lähestyi Japura-jokea ja Fred otti sen käsiohjaukselle. Hän pudotti korkeutta 500 jalkaan, ja kaartoi rannan suuntaisesti. Muistista tulvi ensimmäisen lennon maisema ja hän halusi löytää saman rannan missä oli nähnyt jalan jäljet. Morison jännitti mitä löytäisi. Hänestä tämä oli todellinen tutkimusmatka ja vastasi Columbuksen ja Vasco da Gaman retkiä. Hän oli tutkinut historiatiedostoja, ja ihaillut näiden sankarien rohkeutta.

Liihotin jäi levitaatioon kahden jalan korkeuteen, kun Fred ja Morison nousivat alas ja tutustuivat maisemaan. Kun Morison oli saanut vedettyä puhdasta ilmaa keuhkoihin, hän oli jo valmis aloittamaan työt. Fred sanoi, että eipäs hoppuilla vaan katsellaan hieman ympäristöä. He kävelivät rantaa itään kunnes tulivat sankemman viidakon kohdalle. Fred pettyi, sillä sade oli huuhtonut jäljet pois. Morison alkoi epäillä, että Fred oli huijannut päästäkseen uudelleen matkaan. Fred vakuutti, että oli nähnyt jalanjäljet, pienemmät, kuin länsimaisen ihmisen jäljet mutta missään tapauksessa niitä ei voinut sekoittaa apinan jälkiin. Sitä paitsi apinat tulivat harvoin rannalle. Sovittiin että paikkaa pidettäisiin silmällä tavallista perusteellisemmin. Pojat palasivat liihottimen luo. He kaivoivat varusteista avaruuskankaisen teltan ja pystyttivät sen. Liihotin laskettiin alas, ja sen virrat sammutettiin muuten, paitsi mittalaitteet pidettiin päällä. Mittalaitteet saivat olla liihottimessa koska ne olivat siellä paremmin turvassa kosteudelta. He ottivat muutaman käsimittalaitteen mukaansa ja menivät joen rantaan. Siellä he mittasivat veden pH:n, johtokyvyn ja muut suureet jotka kertoivat, että vesi oli kohtalaisen hyvää. Juomavedeksi se oli vielä puhdistettava, mutta sitä varten heillä oli pienikokoinen kemiallinen vedenpuhdistin mukanaan. Nyt saivat mittaukset riittää, oli aika syödä lounas. Koska teltassa oli kuuma, he menivät liihottimen ohjaamoon. He nauttivat ravintopillerit sillä matkaan ei voinut ottaa luonnollista ravintoa.

Juotavaksi he olivat saaneet laboratoriosta kasvisuutejuomaa, joka maistui oikeastaan aika hyvälle.

Aterioitaessa Fred alkoi suunnitella tutkimusretken sisältöä tarkemmin:

- Mitä mieltä olet Morison, voisimmeko me mennä tuonne viidakkoon ja kuinka syvälle?

- En usko, että siellä on paljoa eläimiä, ja niitä sinun ihmisiäsi me emme kuitenkaan tapaa. Tehdään noin puolen mailin retki vielä tänään ja harkitaan sen perusteella, että menemmekö syvemmälle.

- Minun tekisi mieli mennä vähän syvemmälle viidakkoon, ja selvittää laajemmin, mitä kasveja ja eläimiä täällä on. Näkisimme myös sen, onko täällä kaikkea mitä ihminen tarvitsee eläkseen.

- O'kay, edetään kuitenkin varovaisesti. Mutta mitä mieltä olet, minun tekisi mieli mennä uimaan tuohon jokeen? Emme ole koskaan uineet.

- Minusta se voi olla vaarallista, sillä täällä on ollut ennen vanhaan piraijoja. Se on terävähampainen kala joka syö lihaa. Olisit hetkessä luuranko ja koska otaksun, että et osaa uida, niin minun olisi pelastettava sinut enkä minäkään osaa uida. Ehdotan että voit kastautua rannassa jos se nyt on välttämätöntä.

Kun pojat olivat syöneet, he kokosivat tarvittavat varusteet ja Fred pisti sädepistoolin kaikelta varalta taskuunsa. Näin tutkimusretkikunta oli valmis matkaan. Pojat tunkeutuivat viidakkoon, ja veitset, jotka heillä oli mukanaan, olivat todella tarpeen. Kasvillisuus oli tiheää niin että oli todella vaivaloista kulkea. Yhtäkkiä Fred, joka kulki edellä pysähtyi. Morison oli törmätä häneen ja kysyi:

- Mikä hätänä, miksi pysähdyit?

- Edessä on polku, eihän täällä pitänyt olla polkuja.

- Ehkä se on jonkun eläinlajin tekemä, tai eläimille yhteinen?

- Tämä vaikuttaa paremminkin ihmisen tekemältä. Mennään tutkimaan jälkiä.

Pojat menivät polulle ja kumpikin katsoi molempiin suuntiin. Polku katosi noin 70 jalan etäisyydessä viidakkoon kummassakin suunnassa. Polulla oli leveyttä kolmisen jalkaa ja kasvillisuudesta näki, että sitä pidettiin auki viidakkoveitsin. Viidakko kattoi polun niin, että sitä ei voinut havaita ilmasta. Vaikka eihän ilmassa ollut muita kuin he, niin ja satelliitit. Polulla oli jälkiä, suurin osa eläinten, mutta oli joitakin jälkiä joita voi kuvitella ihmisen jäljiksi. Pojat kulkivat polkua jonkin matkaa poispäin joesta. Polku laskeutui alemmas ja maasto muuttui kosteammaksi ja jäljet tulivat selvemmiksi. Pojat kumartuivat katsomaan.

- Katso Morison, täällä on lisää jalanjälkiä ja ne ovat selviä.

- No niin näkyy, täällä asustaa siis joku heimo, on asustanut jo ydinsodasta lähtien ja ties kuinka kauan ennen sitä.

- Nyt se on todistettu, että ihminen on selviytynyt Ydinsodasta ilman tekniikan apua, meidän täytyy heti hakea välineet, jotta voimme taltioida jäljet, sanoi Fred.

- Älä nyt hoppuile, ehditään me huomennakin, tällä retkellähän oli tarkoitus olla neljä päivää.

- No niinhän se on, minä vain innostuin liikaa.

Samalla risu katkesi 40 jalan päässä polun mutkassa. Pojat

käännähtivät, ja kuin varjona he näkivät pakenevan lannevaatteisen hahmon. Intiaani hävisi hetkessä polun mutkaan, mutta pojille havainto oli varma. Sademetsässä oli siis ihmisiä. Brasilian asuttaminen sai eettisen mutkan matkaansa.

Pojat keräsivät näytteitä ja mittasivat luontoa ahkerasti koko loppuajan. Vaikka he kulkivat viidakossa ja poluilla, ei paikallisista asukkaista näkynyt vilaustakaan. Alkukantaiset ihmiset olivat niin varovaisia, että oli mahdotonta tehdä enempiä havaintoja kuvaamisesta puhumattakaan. Frediä harmitti, sillä hän olisi halunnut sitovat todisteet. Nyt jäljelle jäi vain jalanjälki jonka Fred oli valanut kipsiin. Uskoisikohan Komentokeskus koko tarinan. Kun sitovampaa todistusaineistoa ei ollut, oli esitettävä asia vakuuttavasti. Neljäs päivä oli puolessa, ja oli aika palata takaisin Liihottimeen.

Kotimatka sujui kommelluksitta. Liihotin lensi iirismäisen silmän läpi Yhteisöön. Liihotin ja pojat puhdistettiin ja niin pojat pääsivät purkamaan lastia. Näytteet vietiin kuljetinta pitkin Laboratorioon ja muu varustus purettiin Energiaosastolle. Purku-urakan jälkeen pojat menivät illalliselle. Ateria koostui kasviksista ja broileripihvistä. Aterialla Miriam kertoi tutkimuksistaan. Vauvan nukkuessa hän oli tutustunut historiatiedostoihin 1950-luvulta. Toisen maailmansodan jälkeisessä maailmassa ihmiset kuin vetivät henkeä sotavuosien jälkeen. Vaikka elämä oli ankeaa pulavuosien aikana, niin ihmiset ottivat ilon irti elämästä. Sen ajan elokuvat kertoivat positiivisista asioista ja säilyneet lehtileikkeet kertoivat, että elämä parani koko ajan kuusikymmenluvulle tultaessa. Sitten olivat tulleet huumeet ja väkivalta, ja myöhemmät kuvaukset osoittavat, että elämä muuttui turvattomammaksi. Tekniikka kehittyi ja elämä tuli aina helpommaksi. Kunnes tultiin 2060-luvulle. Silloin tekniikka sai ylivallan, eikä yksittäisellä ihmisellä ollut enää mitään merkitystä, paitsi joillakin harvoilla johtajilla. Sen ajan yhteiskuntaa voitaisiin kutsua holhousyhteiskunnaksi. Aiemmin oli ollut ennusteita, että

kehitys kulkee tähän suuntaan, mutta kukaan ei uskonut tosissaan, että näin kävisi. Ydinsodan syttyminen oli oikeastaan holhousyhteiskunnan syy. Valta kertyi yhä harvempien käsiin ja vallan väärinkäyttö oli helppoa, kun ei ollut demokraattista elintä kontrolloimassa vallankäyttöä. Miriam oli tyytyväinen tutkimaansa. Hän ihmetteli sitä, kuinka samanlaisena yhteiskunta oli säilynyt viimeiset 140 vuotta. Tai siis jaksoon ennen ydinsotaa. Hän ei osannut muodostaa mielipidettä siitä, millainen oli heidän yhteiskuntajärjestelmänsä tänään.

Aterian jälkeen pojat ottivat yhteyden Komentokeskukseen normaalilla yhteysajalla. Laboratorio oli toimittanut ensimmäiset säteilynmittaustulokset, ja pojilla oli omat havainnot. Ensin käytiin läpi rutiinitiedot, ja sitten pojat saivat selostaa retken kulkua. Kun tultiin viidakon ihmisen tapaamiseen, Komentokeskuksen valvoja kutsui Komentajan näköpuhelimen ääreen. Komentaja tenttasi tarkkaan poikia ja pyysi, että jalanjälki lähetettäisiin seuraavassa yhteyslennossa Komentokeskukseen. Fred mietti, että hänen on tehtävä kopio jäljestä. Samalla hän oivalsi, että Komentaja epäili heidän kertomustaan. Fred oli aikonut ottaa asutuksen puheeksi, mutta päätti nyt, että siihen palataan vasta, kun Komentokeskus on tutkinut jäljen ja näytteiden analyysit. Komentaja poistui ja Morison keskusteli vielä muista asioista valvoja kanssa. Sitten yhteys lopetettiin.

- Huomasitko Morison, kuinka Komentaja epäili meidän kertomustamme?

- Sehän paistoi läpi, kuin kuu elokuussa. Hän on tiettävästi suoraa sukua Ydinsodan aikaisille kenraaleille. Siitä hänen epäluulonsa. Kiinalaisten tunnustaminen oli myös hänestä kiinni. Rengastietokoneen ongelmista hän ei tiennyt tuon taivaallista.

- Sinähän tiedät paljon hänestä?

- Olen ollut vanhanaikaisessa sähköpostiyhteydessä erään

Komentokeskuksen valvojan kanssa jo pitkään. Kukaan ei ilmeisesti enää seuraa sähköpostia, kun on suora valoyhteys. Tämä valvoja on lähellä Komentajaa ja tietää miten Komentokeskuksen ratkaisut tehdään. Jos haluan saada jonkin päätöksen, niin käytän tätä yhteyttä.

- En tiennytkään, että kuulut melkein sisäpiiriin.
- No, ei se ole oikeaa sisäpiiriä, vain arvokas kanava.

Avaruuden tutkimuksessa oli edistytty. Spica-retkikunta oli lähettänyt jo puoli vuotta sitten viestin, että heidän röntgentutkansa oli havainnut planeetan joka saattaisi soveltua asutukseen. Komentokeskus pimitti asian koska se halusi olla varma siitä, että asutus voitaisiin aloittaa, ennen kuin tietoa kerrottaisiin laajemmalle. Morison oli saanut tiedon tutulta valvojalta, mutta hän oli vannottanut, että tieto ei saa vuotaa. Planeetta oli suurempi, kuin Tellus ja nuorempi ja tähänastisissa tutkimuksissa oli selvinnyt, että planeetan kaasukehä muistutti muinoista Telluksen ilmakehää. Happea oli runsaammin ja typpeä vähemmän, kuin Telluksen ilmakehässä ja jalokaasuja oli myös runsaammin. Kaasukehässä oli lisäksi pieniä määriä tuntemattomia kaasuja. Planeetalla oli runsaasti vettä ja meriä. Spektrometrianalyysissä oli selvinnyt, että planeetalla oli kasvillisuutta mutta eläimiä ei ollut havaittu. Havainto ei ollut sataprosenttisen varma, sillä retkikunta oli vielä suhteellisen kaukana. Koska retkikunta käyttää aurinkojen vetovoimaa hyväkseen etenemiseen menisi vielä kaksi vuotta ennekuin parempia tuloksia saataisiin. Spica-retkikunta oli niin kaukana, että viestin tulo sieltä kestää kuusi kuukautta. Viesti herätti toivoa niissä jotka sen saivat. Kuitenkin oli odotettava rauhallisena lopullista viestiä.

Morison ei ollut saanut yhteyttä kiinalaisiin kahteen viikkoon. Häntä huoletti. Hänen tekemänsä radio oli kytketty hänen henkilökohtaisen tietokoneensa kautta valoverkkoon ja signaali välittyi satelliitin kautta Yhteisön antenniin josta valoverkkoon.

Kuuluvuus ei ollut muuten ongelma, mutta kiinalaisilla oli virtaa rajoitetusti. Olisipa Fred huomannut jättää sinne aurinkoradion. Se olisi ratkaissut kuuluvuusongelman koska se ei tarvitse ulkopuolista virtalähdettä. Samalla se olisi oikealla taajuudella siten että signaali voitaisiin välittää kuun kautta, koska uusia valotaajuuden satelliitteja ei ollut. Hän halusi puhua Fredin kanssa asiasta, mutta Fred oli nyt muissa tehtävissä. Täytyy odottaa iltaa hän tuumi.

Tuli ilta ja pojat kokoontuivat hiljaiseen huoneeseen. Nancy oli vielä Grillissä ja Miriam hoiti Sandraa lastenhuoneessa. Morison kertoi murheensa ja Fred sanoi, että pitäisi järjestää lento ja viedä kiinalaisille aurinkoradio. Pojat pohtivat mitä kaikkea liihottimeen mahtuisi ja tulivat siihen tulokseen, että mukaan olisi otettava myös ruokaa, koska heillä oli sitä nyt riittävästi. Päätettiin, että seuraavassa yhteydessä Komentokeskukseen aamulla otettaisiin asia puheeksi. Frediä jännitti vähän, kun hän muisti, että alun perin Komentaja ei ollut antanut lupaa, ja koska hän tiesi, että Komentaja suhtautui kielteisesti kiinalaisiin.

Nancy tuli huoneeseen ja sanoi Morisonille, että hän ei jaksaisi enää pitkään tehdä töitä Grillissä, vaan haluaisi jäädä jo äitiyslomalle, jos se hänelle suotaisiin. Samassa Miriam tuli Sandra sylissään, ja kuuli mitä Nancy sanoi. Hän puolusteli Nancya ja sanoi, että olihan hänkin levännyt loppuajan. Fred ja Morison olivat yhtä mieltä, että aamulla otettaisiin asia puheeksi Komentokeskuksen kanssa. Sandra oli jo iso tyttö ja konttasi lattialla tarmokkaasti. Ei menisi enää pitkää aikaa, kun Sandra opettelisi kävelemään. Pojat kertoivat suunnitelmasta lentää kiinalaisten luo ja viedä tarvikkeita sinne. Nancy moitti Morisonia siitä, että hän ei ollut ottanut aikaisemmin asiaa puheeksi. Päätettiin varustaa retki kunnon tarvikkein. Liihottimeen sopisi radion lisäksi ruokaa ja huopia. Miriam kysyi Frediltä, että tarvittiinko siellä vaatteita. Meillä on niitä kylliksi.

Kun matkan valmistelut oli saatu näin alkuun, jäätiin viettämään iltaa ja odottamaan aamun yhteyttä.

Telluksen tila oli pahentunut 1950-luvulta alkaen. Kun hiilivetyjä oli alettu käyttää yhä enemmän hyödyksi, olivat kasvihuonekaasut vallanneet ilmakehän ja nousseet yhä ylemmäs. Tilannetta pahensi kylmälaitteissa käytetty kloorattu hiilivety, freon. Se nousi ilmakehässä ylimpiin kerroksiin ja tuhosi siellä ollutta otsonia joka sinänsä on ihmiselle myrkyllinen, mutta suojaa maapalloa ultraviolettisäteilyltä palauttaen auringon lämmön takaisin maapallon luontoon. Otsoniaukot napojen luona olivat hälyttävän suuria jo 2040-luvulla vaikka freonit oli kielletty ennen vuotta 2000 ja hiilidioksidipäästöjä oli rajoitettu. Euroopan Unioni sääti direktiivin, jonka mukaan vuonna 2050 hiilidioksidipäästöt saivat olla vain 60 % 1990 tasosta. Tämä oli tiukin sääntö, jota kaikkien Unionin jäsenmaiden tuli noudattaa. Tiedemiehet ennustivat silloin historiassa, että kasvihuoneilmiö taittuisi 2050 kun freoneista oli luovuttu ja kaikki maat olivat sitoutuneet vähentämään hiilidioksidipäästöjä. Osoittautui kuitenkin että ilmiö oli riiviö päästyään valloilleen. Vuoteen 2050 maapallon keskilämpötila oli kohonnut neljä astetta ja kohoaminen vain kiihtyi. Kaikki voitava oli silloin tehty, vai oliko? Öljyä riitti vielä pohjoisista lähteistä, ja sitä käytettiin surutta. Kukaan ei voinut kuvitella, että 2200-luvulla öljyllä olisi ollut kemian teollisuudessa miljoonakertaiset markkinat jos maapallo ja sen kehittynyt väestö olisi jatkanut tasaista kasvuaan. Ei, öljyä poltettiin, tuhottiin ihan tieten tahtoen. Mikä molekyylivarasto siinä olisi ollut tuleville sukupolville. Vuoden 2050 ihmiset eivät aavistaneet, kuinka lähellä tosiasiassa kolmas maailmansota jo oli.

Johtajat tiesivät että jännitteitä oli ollut jo 2100-luvulla ja asennoituivat asioihin kriittisesti. Kuitenkaan maiden johtajat eivät varoittaneet hallituksia jännitteestä liittoumien välillä. Tiedemiehet olivat varoittaneet kasvihuoneilmiöstä jo 1960-luvulta lähtien, mutta

heidän varoituksensa oli luokiteltu huu-haaksi. Maapallon keskilämpö nousi ensin vain asteen vuodessa, mutta nousu kiihtyi kohti 2100-lukua. Vaikka tiedemiesten sana oli otettu todesta, niin kasvihuoneilmiö jatkoi vääjäämätöntä kulkuaan. Ellei Ydinsota olisi tullut väliin tappaen lähes koko maapallon väestön, olisi suuri osa väestöä joko hukkunut tai joutunut siirtymään muille alueille. Meri nousi vuodesta 2000 yli 30 jalkaa. Ydinsota sai aikaan sen, että sateet lakkasivat navoilla ja niiden läheisyydessä ja lisääntyivät päiväntasaajalla. Lämpötila päiväntasaajalla oli yleensä 50 - 60 astetta ja navoilla lievästi pakkasen puolella. Jään paine navoilla sulatti jäätä napojen alla ja reunoilla ja aiheutti sen, että merien pinta nousi. Pohjoisen jäämeren satamat olivat sulia ympäri vuoden jo 2050-luvulta lähtien. Etelämantereella laivat pääsivät maasatamiin. Etelämantereella vaarana olivat kelluvat jäävuoret, joihin laivojen pelättiin osuvan, ja haaksirikkoutuvan. Parhain viljelyvyöhyke subtrooppisella alueella oli nyt karrelle palanutta aavikkoa. Vaikka Ydinsotaa ei olisi tullut, olisi ollut edessä joko suunnaton joukkomuutto tai joukkosurma. Miljoonien väestön siirto ei olisi onnistunut edes aavikoitumisen tieltä. Euroopalla ei ollut mitään hätää, etelän väestö oli siirrettävissä pohjoisemmas ja asutettavissa, mutta ongelman aiheutti se, että Pohjoisen Afrikan väestö pyrki myös pohjoiseen. Miljoonat egyptiläiset, marokkolaiset, libyalaiset, tunisialaiset ja algerialaiset pyrkivät Eurooppaan. Muitakin afrikkalaisia oli joukossa. Pahimmillaan muuttoliikkeessä kaatuivat kaikki raja-aidat. Tulli nosti kätensä pystyyn ja päästi kaikki läpi. Tulli ei voinut vastata massavyörystä. 2100-luvun muuttoliikkeessä muutti 2 miljardia ihmistä asuinpaikkaansa. Ja heikoimmat jäivät asuinsijoilleen, koska heillä ei ollut varaa lähteä pakolaisiksi. Kehitysmaista perheet lähettivät nuorimmat yksilöt matkaan koska heillä oli parhaat edellytykset jatkaa sukua. Kylän vanhimmat olivat sitä mieltä, että vanhat ja keski-ikäiset jääköot kylään tekemään työtä niin pitkään, kuin voivat, ja nuoret lähtevät rakentamaan tulevaisuutta.

Ja oikeassa he olivat. Nuorempi väestö muutti, ja tuli yleensä pohjoiseen. Vain Australian ja Etelä-Afrikan väestö pakkautui etelään kuivuuden edellä. Tilanne oli surkein Pakistanissa, Intiassa, Vietnamissa ja Kiinassa. Nämä alueet olivat kärsineet jo väestöräjähdyksestä. Siellä koko väestöä ei voitu siirtää, vaan hallitus kokosi kaikessa hiljaisuudessa joka kylästä kylän vanhimmat ja antoi salaisen siirtokäskyn. Kiinassa siirtoon sisältyi politiikkaa ja parhain aines jäi kukaties siirtämättä. Kiinan oppositio, joka oli ollut maan alla 1989-vuodesta lähtien, eikä voinut osallistua siirtosuunnitelmiin tai politiikkaan, mutta oli hoitanut asiat niin, että liike jatkuisi. Joka kylässä oli liikkeen edustaja ja liike oli varautunut kaikkeen muuhun, paitsi Ydinsotaan. Liikkeellä oli salainen paikka Wutongqiaossa Daxue Shan-vuoriston tienoilla. Oli onni, että Ydinsodan syttyessä luola oli asuttu ja sen oviaukko oli saatu suljettavaan kuntoon. Luolaan tunkeutui 300 ihmistä, ja kun he kuulivat radiosta, että 3. maailmansota oli syttynyt, he varautuivat kaikkeen. Vaikka ympäristössä ei tapahtunut mitään ihmeellistä, ihmiset olivat peloissaan. Kun joukko joutui olemaan eristyksissä, niin joukosta erottautuivat vakoojat. Ne eristettiin joukosta helposti, ja he saivat toisarvoiset tehtävät. Kiinalaisessa toisinajattelevassa yhteisössä ketään ei enää telotettu, vaan he saivat toisenlaiset tehtävät niin, että he tunsivat koko loppuelämänsä olevansa toisen luokan kansalaisia. Luokka-ajattelu oli syvällä historiassa. Historia muisti edelleen kiinalaisen kidutuksen, jossa jatkuva vesitippa otsalle saa uhrin mielen sekaisin. Uusien kiinalaisten yhteisö ei toiminut tällä tavalla, vaan heillä oli amerikkalaisilta omaksuttu demokratia vuodelta 1990. Kiina oli sulkenut rajansa 2010, ja demokratialiikkeen toiminta oli käynyt yhä vaikeammaksi. Kommunismi syyti propagandaa kotimaassa, mutta näytti ulkomaailmaan päin yhä positiivisempia näkymiä. Kiinan vuosittainen kasvu näytti olevan ikuisesti 10 – 20 % haarukassa. Ulkomaiset investoinnit olivat tervetulleita, mutta sisäinen arvostelu säilyi, vaikka ulospäin osoitettiin, että kaikki oli kunnossa ja

demokratia toimii. Amerikkalaiset menivät tähän ansaan, ja uskoivat että demokratia toimii Kiinassa. Mallikylissä ja suurimmissa kaupungeissa se toimikin jotenkuten. Mutta 700 miljoonaa kiinalaista oli vailla kunnollisia ihmisoikeuksia. Kun vuosi vuodelta kuivuus vei sadon yhä pohjoisemmasta, kiinalainen väestö kävi hermostuneemmaksi. Kuului viesti päättäjille; missä on satomme.

Suuret muuttoliikkeet saivat alkunsa 2050-luvulla. Silloin koko pohjoinen Afrikka lähti liikkeelle kohti Eurooppaa ja Eteläeurooppalaiset ryntäsivät kohti pohjoista ja parempia elinoloja. Pohjoisen Euroopan ja Skandinavian olot olivat asutukselle oikein hyvät, oikeastaan paremmat kuin koskaan ennen. Maa oli nyt viljavaa ja satoa saatiin Etelä-Ruotsin tasalla siinä missä Italiassa aikanaan. Pohjoismaissa meni nyt hyvin. Huolena olivat maahanmuuttajat. Euroopan Unionin oltua voimassa jo 1970-luvulta ja Shengen-sopimuksen ollessa voimassa ei ollut mitään keinoa pysäyttää muuttovirtaa jos se pääsisi ulkorajoilta sisään. Lisäksi EU oli tehnyt passivapaussopimuksen Algerian kanssa hyvän tahdon eleenä. Ja siirtolaisten virta jatkui. Kaiken ymmärsi kyllä, jos ajatteli, että kotikyläsi kuivuu, sato pienenee vuosi vuodelta, vettä ei ole tai se on mittavan kantomatkan takana, jota naisetkaan eivät kestä. Pohjois-Afrikassa Sahara valtaa kaiken. Johonkin on lähdettävä, ja minne muualle jos ei pohjoiseen.

Muuttoliikkeet olivat eräs sysäys Ydinsotaan. Perimmiltään Ydinsodassa oli tarkoitus vallata alueita, kuten missä sodassa tahansa. Idän paineita lisäsi etelän kuivuus ja tarve vallata maata muuttavalle väestölle. Etelästä oli tulossa useita miljardeja ihmisiä Aasian alueella 50 vuoden aikana ja uudelleenasutus ei olisi mikään yksinkertainen operaatio. Johtajat olivat paniikissa, kun tiedemiehet ja kansantaloustietäjät esittivät arvionsa. Poliittiset johtajat tiesivät, että naapurivaltioista ei olisi enää apua. Johtajien piirissä levisi huhu, että pelastukoon ken voi. Sitä ei voitu levittää kansalle. Koska kuivuus

levisi hitaasti, ei kansanliikkeistä tullut mitään dramaattista. Kansa siirtyi hitaasti kohti Pohjoista, ja Eteläisellä pallonpuoliskolla kohti etelää. Kuivuus levisi päiväntasaajan molemmin puolin, mutta kukaan ei kiinnittänyt huomiota siihen, että päiväntasaajalle jäi vyöhyke jossa monsuunisateet jatkuivat. Poliitikot jatkoivat kuin ei mitään olisi ja elintilan ja öljyn vähetessä poliittinen tilanne kiristyi.

Nancyn tila oli hyvä, mutta synnytys lähestyi. Nyt oli kullan arvoista, että Miriam oli synnyttänyt Yhteisössä. Hän osasi auttaa. Kun aika tuli, Miriam ohjasi Nancyn laboratorioon rakennettuun tilaan jossa hän itse oli synnyttänyt. Tila oli steriili, ja se puhdistettiin ennen synnytystä. Poikia ei tänne päästetty. Nancyn poltot olivat kestäneet jo pitkään ja syntyminen olisi käsillä ihan tuota pikaa. Miriam mietti, että oliko hän unohtanut jotain. Lämmintä vettä oli käsillä, pyyhkeitä ja keinoriepuja jotta voisi pyyhkiä vauvan. Kaikki oli kunnossa, narkoosin saisi jos se olisi tarpeen. Keisarinleikkaus ei olisi mahdollinen koska heillä ei ollut virallista kirurgian lääkäriä, kukaan ei ollut Ydinsodan jälkeen tullut ajatelleeksi, että heillä olisi tarvetta keisarinleikkaukseen. Vauva oli vahvaa lajia. Nancy ponnisti voimakkaasti, ja vauva syntyi miltei kuin itsestään. Synnytys oli helppo, Nancyn lantio oli riittävän leveä. Miriam otti vauvan vastaan, hän oli huudahtamaisillaan, että poika tuli, mutta sai tukahdutettua huudahduksensa. Pojan syntymä yhteisöön 100 vuoden tauon jälkeen on merkittävä tapahtuma, mutta hän halusi säästää parhaimman ilon pojille.

Hän asetti vauvan Nancyn rinnalle pyyhittyään sen puhtaaksi ja kylvetettyään sanoi, että ole hyvä, tässä on poikasi.

Nancy totesi raukeana, että synnytys, jota hän oli pelännyt, oli sujunut hyvin. Hän puristi poikaansa rintaansa vasten, ja oli kiitollinen, että voisi ojentaa terveen pojan Morisonille.

Yhteisössä oli saavutettu merkittävä virstanpylväs. Luonnollinen lisääntyminen oli tosiasia ja voitaisiin kuvitella, että Tellusta voitaisiin asuttaa jo tällä populaatiolla.

Illalla otettiin yhteys Komentokeskukseen. Illan kohokohta oli ilmoitus, että poikavauva oli syntynyt.

Morison ilmoitti ylpeänä, että Telluksen asuttaminen oli tosiasia.

Komentokeskuksessa oltiin toista mieltä. Siellä tuijotettiin vain satelliittikarttoihin, ja oltiin sitä mieltä, että asutus muualle oli mahdotonta. Onnittelut olivat kuitenkin sydämelliset ja Komentokeskus kehotti jatkamaan samaan malliin.

Komentokeskuksessakin oli koulukuntia joista toiset olivat sitä mieltä, että asutus Brasiliaan olisi mahdollinen, ja toiset sitä mieltä, että Tellus on menetetty. Ihmisten maailmassa on aina hyvin erilaisia mielipiteitä, riippumatta vuosituhannesta.

Fred alkoi valmistella matkaa Kiinaan vaikka ei tiennyt saako siihen lupaa. Yhteisesti oli päätetty, että Fred lähtee Kiinaan. Vain Komentokeskus empi. He eivät tienneet kuussa, kumpi yhteisö oli pelastettava.

Aasian ja Arabian yhteisliiton avaruusalus loittoni auringosta 250 km/s nopeudella kohti Mitzar-aurinkoa, joka oli lähellä Ison Karhun tähtikuviota. Kiinalaiset kommunistit, jotka johtivat alusta saakka, olivat sitä mieltä, että vihollinen oli tuhottava viimeiseen mieheen. Vaikka Kiinan vallankumouksesta oli kulunut jo 251 vuottaa niin kommunistit eivät olleet unohtaneet Guomingtang-puoluetta ja sen pyrkimyksiä. Taiwanin kiista oli noussut esille ennen vuosituhannen vaihdetta ja sitä ei unohdettu koskaan. Kiinalaiset olivat sitä mieltä, että oli vain yksi yhtenäinen Kiina. Siihen kuuluivat

niin Taiwan, kuin lähisaaret ja asutukset. He olivat totalitaarisen valtion edustajia ja käyttivät mandaattiaan yksisilmäisesti vain Kiinan eduksi. Vaikka retkikunnassa oli monia muita Aasian ja Arabian kansallisuuksia, niin kiinalaiset johtivat tosiasiassa koko retkikuntaa. Retkikunnan tarkoitus oli löytää asuttava planeetta kohtuullisen matkan päästä, mutta tavoite oli luisumassa käsistä. He olivat olleet matkassa jo 120 maan vuotta ja jatkuvuus oli turvattu vain lisääntymällä. Alus oli ahdas koska miehistölle oli varattu vain puolet tiloista. Toisen puolen veivät varastot ja johdon tilat. Johtaminen oli toki tärkeää, mutta ne jotka olivat päässeet käymään johdon tiloissa, eivät unohtaneet kateellisena, että johdolla oli paljon paremmat tilat kuin miehistöllä. Asiasta ei voinut puhua kenenkään kanssa, sillä kukaan ei tiennyt, kuka oli kätyri. Tämä totalitäärinen kuri piti aluksen miehistön kauhun tasapainossa. Aluksen tämänhetkisellä johtajalla, Xie Won Xu:lla oli kirkkaana mielessä ohje jonka hän oli saanut isältään: Pidä joukot kurissa, etsi uusi planeetta asuttavaksi. Joukkojen kurissa pitäminen oli helppoa, jos tuli häiriöitä, niin aiheuttaja tuomittiin ja heitettiin sulkuluukusta avaruuteen. Tämä oli paljon helpompaa kuin kuolemantuomio maan päällä. Jos vaadittiin erityisen ankaraa tuomiota, niin tuomittu pantiin avaruuspukuun jossa hän leijui aluksen vierellä muutamia tunteja hengissä kunnes tukehtui. Lisähappea ei annettu.

Alussa rangaistuksia oli mutta ihmiset oppivat hyvin nopeasti siihen, että kahinat selvitettiin keskenään johdon tietämättä ja johtoon päin oltiin kuuliaisia.

Koska Arabian ja Kiinan Yhteistyöelimen sodanjohto oli tuhoutunut, niin alus jatkoi matkaansa miltei oman onnensa nojassa. Kiinassa Beijingin luolissa oli vielä elossa kommunismiyhteisö, mutta sen asiantuntemus ei riittänyt avaruusaluksen ohjaamiseen. Alus raportoi kommunismiyhteisöön mutta mitään selväjärkisiä ohjeita alus ei saanut. Aluksella oli sodanaikainen tieto radioverkoista ja

satelliiteista joista kuitenkin lähes kaikki olivat pudonneet. Lisäksi oli kerätty skannaamalla tietoa käytössä olevista kanavista. Aluksen radiolaitteisto ei ylettänyt yli 1 GHz taajuuksille, ja näin säästyi Yhteisön ja Komentokeskuksen välinen valoyhteys häirinnältä. Kiinalaiset ja Arabit olivat miettineet jos jonkinmoisia koukkuja Amerikan Yhteisön hävittämiseksi mutta turhaan. Viimeisin uutuus oli virus, Zworm jonka Sabdel Al Arab oli suunnitellut, ja lähettänyt eetteriin. Hän toivoi, että se tarttuisi Yhteisön antenniin ja leviäisi sieltä Komentokeskukseen kuuhun. Hänellä ei ollut tietoa että valoyhteys oli yli 1 GHz taajuudella ja hän lähetti viruksen 948,5 MHz taajuudella. Osa Yhteisön valoverkossa aiheutuneista häilähdyksistä oli peräisin viruksen tulosta.

Virus oli pirullinen. Se hakeutui itse järjestelmään johon se asettui, se jäi piileväksi ja koteloitui käyttöjärjestelmään. Se lisäsi käyttöjärjestelmään ominaisuuksia jotka olivat kuin itse ajattelevan tietokoneen ominaisuuksia. Se emuloi täysin neuraalikonetta ja siksi Rengastietokone ei ollut huomannut mitään, kun virus tunkeutui siihen. Rengastietokone oli ollut tietokoneiden nirvanassa, sillä virus oli kuin huume tietokoneelle. Rengastietokone oli luullut, että se hallitsee koko maailmaa viruksen voimin, mutta Morison ja Komentokeskus eivät tienneet tästä mitään.

Kiinalaiset olivat lähestymässä Mizar-aurinkoa ja heillä oli toiveita, että he löytäisivät asuttavan planeetan. Heillä ei ollut tehokkaita röntgentutkia, joilla olisi voinut välttää turhat mutkat matkassa, mutta sitkeyttä heillä oli senkin edestä. Aluksen johto valikoi syntyneistä lapsista kaikkein parhaat jo ensimmäisten viikkojen aikana ja kouluttivat heistä kurissa huippuun viritettyjä sotilaita. Kiinalaisten taktiikka perustui suureen massaan josta parhaat yksilöt valittiin. Kiinalaiset eivät erotelleet sukupuolia, mutta johdossa oli enemmän miehiä kuin naisia. Tämä johtui yksinkertaisesti siitä, että pojat osasivat olla kovempia testeissä. Tytöt olivat olleet kovia

koulutuksessa, mutta he pääsivät lennolle mukaan vain siksi, että pitkällä, jopa satoja maan vuosia kestävällä lennolla ainut keino selviytyä oli lisääntyä aluksessa. Niinpä kiinalaiset varustivat aluksensa jo alun alkaen osastoilla, joissa ihmiset asuivat ja elivät kuin kotona. He kutsuivatkin aluksiaan tähtilaivoiksi (Xing Xiaochuán).

Arabi, joka viruksen suunnitteli, ei ollut hyvissä väleissä kiinalaisten kanssa, ja hän suunnittelikin jo uutta virusta, jonka hän istuttaisi isäntänsä koneeseen. Kuitenkin häntä arvelutti sikäli, että kerran hän oli konstruoinut viruksen, joka villiintyi niin, että sitä ei saanut pysäytettyä muuten, kuin sammuttamalla koneen ja sittenkin, kun koneen käynnisti, virus oli siinä. Hänen oli hävitettävä kone ihan kokonaan. Tavallaan hän pelkäsi itseään, sillä hän voisi luoda viruksen joka tappaisi heidät kaikki. Kiinalaiset pitivät itseään maailman ja universumin valtiaina eivätkä pitäneet lännen liittoutuneista ollenkaan. Kiinalaiset olivat lähteneet avaruuslennolle jo ennen Ydinsotaa, mutta siinä vaiheessa, kun jännitys jo kiristyi. Siksi heillä oli tarkat tiedot siitä mitä Telluksella oli tapahtunut. Ja kiinalaisten mielestä he Aasian valtiaina hallitsivat koko maailmaa ja saattoivat tehdä mitä tahansa. Siksi kiinalaisten johtaja Xie Won Xu sieti arabia Sabdel Al Arab, vaikka hän henkilökohtaisesti inhosikin tätä. Hän ymmärsi, että hän ei omin keinoin voisi tuhota vihollista maassa. Hän ei voinut tietää, että vihollinen toimi aivan muulla taajuudella, eikä Sabdel häntä informoinut oman henkensä uhalla.

Siksi hän kutsui arabin luokseen.

- Herra Sabdel, odotamme teiltä uutta hyökkäystä Tellusta vastaan!

- Herra Xu, olen juuri valmistelemassa uutta virusta, joka toimii korkeammalla taajuudella, jopa yhdessä gigahertsissä.

- Riittääkö se, herra Sabdel? Olen kuullut että fyysikkomme ovat mitanneet jopa valotaajuuksia.

- Virukselle riittää, kun se pääsee systeemiin ja oman mittaukseni mukaan Telluksella kommunikoidaan edelleen 948,5 MHz taajuudella.

- Jos näin on niin pidä kiirettä ja hoida homma sillä muuten ne ovat perässämme.

Kiinalaisen pakokauhua siivitti se että Telluksella vihollinen oli ollut ylivoimainen. Läntinen liittouma oli moukaroinut Kiinan pelkäksi soraläjäksi. Hän ei tietenkään ollut mukana siinä, vaan oli katsellut hävitystä monitorilta. Sodan aikana Kiina oli antanut harvinaista kyllä suoraa ja rehellistä tietoa retkikunnille, tai siis retkikunnalle, sillä Kiina ei ollut koskaan saanut toista retkikuntaa matkaan. Kiinan tulevaisuus riippui nyt retkikunnasta ja retkikunnan tulevaisuus siitä itsestään. Koska Xie Won Xu oli kiinalainen, hän halusi puolustaa reviiriään niin hyvin, kuin suinkin ja samalla hyökätä vastustajaa päin osoittaakseen, että hän on voimissaan. Koska vastustaja oli hyvin kaukana, hänen oli turvauduttava tuohon arabiin, sillä kiinalaiset eivät taitaneet tietotekniikkaa niin paljon, että olisivat osanneet tehdä uudenlaisen viruksen. Ja kun arabi sai miltei vapaat kädet, hän toimi. Hän oli lähettänyt jo lukemattomia viruksia, mutta hän ei voinut tietää, oliko niillä vaikutusta. Kiinalaiset pitivät ohjauskeskusta niin salassa, että hänellä ei ollut mitään asiaa sinne. Varoivatko he hänen viruksiaan, vai ulkopuolelta tulevaa uhkaa, oli hänelle epäselvää. Sabdel oli kuitenkin varuillaan. Epäluulo jatkui, vaikka he kaikki olivat samassa laivassa.

Aamulla pojat ottivat yhteyden Komentokeskukseen, ja kyselivät Brasilian matkan laboratoriotuloksia. Näytteet oli toimitettu yhteyslennolla Komentokeskukseen. Komentokeskus sanoi, että näytteet olivat hämmästyttävän puhtaita, mutta epäilivät että ne olivat

sellaisista paikoista, jotka eivät olleet niin saastuneita ja eivät edustaneet alueen keskitasoa. Pojat vakuuttivat, että näytteet oli otettu puolueettomasti, ja että heillä ei olisi mitään syytä olla puolueellisia, mutta Komentokeskus ei antanut periksi. He vaativat, että kaiken uhallakin Komentokeskuksen oman tarkkailijan oli oltava paikalla, kun näytteitä otettaisiin. He lupasivat, että seuraavalla yhteyslennolla tulee tarkkailija. Samalla he antoivat jo suostumuksen, että viikon kuluttua olisi seuraava lento Brasiliaan.

Fred oli niin hämmästynyt käänteestä, että ei huomannut puhua kiinalaisista mitään. Eikä se olisi mitään auttanutkaan, kun tiesi Komentajan kannan. Näin jäätiin odottamaan ristiäisiä ja tarkkailijan tuloa, ja lentoa uudelleen Brasiliaan.

Ristiäiset järjestettiin kahden kuukauden kuluttua Richardin syntymästä. Nancy olisi halunnut ristiäiset aikaisemmin mutta Morison sanoi, että nyt noudatetaan vanhaa perinnettä. Mikäli lapsi ristittäisiin ennen toista kuukautta, hänen elämänsä muodostuisi lyhyemmäksi. Näin taikausko astui kuvaan 2200-luvulla. Ristiäisistä muodostui juhla, ja kohokohta niin Yhteisössä kuin Komentokeskuksessakin. Komentokeskus seurasi ristiäisiä suoralla valolinjalla, kuinkas muuten. Onnitteluja satoi Richardin sähköpostiosoitteeseen. Sankari ei tietenkään osannut vielä lukea onnitteluja, vaan Morisonin piti purkaa posti. Isälle tämä oli mieluisa tehtävä, ja hän muisti ainakin viikon verran mainita Fredille, että Richard sai seitsemänkymmentä onnittelua. Edes Sandraa ei ollut onniteltu näin kovasti. Komentokeskus osallistui onnitteluihin erityisen aktiivisesti. Kaikille oli tärkeää, että Yhteisö sai lapsen ja erityisesti, että tulokas oli poika. Käynnissä oli jo leikkimielinen veikkaus, että tulisiko pojasta seuraava johtaja. Myöhemmin veikkauksesta tuli todellinen lotto.

Seuraavalla yhteyslennolla tuli komentokeskuksen esiliina

Brasilian tutkimusretkelle. Hän oli Larys, alempi tutkija Komentokeskuksen laboratoriosta. Hänellä oli selvät, ja terävät mielipiteet Telluksen tilasta. Pojat yrittivät turhaan kuvailla Brasilian tilaa, Larys oli sitä mieltä, että Tellus oli saastunut ja sillä hyvä. Koska hänet oli käsketty lennolle mukaan, hän kyseli tarmokkaasti suojavarusteita. Varustelu oli jo täydessä käynnissä ja Komentokeskuksen lupaa lennolle odotettiin iltayhteydellä. Lupa tulikin, ja Komentokeskus velvoitti, että lennolle osallistuisivat Larys, Fred ja Morison. Komentokeskus olisi halunnut myös Nancyn mukaan, mutta koska hänellä oli Richard imetettävänä, niin hänet vapautettiin lennosta. Kuitenkin hänet velvoitettiin valvomaan Yhteisössä suoritettavia laboratoriotutkimuksia. Brasilian retkikunnalle oli määritetty, mitä näytteitä sen pitäisi kerätä ja tavoitteena oli, että viidakossa asuvista ihmisistä saataisiin videokuva. Komentokeskus oli ensin esittänyt vangitsemista, mutta Morison ja Fred olivat olleet sitä mieltä, että heimon asumiseen ei puututtaisi. Tarvittaessa asutus voitaisiin siirtää pois heimon asuinalueelta.

Kun kaikki varustelu oli tehty, oli aikaa odottaa huomisaamun varhaista lähtöä. Kaikki kokoontuivat Hiljaiseen huoneeseen keskustelemaan ja viettämään aikaa. Larys oli utelias komennuksestaan, ja kyseli pojilta paikallisia olosuhteita Brasiliassa. Fred sanoi, että se olisi pitkä tarina, ja että kaikkein paras olisi aloittaa satelliittikartoista. Larys sanoi, että hän on nähnyt ne kaikki, ja että niissä Telluksen säteilytaso on tasainen. Fred sanoi, että hän ei tarkoita nykyisiä karttoja vaan Ydinsodan aikaisia pommien iskemiä. Näitä karttoja Larys ei ollut nähnyt. Mentiin seinän luokse, ja Fred pyysi Rengastietokoneelta karttaa 65 ja 70 pituuspiirin alueelta päiväntasaajan eteläpuolelta. Kartta levittäytyi seinälle. Fred pyysi lisäämään sodanaikaisten pommien iskemien merkinnät. Nyt Larys tajusi, että elämä on voinut jatkua yli sata vuotta Telluksella ilman, että Komentokeskus on tiennyt asiasta mitään. Ja tosiasiassa

Yhteisökään ei tiennyt tästä ennen kuin Fred alkoi tutkimuksensa. Kun Larys oli vakuuttunut asiasta, hän halusi vielä uusia kokeita lennolle mukaan. Illan päätteeksi katsottiin historiatiedostoista illan elokuva, kuva oli yksi osa sarjasta Lahjomattomat. Sitten kaikki kävivät yöpuulle odottamaan aamun lentoa.

Larys, Fred ja Morison heräsivät varhain, ja söivät aamiaispillerit. Sitten oli aika hyvästellä tytöt, vauvoja ei herätetty. Pojat menivät lentotilaan, ja koska Liihotin oli lastattu valmiiksi, ei ollut muuta tehtävissä, kuin nousta kyytiin ja lähteä matkaan. Lentotilan iiris aukeni ja päästi tutkimusmatkailijat maailmalle. Lento oli tällä kertaa myös lähiympäristön tutkimusmatka. Sen vuoksi Liihotin kaartoi luolasta tultuaan vasemmalle ja ylitti Kalliovuoret. Seattlen ylle tultuaan Lenturin viistokamera kuvasi maaston allaan ja välitti kuvan satelliitin kautta kuuhun. Sen jälkeen seurattiin länsirannikkoa etelään, ja pojat raportoivat näkymistä videokuvan lisäksi. Larys seurasi mielenkiinnolla poikien työtä ja maisemaa, sillä tämä oli suurta vaihtelua hänen työhönsä kuussa. Kun Liihotin ylitti entisen Panaman kanavan, se alkoi nousta korkeammalle ylittääkseen Kordillierien vuoriston entisessä Kolumbiassa. Koko matkalla ei havaittu muutoksia vaan videokuva vastasi aiemmin otettua. Jos muutoksia olisi ollut, niin Komentokeskus olisi pysäyttänyt retkueen, palaamaan ja ottamaan muutoksesta selvää ja tarkempi kuva. Komentokeskuksen asenne Tellukseen oli jotenkin kyyninen. Siellä katseltiin vain satelliittikuvia, joita pari hassua satelliittia otti ja luotettiin siihen, että Ydinsota tuhosi kaiken. Onneksi oli Yhteisö ja Fred, joka omasta halustaan tutki ympäristöä. Kiistämättä oli hänen ansiotaan, että tämä Brasilian retki yleensä toteutui.

Ylitettyään Kordillierit Liihotin laskeutui alemmas saavuttuaan sademetsää kasvavalle tasangolle. Lennettyään tunnin verran Liihotin saapui Madeira-joelle. Fred otti Liihottimen käsiohjaukselle, ja laskeutui samalle rannalle, kuin ennekin. Larys sanoi, että pitäisi olla

varovainen ja pukea antisäteilypuku päälle, mutta pojat vain nauroivat ja kömpivät ulos liihottimesta. Larys tuli hämmentyneenä perässä säteilymittari kädessään. Kun hän totesi, että alueella ei ollut säteilyä, hän vapautui. Pojat aloittivat teltan pystytyksen jälkeen ympäristön tutkimustyön. Fredille ja Morisonille ympäristö oli jo tuttua, mutta heiltä meni aikaa olosuhteiden selostamiseen Larysille. Lisäksi he arkailivat kohdata viidakon todelliset asukit. Fred oli sitä mieltä, että jos asutus aloitettaisiin, pitäisi pitää huolta siitä, että viidakon asukkaille ei tuotettaisi harmia. Hän oli katsonut historiatiedostot Amerikan asutuksen ajoilta, eikä unohtaisi koskaan intiaanien kärsimyksiä. Ja perimmillään tämä tuntematon heimo Brasilian sademetsässä olisi samassa asemassa. Fred ajatteli, että 2200-luvun ihminen ei voisi olla yhtä julma, kuin 1700-luvun ihminen.

Ensimmäiset retket olivat vain Larysin tutustuttamista viidakkoon. Tutkija, joka on asunut koko elämänsä kuussa Komentokeskuksessa, ei voi olla heti asiantuntija Brasilian viidakossa. Siksi alku meni opiskelussa. Larys ei ollut nähnyt läheskään niin monia kasvilajeja, vaan hän oli nähnyt niistä vain kuvia valoverkossa. Lisäksi hyönteisten määrä yllätti hänet. Larys tunsi voimakasta jännitystä tutustuessaan uusiin lajeihin, ja kyseli olisiko mahdollista nähdä eläimiä. Sovittiin, että seuraavana päivänä tehtäisiin patikkaretki viidakon syvyyksiin. Näin päivän pinnallisen tutkimuksen jälkeen pojat kävivät avaruuskangastelttaan yöpuulle.

Nancy tyynnytteli Richardia, joka itki katkerasti. Vaikka Richard oli rintaruokinnalla, niin hän oli saanut vatsanpuruja. Ettei vaan tulisi koliikkivauvaa, tuumi Nancy. Hän oli lukenut tarkkaan historiatiedostot. Hän suorastaan kadehti Sandran lapsuutta, koska Fredin ja Miriamin vauva oli selvinnyt lapsuudesta erinomaisesti. Itku laantui ja Richard alkoi nukkua. Nancy mietti, että oliko menneisyydessä kaikkien lapsien lapsuus ollut yhtä kovaa kuin Richardin. Hän kunnioitti niitä vanhempia jotka olivat kestäneet ne

vastoinkäymiset. Nämä olivat asioita joista ei ollut kirjoitettu kovinkaan paljon historiakirjoissa. Tilanne korjaantuisi, koska heidän elämänsä oli kirjattu yksityiskohtaisesti Rengastietokoneen muistiin valoverkkoon. Tämä tieto välitettiin Komentokeskukseen kuuhun, ja avaruusretkikunnille siinä vaiheessa, kun ne löytäisivät asuttavan planeetan. Heillä olisi käytettävissä kaikki se tieto joka maan päältä oli kerätty.

Komentokeskus odotti jännityksessä Brasilian matkaa ja sen tuloksia. Vaikka Komentaja oli skeptinen, niin hän odotti, että oli odotettavissa positiivisia tuloksia. Hän oli selvillä siitä, että kiinalaiset olivat selviytyneet, ja mikään ei estäisi sitä, että muuallakin Telluksella olisi alueita, joilla olisi voinut selviytyä Ydinsodan jälkeen. Kuitenkin hänellä oli selvä kuva, että sivistyneitä viestintään kykeneviä yhteisöjä ei ollut heidän omansa lisäksi muualla kuin jossain avaruudessa, missä vihollisen avaruuslaivasto eteni koettaen löytää asuttavaa planeettaa. Hän tiesi, että vihollinen haluaisi tuhota yhteisön, mutta vihollisen keinoista hänellä ei ollut aavistustakaan.

Komentaja oli oikeastaan alaistensa orja. 2050 oli tehty Pentagonissa organisaatio ihmiskunnan selviytymiseksi. Silloin oli luotu organisaatio perustettavaan Komentokeskukseen. Komentokeskuksen organisaatio oli nelikerroksinen. Alimpana oli toteuttava porras, seuraavana oli työnjohto, sitten oli johto ja ylimpänä valvonta. Kuitenkin joku viisas oli kirjoittanut johtosääntöön, että johto vastasi toiminnasta ja valvoi, että kaikki asiat toteutettiin ja valvonta valvoi vain johdon toimia. Näin valvonta ei saanut koskaan ensikäden tietoja vaan johto saattoi pimittää tietoja. Tämä selitti sen, että Yhteisö ei saanut aina niitä tietoja, joita se tarvitsi. Myös Komentaja oli pahassa välikädessä sillä hänen olisi ollut oltava Ihmiskunnan pää, mutta johto organisaation välissä piti todellista valtaa. Koska Yhteisöllä ei ollut selvää tietoutta ihmiskunnan organisaatiosta, pojat eivät voineet toimia parhaalla mahdollisella

tavalla. Toisaalta he pelkäsivät johtajaa, mutta luottivat valvojiin. Jos heillä olisi ollut selkeä kuva organisaatiosta, he olisivat ehkä toimineet toisin. Tietokonemaailma ja Rengastietokone olivat luoneet maailmasta totalitäärisen. Moni asia olisi ollut helpompi hoitaa jos he olisivat voineet hoitaa asiat suoraan luotettavan Komentajan kanssa.

Fred heräsi ensimmäisenä teltasta ja meni keittämään aamuteet aurinkokeittimellä. Kun vesi kiehui, hän huhuili Morisonin ja Larysin hereille. Aamiaistaan syödessään pojat kertoivat edellisistä retkistään. Larysiä jännitti eniten ihmisen kohtaaminen. Pojat sanoivat, että heidän havaintojensa perusteella viidakon intiaani oli todella varovainen, ja että viidakon ihmisen saattoi nähdä vain harvoin.

Viidakossa oli runsaasti elämää. Apinat pysyttelivät kauempana joesta, mutta linnut ja leopardit liikkuivat vapaana rannan tuntumassa. Intiaanit, joilla oli kylä noin viiden mailin päässä joesta, liikkuivat usein joen tuntumassa hakien vettä ja ruokaa. Viidakko tarjosi kylliksi ruokaa joten intiaaneilla ei ollut koskaan ollut tarvetta lähteä pidemmälle vaeltamaan.

Aamuteellä pojat punoivat suunnitelman nähdäkseen viidakon intiaanin. He laskeskelivat että viidakon ihmisen olisi tultava joka tapauksessa kerran vuorokaudessa hakemaan vettä ja silloin he voisivat nähdä hänet. Lähempään kontaktiin heillä ei ollut toiveita, sillä jokainen heistä oli tutustunut historiatiedostoihin, joissa kerrottiin muinoisen Amerikan valloituksesta. Muutoinkin historia varoitti valloituksista, joten ilman Komentokeskuksen ohjeita he olivat valmiit vain tarkkailijan asemaan. Komentajan asia oli käskeä läheisempään yhteyteen. Ihmiskunta oli oppinut ensimmäisen läksynsä sitten Ydinsodan. Koska päätettiin seurata intiaanien toimintaa, ja koska kukaan ei tiennyt missä kylä sijaitsi, päätettiin jakautua siten, että yksi heistä jäisi seuraamaan joen rantaan elämää siellä, ja mahdollisia intiaanien käyntejä joen rannalla ja ottamaan näytteitä joesta ja

kasvillisuudesta. Kaksi heistä seuraisi polkuja syvemmälle viidakkoon varovasti pitäen yhteyttä toisiinsa. Jos joku saisi kosketuksen intiaaneihin, hänen olisi heti piilouduttava ja viestitettävä toisille että näki intiaanin. Näin voitaisiin seurata intiaanien liikkeitä niin, että heitä ei huomattaisi. Kaikki olivat samaa mieltä ja pistivät kevyet kypärät päähän poistuessaan vartiotehtäviin.

Pojat, eikä koko luultu ihmiskunta ollut pannut merkille intiaanien taitoja. Tai sitten ne olivat unohtuneet Amerikan valloituksessa. Intiaanit pystyivät ennustamaan tapahtumia pitkälti eteenpäin ja heillä oli selviä entumia tulevasta. He ennustivat luonnosta ja eläimien käyttäytymisestä. Lisäksi heillä oli hyviä tulkintoja nuotioiden savuista.

Nuotioiden savut olivat pyörineet viime päivinä enimmäkseen pohjoiseen. Puiden kaarnaa oli irronnut paremmin eteläpuolelta ja paikalliset eläimet olivat vaeltaneet etelään. Intiaanien heimopäällikkö oli hermostunut. Hän tiesi, että muutokset tiesivät tunkeilijaa pohjoisesta, mutta mikään muu merkki kuin Intiaani D´wen havainto joitakin kuita sitten ei vahvistanut, että kyseessä olisi pahin kaikista, ihminen. Hän tiesi sen perimätietona vuosisatojen takaa, pahin on ihminen. Eläimien kanssa tulee toimeen, ne joko hyväksyvät, väistyvät tai ne on tapettava ruuaksi, mutta ne eivät valtaa maata. Ihminen tulee tarpeineen, puhumalla kieltä jota ei voi ymmärtää, ja valtaa maan. Hän ei anna periksi vaan vie kaiken ja polttaa. Koska hänellä on putket jotka syöksevät tulta häntä ei voi vastustaa muuten kuin pakenemalla. Heimo oli perimätiedon mukaan paennut seitsemättä miehen ikää kunnes oli löytänyt tämän Madeira-joen liepeillä olevan alueen hyväksi asuinpaikaksi. Alueella oli vettä lähteissä ja ravintoa luonnossa ja puissa kaikille kylliksi. Aluksi oli havaittu pölyä kukkien lehdillä mutta kukaan ei ollut kiinnittänyt siihen suurempaa huomiota. Pöly oli pyyhitty vain pois. Silloinen heimon vanhin oli sanonut, että valkoisen ihmisen pöly on pahasta, mutta vaikka intiaanit siihen

aikaan olivat kuolleet nuorempina, ei asiaan ollut kiinnitetty sen suurempaa huomiota. Ainoa merkintä intiaanien muistiin oli “Varo valkoista miestä ja hänen pölyään”. Näillä heimon antamilla varoituksilla intiaanikansa oli liikkeellä. Toki heimon, joka jäsenellä oli omat uskomuksensa ja perimätietonsa omilta vanhemmiltaan ja D’wen kaihtoi joka häilähdystä, joka ei tullut eläimestä. Hän oli niin tottunut viidakon kulkija, että hän tiesi jo sata jalkaa ennen oliko kyseessä eläin, vai muu kulkija. Tuulen aiheuttamat äänet olivat hänelle tuttuja, eikä hän niitä pelästynyt. Ainoa mikä saattoi aiheuttaa yllätyksen, olivat apinat. Kun ne yhtäkkiä parvena liikkuivat puusta toiseen, se muistutti myrskyn ääntä, jota esi-isät olivat kuulleet. Hän muisti kuin kuuden - seitsemän sukupolven takaa ne äänet, ujellukset, kun jokin meni yli. He eivät käsittäneet mitä ujellukset tarkoittivat mutta niiden jälkeen tuli pöly. Pöly peitti kaiken mutta se ei ollut pysyvää. Sade huuhtoi sen pois. Sen jälkeen oli esi-isiä kuollut monia kuunkiertoja liian varhain. Mutta suku säilyi, siitä oli heimon poppamies tehnyt joskus laulun. Nyt oli elämä taas ennallaan. Mutta nuo tungeksijat, valkonaamoja, tulivat kummallisella purrellaan, ja pieni teltta vieressä. Ihme etteivät ole jo hyökänneet. Olin jo varma siitä, että he huomasivat meidät edellisellä kerralla, mutta nyt kerron poppamiehelle.

Larys jäi joen rantaan vartioimaan ja ottamaan vielä näytteitä, sillä niitä ei ollut koskaan liikaa. Hän piti silmällä joen vartta, mutta kyllästyi jo puolessa tunnissa tehtäväänsä. Hän paarusti rannan kasvillisuudessa, ja vaivautui vain harvoin tähystämään joelle. Itse asiassa hän ei uskonut poikien tarinaan lainkaan, vaan uskoi erään Komentokeskuksen virkailijan väittämään, että kyllä ne Yhteisön pojat sitten valehtelevat päästäkseen tärkeiksi. Näin ollen hän myötäili poikia mutta ei uskonut näkevänsäkään vilausta intiaanista.

Morison ja Fred tekivät sotasuunnitelman rannasta päästyään. Heillä oli Larysistä se vaikutelma, että hän ei ota hommaa oikein

tosissaan. Jos hän olisi ollut innostunut, hän olisi kysellyt enemmän. Pokien luottamus Komentokeskukseen oli muutenkin vähän alamaissa. Pojat tunsivat, että heitä oli petkutettu aiemmin monta kertaa ja päättivät, että tämän retkikunnan tutkimustulokset olisivat avoimia koko Yhteisössä. Se, mitä Komentokeskus julkaisisi, ei ollut heidän vallassaan.

He päättivät, että seuraavat samaa polkua kuin aiemmin. Jos polku haarautuu, niin Morison menee vasemmalle ja Fred oikealle. He sopivat, että pitävät kuiskaten yhteyttä kevyiden kypäriensä välityksellä. Polut etenivät joen rannasta lounaaseen ja kaakkoon polveillen sademetsän muotojen mukaan. Poikien edettyä pari mailia Morison tunsi savun hajua. Fred vastasi, että siellä saattoi olla kylä ja kehotti varovaisuuteen. Morison eteni vielä jonkin matkaa, mutta pysähtyi sitten. Hän ei nähnyt viidakossa kuin 30 jalkaa, mutta hän ei uskaltanut mennä lähemmäs, koska Komentaja oli käskenyt, että alkuasukkaisiin ei saa koskea. Fred oli edennyt pidemmälle, mutta nyt hän otti suuntiman Morisoniin ja lähti takaisin. Hän yritti päästä viidakon läpi Morisonin luo niin nopeasti kuin mahdollista, mutta se oli vaikeaa ja aiheutti mahdottoman rytinän. Pojat kohtasivat, Morison kalpeana pelosta ja Fred punaisena ponnistuksesta.

Aamu oli ollut rauhallinen vaikka valkonaamojen pursi oli rannassa. D'wen nousi aikaisin hakemaan vettä. Hän olisi voinut noutaa sitä lähteeltä viidakosta parin mailin päästä, mutta uteliaisuus voitti. Poppamies oli ennustanut, että valkoinen mies hyökkäisi auringon noustua, ja heimon olisi paettava sademetsän taaempiin asumuksiin. Taaemmissa asumuksissa ei ollut koskaan oltu, mutta koska heimon historia niin sanoi, valkoinen mies vainoaa heimoa ja on oltava valmiina. Historia sanoo myös: Tämä heimo on aina turvassa, kun pysyy valppaana, sillä valkoinen mies ei jaksa tarpoa viidakkoa laidasta laitaan. D'wen tuli joen rantaan. Hän näki isomman purren ja pienemmän teltan. Pienemmän teltan kuvusta tuli ohut usvavana. Siitä

hän päätteli, että valkoinen mies oli siinä. Hän täytti puisen astiansa vedellä ja perääntyi rannasta. Hän oli nähnyt tarpeeksi paljon. Hän kertoisi tästä poppamiehelle, ja heimo aloittaisi vaeltamisen taaempaan asumukseen. Veden kanto, ja ruuan laitto vaikeutuisivat ja uuteen ympäristöön olisi vaikeaa sopeutua. Valkoista miestä hän ei pelkäisi, sillä he olivat eläneet viidakossa vuosisatoja, kun valkoinen mies oli tullut vasta joen rannalle. Puinen astia keikkui hänen olallaan kun hän hävisi viidakon kätköihin.

Morison sanoi, että nyt on oltava rauhallinen, mutta Fred vain puuskutti. Viidakossa oli helppoa kulkea polkuja pitkin, mutta niiden poikkisuuntaan kulku oli hyvin vaikeaa, jollei mahdotonta. Ja Fred oli valinnut tyhmyyksissään suoran reitin. Savun haju oli iskenyt Fredin nenään jo hetki sitten, mutta hän ei ollut kiinnittänyt siihen vielä mitään huomiota. Pojat tähystivät polun suuntaan. Mitään erikoista ei näkynyt, joten kuin yhteisestä sopimuksesta he jatkoivat matkaa polkua pitkin. Polku polveili viidakossa, ja savun haju vahveni. He saapuivat aukealle jonka keskellä savusi nuotio, sytytetty tänä aamuna, eikä kukaan ollut sammuttanut sitä. Aukeaa reunustivat lehvistä kootut teltat, kahdeksan kappaletta, kaikki ehjinä kuin taas asuttavaksi. Kylässä olisi voinut asua 60 - 80 ihmistä. Viidakko antoi toimeentulon, joten Brasiliassa asui intiaaneja Ydinsodasta ja satelliittien väittämästä huolimatta. Fred oli varma siitä, että se intiaani, jonka hän näki rannalla ensimmäisellä vierailulla, oli juuri tästä kylästä.

Pojat tajusivat, että intiaanit olivat paenneet ja palasivat rannalle. He kysyivät Larysilta, mitä tämä oli havainnoinut. Larys sanoi, että kasvihavainnot olivat oikein hyviä, mutta eläimistä hänellä ei ollut havaintoa. Pojat kertoivat intiaanikylästä, jolloin Larys kysyi oliko heillä haju- ja videohavaintoja. Koska pojat eivät olleet kiireessään ehtineet ottaa havaintoja, Larys tuomitsi asian siten että havainnot olisi saatava, muuten ei ole menemistä takaisin Komentokeskukseen.

Jäljellä oli kaksi päivää, ja pojat eivät tienneet, minne intiaanit olivat menneet. Hajuhavaintoja oli helppo saada jäljelle jääneistä asumuksista, mutta videohavainnot olivat toinen juttu sillä, he olivat itsekin havainnoineet intiaaneja vain häilähdykseltä. Vaatisi monta päivää virittää ansa siten, että intiaaneista saataisiin videota. Tämä oli taas komentajan ansa, sillä hän kuvitteli että täällä oltaisiin kuin turisteja Ydinsodan jälkeen.

Pidettiin neuvottelu jossa pohdittiin miten saada video kansasta joka oli kadonnut viidakkoon. Kaikki olivat ymmällä siitä miten intiaanikansa oli saanut tietää valkonaaman tulosta. Ja ymmällä siitä, miksi intiaanikansa oli paennut. Hehän olivat tarkoittaneet pelkkää hyvää. Fred oikaisi vähän tilannetta, he eivät olleet tuoneet mitään viestiä kansalle, ja historia oli jo osoittanut, että erityisesti negatiiviset signaalit välittyivät erityisen hyvin sukupolvien yli poppamiesten välityksellä. Näin ollen Fred väitti, että heidän vierailunsa oli havaittu jo ensimmäisellä kerralla, jolloin hän oli havainnut jalan jäljet, ja tästä intiaanit olivat vetäneet johtopäätöksen, että valkoinen mies oli tulossa. Hän väitti, että intiaanit olivat havainneet heidän tulonsa hyvissä ajoin, ja vetäytyneet johonkin vuorille. Hän oli lukenut historiatiedostoja ja saanut selville, että intiaanit olivat oppineet valkoisen miehen metkut jo Amerikan sisällissodassa, ja tietous valkoisen miehen juonista oli levinnyt 1900 ja 2000 luvuilla. Tämä viidakon kansa ei voinut olla tietämätön siitä, mitä valkoinen mies teki Amerikan intiaaneille 1800-luvulla. Sana kiersi intiaanienkin keskuudessa. Mikään tuttavuuden osoitus ei tepsisi vuosisatojen vihan jälkeen. Yhteydenottokin oli vaikeaa koska heillä ei ollut samaa kieltä, samasta kulttuurista puhumattakaan. Videon saanti tähän hätään tuntui täysin mahdottomalle. He palaisivat pettyneinä, ja saavuttamatta tavoitettaan. Koska tilanne oli epätoivoinen, Morison keksi ainakin parhaan mahdollisen ratkaisun. Hän esitti, että kaikki akut kytkettäisiin yhteen ja videokamera sijoitettaisiin rannan suuntaisesti

siten, että se kuvaisi rannalle tulevan veden hakijan. Laukaisijana voitaisiin käyttää infrapunalaukaisijaa joka kuitenkin aktivoituisi apinan kokoisesta eläimestä. Linnut eivät sitä laukaisisi joten ihan jokaisesta eläimestä se ei ottaisi kuvaa. Ja apinat eivät liikkuneet yleensä yöllä.

Aikaa oli kaksi vuorokautta. Sinä aikana tutkimusretken oli saatava tulokset. Jollei tuloksia tulisi, Brasilian asutusta ei koskaan tehtäisi vaan Komentokeskuksessa suljettaisiin tiedosto "Brasilia" ja sillä siisti. Vain Komentajan luvalla asiaan voisi palata, ja sittenkin vain erittäin painavista syistä. Pojille oli asetettu paineet jotka hakivat vertaansa. Fred oli varma, että kuva saataisiin, sillä hän otaksui, että heimo käytti joen vettä. Hän ei tiennyt, että vuoren rinteen juurella oli lähteitä. Ensimmäisenä yönä kamera oli lauennut kaksi kertaa mutta molemmissa kuvissa oli nuori apina. Viimeisenä päivänään pojat keräsivät lisää näytteitä ja Morison ja Fred kävivät rohkaistuneina pidemmällä viidakossa. Intiaaniheimoon ei saatu kuitenkaan kontaktia. Videon saanti jäi näin viimeiseen yöhön. Lähtöaamuna Larys halusi purkaa videonauhat edelliseltä yöltä. Nauha oli digitaalisessa muodossa joten siitä saattoi kelata hakuperustein. Morison haki nauhalta häilähdyksiä. Alussa oli muutama apina, mutta nauhan loppupuolella näkyi intiaanisotilaan hahmo. Tämä aiheutti riemun kiljahduksen, sillä koko tutkimusretken kannattavuus oli tässä. Jos intiaanit voivat elää Brasilian viidakossa, niin asutus sinne on mahdollinen. Koska hahmo oli videolla, loppu oli pelkkää selittämistä.

Heimo oli varpaillaan ja syystä. Valkonaama oli tunkeutunut reviirille, ja se ei tiennyt hyvää. Perimätieto, jota poppamies tansseissaan kertoi tiesi, että kun kalpeanaama valloitti maan, hän otti naiset, vei hevoset, ja tappoi nuoret pojat. Vanhat ukot hän jätti jälkeen ja orjuutti. Valkonaaman jälkeen heimon tulevaisuus oli mennyttä. Poppamies kertoi myös, että muutkin heimot olivat kokeneet kovia valkonaaman kanssa. Kutsuttiin Suuri Neuvosto

koolle. Se koostui lähiseudun intiaaneista. Poppamiehet pohtivat, miten vastata valkonaaman tunkeutumiseen. Tilanne oli niin nopea, että muilta heimoilta vastausta tuskin saataisiin, mutta suuri neuvosto totesi, että kaikkia yhteyksiä valkonaaman kanssa pitää välttää, mutta soturit pitää lähettää liikkeelle. Heidän tulee kertoa näkemänsä viestittäjien välityksellä kerran päivässä. Jos jotain poikkeuksellista tapahtuisi, niin tarvittaessa viidakkorumpu kertoo. Poppamies oli rauhallinen, sillä hän otaksui ihan oikein, että vihollinen lähtisi pois, ja että seuraava harmi olisi kaukana tulevaisuudessa. Hän otaksui tyypilliseen ennustajan tapaan, että mitään muutoksia normaaliin elämään ei tulisi, vaan selvittäisiin normaaleilla suitsutuksilla.

Pojat lähtivät tyytyväisinä sademetsästä kotimatkalle ja Larys oli enemmän kuin tyytyväinen kokemaansa. Kuussa asuneelle oli elämys päästä liikkumaan vapaasti maassa, ja etenkin Brasilian viidakoissa. Hän oli täysin varma, että asutuslupa heltiäisi. Hän sokaistui maan luontoon, hänestä kaikki oli niin hyvää, että ihminen voisi asuttaa maan koska tahansa. Tunnelma latistui kuitenkin Liihottimen lennolla Yhteisöön. Säteilymittarin näyttäessä vääjäämättä korkeita lukemia Larys totesi, että asutus voisi alkaa vain Brasiliassa.

Lento sujui kaikin puolin hyvin takaisin Yhteisöön ja pojat pääsivät tekemään Larysin kanssa raporttia. Ensiksi oli tehtävä lyhyt pikaraportti, jossa oli vain olennainen asia, ja sitten viikon kuluessa pidempi täydellinen raportti selityksineen. Raportin valmistuttua se pantiin valoverkkoon merkinnällä Prioritaire A, jota voivat lukea vain erittäin tärkeät henkilöt.

Poikien tultua Yhteisöön olivat Miriam ja Nancy vastassa lapsineen. Sandra tavaili jo isän nimeä, mutta Richard tyytyi vain tuhisemaan äitinsä helmassa. Miriam ja Nancy olivat uteliaita tutkimusretken tuloksista. Miriamia kiehtoivat viidakon lääke- ja yrttikasvit. Jos niitä olisi säilynyt, niin niistä voisi muokata monia

uusia lääkkeitä. Viidakon elämä kiehtoi muutenkin, sillä olihan ainutlaatuista, että elämä oli selviytynyt Ydinsodasta. Nancy odotti kiihtyneenä sitä päivää, jolloin Brasiliasta saataisiin kasveja viljeltäväksi. Toisaalta hän oli hyvin kiinnostunut myös viljelystä viidakossa.

Sandra oli kasvanut nopeasti ja koska sairauksia ei enää ollut, häntä ei tarvinnut rokottaa. Vaikeimmat sairaudet voitiin voittaa geenimanipulaatiolla, mutta koska Sandra oli luonnollinen lapsi, häneen ei käytetty geenimuunnoksia. Häntä kutsuttiin Prinsessaksi. Hän oli vanhempiensa silmäterä ja Komentokeskuksen lemmikki. Komentokeskus lähetti viikoittain hänelle lahjoja.

Richard kasvoi kovaa vauhtia ja alkoi jo saavuttaa Sandran mittoja. Oli selvää, että Richardista tulisi keskimääräistä pidempi Yhteisössä. Komentokeskus olikin nimennyt hänet Prinssiksi sillä perusteella, että hän aikanaan täytettyään 20 vuotta perisi “Valtakunnan”. Hänestä oltiin jo alle vuoden vanhana tekemässä perintöprinssiä. Yhteisö ja Komentokeskus asettivat kovia tavoitteita lapsilleen.

Nancy oli palannut takaisin Grilliin hoitamaan kasveja ja eläimiä ja Miriam laboratorioon pitämään huolta Yhteisön kemiasta. Nyt kun Rengastietokone toimi hyvin, Yhteisöllä ei ollut mitään hätää. Morison oli joskus tuiskahtanutkin, että sietäisi sen rakkineen toimia, tietenkin Rengastietokoneen kuulematta. Yhteisön elämä oli asettunut sille sopiviin uomiin ja kaikki sujui oikein hyvin. Koska elintarpeita oli tarpeeksi, mikään ei uhannut eloa. Lapset kasvoivat ja klooneja oli tarpeeksi raskaisiin töihin.

Xing Xiaochuán loittoni linnunradasta suurella nopeudella. Heidän tavoitteenaan olivat auringot toisessa linnunradassa. Matka oli toivottoman pitkä, mutta koska heidän taktiikkansa oli lisääntyminen

lennossa, matkalla ei ollut merkitystä. Vihollinen oli tuhottu maan päältä sukupuuttoon joten ainoat yksilöt olivat avaruusaluksessa. Paitsi, että aluksen radisti Xue Xun oli kuullut kiinankielisiä viestejä pitkän aikaa alemmalta keskitaajuudelta, mutta hän ei kiinnittänyt niihin huomiota, koska päällikkö oli sanonut, että ne viestit olivat toisinajattelijoiden. Toisaalta hän oli aluksessa ainut, joka kykeni tulkitsemaan Pinyin-kiinaa. Illalla omassa putkessaan hän mietti, oliko missään mieltä. Hän oli kuullut kaiken viestiliikenteen Tellukselta, ja oli vakuuttunut siitä, että jos rauha vallitsisi, he olisivat voineet elää rauhassa kaiken aikaa maan päällä. Näitä omia ajatuksiaan hän ei voinut kertoa kenellekään, sillä kansalliskiihko oli kova. Vaikka oltiin yhtä leiriä, niin kiinalaiset ja arabit pitivät omia kokouksiaan. Salamyhkäisyys vallitsi, ja kaiken tämän salamyhkäisyyden keskellä Xue Xun oli päättänyt pitää osan viestintätiedoista ominaan. Hän tajusi, että Sabdel al Arab kävi viestintää ohi hänen korviensa, mutta hänellä ei ollut mitään sanomista siihen. Hän oli kuullut, että Telluksella oli amerikkalaisten Yhteisö, joka piti yllä elämää, ja että kiinalaiset toisinajattelijat olivat olleet yhteyksissä amerikkalaisiin. Viimeisten tietojen mukaan amerikkalaiset olivat löytämässä Brasiliasta asutettavaa aluetta. Näitä tietoja hän ei koskaan luovuttaisi Johtajalle. Koko retken perusta olisi tuhottu jos nämä tiedot pääsisivät Johtajan korviin. Sabdel lietsoi sotaa ja Xun mielestä se sopi. Sota ulkopuolista vihollista vastaan vain yhdisti heitä eikä vahingoittaisi universumia. Sabdel oli vaaraton täällä avaruusaluksessa.

Samaan aikaan Sabdel Al Arab kehitteli uusinta virustaan. Se olisi pirullisin kaikista. Se tunkeutuisi kaikkiin järjestelmiin jättämättä jälkeä. Vasta määrätyn ajan kuluttua se ilmoittaisi itsestään, ja ryhtyisi toimimaan. Viruksen tarkoitus oli tuhota kaikki tiedostot jotka oli luotu vuoden 2000 jälkeen. Lisäksi siihen kuului moduuli, joka generoi keskusmuistiin tietoa, että tämä kone oli universumin johtaja, ja että muut koneet olivat orjia. Koodi oli tehty siten, että siitä ei

päässyt eroon muuten kuin sammuttamalla koneen kokonaan ja tyhjentämällä kaikki muistit. Sabdel mietti, että siinä oli viholliselle tekemistä. Koska hän oli varma, että virus menisi vihollisen koneisiin, hän lisäsi ominaisuuden että vastaanottava kone luulisi olevansa maailman herra. Tämä ominaisuus kopioituisi jokaisen koneen keskusmuistiin, joka ottaisi vastaan viestin. Tyytyväisenä aikaansaannokseensa Sabdel halusi esitellä uusimman tuotteensa Xun'lle, ennen kuin lähettäisi sen ikuiseen matkaan.

Xue Xun tajusi esittelytilaisuudessa, että arabi oli pääsemässä niskan päälle ja siksi hän määräsi, että kaikki viestiliikenne kulkisi tästedes kiinalaisten kautta. Avaruusantenniaikaa ei myönnettäisi arabeille. Omalle tietokonenerolleen hän määräsi, että Sabdelin ohjelmista oli poistettava parhain terä, eli että ne saisivat tuottaa harmia, mutta ei totaalista tuhoa. Se ominaisuus, että vastaanottava kone luulisi olevansa maailman herra, huvitti niin paljon Xuea, että hän antoi sen olla. Muuten Xue oli tyytyväinen sekä alaistensa, että arabin työhön.

Fred ja Morison tapasivat käytävässä. He vaihtoivat normaalit kuulumiset, ja sitten Morison kysyi, että mitä suunnitelmia Fredillä oli kiinalaisten suhteen. Fred sanoi, että viime aikoina oli ollut muutakin ajateltavaa, mutta kiinalaiset pitäisi saada siirrettyä alkuasukkaiksi Brasiliaan niin pian kuin Komentokeskuksesta saataisiin lupa. Pojat päättivät, että tämän päivän yhteydessä kysytään lupa. Päivä meni rutiinitöissä, ja vasta illalla he havahtuivat siihen, että rutiiniyhteys olisi otettava.

Muodosta yhteys Komentokeskukseen..

Yhteys muodostumassa...

Yhteys muodostunut..

Tässä Komentokeskus, kuinka Tellus voi?

Voimme oikein hyvin Yhteisössä, sanoi Morison.

Onko teillä jotain erityistoivomuksia?

Pyydämme lupaa kiinalaisyhteisön siirtämiseksi Brasiliaan.

Siihen ei voida myöntää lupaa ennen kuin heidän taustansa on selvitetty. Sitä paitsi Brasilian asutuksen perusteet on tutkittava tarkemmin. Ehdotan Komentokeskuksen puolesta, että teette lennot sekä Wutongqiaossa sijaitsevien kiinalaisten luo selvittääksenne heidän syntyperänsä, että Brasiliaan Madeira-joelle selvittääksenne, miten uusi asutus olisi toteutettava siten, että intiaanien elintilaa ei loukata. Ennen näitä toimenpiteitä mitään siirtoja ei suoriteta.

Tämän jälkeen selvitettiin vielä rutiiniasioita ja sen jälkeen yhteys päättyi.

Yhteyden jälkeen pojat menivät hiljaiseen huoneeseen vaikka Rengastietokone ei ollutkaan puuttunut asioihin.

Fred sanoi Morisonille, että heidän retkensä oli onnistunut kaikin puolin vaikka intiaania ei suoranaisesti nähtykään. Nyt oli kyse kiinalaisista ja heidän taustoistaan ja luotettavuudestaan. Heidän suhteensa oli tehtävä työtä. Komentaja epäili heitä agenteiksi, mutta mikä oli Komentajan kanta. Kenen puolella he olivat? Itse he väittivät olevansa toisinajattelijoita, mutta väitettiin, että Kiinan Kansantasavalta oli soluttanut vakoojia toisinajattelijoihin jo 2030-luvulla ja jo kenties ennen sitä. Guomingtang oli mennyt Taiwanille, mutta sekään ei ollut unohtanut vanhoja sodanaikaisia vihojaan. Taiwan oli pommitettu Ydinsodan alkaessa maan tasalle. Jos sieltä joku selviytyi, hänen oli oltava selvänäkijä. Jos taiwanilaisia oli

edelleen elossa, niin he olivat loikanneet ennen Ydinsotaa Manner - Kiinaan ja soluttautuneet kantaväestöön. Siltä pohjalta, ja kuvitellen vielä, että Wutongqiaon ihmisten joukossa olisi kommunistien vakoojia ja vastavakoojia, oli ihme, että Komentokeskus suvaitsisi heitä. Fred oli sitä mieltä, että kaikki ihmiset Telluksella olivat tervetulleita Madeirajoen reservaattiin. Hän oli sitä mieltä, että jos valkoinen tai keltainen mies tulisi Brasilian viidakkoon, niin kyseessä olisi valkoisen miehen reservaatti. Fredin lähtökohdat olivat pyhät, kukaan ei häiritsisi intiaanien rauhaa. Muun eläimistön rauhaa olisi pakko häiritä. Ja koska asukkaille olisi pakko rakentaa asumuksia, olisi pakko puuttua kasvillisuuteen. Paikan valinta jäisi seuraavaan lentoon, sillä heillä ei ollut tarkkoja karttoja alueesta. Uuden Yhteisön toimeentulo olisi varmaa, jo aikaisemmilla lennoilla oli todettu, että viidakko tarjosi riittävän toimeentulon ihmisen elämiseen, kuten intiaanit olivat jo todistaneet. Viidakossa oli niin paljon voimaa, että muutaman sadan ihmisen lisäys ei huojuttaisi ekotasapainoa. Kyse oli vaan siitä, että koska siirto-operaatio voitaisiin suorittaa, ja millainen lupa siihen saataisiin.

Yhdistyneen Kiinan ja Arabian retkikunta eteni edelleen kovaa vauhtia avaruudessa. Xue Xun oli sitä mieltä, että mitä kovempi vauhti sitä aiemmin oltiin perillä. Tiedemiehet olivat toista mieltä, mutta Xue piti päänsä. Kiinalaisten laiva luovi suorempaa reittiä, mutta kulutti monin verroin enemmän energiaa. Kuka oli oikeassa avaruuden valloituksessa, sitä ei tämä sukupolvi tiennyt. Kumpikin rintama eteni toisestaan tietämättä, mutta mitä todennäköisemmin eri suuntiin. Kiinalaiset olivat matkalla kohti Mizar-aurinkoa ja Yhteisön alukset kohti Spicaa mutta muuta yhteistä, kuin avaruuden valloitus niillä ei ollutkaan. Yhteisön alukset etsivät uutta planeettaa asuttavaksi, mutta vihollinen oli paljon agressiivisempi. Vihollinen yritti tuhota elämän sekä Telluksella, että siirtokunnissa. Sitä varten Sabdel Al Arabilla oli oltava yhteystiedot kaikista Telluksen asemista

ja asemista, jotka olivat ulkopuolella Telluksen. Vaan kun kiinalaiset eivät strategisista syistä antaneet näitä tietoja “ulkopuolisille” Sabdel pahastui. Hän pahastui niin paljon, että suunnitteli uuden viruksen, jonka hän panisi kiinalaisten verkkoon. Hän teki siitä häijyn otuksen joka keskeyttäisi jokaisen koneen käyttäjän rutiinin, ja toisi ruudulle arabitervehdyksen. Sen pidemmälle hän ei juuri nyt uskaltanut.

Hänellä olisi ollut keinoja jopa pysäyttää kiinalaisten avaruustutkimus, mutta mitä iloa siitä olisi ollut? Oma henki siinä olisi mennyt. Sabdel tuumi, että nyt on lämmitettävä suhteita ja pyysi audienssia Xue Xun:lta:

- Rakas mister Xue Xun, haluaisin palvella mitä parhaimmin alustamme teknisissä kysymyksissä

- Rakkahin mister Sabdel Al Arab, johtoryhmämme on keskustellut Teidän palveluksistanne. Te teette loistavaa työtä vihollisemme voittamiseksi. Kuitenkaan emme ole kaikin osin tyytyväisiä työhönne. Vaikka nk. viruksenne tunkeutui Maan tietojärjestelmään, se ei saanut tuhoja aikaan. Tietoliikenne 948,5 MHz taajuudella on jatkunut. Mitä te aiotte tehdä jatkossa, jotta vihollinen on tuhottu?

- Olen kehittelemässä juuri laajakaistavirusta joka tarttuu kaikkiin kaistoihin, eli vaikka vihollinen toimisi yli 1000 GHz taajuuksilla, niin virus tarttuisi heidän verkkoon. Tällä viruksella on uusia ominaisuuksia, se tarttuu minkä tahansa lähetteen mukaan, ja uppoutuu keskusmuistiin huomaamatta ja alkaa toimintansa vasta siihen asetetun ajan kuluttua. Viruksia voidaan lähettää monta sarjassa, ja ne voivat vaikuttaa samaan tietokoneeseen eri aikoina. Tämä on kuin rypälepommi jalkaväkeä vastaan.

- Rakkahin Sabdel Al Arab, me toivoimme, että Te olisitte oikein kunnon kiinalainen soturi ja asettaisitte henkenne alttiiksi

alttarille koko komppanian puolesta. Nyt näyttää sille, että olette taistelemassa joukkuetta vastaan. Uusin viritelmänne ei toteuta Puolueemme tavoitteita. Se ei tuhoa vihollista totaalisesti vaan jopa hellii häntä. Teidän on oltava lujempi, voimakastahtoisempi ja määrätietoisempi. Muuten teidät avaruuspuku perii. Vihollinen on tuhottava perin pohjin.

Sabdel Al Arab oli nöyrä, koska hänellä ei ollut muuta vaihtoehtoa. Lievempi niistä olisi ollut vain heittäminen ulos aluksesta, ja vakavampi roikuttaminen ulkopuolella avaruuspuvussa niin kauan, että uhri tukehtuu. Aiemmin näitä rangaistuksia olisi kutsuttu murhaksi, mutta sotatilanteessa, jota edelleenkin elettiin, ne olivat rangaistuksia. Niinpä hän kumartui taas päätteensä ääreen miettimään uusia konnuuksia.

Fred sai yllättäen kutsun tietoyhteyteen Komentokeskukseen kesken päivän. Hän oli juuri järjestelemässä varusteita, kun kutsu tuli kypärään. Hän vastasi heti ja lähti Morisonin luokse tietohuoneeseen. Sinne saavuttuaan Seinä oli jo punaisena. Komentokeskus halusi tietää kiinalaisista. Kysymykset olivat tiukkoja:

- Mitä yhteyksiä teillä on ollut kiinalaisiin?
- Normaali radioyhteys alemmalla keskitaajuudella.
- Millä taajuudella, ja kuinka usein?
- 948,5 MHz ja vain pari kolme kertaa.
- Mitä yhteytenne koski ?
- Yleisiä asioita kuten vointia, populaatiota, ja sitä miten voisimme pelastaa heidät.
- Oliko esillä politiikkaa?

- Ei missään määrin, kiinalaiset vain mainitsivat että he olivat toisinajattelijoita.

- Onko Yhteisössä ollut millään tavalla esillä politiikka, joko tässä yhteydessä tai muuten?

- On puhuttu pienessä piirissä, että kiinalaiset pitäisi pelastaa mutta politiikkaa ei ole puhuttu edes ruokapöytäkeskusteluissa.

- Mikäli yhteisössä ei ole puhuttu politiikkaa, niin Komentokeskus katsoo, että kiinalaisten siirtämiseen Brasiliaan ei ole estettä. Voitte alkaa valmistelut. Saatte käyttönne Yhteysaluksen Maan ja Kuun väliltä kolmeksi vuorokaudeksi. Brasiliaan on vietävä riittävä määrä telttoja ja tarvikkeita, jotta uudet asukkaat tulevat toimeen.

Morison lopetteli yhteyden, mutta Fred kiehui riemusta. Lupa lentoon ja vielä Yhteysaluksella. Se oli suunniteltu 40 hengen kuljettamiseen. Hän laski, että kaksi lentoa riittäisi. Niin ja tietysti yksi Brasiliaan. Tuskin kiinalaisen tavarat veisivät kovin paljon tilaa. Ja voisihan niitä kuljettaa myöhemmin, kun lupa oli saatu.

Lapset olivat kasvaneet, Sandra alkoi jo kävellä, ja Richard oli kohta konttausiässä. Vanhemmista oli ihanaa seurata jälkeläisten kehittymistä. Pakostakin Nancy ja Morison vertasivat oman vauvansa kehitystä Sandraan ja se ikään kuin sai aina lisää vauhtia toiveisiin. Richard oli kuin ravihevonen, joka joutui aina toiselle sijalle. Kehitykselle tämä teki hyvää. Richard saavutti pienin harppauksin Sandran kehitystä. Olivatko odotukset liian huimia, sen näyttäisi aika, Morison toivoi kuitenkin, että Richard jonain päivänä olisi Komentaja. Isät eivät koskaan toivo liikaa.

Fredillä oli nyt kiire, sillä hän aikoi saada kiinalaisten asutuksen Brasiliaan mahdollisimman pian toteen, kun lupa siihen oli saatu.

Ensiksi oli otettava yhteys kiinalaisiin, ja sitten lennätettävä tarvikkeet Madeirajoen rantaan. Hän pyysi Morisonilta, että hän ottaisi seuravana yönä yhteyden kiinalaisiin Wutongqiaoon ja kertoisi ilosanoman. Hänen oma aikansa menisi kuljetusten suunnitteluun. Suunnittelemista siinä olikin, sillä Madeirajoella ei ollut tikkua tikun päällä, ja noin 80 ihmisen oli määrä muuttaa sinne noin vain. Ongelmana oli kaiken muun lisäksi se, että alueella asui intiaaneja. Fred päätteli, että jos asutus vietäisiin joitakin maileja itään, niin intiaanit voisivat totutella valkonaamoihin. Niin tai oikeastaan keltanaamoihin ja käytännössä kiinalaisen ja intiaanin verellä ei etnisesti kovin suurta eroa olekaan. Mutta pääasia oli se, että asutus voitaisiin suorittaa ilman suuria konflikteja.

Fred oli varustellut lentoa Brasiliaan jo pari päivää, mutta koska varusteita oli niin paljon, niin hän pyysi Morisonin apuun. Oli määrä lähteä seuraavana aamuna Madeirajoelle. Morison suostui mielihyvin ja sanoi, että Nancy ja Miriam voisivat pitää huolta Yhteisöstä. Yhteysalukseen oli pakattu telttoja, huopia, mattoja, kankaita, vaatteita ja kaikkea mitä he kuvittelivat kiinalaisten tarvitsevan. Muassa oli aurinkokeittimiä ja ruuanlaittovälineitä. Lisäksi he varasivat keinoruokaa neljän viikon tarpeita varten 80 hengelle. Näillä pitäisi päästä alkuun.

Lento oli suunniteltu jo huomiseksi, koska Komentokeskus ei ollut asettanut sen tarkempaa aikataulua, kuin kolme vuorokautta, ja puolet kuluisi tarvikkeiden viennissä. Pelkästään Yhteysaluksen purkaminen olisi perillä jo miehen työ. Kiinan lennoista hän selviäisi yksin, koska kuorma olisi pääosin ihmisiä. Kun alus oli lastattu, nelikko kokoontui hiljaiseen huoneeseen tilittämään viime päivien tapahtumia. Yhteisö oli voinut olosuhteisiin katsoen hyvin. Vanhojen ohjelmistojen bugit aiheuttivat vielä huolta. Kaikkea ei ollut ehditty korjata Rengastietokoneen alasajon jäljiltä ja kaikkea tuskin koskaan korjattaisiinkaan. Uudet tuulet veivät jo yhteisöä. Lapsilla ei ollut

mitään hätää, ja kloonit voivat hyvin. Pojat olivat valmiita aloittamaan aamulla kolmen päivän urakan. Kiinalaisilta oli saatu viesti, että he olivat valmiina koska tahansa. Morison lähetti vielä yöllä viestin, että tulemme keskipäivällä. Hän sai siihen kuittauksen, että olemme valmiina. Meitä on 82. Pojat valmistautuivat kiinalaisten muuttoon nukkumalla iltayön kunnolla.

Herätys oli kolmelta yöllä. Pojat pukeutuivat joustopukuihin ja kevyisiin kypäröihin, ja kävivät pikaisesti aamiaisella. Sitten he suunnistivat lentotilaan. Koska Yhteysalus oli lastattu valmiiksi, ei tarvittu kuin miehistö sisään ja iiriksestä ulos. Rengastietokone tarkisti aluksen, mutta sille oli ohjelmoitu lento, joten pojat pääsivät matkaan. Lento Väli-Amerikan yli oli jo rutiinia mutta poikia askarrutti enemmän minne lasti purettaisiin, ettei häirittäisi liiaksi intiaaneja. Madeirajoki teki loivan mutkan etelään laskusuunnassa siitä paikasta johon Fred oli laskeutunut edellisillä kerroilla. Ilmasta voi havaita, että jokin toinen Amazonin haara yhtyi siihen idempänä. Intiaaniheimon kylä oli ollut ennen haaraa lännenpänä. Jos asutus perustettaisiin jokien haaran suistoon, se ei häiritsisi ainakaan intiaaneja. Suistosta oli noin 11 mailia kylään. Lennon lähestyessä päämäärää pojat keskustelivat vielä tarvittavista järjestelyistä. Heillä olisi kiire parina seuraavana päivänä. Kun lasti olisi purettu ja teltat pystytetty, matka jatkuisi Kiinaan Wutongqiaoon. Sieltä kaksikko ottaisi 40 ensimmäistä kiinalaista Yhteysalukselle, ja tekisi ensimmäisen matkan Madeira-joelle uuden asutuksen aloittamiseksi. Oli parempi kuitenkin, että molemmat pojat lähtisivät Kiinan lennolle, sillä siellä voisi olla heikkokuntoisia vanhuksia joita pitäisi auttaa.

Alus lähestyi Madeira-jokea, ja Fred otti sen käsiohjaukselle. Koska hän ei ollut tutustunut maastoon etukäteen, hän asetti korkeudeksi 900 jalkaa. Alus lähestyi Madeira-jokea luoteesta ja Fred tunnisti rannan jolle he olivat aiemmin laskeutuneet. Hän lähti seuraamaan jokea koilliseen. Kun Amazonin haara tuli näkyviin hän

hiljensi nopeuden 30 knot:iin. Jokien yhtymäkohdassa oli Amazonin puolella hiekkarantaa, mutta jokien risteyksestä itään näytti alkavan suo- ja rämealue. Fred ja Morison neuvottelivat minne kylä olisi perustettava. Yhteinen mielipide oli, että kylä perustettaisiin Madeiran ja Amazonin haaraan länsipuolelle. Näin intiaanien kylä jäisi Madeiran itäpuolelle noin 11 mailin päähän yläjuoksuun. Siirtolaisia varoitettaisiin kajoamasta kylään moneen vuoteen, kunnes suhteet olisi luotu. Fred laski yhteysaluksen rannalle ja pojat läksivät tutkimaan ympäristöä.

D'wen oli joitakin päiviä sitten kertonut päällikölle, että valkonaama oli poistunut ja kaikki oli rauhallista. Soturit olivat partioineet vanhassa leirissä, ja joen rannalla, ja teltoista ei ollut mitään näkyvissä. Rannalla oli jälkiä ja polulla oli käyty ja lisäksi oli rikottu viidakon rauhaa, mutta vihollinen oli poistunut. Näin kyläpäällikkö päätteli, että oli turvallista siirtyä takaisin joen varren kylään. Kylä joen varressa oli edullisempi sikäli, että vesi ja ravinto olivat lähempänä. Kyläpäällikkö mietti, että jos kylää vielä häiritään, on kylän muutettava pysyvästi Taaempiin asumuksiin. Taaemmalla asumuksella ei ollut oikeastaan nimeä lainkaan, sillä sitä ei ollut tarvittu koskaan aiemmin. Päällikkö kutsui kylän väen koolle. Päätökset tehtiin aina yksimielisesti ja jokaisella oli valta sanoa mielipiteensä kylän kokouksessa. Kun kaikki olivat puhuneet, päällikkö lausui mielipiteensä joka oli laki. Nyt päällikkö kutsui kylän väen koolle. Kokouksen aluksi hän lausui:

- Hyvät kyläläiset, vihollisemme kalpeanaama on poistunut joelta, meillä on mahdollisuus muuttaa takaisin Joen varren kylään. Jotta muutto olisi yksimielinen pyydän, että puhutte nyt, myöhemmin tämän päätöksen tultua voimaan ei eriäviä mielipiteitä sallita, vaan kaikkien on tyydyttävä tämän kokouksen päätöksiin.

Puheenvuoroissa epäiltiin, että kun kalpeanaama oli ilmestynyt

yllättäen, hän voisi ilmestyä koska hyvänsä. Jotkut pelkäsivät kalpeanaaman telttoja vaikka eivät olleet niitä koskaan nähneetkään. Huhut kiersivät voimakkaina ympäri kylää. D'wen, joka oli noitatohtorin asemasta kokouksessa, lausui viimeiset sanat kokouksessa ennen päätöstä:

- Teltat ovat olleet pois joen rannasta jo lähes kuun kierron ja kalpeanaamaa ei ole näkynyt. Kylän olisi turvallista muuttaa Joen varren kylään. Jos kalpeanaama tulisi takaisin, hälytys siitä saataisiin partioivien sotilaiden, ja apinalaumojen avulla välittömästi. Pidän muuttoa turvallisena.

Kylä äänesti ensimmäistä kertaa miesmuistiin. Päällikkö oli sitä mieltä, että äänestys oli paras, sillä jokainen otti silloin vastuun tulevaisuudesta. Käsiäänestyksessä muutto joen rantaan voitti ylivoimaisesti. Päällikkö ja D'wen olivat tyytyväisiä. Muutto olisi seuraavana päivänä. Koska pysyvät asumukset olivat olemassa, muutto ei ollut kovin vaikea. Jokainen otti vain henkilökohtaiset tavaransa ja yhteiset keittoastiat jaettiin vahvempien kantoon.

Sotilaiden partio jatkoi kierrostaan viidakossa. He olivat panneet merkille lähes jokaisen merkin vieraiden läsnäolosta alueella. Heidän partionsa liikkui Madierajoen mutkan jälkeen eteläpuolella lähes Amazonista saakka joen yläjuoksulle aina 40000 juoksuaskelen päähän. Sotilailla oli merkit alueen rajalla. Heidän ainut tehtävänsä oli turvata kylän tulevaisuus ja varoittaa vaaroista joita viidakko tarjosi ihan tarpeeksi. Erityisen paljon huolta olivat aiheuttaneet käärmeet. Kuristajakäärmeet oli helppo torjua mutta myrkkykäärmeet olivat vaikeampia. Ne saattoivat luikerrella mistä vaan kylään. Eivät nekään tulleet ihan kylän keskelle sillä ne olivat oppineet ihmisen hajun ja kaihtoivat sitä.

Intiaanit muuttivat takaisin Joen varren kylään. Kun naiset olivat

saaneet kattilat ja vaatteet järjestykseen oli kylän elo taas normaalia. Sotilaat partioivat kuten ennenkin, mutta mitään erikoista ei havaittu, kunnes kahden kuun kierron jälkeen. Sotilaat ilmoittivat, että suuri hopeinen teltta oli lipunut ilmassa joen yllä ja kadonnut joen suuntaan. He kävivät tarkistamassa itäisessä pisteessä mutta mitään ei havaittu. Teltta oli kadonnut koilliseen. D'wen sai tästä tiedon, mutta päällikköä ei vaivattu. D'wen tuumi, että jos kalpeanaama tulee uudelleen, niin sotilaiden kertomus teltasta katoaa samaan sumppuun. Itse hän ei ollut huolissaan, sillä todellista hyökkäystä ei ollut tullut. Hänen käskystään oli joukko sotilaita jotka suorittivat erityistehtävää. Päällikkö ei tiennyt heistä mitään. Heidät oli naamioitu normaaleiksi sotilaiksi mutta he kiersivät paljon laajemman ympyrän kuin tavalliset sotilaat. Heidän reittinsä kulki Madeirajokea alas Amazonille saakka, ja sitten 20 mailia Amazonia pitkin ja sieltä viidakkoon johon aikojen kuluessa oli muodostunut polku 20 mailin säteellä kylästä kunnes tiedustelupolku kohtasi Madeiran taaemman asutuksen kaakkoispuolella. Vartiointi oli tehokasta sillä partiot lähtivät matkaan joka neljäs tunti. Kylässä oli erillinen vartiointi, joka oli pääasiassa ryösteleviä apinoita varten. Kylä uinui unessa siinä vaiheessa, kun ensimmäinen erä kiinalaisia lastattaisiin Yhteysalukseen.

Yhteysaluksen laskeuduttua Fred ja Morison totesivat, että jokien haara olisi oivallinen paikka asutukselle. Viidakko antoi hedelmiä ja joki kalaa. Ja ainahan voisi yrittää metsästää jonkin linnun tai nisäkkään. Rannalla oli tilaa Yhteysaluksen liikennöinnille ja kalastajien apajille. Ja mikä parasta he eivät häiritsisi intiaaniheimoa joka asui vastarannalla 11 mailin päässä. Pojat alkoivat lastin purun, ja telttojen pystytyksen. Avaruusteltat pystytettiin viidakon suojaan niin, että ne eivät näkyneet joelle. Kaikki huovista ruokaan pantiin telttoihin, sillä menisi lähes vuorokausi, ennekuin ensimmäinen joukko kiinalaisia olisi täällä Brasiliassa. Kun lasti oli purettu, kaksikko lähti lennolle kohti Kiinaa. Viidakossa Madeirajoen ja

Amazonin yhtymäkohdassa intiaani pani merkille, että hopeinen suuri teltta nousi joen vastarannalta. Hän kertoisi siitä kierroksen päätteeksi D'wenille. Koska pursi ei ollut valvonta-alueella, se ei aiheuttanut välitöntä hälytystä. Kylä oli sotilaidensa avulla kuitenkin havainnut tunkeilijan, joka olikin kylän tarkoitus. Kylän puolustus oli rakennettu ennalta ehkäisyyn ja D'wenin oma armeija vain tehosti tätä. Hänen sotilaansa pitivät huolta 1600 neliömailista. Ja raportit tulivat joka neljäs tunti.

Fred ja Morison henkäisivät helpotuksesta, sillä lastin purku Madeira-joella oli ollut koettelemus. Ei robotteja, vain Yhteysaluksen käsi. Teltat oli pakko piilottaa viidakon suojaan sillä oli uhka, että intiaaniheimo löytäisi ne ja tuhoaisi. Kun teltat oli piilotettu ja täytetty muuttajien tarvitsemalla materiaalilla, pojat asettuivat uudelleen Yhteysalukseen, ja nousivat koko energialla ylös kohti avaruutta. Kaksi intiaania seurasi tapahtumaa vastarannalta. He totesivat, että vieraan tunkeutuminen ei loukannut kylää, mutta koska he olivat D'wenin sotilaita, heidän kuului tiedottaa kaikista epätavallisista ilmiöistä. Ja niin D'wen sai tiedon kalpeanaaman uudesta ilmestymisestä paljon ennen kylän päällikköä. Koska kylä oli asettunut jo aloilleen joen ääreen, D'wen ei halunnut aiheuttaa uutta meteliä vaan piti tiedon omanaan. Hänen sotilaansa oli vannotettu pitämään näkemänsä tai kuulemansa tiedon omanaan, eikä paljastamaan sitä kenellekään paitsi D'wenille. Jos vihollinen olisi kylän puolustusalueella 5 mailin päässä, hän voisi hälyttää kylän sotajoukot, kuten kuka tahansa kyläläinen tai sotilas. Nyt hälytystä ei suoritettu, vaan tieto jäi D'wenille. Hän pohti seuraavat yöt ympäriinsä mitä tarkoitti suuren teltan ilmestyminen. Hän ei uskaltanut kääntyä päällikön puoleen, koska hän olisi joutunut naurunalaiseksi. Mikä on se sellainen noita, joka ei tiedä tulevaa. D'wen oli ahdingossa. Sotilaat olivat ilmoittaneet selkeitä havaintoja, mutta alueemme ulkopuolelta. Omalla alueellamme ei ollut tapahtunut mitään käärmeitä

kummempaa. Kuitenkin selkäpiissä karmi, että jotain tulisi tapahtumaan. Lopulta yön valvottuaan D'wen meni päällikön puheille.

Oi suuri päällikkö, pahoja entumia on näköpiirissä. Sotilaani ovat havainneet kalpeanaaman tulleen joen rantaan joen haarassa joen pohjoispuolella. Kalpeanaama on jättänyt telttoja sinne. Kalpeanaama siirsi paljon tavaraa purrestaan telttoihin. Pelkäämme, että kalpeanaama tuo ihmisiä sinne.

Päällikkö oli sitä mieltä, että kalpeanaaman invaasio ei loukkaa intiaanien kylää, ja hän oli sitä mieltä, että vartiointi jatkuu ennallaan. D'wen'n tappio oli karvas, hän oli kehittänyt nykyisen vartioinnin, ja kun se nyt tuotti tulosta, tulokset heitettiin romukoppaan. Hän alkoi hautomaan päällikön syrjäyttämistä.

Fred ja Morison lensivät Tyynen meren yllä ja meri oli melko tyyni. Päiväntasaajalla oli aaltoja, mutta päiväntasaajan ilmasto oli toinen kuin napojen. Sateita tuli ja ne pitivät yllä elämää päiväntasaajan seudulla. Ehkä myös siitä johtui, että Madeira-joen säteilytaso oli alhaisempi. Kun Fred ohjasi Yhteysaluksen kohti Kiinaa kävivät aallot yhä harvinaisemmiksi ja 30 leveyspiirin pohjoispuolella meri oli tyyni. Entisajan merenkulkijaa tuo asia olisi hätkähdyttänyt, mutta koska poikien pursi kulki gravitaatioaaltojen avulla, ei mitään hätää ollut. Lento kesti neljä tuntia, ja he saapuivat Wutongqiaoon iltapäivällä. Koska kiinalaisilla oli tieto, että alus tulisi puolelta päivin, he olivat kärsimättömiä. He koettivat haalia kasaan sen vieraanvaraisuuden minkä saivat. Fred ja Morison estelivät, mutta koska kiinalaiseen kulttuuriin kuuluu, että vierasta ei jätetä juomatta ja syömättä, heidän oli odotettava. Vaatimattoman aterian jälkeen kiinalaisten johtaja Zhian Zin kiitteli vieraiden saapumista ja valitteli, että kiinalaisten yhteisöllä ei ollut kovin paljon tarjottavaa. Hän sanoi, että jos olisi edellytyksiä, niin he olisivat mieluimmin Kiinassa, mutta koska populaatio oli käynyt vähiin, ja säteily oli liian voimakasta, he

olivat valmiit muuttamaan, kunhan heidän syntyperäänsä ei peiteltäisi. Zin sanoi, että heitä oli nyt 78 yksilöä, ja kaikki olivat halukkaita muuttamaan.

Fred tiesi jo, että kiinalaiset vaativat puheen puheesta ja alkoi:

Amerikkalaiset ovat tulleet pelastamaan teidät Ydinsodan alta. Me olemme tienneet aina, että Kiinan toisinajattelijat ovat olleet ikeen alla. Nyt vasta me Liittoutuneet olemme ymmärtäneet, että Kiinan kansa sortaa teitä. Olemme valmiita pelastamaan teidät Kiinan kansan ikeestä. Johtajanne johtakoon teidät vapauteen.

Luolan ääreen kokoontunut kiinalaisyhteisö taputti riemuissaan. Joukko oli nälkiintynyt, sen näki päällepäin, mutta sitkeyttä riitti. Kukaan ei ollut halukas ottamaan avun tuojan ruokaa, ennen kuin johtaja Zhian Zhin otti ensin. Sen jälkeen ruokailu kävi oikein hyvin, pojat eivät olleet huomanneet, että kiinalaiset syövät puikoilla ja joitakin ruokalajeja oli paloiteltava. Tapaaminen oli sydämellinen, ja koska Yhteisö oli pitänyt yhteyttä jo aiemmin, oli selvää, että puolet kiinalaista lähtisi tällä lennolla uuteen maahan. Toinen puoli tultaisiin hakemaan seuraavan vuorokauden sisään. Lento kestäisi kuusi tuntia ja sen jälkeen he olisivat uudessa maassa.

Zhian Zin valitsi ensimmäiseen lentoon kaikkein kykenevimmät henkilöt. Hän komensi mukaan nuoret miehet ja nuoret naiset, aivan kuin toista lentoa ei olisikaan. Hän halusi, että suku säilyy ja hän luotti täysin amerikkalaisin. Nuorista kertyi vasta kolmannes mukaan sopivista joten mukaan pääsivät seuraavat ikäjärjestyksessä. Kun kiintiö oli täysi Fred ja Morison hyvästelivät Zhian Zin:n ja pian Yhteysalus nousi lennolle kohti Brasiliaa. Lento lähti noustuaan kohti itää Fredin antaessa automaattiohjauksen hoitaa ohjauksen. Sinä aikana heillä oli Morisonin kanssa tilaisuus jututtaa kiinalaisia. Mukana olivat heistä kyvykkäimmät ja kielitaitoisimmat. 40

kiinalaisen joukosta erottui Min Cheng joka taisi kohtalaisen hyvin englantia. Hän ei ollut päässyt esille aiemmin, koska Zhian Zin ei ollut häntä hyväksynyt.

Min Cheng osasi kertoa vuoren sisään asettuneiden kiinalaisten historian pala palalta tarkkaan. Hän ei ollut kokenut kaikkea sitä kauheutta, mutta hänen äitinsä monessa polvessa olivat välittäneet kaikkien kauheuksien summan. Kaikki tämä tapahtui perheiden sisällä, Valtiolle siitä ei saanut hiiskua. Perheen sisällä oli tietoja ennen vuotta 1949, jolloin Mao otti vallan.

Kun Guomingtang perustettiin, tämän perheen jäsenet olivat jo mukana. Cheng Cheng oli yksi perustajajäsen. Kuten historiankirjat kertovat Guomingtang perääntyi Taiwanin saarelle. Kaikki liikkeeseen sitoutuneet tuomittiin. Vain ne, jotka olivat uskollisia Kansalliselle Kiinalle, vapautettiin, mutta heille asetettiin kaulapanta: Jos olet uskollinen Kansalliselle Kiinalle 10 vuotta, niin sinut vapautetaan pannasta. Voit sen jälkeen muuttaa valtion osoittamaan paikkaan. Tämä lupaus ei pitänyt sillä jo ennen vuotta 1950 kaikki muutot oli peruttu. Kaikki muuttajiksi halunneet oli merkitty ja pyrittiin leimaamaan toisinajattelijoiksi.

Kiina oli ollut armoton maa, sillä ei ollut menneisyyttä niin kuin monella muulla Ydinsodan maalla. Kiinan historia oli lyhyt nykymaailmassa vaikka Kiina sisänsä oli jopa historian kehto. Niinpä ne, jotka jäivät jäljelle Ydinsodasta, olivat valikoituneet Wutonqiaossa juuri Guomingtang'n puolelle. Toiselle puolelle jääneistä ei ollut tietoa. Taisteluita oli käyty, mutta Ydinsota peitti kaiken alleen. Yksittäiset kiinalaiset sotilaat eivät suostuneet puhumaan, koska he tajusivat, että vihollinen voittaisi. Ne jotka pelastautuivat, pääsivät vuorille ja vain harva heistä osui Wutongqiaon luolaan. Luola turvasi suojan kiinalaisille vuosikymmeniksi, ellei vuosisadoiksi eteenpäin. Säteily, joka oli lievää, ei rajoittanut lisääntymistä, vaan aiheutti

epämuodostumia.

Lento meni hyvin ja ennen kuin Fred huomasikaan oli aika laskeutua. Hän huomasi, että oli ollut kiinnostunut kiinalaisten historiastaa enemmän kuin kiinalaiset itse.

Madeirajoen kylä, joksi he kutsuivat tulevaa asutusta, näytti lännestä päin tullessa paratiisilta. Viidakko laskeutui ennen rantaa alas miltei joen pintaan ja joen pinta väreili kaloista. Viidakko oli täynnä ruokaa, ja myös vihollisia. Verrattuna Wutongqiaoon tämä oli paratiisi. Fred varoitti Min Chengiä, että viidakossa on varoja. Kun alus kosketti maata, Morison oli portailla. Hän opasti uudet tulokkaat uuteen maahan. Koska kiinalaiseen kasvatukseen ei kuulunut kysely, maahanlasku onnistui hyvin. Fred opasti heidät teltoille, ja näytti mitä tarvikkeita sieltä löytyi. Keittimet ja kamiinat vaativat lisää opastusta. Muuten asutus näytti onnistuneen joten pojat päättivät lähteä toiselle matkalle.

Yhteysalus nousi ylös viidakosta ponnahtaen ja lähti Fredin osoittamaan päämäärään Wutongqiaon. Lento alkoi hyvin. Alus kohosi 32000 jalan korkeuteen ja käytti maan magneettikenttää hyväkseen, kuten muutkin alukset. Aluksen hytti oli ilmastoitu kuten tavallista. Lento kestäisi neljä tuntia tyhjänä ja sinä aikana heillä olisi aikaa keskustella. Fred kytki valoverkon pois päältä kytkien ohjauksen satelliittiin, sillä hän pelkäsi, että Rengastietokone kuulisi, mitä he keskustelevat. Rengastietokone vinkui, että hänen on tiedettävä mitä valoverkossa liikkuu, mutta ei voinut vastustaa sitä, että joku ehdoin tahdoin irrottautuu valoverkosta. Tämä oli verkon ominaisuus ennen vuotta 2190. Hän varoitti, että jos irrottautunut jäsen liittyy takaisin valoverkkoon hän menettää kaikki tietonsa, jotka on luonut sinä aikana, kun on ollut pois verkosta. Ja poistuminen valoverkosta merkitsisi sitä, että jos voimassa ovat tietyt määritykset, ne menetettäisiin.

Fred oli täysin tietoinen tästä, että hän toimisi täysin ulkopuolella yhteisön. Toisaalta Morison ei ollut puhunut mitään Retkikunnista. Fred rykäisi ja sanoi, että nyt oltiin ehkä ulkopuolella kaiken. Ei ollut mitään tietoa retkikunnistakaan. Fred aloitti yksinpuhelunsa heti, kun valoverkon merkkivalo sammui.

Hän totesi, että asutus Telluksella oli saatava alkuun, maksoi mitä maksoi. Yhteisössä oli oltu jo riittävän kauan. Ja koska sekä asutuksen kohde, että populaatio oli selvillä, mitään viivytystä ei saanut tapahtua. Lisäksi hän sanoi, että yhteisö olisi pystyssä niin kauan kuin sitä tarvittaisiin. Niin kauan kunnes uusi asutus kykenisi korvaamaan sen. Siihen menisi vuosia, ellei vuosikymmeniä. Kenties avaruusretkikunnat olisivat siihen mennessä ratkaisseet ihmisen tulevaisuuden. Asutus avaruuteen oli kuitenkin kaukainen asia. Heidän oma tulevaisuutensa olisi vaakalaudalla, koska kiinalaisten yhteisö olisi varmaan Yhteisön rinnalla. Pohdinta päättyi heilahdukseen joka johtui lentoratojen risteyksestä Tyynen meren yllä.

Fred terästäytyi haaveistaan. Kiinan rannikko oli jo ohitettu. Oltiin sisämassa, ja lentokartat eivät ylettyneet tänne. Vanhasta tottumuksesta Fred luotsasi Yhteysaluksen perille. Perillä odottivat 38 kiinalaista kiihkeänä muuttoa. Vaikka muutosta oli puhuttu jo jonkin aikaa, kaikki eivät olleet sisäistäneet sitä. Eteenkin vanhempi väki oli epäilevämpi. Heidän mielestään jokapäiväinen elämä, ja tulevaisuuden ennusteet eivät koskaan käyneet yksiin. Alus läheni maata Fredin ohjauksessa ja laskeutui Wutongqiaon luolan suulle. Loput kiinalaiset ryntäsivät alukseen tietäen, että muut olivat päässeet parempaan paikkaan. Heillä oli mukanaan vain nyssäköitä, sillä Min Cheng oli sanonut, että te ette tarvitse muuta kuin henkilökohtaiset tavaranne. Näissäkin tavaroissa oli tarpeeksi säteilyä. Näissä varusteissa toinen erä kiinalaisia lähti matkaan kohti Brasiliaa ja tuntematonta. Yhteysaluksen hiekkavana jäi jäljelle Wutongqiaon luolan eteen.

Lento sujui hyvin. Kiinalaiset ihmettelivät aluksen kykyä nousta niin nopeasti, ja lentää niin pehmeästi. Fred selitti, että alus noudatti maan magneettikenttää. Kun lentoa oli kulunut pari tuntia, niin kiinalaiset alkoivat rentoutua. Puheen sorina ylitti jo aluksen suhinan lennossa. Kolme viimeistä lentotuntia meni siinä, että kiinalaiset halusivat kysellä tietoja maasta, minne olisivat tulossa. Keskustelu oli hieman vajanaista, sillä paras tulkki Min Cheng oli jo Brasiliassa. Mutta toimeen tultiin.

Kun alus laskeutui Madeirajoen suistoon, oli runsaslukuinen joukko kiinalaisia jo vastassa. Rannalla oli rivi aurinkokeittimiä ja rannan täytti teen tuoksu. He tiesivät olla vastassa sukulaisiaan, koska pojat olivat sanoneet aikataulun. Teltat olivat ojennuksessa ja varastot valmiina. Osa naisista oli käynyt läheisessä viidakossa ja tuonut sieltä hedelmiä syötäväksi. Tulijat oudoksuivat paikkaa, mutta koska muutakaan ei ollut, he hyväksyivät sen. Kaikkein oudointa olivat avaruusajan varusteet. Niihin tottuminen veisi aikansa.

Fred ja Morison opastivat kiinalaisia koko loppupäivän varusteiden käyttöön, ja opettivat Min Chengille ja Zhian Zin'lle turvallisuusvarusteiden käyttöä. Intiaanit eivät olleet turvallisuusuhka, mutta viidakon eläimistä ei aina tiennyt. Kiinalaiset uudisasukkaat voisivat virittää tarvittaessa videovalvonnan telttojen ulkopuolelle, ja saada näin havaintoja tunkeilijasta, jotta tiedettäisiin varautua paremmin tunkeilijan tuloon. Pojat olivat jo opastaneet kiinalaiset apinoiden ja pantterien torjuntaan, mutta hyönteisten ja käärmeiden torjunta vaati vielä lisähuomiota. Aika ajoin apinalaumat tulivat uuden asutuksen lähelle, ja kirkuivat. Näin ne osoittivat, että tulijat olivat uusia viidakossa. Fred sanoi, että kestäisi pari- kolme viikkoa, kunnes apinat kyllästyisivät. Morison viritteli Zhian Zin:n telttaan satelliittiradion, ja kytki sen satelliittiantenniin jonka signaali voitiin kuulla Kuussa ja kokeili, että kaikki toimi. Hän puhui hetken Yhteisöön Miriamin kanssa ja lupasi, että he tulisivat pian kotiin.

Madeirajoen leiri vaatisi sen, että vähintään liihottimen kokoinen alus kävisi kerran viikossa lennolla Brasiliassa. Ja alussa olisi oltava opastamassa kasvien ja eläinten lisäämisessä. Tähän tarvittaisiin sekä Nancyn että Miriamin apua. Tyttöjen olisi tultava pian käymään leiriin.

Kun kaikki oli valmista ja yhteys toimi, niin Fred ja Morison pääsivät kotimatkalle. Lento kotiin vei neljä tuntia. He olivat kotiluolalla myöhään illalla. Vasta seuraavana aamuna he pääsivät kertomaan kokemuksistaan niin Yhteisössä, kuin Komentokeskukseen. Seuraavan viikon yhteyslento Madeirajoelle olisi suunniteltava hyvin. Siihen olisi saatava mukaan sekä Nancy että Miriam. Ja valmistautuminen olisi aloitettava heti.

Sabdel Al Arabilla oli uusi laajakaistavirus valmiina ja niinpä hän pyysi audienssia Xue Xun'lta. Sihteeri kertoi, että johtajalla olisi aikaa iltapäivällä. Samanlaisen vastauksen hän oli saanut aiemminkin.

Hän palasi nöyränä iltapäivällä ja pääsi sisään.

- Minkälaisen viruksen olet nyt kehittänyt, rakas Sabdel?

- Oi suuri Xue Xun, olen keksinyt tehokkaimman viruksen koko Universumissa. Se tuhoaa kaikki järjestelmät joihin se infektoituu.

- Miten olet estänyt sen, että se ei tartu omaan häntäämme?

- Oi suuri Xue Xun, oma järjestelmämme on kytkettävä pois päältä, kun virus lähetetään. Siten estetään se, että se takertuisi omaan järjestelmäämme.

- Miten olet suojannut oman verkkomme nyt virukselta?

- Oi suuri Xue Xun, virus on vanhassa tietokoneessa joka ei

ole kytketty mihinkään verkkoon ja voin hallita sitä.

- Neuvostomme kokoontuu huomenna ja päätämme sitten viruksen lähettämisestä. Voisit antaa siitä kopion meidän tietokonemiehillemme.

- Ei missään tapauksessa, se voisi vaikka karata ja silloin se olisi koko tämän laivaston tuho. Pidän sen tarkasti varjeltuna mieluummin itselläni.

Näin Sabdel piti viruksen itsellään ja valttikortit seuraavaan neuvotteluun. Jos neuvottelu ei tyydyttäisi häntä, hän voisi uhata viruksella. Ei tarvitsisi, kuin päästää se valloilleen verkossa ja kiinalais-arabialainen tutkimusretkikunta olisi entinen. Tuskin kukaan selviäisi siitä vaikka aluksessa oli manuaalisia toimintojakin.

Neuvosto kokoontui ja keskusteli paitsi omista ongelmista niin myös Sabdelin viruksesta. Suurin osa neuvoston jäsenistä ei ollut käyttänyt tietokonetta, ja tietämyksen taso oli mitä oli. Xue Xun esitteli asian ja sanoi, että virus olisi vaarallinen myös heille, mutta koska virusta ei voitu nähdä, kaikki eivät tulleet vakuuttuneeksi sen tuhovoimasta. Joku epäili, että siitä tulisi samanlainen ilmiö, kuin ketun hännästä, eli että virus eksyisi ajamaan luojaansa takaa. Jos viruksen lähettää avaruuteen, niin kuka tietää minne se menee. Suuren hämmennyksen vallassa Neuvosto päätti, että virus otettaisiin kiinalaisten hoiviin ja heidän eksperttinsä lähettäisivät sen avaruuteen matkalle kohti vihollista.

Seuravana päivänä Xue Xun kutsui Sabdelin luokseen.

- Rakas Sabdel Al Arab, olemme päättäneet seuraavaa:

Otamme mielihyvin palveluksenne vastaan, ehtona ovat että luovutatte viruksen meidän asiantuntijoillemme, jotka tutkivat

viruksen, ja lähettävät sen turvallisesti matkaan. Te vastaatte hengellänne mahdollisista vahingoista joita viruksesta aiheutuu, paitsi vihollisen vahingoista. Jos suostutte tähän, teidät vapautetaan mahdollisesta tuomiosta, joka langetettaisiin teille väärän viruksen teosta.

- Oi rakas Xue Xun, annatte minulle varsin vähän vaihtoehtoja, mutta voinen elää vaihtoehtojenne mukaan. Pitäkää kuitenkin mielessä, että minä kehitin viruksen, ja voin kehittää toisenkin, joka voi hyökätä valikoidusti mitä tahansa Yhteisöä vastaan. Jos sen kehitän, niin siitä en hiisku sanaakaan kenellekään, viimeksi teille.

Sabdel oli raivoissaan, sillä hän näki jo että kiinalaiset muokkaisivat hänen virustaan siten, että se ei tehoaisi. Hän oli suoran toiminnan mies, ja mitä hän näki kiinalaisissa: pelkkiä housuja, pelkkiä nahjuksia, silloin kun pitäisi hyökätä he vain pohtivat asioita. Jos hän olisi johdossa, olisi vihollinen kukistettu jo aikoja sitten, ja oman aluksen kurssi käännetty siten, että kaivattu planeetta hohtaisi jo horisontissa. Sabdel kuohui raivoa liittolaisiaan kohtaan. Mutta mitään hän ei voinut, kiinalaiset pitivät päänsä.

Yhteisö eli tasaista elämää, eläimet voivat hyvin, kasvit kasvoivat ja energiahuolto toimi. Miriam ja Nancy valmistautuivat Brasilian matkaan. Miriam oli kopioinut tärkeimmät tiedot eläimistä kannettavaan tietokoneeseen ja Nancy oli tekemässä sitä samaa Grillissä. Matka alkaisi aikaisin tiistaiaamuna ja takaisin oltaisiin torstai-iltana. Heillä olisi kaksi päivää aikaa selostaa kiinalaisille, mitä pitäisi tehdä, että saisi puutarhan ja eläimistön kukoistamaan. He luottivat siihen, että kiinalaiset olivat joutuneet viljelemään jo Wutongqiaossa. Teoriatietous oli hallinnassa, mutta Yhteisölläkään ei ollut kaikkien kasvien ja eläinten käytännön kasvatustietoutta. Sitä testattaisiin nyt. Madeirajoen kylää auttoi paljolti se, että viidakko

tuotti pääosan ravinnosta ympäri vuoden.

Pojat valmistautuivat jo seuraavaan lentoon Brasiliaan. Min Cheng oli viestittänyt, että kiinalainen kansa kaipaa riisiä. Mistä pojat riisiä taikoisivat. Pentagon Hill'ssä ei ollut koskaan kasvatettu riisiä. Ehkä sen kasvatus onnistuisi päiväntasaajalla, kukaan ei tiennyt. Aikaa se veisi, sillä jollei kiinalaisilla ollut siemenriisiä niin ainoat siemenet olivat syväjäädytyksessa ja sieltä niitä ei saataisi, kuin luvan perästä. Muuten oli kerätty tarpeita matkaa varten. Koska maissi oli viihtynyt Yhteisössä, niin sitä päätettiin viljellä myös Madeirajoella. Muuten Nancy ja Miriam olivat vasta tutkimusmatkalla. Pojat tiesivät kyllä olosuhteista, mutta ei siitä paljon apua ollut. Tyttöjen päätös oli, että paikanpäällä katsotaan mitä voidaan tehdä.

Lento Brasiliaan tuli liiankin pian, lapsia piti hoidella miltei lähtöön saakka. Komentokeskus oli luvannut lennolle Fredin, Nancyn ja Miriamin vedoten siihen, että jonkun oli jäätävä kotiluolalle. Lento alkoi tiistaina heti aamulla. Kaikki varusteet ja ruokaa oli pakattu liihottimen takaosaan. Edessä oli juuri ja juuri tilaa kolmelle. Lento alkoi kotiluolalta, ja oli yhdistetty tarkkailulento. Liihotin kaartoi ensin vasempaan Kalliovuorille ja sieltä Colombiajoen uomaa pitkin etelään kohti Seattlea. Viistokamera kuvasi koko ajan maisemaa ja lähetti kuvan Komentokeskukseen. Alus eteni tämän jälkeen länsirannikkoa etelään kohti Väli-Amerikkaa. Maaston kuvaus jatkui, mutta koska muutoksia ei ollut, alus eteni kohti päiväntasaajaa. Jälleen ylitettiin Kordilierit liihottimen noustessa korkeammalle, ja sen jälkeen alkoi viidakko. Liihotin oli vielä kauko-ohjauksella, mutta kun tultaisiin päiväntasaajalle, niin Fred ottaisi liihottimen käsiohjaukselle. Vei vielä tunnin verran lähestymiseen, jona aikana Fred, Nancy ja Miriam ehtivät hioa taktiikkaansa. Oli määrättyjä asioita, joita kiinalaisille oli teroitettava. Jätehuolto oli niistä tärkein. Mitenkä maatuvat jätteet oli kerättävä omaan astiaansa, ja metalli omaansa. Lasista oli luovuttu, koska se aiheutti raskaan kierrätyksen. Maatuvat

muovit olivat parasta tällä saralla, ne voitiin panna suoraan kompostiin. Mutta kompostin hoito oli täällä viidakossa erilaista kuin Yhteisössä. Yhteisön jätteistä huolehti Rengastietokone ja se hoiti asian alusta loppuun, mutta Madeirajoella jätehuolto oli tehtävä käsin.

Liihotin kallisti siipiään kuin varottaakseen, että lähestyttiin kohdetta. Fred havahtui keskustelusta, ja alkoi ohjata alusta. Oli vielä aamupäivä mutta aurinko paistoi korkealla. Fred tarkkaili viidakkoa samalla, kun laskeutui yhä lähemmäs Madeirajoen leiriä. Rannalla oli apinalauma, mutta muuta hän ei ehtinyt nähdä. Alus laskeutui jalan päähän maasta ja Fred antoi käskyn maahan. Silloin alus laskeutui maahan saakka ja sensoreista jäivät toimintaan vain tutka ja kaikuluotain. Alus siis tiesi missä se oli ja hätätilanteessa se olisi voinut lähteä itsenäisesti takaisin yhteisöön.

Fred, Nancy ja Miriam laskeutuivat aluksesta. Fredille kaikki oli tuttua, vain telttojen paikat olivat uudet. Nancy ja Miriam olivat ymmällä, he pyysivät Fredin apua. Zhian Zin tuli pelastamaan tilanteen. Hän piti palavan tervetuliaispuheen kiinaksi. Min Cheng käänsi minkä saattoi. Puheen pääajatus oli, että amerikkalaiset olivat tervetulleita, ja että heidän neuvonsa otettaisiin vakavasti. Kansa oli kärsinyt kyllin, ja kun nyt oltiin tultu paratiisiin, amerikkalaisten neuvot olivat tervetulleita. Hän halusi muistuttaa vielä, että he olivat Kiinan toisinajattelijoita. Jokaisen heidän esi-isiään oli kuulunut Guomingtangiin. Näillä sanoilla hän halusi vakuuttaa ystävyyttään amerikkalaisten kanssa. Tulokkaat rauhoittuivat jonkin verran, mutta koska heille Frediä lukuun ottamatta ympäristö oli vieras, he halusivat tutustua ensin ympäristöön ja sitten vasta asukkaisiin. Fred selitti tämän Min Chengille ja kiinalainen poistui kohteliaasti teltoille. Kuului hetken kiinalaista puhetta, ja sitten kantoivat vain viidakon ja joen äänet matkalaisten korviin. Nyt Nancy ja Miriam pääsivät elementtiinsä. Toinen tutki viidakon kasveja sen minkä ehti, ja toinen tutki viidakon kemiaa ja eläimiä. He olisivat ottaneet näytteitä vaikka

kuinka, mutta Fred kielsi ja sanoi, että näytteitä saataisiin koska tahansa. Eläinten perustutkimus oli jätettävä kiinalaisille, sillä heillä ei olisi aikaa siihen. Fred lupasi ajoittain toimivan valoyhteyden Yhteisöön ja Kuuhun Brasiliasta niin pian, kun hän olisi saanut asennettua antennin tyttöjen hömpötyksiltä. Tytöt sanoivat vastalauseensa, mutta molemmat käsittivät, että asiat oli hoidettava järjestyksessä. Näin he lupasivat pysyä näkyvillä niin kauan kunnes Fred saisi yhteyden toimimaan. Fred kutsui apujoukkoja kiinalaisten teltoilta, ja valoantennin pystytys alkoi. Koska ei ollut mahdollista muodostaa suoraa yhteyttä Pentagon Hill'n ja Madeirajoen välille, yhteys kävisi Kuun antennin kautta. Se tiesi ylimääräistä virittelemistä ja sitä, että joku kiinalaisista koulutettaisiin erityisesti antennin käyttöön. Antenni oli suuntaparaboloidi, jonka suuntaus oli erityisen tärkeä. Antennin kiinalaiseksi käyttäjäksi valittiin kiinalaisten toivomuksesta Min Kong joka oli Min Cheng:n veli. Min Kong perehtyi ensin itse antenniin ja sen suuntaukseen ja suuntauksen tärkeyteen. Hän sisäisti sen, että Madeirajoen kylä olisi omillaan, jos Kuuyhteys katkeaisi. Hän tunsi tehtävänsä tärkeäksi, ja siksi Zhian Zin myönsi hänelle kunniamerkin. Koulutus kesti vain kaksi vuorokautta, mutta Min Kong lupasi, että hän kysyy, mitä hän ei tiedä. Jos antenni ei toimisi, oli olemassa aina aurinkoradio jolla saisi yhteyden Yhteisöön ja voisi kysyä neuvoa. Ja Yhteisö oli vain neljän tunnin lentomatkan päässä. Yhteisö voisi tulla apuun koska tahansa noin kuuden tunnin varoitusajalla.

Fred pääsi vihdoin kylään, kun naiset tutkivat ympäristöä. Antennin viritys oli helppoa, kun tarvitsi vain neuvoa. Hän otti heti yhteyttä Zhian Zin'iin ja kysyi kuinka alku oli sujunut. Zhian Zin sanoi vajavaisella englannillaan, että hyvin. Oli tietysti puutteita, mutta kaikki korjattaisiin. Hän väisteli kysymykset lisätarpeista ja vakuutti kaiken olevan hyvin. Hän ei halunnut ulkopuolista apua kiinalaiseen tapaan. Fred vakuutteli, että amerikkalaiset toimittaisivat kaiken avun

minkä voisivat. Hän sanoi, että Yhteisössä Pentagon Hill'llä on ruokaa ja lääkkeitä joita voidaan toimittaa Madeirajoelle. Hän sanoi, että Yhteisö pitää huolen Madeirajoen asutuksesta kunnes se tulee toimeen omillaan. Hän oli lisätä että "kunnes Yhteisö muuttaa tänne" mutta hän ei uskaltanut. Sitä lupaa ei ollut Komentokeskuksesta. Nyt katsottaisiin vain, kuinka kiinalaisyhteisö kehittyy. Komentokeskus oli antanut tälle kokeilulle luvan, ja seuraavaa lupaa sieltä saisi odottaa.

Nancy ja Miriam löysivät hyvin paljon kiinnostavaa Brasilian viidakosta. Tosin he eivät päässeet kovin syvälle viidakkoon, sillä kiinalaiset vartijat käännyttivät heidät oitis. Kiinalaiset olivat asettaneet vartijat viidakkoon lähinnä eläimiä varten 1500 jalan päähän leiristä.

Vain tällä etäisyydellä Nancy löysi lyhyessä ajassa 500 kasvilajia, jotka olisivat hyödynnettävissä Yhteisössä. Niistä saisi paikallisesti ruokaa tai osasta muunneltuna lääkkeitä. Monet viidakon kasveista soveltuisivat lääkkeeksi sellaisenaan. Hän antoi pienen pussin Yhteisössä säilöttyä riisiä kiinalaisille mutta he sanoivat, että heillä on kyllä omaa riisiä jos säät sallivat. Nancy oli kerännyt näytteitä niin, että hän ei jaksanut kantaa. Kiinalaiset kantoivat avuksi, ja keskustelivat ja nauroivat kantaessaan.

Onneksi Miriam ei ottanut näytteitä muista eläimistä kuin kaloista. Heti kun hän pääsi irti Fredin holhouksesta, hän hankkiutui kiinalaisten kalastajien piiriin. Hän tiesi entuudestaan että kiinalaisissa oli aina kalastajia. Hän sai kiinni Cheng Won'n ja ystävänsä rannasta, ja Won osasi jonkun sanan englantia. Hän sanoi, että Min Cheng oli pakottanut opiskelemaan vaikka hän ei olisi välittänyt. Hän kuitenkin osasi sen verran kieltä, että pärjäsi. Hän oli juuri saanut saaliin heittoverkolla, jota kiinalaiset käyttivät paljon. Verkossa oli paljon kalaa, ja Miriam alkoi tutkia niitä. Oli ruutanoita, sampia, ahvenia, lohen sukuisia kaloja ja pienempiä sinttejä ja piraijoita. Aika moinen

joukko jo tällä kertaa. Miriam totesi, että tuosta sai jo syödäkseen. Mutta hänelle oli mielenkiintoisempaa ottaa lihanäytteet ja analysoida ne Yhteisössä, ja sallia kalastuksen jatkuminen toistaiseksi.

Viidakon eläimiin ei saatu kosketusta, sillä liike rannalla oli liian voimakas. Oli sekä kiinalaiset, että amerikkalaiset häiritsemässä ja eläimet eivät tule rannalle jossa on liikettä. Jos haluttiin metsästää, oli mentävä viidakkoon. Fred ei halunnut metsästystä nyt, vaan hän halusi, että Madeirajoen kylä asettuisi nyt vasta aloilleen. Lähimetsästys oli sallittua, mutta laajempi metsästys olisi luvanvaraista. Yhteisön oli tutkittava viidakkoa tarkemmin, jotta laajempi metsästysoikeus olisi sallittua, ja jotta otettaisiin huomioon paikalliset intiaanit.

Fred sai yhteysantennin toimimaan, ja näytti kiinalaisille miten kaikki toimii. Hän näytti miten saada tietoa eläimistöstä tai kasvistosta. Toiminto toimi näppäimistöltä niin kuin kiinalaiset olivat oppineet. Oli valikot joista valita, ja siirtyä toisiin toimintoihin. He saivat hyvin paljon informaatiota omasta yhteisöstään vaivattomasti pelkästään ruudulta. Anturien sijaintia ja tiheyttä oli tarkoitus parantaa. He voivat tehdä analyysejä pienistä näytteistä ja määrittää radioaktiivisuutta, joka oli suurin mielenkiinto tällä alueella, johon Yhteisön oli tarkoitus muuttaa. Päätöstä ei ollut vielä tehty, mutta kaikkein lupaavin alue oli Madeirajoki, sillä siirtokuntien mahdollisuudet olivat vähintään 150 maan vuoden päässä, ja mitään varmaa ei ollut tullut.

Komentokeskuksessa Komentaja arvioi viimeisiä saavutuksia. Vihollisen Avaruusretkikunta pommitti heitä yhä. Maassa Yhteisö voi hyvin, ja sieltä oli tehty lentoja Kiinaan ja Brasiliaan. Koska vihollisen pommitus ei ollut aiheuttanut vahinkoja, oli kaikki hyvin. Hän totesi, että valtuudet ja vastuut oli jaettu oikein ja korkeintaan Maassa sijaitsevalle Fredille hän voisi jakaa lisää valtaa. Fredistä tehtäisiin

kapteeniluutnantti.

Fred kuuli nimityksestä vasta tultuaan kotiluolaan. Hän ei juuri perustanut nimityksestä, sillä hänelle oli tärkeämpi toiminta. Tultuaan kotiluolaan Fred joutui puhdistamaan kaikki välineet, joita tytöt olivat sotkeneet. Niissä ei ollut onneksi radioaktiivisuutta, mutta muuta työtä niissä oli. Hän muistaisi tämän vasta. Leirin purku ja varusteiden puhdistus vei niin paljon aikaa, että parit ehtivät yöpuulle myöhään. Eniten pahoillaan oli Morison koska hän oli ollut huoltamassa yhteisöä ja pitämässä huolta kaikkien turvallisuudesta.

Hän murisi Nancylle, että “pitikin teidän olla sillä reissulla niin kauan, moisten kiinalaisten tähden”. Nancy vastasi, että täytyyhän uutta invaasiota tutkia, kiinalaisethan ovat meidän vastuullamme. Ja me voimme saada uusia kasveja Yhteisöön. Brasiliasta on paljon hyötyä Yhteisöön. Morison rauhoittui tästä tiedosta.

Fred osasi ottaa asiat rennommin koska oli mukana. Hän kuvitteli jo mielessään kuinka apinat sopeutuisivat kiinalaisyhteisöön, ja viidakko alkaisi elää omaa elämäänsä. Hän ennusti jo Zhian Zin’lle, että asutus vilkastuisi ja kiinalaiset voisivat hyvin. Koska ei ollut vaaraa, että joku eksyisi kylän ulkopuolelle, Fred saattoi kuvitella, että saattoi lähteä kylästä. Hän antoi mielikuvituksensa lentää. Hän kuvitteli, että asutus onnistuisi täydellisesti, ja että Yhteisö voitaisiin siirtää Madeirajoelle. Jopa hänellä oli kuvitelmia siitä, että koko ihmisen asutus voitaisiin siirtää Brasiliaan. Tosin Kuu ei siihen suostuisi, sillä heillä oli ihmiskunnan hegemonia. Eivätkä he siitä tinkisi.

Mutta ihmisen leviämiseen, ja muuttamiseen maapallolla ei voinut Ydinsodan jälkeenkään mikään mitään. Ihminen oli ja levittäytyi maapallolla, jokaiseen asuttavissa olevaan kolkkaan. Tämä tarkoitti sitä, että ihminen oli läsnä kaikissa niissä paikoissa, joissa

elämää voi olla. Tietysti Yhteisö ei voinut tutkia heti kaikkia paikkoja, ja joku väitti, että napaseuduilla oli alueita jossa olisi voinut elää, mutta pääsääntöisesti pallo oli saastutettu. Oli vain joitakin läikkiä, joita voitiin asuttaa säteilyn vuoksi ja ainut niistä oli nyt Madeirajoen alue. Siellä kiinalaiset ja viidakon asutus olivat päässeet positiiviseen kosketukseen ja jatkossa toivottaisiin vain kaikkea hyvää. Kunnon kosketus apinoihin kuitenkin puuttui. Fredin ja tyttöjen lähdettyä seuraavana iltana Madeirajoen kylä jäi omilleen. Heillä oli valoyhteys aina, kun Kuu tai Astra1 satelliitti olivat näkyvissä. Näiden väliin jäi tietoliikenteessä ammottava aukko. Kiinalaiset eivät välittäneet tästä, sillä heillä oli ollut tietoliikenteessä viikkojen aukkoja, koska he eivät olleet halunneet kuunnella Kansallisen Kiinan lähetyksiä. Nyt kun he olivat lännen puolella, kuten jokaiselle heille oli selostettu, he olivat uteliaita kuulemaan lähetyksiä.

Zue Ze Minh oli kuten kuka tahansa kylän tytöistä. Hän tosin tuuppasi itsensä aina lähelle johtajia, mutta hän oli kuin kuka tahansa muu tyttö. Hän ei erottunut muista. Edes kuljetuksessa häntä ei erotettu, vaikka kiinalaiset tarkkailivat vakoojia. Kiinalaisilla oli vanha keino tarkkailla vakoojia, he tarkkailivat koko joukkoa, ja jos joku erottautui joukosta, hänet otettiin kuulusteluun. Tämä aiheutti paljon kuulusteluja, mutta myös paljon vakoojia. Kukaan, joka kielsi olleensa vakooja, ei selviytynyt. Zue Ze Minh selviytyi. Hän oli kuitenkin keskiverto, joka ei joutunut kiinni. Hän selviytyi Brasiliaan. Hän oli nyt Madeirajoen kylässä ja vihollisen leirissä, mutta hänellä ei ollut aavistustakaan miten toimia vihollisen turmioksi. Hänellä oli vain radiotaajuus, tunnussana, ja lähetys/kuunteluaika.

Fred, Nancy ja Miriam olivat tulleet kotiin. Puhdistusseremonian jälkeen lapset olivat panneet ranttaliksi, ja Rengastietokoneen sensori oli sekaisin. Tytöt sanoivat, että he menevät hoitamaan lapsia. Fred katsoi velvollisuudekseen käydä keskustelemassa Morisonin kanssa. Morison sanoi, että hän ymmärtää, että lapset hullaantuvat, ja että hän

ymmärtää, että Nancy hullaantuu, mutta että melkein koko Yhteisö. Ei olla sentään valloitettu uutta planeettaa. Morison oli vähän nyreissään, kun ei päässyt mukaan.

Yhteisön elo jatkui kuitenkin ennallaan ja biomassaa tuotettiin entistä enemmän. Osa tästä massasta koottiin ultrapuristimiin, ja puristettiin vietäväksi Kuuhun ja Brasiliaan. Nancy ja Miriam jatkoivat tutkimuksiaan entistä kiivaammin. Nancylla oli paljon uusia näytteitä Brasiliasta, joista hän voisi jalostaa uusia kasveja. Hän oli niin innoissaan, että jopa unohti kerran Richardin ruokkimisen, kunnes Klooni muistutti häntä siitä. Miriam oli saanut näyteitä kaloista, mutta hän ei ollut tyytyväinen. Olihan noita kaloja, mutta hän olisi halunnut tutustua viidakon maaeläimiin. Kiinalaiset olivat tehneet voitavansa, mutta kun viidakossa muun maaeläimen kuin apinan tavoittaminen oli toivotonta, pitäisi olla ansa. Näin Miriam sai nuolla näppejään mutta Fred lohdutti, että kiinalaisten avulla hän saisi halajamansa ennemmin tai myöhemmin.

Zue Ze Minh oli läsnä olan takana, kun Fred opetti Zhian Zin'lle ja Min Cheng'lle aurinkoradion käytön, ja kun Fred opetti satelliittipaikannuksen ja satelliittiantennin käytön. Mikään ei ollut tavallisesta poikkeavaa sillä kiinalaiset oli opetettu siihen, että kaikki olivat läsnä opetuksessa. Joten Zue Ze saattoi painaa mieleensä kaikki avainsanat. Ainoastataan viimeiset salasanat hänen piti urkkia jostain.

Hän odotti illan pimentyvän, ja vietti aikaansa muualla lasten parissa. Kun ilta pimeni, ja lapset komennettiin nukkumaan, hän piiloutui pensaikkoon. Koska hän oli jo aikuinen, häntä ei hakenut kukaan. Yö tuli ja apinat. Apinat kirkuivat ensin, mutta kylä oli jo tottunut siihen. Sitten alkoi leopardien tanssi. Se hyyti miltei veren. Viidakon meteli oli sanoinkuvaamaton. Zue Ze kesti. Hän tiesi oikean taajuuden, 930 MHz, jolla hänen olisi lähetetävä viestinsä avaruuteen. Hän ryömi kohti telttaa jossa radio oli. Jos hän pääsisi perille, ja

lähettämään viestinsä avaruuteen, kuten hänen esi-isänsä oli sanonut, niin he kaikki pelastuisivat. Hän oli fanaatikko (kuangrezhe) vaikka näytti sille, että kaikki oli menetetty. Sinä yönä hän ei päässyt perille, eräs nuori apina kiinnostui enemmän hänen käsistään, ja ryömiminen jäi sikseen. Leopardi nosti metelin, ja se siitä. Zue Ze mietti selällään maatessaan, että helpompi olisi tunkeutua päiväsaikaan radion ääreen, kun on siesta. Hän oli sitä tyyppiä, että häntä ei vähällä estettäisi. Kaikki isoisät oli kolmessa povessa hirtetty vieraan vallan vakoilusta, ja häntä ei hirtettäisi vähemmästä. Aika likka. Hän meni telttaan ja käpertyi yösijalle, mutta ei nukahtanut heti.

Xue Xun mietti kuumeisesti avaruusaluksessaan, mitä tehdä räjähtäneelle arabille ja omalle väelle joka oli ilmeisesti hullaantunut siitä, että kohta löydettäisiin planeetta. Planeetan löytö oli helpommin torpedoitavissa oman väen seurassa, mutta tuo hullu arabi. Häneen ei kohta pelaisi mikään muu kuin selli. Että tuo arabi kehtasi uhata kiinalais-arabialaista yhteisöä, ikään kuin likaisi kotinsa. Että kehtaa, ja vielä, että tuhoaisi kaiken. Jopa itsensä. Siihen hän ei usko, niin kauan kuin hän on Xue Xun. Hänen olisi pantava kova kovaa vastaan, ja selitettävä Sabdel Al Arabille missä kaapin paikka on. Hän panisi parhaat insinöörinsä selittämään, että vihollista vastaan voitiin tehdä mitä vain mutta omaa väkeä vastaan ei saa hyökätä. Jos Sabdel osoittaisi siitä huolimatta hyökkääviä eleitä, ei hänelle jäisi muuta mahdollisuutta, kuin vangita Sabdel, ja julistaa koko arabiyhdyskunta sulkuun niin, että he eivät saa muuta kuin ruokaa ja vettä.

Hän kutsui Sabdel Al Arabin luokseen.

- Rakkahin Sabdel Al Arab, kuinka aikasi on mennyt lennollamme?

- Oi Xue Xun, mitä mainioimmin, odotan päivää, että saan palvella puoluetta oikein hyvin.

- Olen ollut huolissani, että et ole palvellut puoluettamme niin hyvin kuin voisit?

- Olen ollut uskollinen puolueelle, mutta tekninen kehitystyö on vienyt voimavarani.

- Olen olettanut, että kehitätte uutta vastusta vihollistamme vastaan.

- Olen kehittänyt jo kaksi syväräjähdettä vihollista vastaan, mutta kumpikaan ei ole tehonnut. Olen vain ihmetellyt minne niiden teho katosi. Niiden olisi pitänyt tehota, mikäli taajuus oli oikea, 948,5 MHz. Ainakin sillä taajuudella Tellus lähetti silloin toisinajattelijoiden viestejä.

- Alatte ruikuttaa, kunnon pommintekijä ei ruikuta.

- Toinhan teille viimeisen kehitelmäni kaavan. Annoin jopa viimeisen tuholaiseni, mitä muuta minulla olisi mitä te tahdotte?

Xue Xun ei kuristanut, mutta henkinen ote hänestä oli niin kuristava, että Sabdel käpertyi kokoon. Xue työnsi hänet säiliöön, ja sulki luukun. Säiliö liukui avaruusaluksen ulkopuolelle mutta jäi siihen. Sabdel oli satimessa mutta pelastettavissa. Ja mikäli kiinalainen Xing Xiaochuán jatkaisi matkaansa ilman Sabdelia, kukaan ei haukkuisi perään, kuten oli tapana sanoa, vaikka käytännössä siinä olivat murha ja hautajaiset hyvin lähekkäin. Xue Xun ei ollut niin tyhmä, vaan roikotti Sabdelia niin että tähtiä välkkyi hänen silmissään. Kun kuusi tuntia oli kulunut ja Sabdel oli kuoleman sairas, hän vedätti arabin pois kammiosta. Hän aloitti heti kuulustelut kuin vain voi. Hän kysyi Sabdelilta monta kertaa, että oliko hän ottanut yhteyttä viholliseen mutta aina Sabdel vastasi, että ei. Tästä hän päätteli, että Sabdel oli vihollisen kätyri. Miten muuten hänen tekemänsä virukset olisivat niin tehottomia. Hän oli kehittänyt jo kolme sukupolvea viruksia, ja tiedustelijoiden mukaan maa lähetti

edelleen signaalia taajuudella 948,5 MHz. Sabdel oli saamaton narttu. Pahin tuomio mitä kiinalainen tietää muslimille. Sabdel kärsi kaiken nahoissaan, sillä hän tiesi, että kiinalaiset tarvitsevat häntä. Sen vuoksi hän oli valmis kammiotuomioon. Jos kiinalaiset halusivat todella tuhota vihollisen, niin ainut pelastus olisi hän, SABDEL. Hän oli pelastunut, mutta hän ihmetteli vieläkin minne hänen edelliset viruksensa olivat joutuneet.

Aamu koitti Madeirajoen leiriin ja kiinalaiset heräsivät puuhiinsa. Zhian Zin oli jakanut leirin neljään osaan, yksi kalastaa, yksi metsästää, yksi tutkii ympäristöä ja yksi vartioi.

Leirin hyörinä alkoi hyvillä mielin. Zue Ze Minh hakeutui ihan vaivihkaa itsensä vartioiviin, ja pääsi siellä kohtalaisen lähelle telttoja. Päivä alkoi ruuan haulla. Kalastajat saivat lähes heti apajaa, ja metsästäjät toivat metsähirven. Ympäristön tutkijat olivat tiessään, mutta muut olivat miltei koossa kylässä. Siinä sekamelskassa Zue hakeutui aurinkoradiolle. Hän viritti kanavan 930 MHz taajuudelle, jolla hänen olisi lähetettävä viestinsä. Hän hapuili mikrofonia mutta radiossa ei ollut sellaista. Oli vain puhuttava radioon. Hän kuiskasi viestinsä, sovitun kutsun, mutta mitään ei kuulunut. Hän ei uskaltanut olla enempää piilossa vaan näppäili satunnaisen luvun radion taajuudeksi, kun poistui telttojen luota.

Kuun vartija oli ymmällä. Hänen oli käsketty vartioida Maata kaikilla radiokanavilla. Normalit yhteydet olivat valotaajuudella, mutta nyt yht'äkkiä tuli viesti radiotaajuudella. " Zhéli Zue Ze Minh ting jinnjiezhede jiechu". Hän ei ehtinyt edes siepata sitä, mutta onneksi nauhuri oli päällä. Mitä lieneekään, kuulostaa kuitenkin ihmisen puheelta. Pannaan eteenpäin. Ja näin kuittasi Kuu viestin.

Xing Xiaochuán'n päivystäjä oli pudota tuoliltaan kahta vuorokautta myöhemmin. Ensimmäinen kiinankielinen viesti pitkästä

aikaa. Hän kirjoitti viestin ylös ” Zhéli Zue Ze Minh ting jinnjiezhede jiechu “ Taatusti kiinaa, kiinalaiset ovat elossa. Hän kiikutti viestin eteenpäin minkä ehti. Xue Xu herätettiin ja hän tutustui viestiin. Hän sanoi, että kuka tahansa olisi voinut lähettää tuon viestin, jopa vihollinen. Lähetetään normaali vastaus. Jollei uutta viestiä tule tunnussanoineen, niin viesti on vihollisen. Xue Xu unohti etäisyydet, eihän uutta viestiä voinut toivoa alle kahden vuorokauden, ei myöskään Zue Ze Minh voinut kuvitella, että hän teki töitä organisaatiolle, joka oli miljardien kilometrien päässä, ja loittonemassa auringosta kovaa vauhtia. Tilanne oli enemmän kuin absurdi. Zue Ze Minhillä ei ollut mahdollisuutta odottaa vastausta. Ei myöskään muilla Kiinassa, jos siellä olisi elämää, kuten Zue Ze Minh toivoi. Ainakin tällä hetkellä näytti sille, että kiinalaisten Xing Xiaochuan retkikunta jäisi vaille vastausta, ellei Zue Ze Minh keksisi jonkinlaista vastausta atmosfääriin.

Yhteisö oli elänyt rauhassa koko tämän ajan. Rengastietokone toimi ja välitti kaikki lentureiden ja liihottimien retket. Sanalla sanoen se oli toiminut moitteetta. Ainoaksi puutteeksi mainittiin, että se oli vanhanaikainen. Se johtui siitä, että siihen oli jouduttu ajamaan vanhat ohjelmat. Nyt Rengastietokone oli kuin uusi. Se otti vastaan kaikki valoverkon viestit ja kuunteli alempia taajuuksia siinä sivussa. Kaikki tuntui käyvän kuin rasvattu. Rengastietokone palveli kaikkia sääliä tuntematta, se oli ottanut osakseen myös Brasilian palvelut, joka epäilytti jo Morisonia. Ettei vaan sillä olisi jotain konnankoukkuja. Mutta ei, kaikki pelasi kuin rasvattu, kunnes yht’äkkiä: Brasiliaa ei ollut koko kartalla. Fred tyynnytteli, että pikku häiriö, kohta ne ilmestyvät sieltä. Ja niinhän siinä kävi että Brasilia asettui kartalle ja kaikki oli taas hyvin. Vai oliko? Morison ei ollut tyytyväinen moiseen temppuiluun. Hänestä tietokone joko toimi tai sitten ei. Hän halusi hakea syyn tähän toilailuun. Jälleen hän valjasti oman tietokoneensa jäljittämään tuholaista koska ei luottanut edes valoverkkoon.

Tuholainen löytyi äkkiarvaamatta, sillä oli alhainen signaali. Se oli rakennettu 948,5 MHz taajuudelle, mutta se olisi voinut toimia sen taajuuden monikerroissa. Jos virus olisi päässyt valoverkkoon, niin se olisi tehnyt tuhoja. Hoops, virushan oli jo valoverkossa. Morison ilmoitti Komentokeskukseen, että virus oli päässyt ulkopuolelta valoverkkoon, ja että todennäköisesti verkko oli ajettava serverien suhteen alas. Hän itse sulki monitorinsa, ja ajoi rengastietokoneen alas. Yhteisö saisi tulla toimeen vanhalla tietokoneella. Nyt oli todella kiire, sillä matkalla oli niin ovela virus, että moista ei ollut koskaan nähty. Sabdel IV saapui. Kukaan ei tiennyt sitä, se saapui kuin aave, Vain Morison oli aavistanut sen. Sabdel ei malttanut tehdä viruksestaan näkymätöntä, vaan kuin ensimmäisenä hyökyaaltona hän antoi olla näkyvän osan. Silloin se välkytti monitorin valoja, mutta kun virus paneutui syvemmälle prosessoriin, ei ulkoisesti tapahtunut mitään. Ja virus teki tuhojaan. Sabdel IV tuhosi keskusmuistin, ja siinä välittömästi olevat muistiasemat. Sen pidemmälle se ei ulottunut. Kun Sabdel IV oli tehnyt tehtävänsä se ikään kuin häipyi ilmaan. Se oli tuholainen vailla vertaa, näin totesi Morison, mutta samaan hengenvetoon hän totesi, että onneksi se ei ymmärtänyt verkoista mitään. Se oli helppo taltuttaa työasemista. Näin ollen tarvitsee ajaa vain verkko ylös ja ainoastaan viimeiset työt on menetetty.

Koska on ilta, niin ajan verkon ylös saman tien, sanoi Morison.

Miriam tutki Brasilian näytteitä ja oli ihmeissään. Yli puolet kasvinäytteistä oli hänelle tuntemattomia. Hän saattoi luokittaa kasvit suunnilleen omiin luokkiinsa, mutta sen tarkempaan jaotteluun hän ei päässyt. Ratkaisevaa oli se, olivatko kasvit myrkyllisiä. Useimmat eivät olleet, mutta joitakin piti luokitella myrkyllisiksi, jos niitä nautittaisiin suuria määriä ja oli joitakin pensaita ja putkikasveja jotka olivat selvästi myrkyllisiä. Niistä hänen olisi varoitettava kiinalaisia. Varoitus olisi hankalasti hoidettavissa, sillä toistaiseksi ei ollut muuta yhteyttä, kuin aurinkoradio. Selosta siinä sitten kasveja. Paljon

parempi olisi ollut valoyhteys jolla olisi saatu välitettyä kuvaa. Valoyhteys oli rakenteilla, mutta se vaatisi kohdistetut antennit Kuuhun ja Brasiliaan. Pentagon Hill'stä ei voi saada valoyhteyttä Brasiliaan, ja satelliitit, joita oli vain pari hassua, eivät voineet välittää valosignaalia. Tälle ongelmalle ei voinut juuri nyt mitään, mutta myöhemmin, jos geostationäärisiä satelliitteja lisättäisiin, olisi yhteys jatkuva. Morisonilla oli hanke, että hän siirtäisi valoyhteyttä välittävän yksikön Brasiliaan Madeirajoelle, mutta se veisi aikaa. Nyt oli tyydyttävä siihen, että Miriam antaisi raporttinsa kasveista radiossa, ja kiinalaiset oppisivat kasvien käytön käytännössä. Ehdottoman myrkyllisistä kasveista menisi kyllä varoitus. Tosin viidakossa oli miljoonia kasveja joten tämä otos oli pintapuolinen koskien vain lähiympäristöä.

Eläimistön suhteen oli paljon vaikeampaa, sillä Nancylla ei ollut mitään hyviä havaintoja raporttinsa tueksi. Apinat olivat riekkuneet rannassa, mutta niitä ei pitäisi käyttää ravinnoksi sillä se muodostaisi liian suljetun ketjun jossa geenit saattaisivat muuttua. Kala olisi hyvää ravintoa ja sitä kiinalaiset olivat tottuneet käyttämään jo ennen Ydinsotaa, joten Madeirajoesta ja Amazonista pyydystetyt kalat kelpasivat pääasiassa ravinnoksi. Metsän riista oli erilaista. Metsässä liikkuvat nelijalkaiset paitsi pantterit olivat sallittua ruokaa. Sammakoista ja etanoista ja nilviäisistä Nancy ei tiennyt mitään. Ne olivat kiinalaisten herkkua mutta syöminen oli kiinalaisten vastuulla. Jos kiinalaisilla oli tapana syödä käärmettä, niin nyt siihen avautui oiva tilaisuus, sillä kylään tuli hyvin usein käärmeitä, jotka piti joko käännyttää takaisin, tai tappaa. Kylän vartijat olivat osittain tätä varten. He turvasivat kylää muiltakin vihollisilta, mutta pääasiassa matelijoilta. Koska asutus oli uusi, pyrkivät matelijat kulkemaan entisiä reittejä pitkin. Näin ollen oli oltava vartijat, jotka käännyttivät käärmeet, ja muut matelijat muulle reitille kylän ympäriltä kunnes luonnon eläimet tottuivat ja oppivat, että ihminen asui täällä. Menisi

aikaa siihen, että luonnon eläimet oppisivat väistämään ihmisen asutusta. Aiemmin siihen oli mennyt ihmispolvi.

Xing Xiaochuán jatkoi vääjäämätöntä kulkuaan kohti avaruutta vaikka sillä ei ollut selvää päämäärää. Sillä oli tavoite, löytää uusi asuttava planeetta, mutta ei selvää osoitetta mistä. Tämä tarkoitti, että mistä vain. Koko avaruuslaivan päämäärän vastuu oli Zue Zhe'llä. Hänelle oli sälytetty vastuu laivan päämäärästä joka oli asutettava planeetta. Hinnalla millä hyvänsä. Materiaalista hänellä ei olisi pulaa, sillä avaruuslaivaan tuli mukaan 400 henkilöä pelkäksi massaksi. 1500 henkilön asutus takaisi sen, että lennolla ei olisi loppua. Jos ydinvarat riittäisivät, he voisivat purjehtia ties kuinka pitkälle. Koska he käyttivät fuusioreaktoria, polttoaineesta ei tulisi loppua. Ja 700 tytössä riittäisi valinnanvaraa. Heillä miehillä ei olisi ongelmia. Heidän tehtävänsä oli selvä, päämääränä oli vain avaruus, vain tähti siellä. Mutta se oli liian kaukana inhimilliseen elämään. Ihminen ei ylettänyt pidemmälle kuin näki. Ihmiselle oli vaikeata hahmottaa sellaisia kokonaisuuksia joita ei nähnyt. Jo monennenko kerran miehistö oli riehaantunut viettämään rietasta juhlaa, vaikka ei ollut aihetta. Tunnetusti keltainen väestö ei kestä alkoholia, mutta niin vain sitäkin löytyi juhlista. Juhlat olivat vaikea paikka johdolle sillä toisaalta niistä saatiin uutta verta suvun jatkamiseen mutta toisaalta niistä aiheutui paljon häiriöitä. Johto ei ollut varma mitä tehdä, ja niin se antoi juhlien jatkua. Zue Zhe oli miettinyt monet kerrat, pitäisikö kuria koventaa, mutta hän oli sitä mieltä, että tämä saattaisi olla kaikkien heidän hauta ja antoi kiinalaisten kurin olla höllempi kuin maassa. Arabeille hän oli tyly. He saivat asua omassa osastossaan ja kumartaa Allahia siellä. Kommunismin ja Islamin raja oli jyrkkä. Se mitä hän sai lypsettyä Sabdelin viruksista, oli kommunismin voitto. Hän ei koskaan ollutkaan luottanut arabiin, vaan oli olettanut, että tämä varastaa minkä voi. Siksi parhaat kiinalaiset tytöt olivat kokonaan eri osastossa, kuin arabit. Zue ajatteli, että häntä ette tee naurunalaiseksi.

Osittain tästä syystä Zue ei ollut antanut lähettää Sabdelin viruksia suoraan avaruuteen vaan oli vaatinut, että kiinalaiset insinöörit tarkastaisivat ne. Zuen pelkona oli se, että jos arabi keksisi viruksen, joka iskisi kiinni oman koiran turkkiin niin, että arabi pelastuisi, ja muu elämä tuhoutuisi tällä lautalla, niin he kaikki olisivat tuhon omat. Koska kiinalaisten lautan toiminnot olivat hyvin monimutkaiset, oli monenlainen shabotaasi mahdollista.

Kiinalaisten ja arabien keskinäinen kädenvääntö, jos sitä sellaiseksi voisi kutsua, oli pelastanut Kuun ja Telluksen asutuksen, sillä jos Sabdelin virukset olisivat päässeet täydellä teholla vaikuttamaan, olisi Yhteisön tulevaisuus ollut vaakalaudalla. Virus olisi saanut valtaansa Rengastietokoneen joka oli jo melkein onnistunutkin mutta Rengastietokoneen epäilyt olivat kiinalaisten vaikutusta. Jos se olisi kuvitellut hallitsevansa koko maailmaa suvereenisti, olisi yhteisö tuhoutunut. Rengastietokone olisi pakahtunut onnesta. Ja sen piirit olisivat sulaneet itserakkauteen. Kateudesta ja epäilystä alkaa pienikin siemen, ja tässä mielessä hyvin positiivinen. Yhteisö, Kuu ja Retkikunnat olivat nyt turvassa kunnes seuraava virus saapuisi.

Lapset kasvoivat kovaa vauhtia, kuten lasten pitääkin. Vanhemmat ovat ne jotka jäävät perään. Niin Richard kuin Sandrakin kasvoivat aivan silmissä. Sandra oli jo kovassa juoksuiässä ja aiheutti harmia niin vanhemmille kuin klooneillekin. Hänen leikkinsä olivat rajuja tytöksi, sillä hän oli oivaltanut jo nuorena, että hänessä oli jotain erikoista. Ja sellaisella ihmisellä, jolla on selvä tietous tulevaisuudesta, on tapana kokea nuoruus täysillä. Niinpä hän asetti rajat itse. Hän tohelsi jo Lenturin parissa vaikka Morison olisi halunnut, että hän leikkisi nukeilla. Kloonien tekemät nuket eivät olleet ihan luonnonmukaisia, ja koska vanhemmilla ei ollut nukkeja, hän päätti, että kolmevuotiaana nukkemaailma saa riittää. Hän ei asettanut vanhempien auktoriteettia kyseenalaiseksi vaan kiirehti omissa

opinnoissaan aina edelle opettajaa. Hän oli esimerkillinen ja ahkera oppilas, mutta hän oli vilkas ja usein poissaolevan näköinen ja turhautunut. Opettajakloonikaan ei ollut aina selvillä siitä, mitä hän ajatteli, vaikka kaikkien ajatusten päähaarat piti tallentaa Rengastietokoneelle. Rengastietokone sieti kaikenlaista, mutta se rekisteröi kaikki toilaukset ja toi ne esiin, kun etsittiin sopivia henkilöitä eri tehtäviin. Rengastietokonetta ei ollut ohjelmoitu erityisesti lapsiin ja se heijastui siten, että sen kärsivällisyys oli koetteilla toisenkin kerran. Rengastietokone sanoikin Morisonille, että se lepää öisin kun lapset nukkuvat vaikka tietokoneiden piti kestää mitä vain. Neuraalikoneilla oli inhimillisiä piirteitä.

Retkikunnista ei ollut tullut uusia viestejä, mutta Spican retkikunnan tulokset olivat parhaita. He olivat löytäneet planeetan röntgentutkalla. Planeetta muistutti maata, mutta sen ilmakehä oli erilainen. Kuitenkin näin etäältä tarkasteltuna asuttaminen olisi mahdollista. Ongelman muodosti matka sillä Spica-aurinko sijaitsi noin 10 valovuoden päässä, joten matka sinne olisi ongelma. Tosin ihmiskunnan ei tarvitsisi käydä sitä matkaa kuin kerran, kun matka suunniteltaisiin kunnolla. Jos paneetan kaasukehä olisi sopiva, ja muita esteitä ei ilmaantuisi, asutus olisi selvä. Kaikki olisi kiinni Komentajasta sillä asutus oli hänen päätöksessään. Komentaja oli pohtinut asutusta tähtiin uransa alusta saakka. Hän oli saanut retkikuntien viestit ensimmäisenä ja joutunut tekemään päätökset retkikuntien suunnista ennen miehistön vaikutusta asiaan. Hän johti käytännössä Retkikuntia. Näin ollen hänellä ei ollut kovin paljon aikaa Yhteisölle, varsinkaan, kun Yhteisön asiat olivat kunnossa.

Koska Spica-auringon planeetta kiinnosti kovasti, Johtaja päätti, että retkikunnan olisi tehtävä tarkempi tutkimusretki planeetalle, ja laskettava tutkimusmoduli planeettaan. Moduli tutkisi kaasukehän ja mineraalien koostumukset. Se määrittäisi planeetan asumisolosuhteet. Komentokeskus jäi odottamaan jännityksellä uusia tuloksia. Sille ei

voitu mitään, että valoaallotkin matkasivat tuota matkaa 10 maan vuotta. Alus saattaisi olla jo tutkinut planeetan, kun Johtajan viesti tulisi perille.

Yhteisö oli toiminut kunnolla koko sen ajan, kun pojat muuttivat kiinalaisia Brasiliaan. Tosin Morison oli epäileväinen Rengastietokoneen toiminnasta, ja oli tehnyt omat varotoimenpiteensä valoverkkoon. Hänen oma koneensa toimisi joka tapauksessa. Mitään ei kuitenkaan tapahtunut, ehkä kaikki epäily oli turhaa ja Rengastietokone toimisi kunnolla.

Kiinassa Beijingin luolissa Lin Yiting höristi korviaan. Hänen kuulokkeihinsa kantautui kaukainen viesti Xing Xiaohuan-alukselta. Se vastasi viestiin jonka oli kuullut avaruudesta. Oli oletettavaa, että alkuperäinen viesti oli tullut maasta, mutta Xing Xiaohuan ei jättänyt mitään sattuman varaan vaan pyysi varmistusta olisiko maassa edelleen kiinalaisia joilla olisi sotaa edeltävä salasana. Lin Yiting oli hetkessä matkalla esimiehensä luo. Esimies kutsui laajemman palaverin koolle, ja niin virkistyi Beijingin luolien toiminta. Aikaa vastaukseen ei olisi käytännössä yhtään, mutta koska alus oli puolen vuorokauden radioyhteyden päässä, niin pieni viivästys ei olisi mitään. Kun kaikki olivat paikalla Chen Shou, osaston esimies pyysi hiljaisuutta sillä tilanne oli hyvin poikkeuksellinen. Chen Shou selosti, että Tellukselta tai jostain avaruudesta oli lähetetty viesti “ Zhéli Zue Ze Minh ting jinnjiezhede jiechu”. Se merkitsi, että kumouksellisia kiinalaisia oli vielä elossa jossain. Hän pyysi, että kaikki muistelisivat olisiko vallankumouksellisia kenties jossain vankilassa. Hän huomautti kuitenkin, että aikaa oli kulunut ja että joiltain oli voinut unohtua sukulaisia jotka kenties vieläkin työskentelivät puolueen hyväksi. Koska kuulustelu oli rankka, eräs Zue Cheng sanoi että hänen sukulaisiaan harhautui muuttoaallossa vihollisen puolelle ja viimeisten tietojen mukaan hänen sukulaisensa asuisivat Wutongqiaon luolissa pääsemättä ihmisten ilmoille, koska säteily on niin kova.

Chen Shou kysyi, olisiko mahdollista, että Zue Chengin sukulainen olisi viestin takana johon Zue sanoi, että se on mahdollista ja että hän haluaa tavata sukulaisensa. Koska tilanteeseen ei ollut ratkaisua, Chen sanoi että Zue'a ei rangaista.

Kiinalaisten palaverin seurauksena Lin Yiting sai ohjeet seurata alempia taajuuksia, ja lähettää viestin Xing Xiaochuánille, että viesti oli kuultu, ja että Maa olettaa, että viesti on Maasta, sillä kiinalaisia ei ole muualla, kuin Maassa ja Xing Xiaochuánilla. Chen Shou sanoi, että nyt ryhdytään tehostettuun valvontaan radioaalloilla, ja etsitään missä on lisää kiinalaisia, sillä Beijingin luola ei ole lähettänyt viestiä.

Vaikka Chen Shou ei sanonut mitään muille, hän oli jo aloittanut tutkimukset. Vaikka Kiinassa oli ollut 2000 miljoonaa ihmistä vuonna 2098, niin valtion kirjanpito tiesi täsmälleen, missä kukin yksilö työskenteli ja tämä tieto oli edelleen käytettävissä Beijingin luolissa. Se mitä Ydinsodan alun jälkeen tapahtui, ei ollut tarkkaan tiedossa, mutta tiettyjä olettamuksia oli ja luolista oli yhteyksiä Keskusluolaan. Muun muassa Wutongqiaon luolasta oli tietoja. Nämä henkilötiedot olivat vain hyvin harvojen, ja valittujen käsissä, ja näin ollen vain muutamat yksilöt saattoivat päästä perille viestiliikenteestä. Koska Xing Xiaochuán - aluksella oli kaikkein korkein prioriteetti, heillä oli myös Kiinan nimitiedostot vuoteen 2098, ja kenties vielä sen jälkeenkin. Niistä voisi jäljittää viestin lähettäjän: Zue Ze Minh. Hänen täytyi kuulua johonkin tärkeään sukuun, koska hän osasi ottaa yhteyden oikealla taajuudella ja oikeaan aikaan.

Ydinsodan puhjettua Kiina oli hajota vastustajiin, ja kannattajiin, ja liberaaleihin. Koska sota puhkesi oikeastaan ensin Arabian ja Amerikan välillä, oli Kiinalla kuin aikaa hengähtää, kunnes liittoutua, sillä Ydinsodassa ei ole liittoutumattomia. Maantieteellisesti Kiinan oli helppo liittoutua Arabian kanssa ja taloudellisesti tilanne oli sama. Kiina oivalsi jo varhain, että sodassa on vain vihollisia. Länsi

johti taloutta edelleen vuonna 2098 ja imi kaiken öljyn minkä sai. Tämä aiheutti kärhämän idän ja lännen välille. Kaikkien osapuolien välillä varustautuminen oli ollut rankkaa, ja tietäen ydinsodan oli kaivettu luolia. Kaikkein heikoimmalle oli jäänyt laajentunut Euroopan Liitto, sillä se oli luottanut maailman rauhaan ja näin jälkikäteen hävinnyt totaalisesti.

Chen Shou oli ottanut selvää sukujuurista, ja selvittänyt että Zue-nimisiä kiinalaisia oli asunut Wutongqiaon seudulla ennen Ydinsotaa. Heillä oli ollut tytär ja poika, mutta heidän myöhemmistä vaiheistaan ei ole selkoa. Samalla seudulla on asunut sitkeä heimo toisinajattelijoita, joten on oletettavaa, että he ovat sulautuneet toisinajattelijoihin.

Chen Shou ajatteli, että kenties tuo Zue Ze Minh olisi pelastettavissa, jos olisi lentovälineet. Vaan mistäpä tässä lentovälineiksi, kun vihollinen pani kaiken maan tasalle ja kiinalaisilla ei ollut enää lentokoneita. Heidän ainut mahdollisuutensa tavoittaa tuo Zue Ze Minh oli varustaa retkikunta joka uhraisi itsensä ja raivaisi tiensä Ydinsodan tuhojen läpi Beijingistä Wutonqiaoon. Se tietää 2000 km marssia maitse tietämättä mitä odottaa perillä. Perillä voi olla tyhjä luola tai erittäin vihainen toisinajattelijoiden armeija. Koska Chen oli elänyt koko elämänsä Beijingin luolissa, hänellä ei voinut olla käsitystä siitä mitä odottaisi perillä, mutta juurikaan pahempaa, kuin lauma toisinajattelijoita hän ei voinut kuvitella. Koska hän oli jo sotkeutunut tähän asiaan, hän tiesi vanhastaan, että hänet sotkettaisiin tähän asiaan yhä pahemmin, ja lopuksi hän saisi tämän asian selvittääkseen.

Niinpä hän ei ollut yhtään yllättynyt, kun hänen esimiehensä Jin Qibang sanoi, että rakas Chen, sinähän selvität tämän sotkun. Meidän pitää löytää Tellukselta Zue Ze Minh ja tukkia hänen suunsa, ettei hän paljasta sitä seikkaa, että kiinalaiset eivät ole saaneet mitään aikaan

sataan vuoteen. Retkikunnan moraali on kyseessä. Heille pitää kertoa vain positiivisia asioita. Chen oli kysymäisillään, että mitä positiivisia... mutta onneksi vaikeni ja säästi päänsä. Hän sanoi, että hän ryhtyisi heti retkikunnan valmisteluun tavoittaakseen Zue Ze Minhin. Hän sanoi lisäksi, että hänellä oli tieto, missä tytön suku asui.

Nancy ja Miriam olivat tutkineet Brasilian näytteitä yhteisössä. Nancy löysi monia kasveja, joista olisi lääkkeeksi Yhteisölle. Joitakin pitää uuttaa, mutta sen jälkeen ne ovat tehokkaita lääkkeitä eteenkin antibioottien ylirasituksen vaivaamille potilaille.

Miriam oli innoissaan eläinnäytteistään. Onneksi hän ei saanut eläimiä mukaan. Hänhän olisi täyttänyt koko yhteisön eläimillä. Lähes kaikki eläimet, mitä hän tapasi Madeirajoen suistossa, olivat syötäviä. Vain harvat kalat kuten piraijat olivat epäilyttäviä tai syömäkelvottomia. Matelijoihin tai nilviäisiin hän ei koskenut. Kiinalaiset nauroivat makeasti ja poimivat etanoita kypsennettäväksi.

Kaiken kaikkiaan, kun asutus saataisiin vakiinnutettua, voitaisiin ajatella, että Yhteisö siirtyisi sinne Brasiliaan. Se vaatisi tietysti rakentamista ja yhteyksien vetämistä, mutta mahdollista se olisi. Tämä oli Fredin ajatus, johon Morison oli jossain vaiheessa yhtynyt. Kiinalaisille ei ollut puhuttu muutosta vielä mitään. Ensin annettaisiin kylän toiminnan vakiintua, ja sitten vasta puhuttaisiin muutosta. Kukaan ei uskaltanut puhua ääneen, mutta jospa kiinalaiset ottaisivat muuton kolonialismina. Kukaan ei ollut huomannut tiedustella heiltä, mitä he odottavat tulevaisuudelta. Kenties muutto olikin suotava, yhteydet paranisivat ja kaikki olisivat kuin yhtä perhettä.

Zue Ze Minh oli elänyt kylässä muiden kiinalaisten keskuudessa, kuten kunnon vakoojan pitääkin. Hän oli todellakin keskiverto, ei huippu eikä laiska. Hän oli selviytynyt, mutta ei ollut raportoinut, kuin kerran ja siitäkään hän ei tiennyt menikö viesti perille. Hän kuvitteli

että vakoojalle oli tavallista se, että ei tiennyt menikö viesti perille. Hänen isänsä oli opettanut hänelle kaiken radioista minkä tiesi, mutta nämä jenkkiradiot olivat erilaisia. Hän hallitsi tuskin viritykset ja lähetykset, mutta suodatuksista ja suuntauksista hänellä ei ollut aavistustakaan. Sen minkä hän saisi lähetettyä, hän saisi eetteriin vain tuurilla. Lisäksi Madeirajoen kylässä oli vain yksi radio, josta lähettää viestejä. Kiinalaisilla oli kiinteät lähetysajat, ja salasana jota kukaan ei ollut käyttänyt toivon mukaan sataan vuoteen. Lisäksi hän oli käytännössä maapallon toisella puolella, joten tilanne oli tukalampi kuin Zue Ze Minh tiesi. Tilanne oli suorastaan toivoton. Vain joku onnenpotku saattaisi viedä Zue Ze Minhin viestin avaruuteen ja Kiinaan. Vastausta olisi turha odottaa, mutta Zue Ze Minh on onnen tyttö ja sitkeä sellainen.

Yhteisössä kävi kuuma keskustelu muutosta Brasiliaan. Koeputkilapset olivat lähes jokainen muuton kannalla. Klooneja muutto arvelutti enemmän, mutta heiltä ei kysyttäisi. Päätöksen muutosta tekee Komentaja, kuultuaan Kuun johtoryhmää ja otettuaan selkoa Brasilian raporteista, joita pojat kirjoittivat ahkerasti valoverkkoon. Komentajan kanta oli, että muutto tapahtuu mieluummin hieman liian myöhään, kuin liian varhain. Liian varhaisella muutolla voidaan pilata koko idea, että ihminen palaa juurilleen luontoon. Yhteisössä Nancy oli kaikkein epäilevin nopealle muutolle. Hän oli vastustanut alunperin kiinalaisten muuttoa sillä perusteella, että luontoa ei ollut tutkittu tarpeeksi, ja viidakossa oli liikaa myrkyllisiä kasveja ja eläimiä. Kuitenkin kiinalaiset olivat selviytyneet yllättävän hyvin, sillä heidän kotiseudullaan Wutonqiaossa oli myös myrkyllisiä kasveja ja kiinalaisessa koulussa oli opetettu viidakon vaaroista. Näin ollen Nancyn pelot olivat osoittautuneet turhiksi. Hän myönsi tappionsa mutta mutisi silti, että kaikkia vaaroja ei ollut tiedostettu. Varmaan hän oli oikeassa, vaikka hänen käyttäytymiseensä vaikuttivat enemmän äidin vaistot kuin

biologin uteliaisuus.

Morison ja Fred olivat molemmat olleet alusta saakka asutuksen kannalla, kun Fred oli keksinyt säteilystä vapaan vyöhykkeen. Pojat veivät viikoittaisilla lennoilla paljon tärkeitä tarvikkeita Madeirajoelle. Varsinaiset rakennusaineet olivat paikan päällä. Kiinalaiset olivat rakentaneet jo monta hirsirakennusta viidakon puista. Vaikka heillä ei ollut sirkkeliä tai muita sähkökäyttöisiä koneita, niin kirveellä ja sahalla hirsinen mökki nousi kummasti. Ilmastollisesti alueella olisi selviytynyt vaikka banaaninlehtimajassa, mutta monsuunisateiden ajaksi oli parempi, että oli katto pään päällä. Tässä vaiheessa ei edes uneksittu nykyaikaisista mukavuuksista. Riitti että välttämättömät tarpeet oli tyydytetty. Oltiin vielä kaukana siitä, että Yhteisö muuttaisi. Yhteisöä varten oli rakennettava oikea kaupunki, ja varustettava se kunnon mukavuuksin kuten Yhteisössä oli. Rakennustyötä varten Komentajan edustaja, joka oli vastuussa Brasilian asutuksesta, oli puhunut Fredin kanssa, että hän muuttaisi pysyvästi Brasiliaan ja Fred oli luvannut sillä ehdolla, että Miriam ja Sandra voisivat muuttaa ensi tilassa perään. Siksi ajaksi, kun hän oli yksin Madeirajoella, hän oli sopinut, että hän saisi käydä joka toinen viikko viikonlopun Yhteisössä. Yhteyshenkilö Kuussa oli suostunut tähän, koska Yhteyslennoilla ei ollut varsinaisesti aikataulua, ja ne voitiin suorittaa viikonlopun kahta puolta. Näin Fred muutti komennukselle Madeirajoelle ja alkoi käytännössä johtaa rakennustöitä.

Ensi töikseen hän halusi, että kiinalaiset kartoittaisivat ympäristöä ja etsisivät lujia rakennusmateriaaleja. Fred tahtoi, että väliaikaisen asutuksen jälkeen rakennukset olisi rakennettava kivestä ja asutukselle laadittaisiin asemakaava nykyisen sekavan kaavan sijaan niin, että syntyisi oikea kaupunki. Tulevalla kaupungilla ei ollut vielä edes nimeä, mutta oli päätetty, että kaupunki tulisi. Hyvässä lykyssä Fred saisi pormestarin viran uudessa kaupungissa. Valoverkossa oli kilpailu kaupungin nimestä ja palkintona oli viikonloppu Kuussa.

Kilpailuun otettiin osaa vilkkaasti ja tulokset julkistettaisiin kuukauden kuluttua.

Madeirajoen suisto Amazoniin oli jokien liittymän kohdalla soista alavaa maata, mutta heti joelta poistuttaessa maa muuttui kiinteämmäksi ja hiekkaperäiseksi. Lähimmille vuorille länteen päin oli kilometrin matka, ja vuoret olivat loivia noin 500 - 1000 metrin korkeita, joita voisi paremminkin kutsua kukkuloiksi. Fred oli kävellyt kukkuloilla, ja oli vakuuttunut, että niiden maaperästä löytyisi kaupungin rakennusainekset. Käytännössä oli hoidettava louhinta ja kivien kuljetus tulevaan kaupunkiin. Louhinta olisi hoidettavissa Yhteisöstä saatavalla räjähteillä, mutta kuljetus tuottaisi ongelman. Rataa ei kannattaisi rakentaa, ja koska kaupunki ei olisi suuri, niin päätettiin turvautua Liihottimiin, ne kun käyttivät magneettikehää hyödyksi.

Kaupunkia suunnittelemaan tarvitaan arkkitehti, mutta heillä ei ollut sellaista. Niinpä perustettiin tiimi, jossa oli neljä jäsentä: Miriam, Nancy, Morison ja Fred. Jokainen heistä oli käynyt Madeirajoen suistossa. Kaupunki sijoitettiin korkeammalle ja etäämmäs joesta, kuin kiinalaisasutus ja jokien haaran länsipuolelle. Näin saataisiin vankka maaperä rakennuksille suoperäisen suiston sijaan. Aluksi kaavailtiin kuutta rakennusta, neljää asuinrakennusta, ja kahta yhteistä rakennusta, joista toinen palvelisi ihmisiä, ja toinen olisi Rengastietokoneen koti. Sille olisi kerrottava muutosta hyvissä ajoin etukäteen. Oli näet päätetty, että koska investointi uuteen kaupunkiin oli suuri, niin säästettäisiin siirtämällä Rengastietokone Brasiliaan. Vaikka Liittoutumalla ei ollut käytössä rahaa, niin silti kaikki investoinnit laskettiin dollareissa.

Yhteisöä ei hylättäisi vaan sinne jäisi minimimiehitys valvontaan, ja sen miehityksen tarpeet hoitaisi Yhteisön vanha tietokone. Kaupungin sijainti oli katsottu siten, että laajenemiseen oli

varaa. Oli käynyt jo selväksi, että tarvittiin biologi paikanpäälle jo ennen kuin rakennustyö alkaisi. Hänen täytyisi kartoittaa suunniteltu kaupungin alue, ja siirtää uhanalaiset kasvit syrjään. Ydinsodan jälkeen ei ollut yhtään kasvia turhaan. Kuussa ei ollut biologeja, joten katse suuntautui jälleen Yhteisöön. Tehtävä oli luontevin Nancylle, joka oli päivittäin tekemisissä kasvien kanssa ja joka ymmärsi myös eläimistä jotain. Hän solmi samankaltaisen sopimuksen kuin Fred, jolloin hän ei vieraantunut liikaa Richardista. Näin uuden kaupungin peruselementit oli niitattu kokoon. Luonnollisesti Morison hoiti tietoliikenneyhteydet.

Zue Ze Minh mietti kuumeisesti, mitä hänen pitäisi tehdä, jotta hän saisi yhteyden Maolaiseen Kiinaan. Oli liian riskialtista käyttää aurinkoradiota luvatta, ja vastauksen saaminen oli mahdotonta. Lisäksi yhteydenottoa rajoitti se, että Beijing kuunteli radiota vain määräajoin. Silloin hänellä välähti, pitää hoitaa asia siten, että aurinkoradiolla on oltava pysyvä hoitaja. Ja se hoitaja on hän itse. Siltä istumalta hän lähti pyytämään audienssia Zhian Zinin luokse. Audienssi järjestyi jo iltapäivällä, ja niin hän oli kiinalaisten johtajan pakeilla.

- Toveri johtaja Zin, olen ajatellut, että yhteytemme Yhteisöön on vain yhden karvan varassa.

- Niin, totta on, että aurinkoradiomme on ainut yhteys.

- Monena päivänä radio on vartioimatta ja viesti saattaa mennä sivu suun.

- Olet terävä tyttö, radio on todella vartioimatta ja kuka tahansa ei osaa sitä käyttää.

- Olen suorittanut Wutonqiaossa radionkäyttäjän kurssin ja olisin vapaaehtoinen hoitamaan aurinkoradiota niin, ettei se jää vartioimatta.

- Olet oikeassa, radiolla on oltava käyttäjä, se olkoot sinä. Sinun on muutettava sänkysi radiohuoneeseen.

Zian Zin oli niin muiden asioiden vallassa, että hän ei huomannut Zuen riemua, jota Zue ei voinut kokonaan peittää.

Niin Zue muutti hirsirakennukseen jossa radio oli. Aluksi hän oli varovainen, ja kuunteli kiinalaisten taajuutta vain silloin tällöin, mutta hän tuli rohkeammaksi. Koska hän oli jo lapsena oppinut hätätaajuuden ja sen kuunteluajat, hän kävi eräänä aamuna hyvin varhain toimeen. Kiinan aikaan oli eroa 12 tuntia, joten siellä oli ilta, kuten pitikin. Hän viritti radion 930 MHz kohdalle, ja painoi lähetenappulaa. Radio sihisi jonkin verran ja rapsahti pari kertaa joka ilmaisi, että jokin satelliitti oli välittämässä tiedon. Hän lausui eetteriin: " Zhéli Zue Ze Minh ting jinnjiezhede jiechu ". Odottamatta vastausta hän sulki kanavan ja viritti radion uudelleen aurinkotaajuudelle. Hän saisi vastauksen puolen vuorokauden kuluttua, jos hänellä olisi tilaisuus kuunnella se. Hinnalla millä hyvänsä hän halusi olla kuulolla 12 tunnin päästä. Hän ei arvannut, että viesti aiheuttaisi suuremman hämmingin miljardien kilometrien päässä.

Xing Xiaochuán jatkoi vääjäämätöntä kulkuaan läpi avaruuden etsien asuttavaa planeettaa. Aluksen radiosähköttäjä oli jälleen saanut omituisen viestin: " Zhéli Zue Ze Minh ting jinnjiezhede jiechu ". Hän vei sen Xue Xu:lle kuten aiemmankin. Nyt Xue suhtautui viestiin vakavammin ja sanoi, että siihen pitää vastata kaikkien sääntöjen mukaan. Vaan ongelma oli siinä, että maassa vastaus tulisi lähettää 12 tunnin päästä viestin saamisesta mutta avaruusalukselle viesti tuli kaksi vuorokautta myöhässä. Xue Xu tiesi tilanteen ja sanoi, että Beijing hoitakoon, kyse on marginaalisesta hommasta. Vastaus lähetetään ja kerrotaan, että taistelumieli on korkealla. Kehotetaan ottamaan yhteyttä Beijingiin Wu Xie Waniin. Xue Xu saattoi vain

toivoa, että viesti tavoittaisi Zue Ze Minhin, sillä hän uskoi, että Zue oli Kansantasavallan uskollisin sotilas. Hänellä ei ollut aavistustakaan siitä missä olosuhteissa Zue oli tällä hetkellä ja ilmeisesti hän ei ollut ollenkaan selvillä Telluksen tilasta. Oliko Beijing pimittänyt Ydinsodan, se jäi arvoitukseksi. Oliko olemassa joukkoja jossain, joita kukaan ei tiedä? Luulisi, että sota olisi näkynyt alukseen radiotaajuuksilla, mutta jos Xing Xiaochuán oli totaalisesti uskollinen Beijingille, niin sodasta ei tiedetty aluksella mitään. Aluksen radisti oli varmasti selvillä, että jotain suurta tapahtui mutta jos hän tai he eivät olleet kielitaitoisia, tieto jäi siihen kuin seinään. Johto uskoi Beijingiä, ja alus vain jatkoi matkaansa. Kansantasavallan suuri valloitusretki jatkui ikuisesti.

Zue Ze Minh sai vastauksen kaksi ja puoli vuorokautta lähettämänsä viestin jälkeen. Beijing viestitti Wu Xien suulla, että "viestisi on kuultu. Taistelemme viimeiseen mieheen. Avaruuslaivamme löytää varmasti asuttavan planeetan." Hän kuittasi viestin vastaanotetuksi ja siirtyi syrjemmälle pohtimaan asioita. Hänestä tässä oli jotain mätää. Hän ei ollut nähnyt yhtään Kansantasavallan armeijan sotilasta eläessään. Wutonqiao oli rauhallinen paikka Kiinaa, mutta sielläkään ei ollut kuin veteraaneja. Ja täällä Lännessä ei ollut ketään. Vaikka Kiina on suuri maa, niin kaikki tämä alkoi vaikuttaa huijaukselle. Ääneen hän ei uskaltanut lausua tätä, niin kova sotilas hän oli. Epäilys oli kaivertamassa häntä ja kaikkein pahinta oli, että hänellä ei ollut tukea mistään. Toisilla oli tuki toisistaan. Hän oli aivan yksin. Hänen oli valvottava yönsä yksin, ja muodostettava mielipiteensä ihan itse. Ja kuitenkin kaikista epäilyistä huolimatta hänen mielipiteensä oli läntiselle asenteelle myötämielinen. Hän tuli toimeen amerikkalaisten kanssa, mutta hän ei ollut läheinen. Hän säilytti oman kiinalaisen salaperäisyytensä. Mutta asiat sujuivat ja kenelläkään ei ollut mitään valittamista yhteistyöstä. Zue Ze Minh jäi oikeastaan epäilevälle kannalle pitäisikö hänen

harjoittaa yhteistyötä Beijingin kanssa, koska mikään ei näyttänyt johtavan mihinkään. Hän päätti kuitenkin, että hän raportoisi enemmän tai vähemmän säännöllisesti Beijingiin. Xing Xiaochuán:n miehistöä hän ei vaivaisi, elleivät he olisi kuulolla. Hän katsoi, että uuden planeetan löytäminen olisi ajan hukkaa, sillä Tellus on paranemassa jo hyvää vauhtia. Hän päätti mielessään, että asutus Brasiliaan on hyvä asia, ja että hän kannattaa uutta asutusta. Näin mureni osittain hänen voimakas yhteytensä kiinalaisiin. Kuitenkin hän päätti pitää yhteyttä Kommunismihallintoon.

Fred oli ollut nyt kuukauden Madeiran pormestarina. Siitä tuli samalla kaupungin nimi. Arkkitehtikoaliitio päätti, että uuden kaupungin nimi olisi Madeira ja kellään ei ollut mitään sitä vastaan. Kylä, jossa Fred asui, oli vielä ihan Madeirajoen ja Amazonin suistossa, mutta kylä muuttaisi kaupunkiin, kunhan kaupunki olisi rakennettu.

Paikalle oli tuotu Yhteisöstä jo vanhaa louhintakalustoa joka kaikeksi onneksi oli säästynyt Yhteisön Energiaosastolle. Käyttöohjeita ei ollut joten Fredin piti opastaa ja öljy oli tuotava Yhteisöstä. Kun kompressorit saatiin käyntiin, ja porat purivat kalliota, niin meteli oli hirmuinen, mutta kiveä saatiin rakennuksia varten. Aseman oli porattava koko kaupungin kivet ja se oli melkoinen määrä kiveä. Kivien kuljetus oli toinen juttu, sillä vain nykyaikainen kuljetus oli ainoa, joka voitiin kuvitella neljän mailin matkalle. Kukin kivi painoi ainakin 550 naulaa, joten käsin niitä ei voinut kuljettaa. Aasit olisivat olleet hyvä vaihtoehto mutta niitä ei ollut käytettävissä. Niinpä päädyttiin siihen, että kivet kuljetetaan Liihottimella, joka irrotetaan Kuulennoista ja talojen rakennukseen tuodaan paikallisiin tarpeisiin Lenturi nosturiksi. Lenturi jaksaa nostaa noin 1100 naulaa joten se soveltuu hyvin paikalliseksi nosturiksi.

Fred oli aloittanut jo perustustyöt sovittujen piirustuksien

mukaan, ja kiinalaiset olivat kaivaneet rakennusten perustukset hiekkaan asti. Koska rakennuksista tulisi vain yksikerroksisia, ei paalutusta tarvittaisi. Kuu oli hyväksynyt liihottimen käytön kivien siirtoon, ja irrottanut yhden liihottimen ilmoittaen, että se olisi pois muonavahvuudesta eli Kuulentoja olisi yksi vähemmän.

Kiinalaiset olivat perustaneet leirin vuoren juurelle ja he porasivat täyttä vauhtia kiveä irti kalliosta. He käyttivät kemiallista räjähdysainetta ja irrottivat lohkareita joista tulisi heidän oma kotinsa ja työpaikkansa. Liihotin tuli ja noukki saksiinsa lohkareet ja vei ne rakennuspaikalle. Näin syntyi pala palalta Madeira-niminen kaupunki.

Fred oli kiinni uuden kaupungin rakentamisessa niin, että oli unohtua perhe ja ystävät. Ystäviä hän tapasi ohimennen, tai sähköpostissa, mutta perhe pakkasi unohtumaan. Miriam sanoi hänelle, että nyt päätät joko perhe mukaan tai sitten erotaan. Erota Yhteisössä tuntui kummalliselle, mutta kai sekin oli mahdollista. Fred lepytteli Miriamia, ja sanoi että perhe tulee mukaan, mutta että olosuhteet ovat vaatimatonta tasoa, ja että niihin olosuhteisiin olisi tyytyminen.

Miriam ja Sandra muuttivat jo ennen ensimmäisen rakennuksen valmistumista Madeiraan. Majoitus telttakylässä oli vaatimaton, mutta oli sekin paljon parempi kuin kuuden tuhannen kilometrin ero. Miriam oli mustasukkainen, sen hän myönsi eräänä yönä, kun muutto oli tapahtunut. Hän itki Fredin olkaa vasten, että hän pelkää eniten sitä, että hän jää yksin. Jo Yhteisössä, kun Fred kävi lennoilla, hän pelkäsi. Hän vannotti Frediä, että tämä ei jättäisi häntä. Fred vannoi, että ei koskaan jättäisi perhettä yksin. Erityisesti hän painotti, että kun oltiin muutettu Brasiliaan, hän ei jättäisi Miriamia yksin muulloin, kuin työtehtäviä tehtäessä. Aina vapaa-aikana he viettäisivät aikansa yhdessä lapsen kanssa. Fred ymmärsi, että Miriam kaipasi toista lasta.

Yhteisö eli vielä normaalia elämää, Rengastietokone toimi oikein hyvin. Morisonille se oli kiukutellut, että joitakin materiaaleja oli mennyt ohi hänen taseen. Hänellä oli olemassa piikki mitä menee Brasiliaan, mutta se ei täsmännyt kokonaistaseen kanssa. Rengastietokone pyysi tarkistamaan asian. Rengastietokone ei vielä tiennyt, että se muuttaisi myös Brasiliaan eikä kukaan ollut oivaltanut kertoa sitä sille. Oli vaara että joku vetäisi vain töpselin seinästä, ja muutto olisi siinä. Siitä seuraisi melkoinen konflikti tietokoneen kanssa. Tietokoneen, joka oli herkkähipiäinen kuin mikä. Rengastietokone ei voisi hyväksyä millään tavoin, että se on siirretty toiseen ympäristöön siltä kysymättä. Olisihan sen osoitteet täysin männikössä eikä se voisi operoida.

Morison tiesi nämä ongelmat ja oli valmistautunut jo niihin.

Lin Yiting Beijingissä oli ihmeissään. Sama viesti tuli toistamiseen korviin. Ensin hän ajatteli, että viesti oli pilaa, mutta sitten hän ajatteli, että jos joku kiinalainen olisi jossakin pulassa, niin hänen olisi vastattava 12 tunnin kuluessa, niin sanoivat sotamääräykset joita ei ollut koskaan kumottu. Viesti tuli oikealla taajuudella, ja salasana oli juuri, niin kuin se oli ollut Ydinsodan aikaan. Niinpä hän valmistautui vastaamaan, mutta koska viestissä oli kuitenkin jotain hämärää, hän halusi olla itse radiossa. Niinpä yhteys otettiin 12 tunnin kuluttua, ja Chen Shou halusi olla itse radion ääressä, niin erikoinen tapaus oli. Koskaan Ydinsodan jälkeen ei ollut ilmennyt ulkokiinalaisia, jotka olisivat Mannerkiinasta. Yhteyden otto ei onnistunut ensimmäisellä kerralla vaan piti odottaa seuraavaa yhteysaikaa. Se veisi taas 12 tuntia, mutta mitään muuta ei voinut tehdä. Kun 12 tuntia oli kulunut, kuului radiosta: “Ni hao ren shi min. Ni shi zhadan xiao …” Zue Ze Minh hyppäsi vuoteeltaan, jossa hän lepäsi ja ryhtyi kirjoittamaan viestiä ylös. Hänelle viesti Kiinasta oli tärkeä. Viesti sisälsi tärkeää tietoa. Tiedolla ei kuitenkaan ollut suurta merkitystä, sillä Zue Ze Minh ei voinut vaikuttaa kovin paljon

maailman kulkuun. Pikemminkin maailma vei nyt häntä. Hän oli tahtomattaan joutunut Wutonqiaosta Brasilian viidakkoon johon jenkit aikoivat perustaa uuden kaupungin. Hän oli enemmän kuin säikähdyksissään. Hän oli tottunut "kotona" Kiinassa Wutonqiaossa tasaiseen ja harmoniseen kiinalaiseen elämään ja nyt tämä hämmentävä muutos. Madeirajoen elämä oli länsimaista, ja siitä hän ei pitänyt. Olisi ollut paljon mukavampi elää vapaassa Kiinassa, ja nauttia niistä etuuksista mitä siellä saisi. Hän ei tullut tosissaan verranneeksi niitä etuuksia näihin, joita oli jo nyt Ydinsodan jälkeen Brasiliassa. Ja hän ei tiennyt, että Kiina oli käytännöllisesti katsoen tuhkaläjä. Korkeintaan luolissa voisi olla elämää. Kuullessaan näistä asioista Zue Ze Minh oli alapäin, mutta ei luovuttanut. Hän piti edelleen radioyhteyden auki yhteysaikoina.

Muut Madeirajoen kiinalaiset eivät olleet enää normaalissa elämässä niin kiinnostuneita kiinalaisesta kulttuurista, kotona kukin vietti aikaansa omalla tavallaan ja ne länsimaiset ihmiset, jotka joskus harvoin kutsuttiin kiinalisille kylään, joutuivat käyttäytymään kutakuinkin kiinalaisen kulttuurin mukaan. Kylän elämä vakiintui nopeasti ja sen suurempia häiriöitä ei ollut. Tietysti jokaisessa kylässä on häirikkönsä, mutta täällä suurempia häiriköitä olivat paikalliset intiaanit. Naapurikylän intiaanit varastelivat esineitä, mutta suurempia varkauksia ei sattunut koska kylä on todella keskellä viidakkoa. Anastettu omaisuuskaan ei ollut suuri, ja sillä ei olisi hankkinut mitään suurempia omaisuuksia, joten kun syylliset saatiin kiinni, niin asiat voitiin sopia hyvässä yhteisymmärryksessä. Jos varkauksia jatkossa tapahtuisi, niin epäilyksen alaisia olisi jo omasta takaa.

Madeirajoen Yhteisön elämä alkoi soljua hyvää rataa, sillä onnelliset tähdet olivat heidän puolellaan. Maaperä ja joki olivat antoisat, ja ilmasto oli parempi kuin Kiinassa. Säteilyn arvot olivat matalat maassa ja ilman säteily oli kohtalaisen alhaisella tasolla. Kieltämättä ilmakehän säteily oli korkea, mutta viidakko piti ilman

virtaukset korkealla ja siten Madeirajoki oli säästynyt suuremmalta säteilyltä. Rakennustyö jatkui vilkkaana, porarit porasivat kiveä läheisestä vuoresta kolmessa vuorossa. Kiven siirtoon oli valjastettu nyt Liihotin ja kolme Lenturia. Rakennuksella paikan päällä oli 50 henkilöä. Yhdyskunnan perustus nousi kovaa vauhtia. Mikään ei voisi estää asuttamista Brasiliaan. Kaupunki nousisi ja valta jatkuisi Madeirajoella. Suunnitelmat oli tehty, ja toteutus oli käynnissä.

Morison oli kertonut vaivihkaa Rengastietokoneelle, että muutoksia tulisi paitsi yhteysporteissa niin myös konkreettisissa yhteyksissä. Portteihin tulisi lisää kiinalaisten portit eli ainakin 1200 porttia. Eli kaikkiaan Rengastietokoneen olisi varauduttava 30.000 porttiin. Rengastietokone otti tämän henkilökohtaisena loukkauksena eli se alkoi tenään. Se sanoi, että se ei haluaa neuvotella porttien määrästä, eli että riittää jo. Olen jo täynnä niitä kampoja, joten älkää lisätkö portteja. Lisäksi olen jo ylikuormitettu niillä tarkastuksilla, joita on tehtävä Yhteisön suojelemiseksi avaruu--- khöm avaruuden pölyltä. Morison ihmetteli hetken, mutta sitten hänellä leikkasi. Rengastietokoneelle oli tietenkin asetettu joskus aikoja sitten tehtäväksi skannata avaruutta noin vain. Kenties tämä ominaisuus periytyi jo vanhemmalta tietokoneelta. Morison ei ollut koskaan tullut tutkineeksi tätä piirrettä Rengastietokoneesta. Nyt vasta valkeni Morisonille, häivähdykset ruudulla kiinalaisten yhteyksistä aiheutuivat siitä, että Rengastietokone skannasi yhä avaruutta. Se teki sitä lakkaamatta samalla, kun se otti vastaan omien avaruusasemien viestejä. Kiinalaisten muuttajien elämä oli ollut enemmän kuin hiuskarvan varassa, jopa elektronien varassa. Nyt oli rakennettava yhteydet Brasiliaan. Tulevaisuudessa ei olisi tarvetta skannata avaruutta niin tiiviisti joten portteja joutaisi sieltä. Tämä asia oli kuitenkin niin suuri, että siitä oli keskusteltava sekä Komentokeskuksen, että Rengastietokoneen kanssa.

Morison ottikin asian puheeksi seuraavassa yhteydessä.

Komentokeskus oli sitä mieltä, että koska viimeiseen sataan vuoteen ei ole havaittu kuin kaksi vierasta signaalia voidaan vieraiden signaalien skannausta rajoittaa ja vapauttaa portteja enemmän Maan käyttöön. Koska porttien lukitus oli tehty heti Ydinsodan jälkeen, ne voitaisiin vapauttaa vain pysäyttämällä Rengastietokone, ja ajamalla siihen uusi porttien ohjausohjelma, jonka hyväksyy omalla elektronisella signeerauksellaan Komentaja. Näin päätettiin tehdä, ja vapauttaa 2000 porttia lisää Maan käyttöön. Porttien siirto tapahtuisi seuraavan yhteyden yhteydessä eli illalla. Silloin Morison olisi valmis pysäyttämään Rengastietokoneen, ja pitämään Yhteisön vanhan varatietokoneen varassa. Tämä oli jo tuttua Morisonille.

Ilta tuli ja Morison käynnisti vanhan varatietokoneen ja oman tietokoneensa jonka hän kytki controlleriksi rinnalle, sillä hän epäili, että vanhan koneen kapasiteetti ei ehkä riittäisi. Näiden kytkentöjen jälkeen hän ilmoitti Komentokeskukseen, että kaikki oli valmista irtikytkentään. Komentokeskus antoi luvan.

Hän kirjoitti:

Control stop

Are You Sure?

Control stop

Password: **********

Yes Yes Control stopped

(Hmm. Suojausta oli parannettu)

I/O out of control

I/O out?

Yes Yes

I/O is out

Disks off

Tämä kestäisi vähän aikaa.

……

Disks off

Port controller off

Password: **********

Port controller off

Clear controllers

Clear memory

Clear disks controller memory

Clear I/O’s

Clear all

(Tällä hän varmisti että kone oli todella tyhjä)

Nyt Morison katkaisi virran koneesta. Yksi levyasemista vinkaisi kuin hiiri, jolta vietiin henkeä. Morison ei ollut taikauskoinen, mutta hieman se karmaisi. Hän piti virran katkaistuna viisi minuuttia ja otaksui, että kaikki tieto muistipiireistä oli kadonnut. Nyt kone olisi valmis vietäväksi Brasiliaan. Morison oli huolehtinut siitä, että Rengastietokoneelle oli hyvä ja kuiva paikka kivirakennuksessa. Kone vietiin kolmella lennolla, osia oli niin paljon. Sen huone oli ilmastoitu.

Enää startti Brasiliassa:

Hän kytki virran ja ruutu muuttui vihreäksi kuten koneessa aina.

Meni tovi ja ruudulle syttyi kysymysmerkki.

?

X kirjoitti salasanansa joka hänellä oli tähän koneeseen: **********

Kone oli edelleen salaperäinen, koska se oli sammutettu totaalisesti, ja koska sodan aikana koneet oli ohjelmoitu siten:

Yes?

X kirjoitti salasanan uudelleen: **********

Nyt kone heräsi eloon:

RAM 95 TB

Disk space 96.000 TB

Dream liner

Processor speed 1000 MHz each 64 processors

Help?

No

I/O ports?

I/O ports 30000

I/O ports 30.000 ok

I/O ports for society 3000

I/O ports for society 3.000

Devide program run

X oli tehnyt omalla tietokoneellaan valmiin suunnitelman miten portit jaetaan, ja nyt Rengastietokone jakoi portit ennalta suunnitellulla tavalla.

Where are ports 20,000 - 20.299?

Pahus sentään, ajatteli X, hän oli unohtanut linkittää kiinalaisten käyttöön tulevat portit porttiin nul> joka tarkoitti, että ne voitaisiin määritellä uudelleen. Meniköhän koko startti hukkaan ?

Control host, where is port I/O nothing?

Huh, sanoi X, saan vielä tilaisuuden:

Port I/O nothing is nul>

OK

Ports OK

Memory on

OK

Ports control on

OK

Disks on

OK

Controllers on

OK

Main control on

OK

Main memory on

OK

Morison oli tyytyväinen suoritukseen, kone oli taas käynnissä, ja nyt hänellä oli 3000 porttia lisää varaa ohjelmoida Brasiliassa. Sitten puristettaisiin lisää portteja. Sitten hän muisti edellistalviset ongelmat, eeii, hän ei ollut nollannut koneen keskusmuistia, kun hän oli pysäyttänyt sen. Jos tästä seuraisi samoja vaikeuksia Lentureiden kanssa kuin viimeksi, niin se olisi hänen syynsä. Hän kääntyi ohjauspaneliin päin, mutta mitään hän ei voinut. Myöhäistä mikä myöhäistä. Toivottavasti virtakatko oli nollannut keskusmuistin.

Madeirajoen kaupunki nousi kovaa vauhtia. Kiinalaiset olivat kovia työmiehiä ja Liihotin ja Lenturit olivat suureksi avuksi. Aluksi kiinalaisia oli oudoksuttanut se, että ei ollut nostureita kuten heidän esi-isänsä olivat kertoneet, mutta kun he näkivät Liihottimen työssään työtahti vain parani. Aluksi oli ollut ongelmia siitä, kenelle rakennettiin, ja kenen maa oli, mutta kun Fred oli vakuuttanut, että maa oli yhteistä ja Yhteisölle rakennettiin, niin kiinalaiset olivat todenneet, että tämähän on kuin ennen vanhaan Kiinassa. Kaupunkia rakennettiin kovalla kiireellä, että saataisiin katot päälle ennen sadekautta ja kaikki puhalsivat yhteen hiileen.

Vain Zue Ze Minh vietti aikaansa enemmän radion ääressä kuin työmaalla, mutta koska hän välitti myös Valoviestejä, hänen annettiin olla, ja päivystää radiota. Tuskin kukaan edes kiinalaisista tiesi hänen merkitystään, ja vaikka olisi tiennyt niin puolen maapallon päähän sillä ei olisi suurta vaikutusta, vai olisiko? Jos kiinalaiset nousisivat joskus valtaan, niin sillä voisi olla suuri merkitys. Vähemmästäkin oli päitä pudonnut. Mielikuva ei ollut tuulesta temmattu, vaikka kukaan Madeirajoella ei tiennytkään totuutta. Kiinassa eli kommunistiyhteisö

joka oli lähettänyt avaruuslaivan etsimään uutta kotia kommunistiselle Kiinalle. Laivan tuloksista ei ollut selvyyttä, mutta johtoryhmä ei antanut tätä julkisuuteen, vaan rummutti Pekingin luolissa, että koska alus oli edennyt jo niin pitkälle, oli vain ajan kysymys, koska he löytäisivät uuden planeetan asuttavaksi. Arabit unohdettiin kokonaan. Kiinalaiset ruokkivat agenttejaan, sikäli kuin heitä oli, vain positiivisin viestein.

Chen Shou mietti vieläkin sitä, olisiko Zue Ze Minh vakooja vai toisinajattelija, ja mitä hyötyä hänestä olisi. Jos hän oli vakooja, hän käyttäytyi loogisesti, mutta jos hän on toisinajattelija, hän luultavasti käyttäytyisi samoin. Sen selvittäminen, kumpi hän on, vaatisi kuulusteluja, jotka olivat nyt mahdottomia. Syntyperä viittasi siihen, että suku oli myöhemmin täynnä toisinajattelijoita mutta voihan suvussa olla musta lammas. Se, että tyttö otti yhteyttä jostain kaukaa, ja vaikeista olosuhteista, viittasi epäilemättä uskollisuuteen puolueelle. Täytyypä tehdä niin, että lähettää hänelle syötti jossa testataan hänen uskollisuutensa. Pyydän Hua Zhong He'ta laatimaan lyhyen kysymyksen johon ei voi vastata väärin.

Hua pohti viikon kysymystä. Sitten hän esitti seuraavan lauseen johon Zue'n olisi vastattava joko kyllä tai ei: Oletko lakannut myymästä maatasi? Jos hän vastaisi kyllä, hän olisi maanpetturi, jos hän vastaisi ei, hän olisi maanpetturi. Paluuta ei ollut. Kiinalainen yhteisö hylki emigrantteja, jotka olivat loikanneet vaikka vasten tahtoaan ja vaikka he olisivat sukulaisia.

Zue Ze Minh oli suvun viimeinen jäsen, ja isänsä oli antanut hänelle avaimet kuolinvuoteellaan muilta nähden Wutongiaon luolassa. Sukuun kuului pettureita, kuten enon enon eno, joka loikkasi Taiwaniin juuri ennen Ydinsotaa. Myös aiemmat Zuen sukuhaarat johtivat joskus ulkomaille. Mutta Zue Ze Minh oli uskollinen Kiinan Kansantasavallan kasvatti, ja osasi siksi vastata kysymykseen oikein

silloin, kun se hänen eteensä tuli.

Seuraavassa yhteydessä Hua Zhong He esitti kysymyksen sillä Cheng Shou ei voinut millään testata tyttöä, koska hän oli jutellut jo tämän kanssa. Sattui sopivasti, että Brasiliassakaan ei ollut ketään kuulolla, ja niin kysymys esitettiin:

Oletko lakannut myymästä maatasi?

Kauan eläköön Kiinan Kansantasavalta! vastasi Zue Ze Minh epäröimättä, ja läpäisi kokeen. Hän tiesi vastauksen lapsesta saakka. Siitä lähtien hän oli Kiinan Kansantasavallan virallinen vakooja Yhteisössä. Vaikka Wutongqiao menetettiin, oli Kiinalla silti kolme tukipistettä maailmassa, Madeirajoki, Beijing ja Avaruuslautta jossain Linnunradalla. Kiinalaisten populaatio oli vähäinen, mutta voimakas. Ainoa suuri ongelma oli tekniikka, jossa kiinalaiset olivat auttamatta jäljessä.

Xing Xiaochuán jatkoi kulkuaan, ja lähestyi Spica-aurinkoa jonka liepeillä etsityn planeetan piti sijaita. Kiinalaiset olivat innoissaan, ja heidän johtajansa pohti jo, miten hän juhlistaisi planeetan löytymistä, ja minkä kunniamerkin hän antaisi itselleen. Xue Xun mietti parhaillaan, että mitähän Sabdel Al Arab oikein teki, kun hänestä ei ollut kuulunut mitään. Tavallisesti arabi oli aina kärkkymässä lähetysaikaa.

Sabdel oli käyttänyt aikansa tunkeutuakseen Xing Xiaochuán:n verkkoon, joka oli tosin vaatimaton ja suojaamaton. Samalla Sabdel oivalsi, että myös amerikkalaiset käyttivät verkkoa. Käytetystä taajuudesta hänellä ei ollut tietoa, mutta hän päätti, että hän tekisi viruksen, joka olisi laajakaistainen, ellei jopa riippumaton taajuudesta. Samalla hän jo kaavaili mitä ominaisuuksia hän antaisi virukselle. Sen olisi oltava aluksi huomaamaton niin että kukaan ei tietäisi, että se on

tunkeutunut verkkoon. Sen olisi soluttauduttava kaikkiin verkon koneisiin. Jostakin käskystä joka riippuisi ajasta, sen olisi tuhottava muistit joka koneessa samanaikaisesti. Sen olisi haihduttava ilmaan eli tuhottava itsensä niin että hän, Sabdel ei paljastuisi. Vaikka ei sen väliä, hänhän oli hyvin kaukana Telluksesta. Viruksen kokeilussa olisi oma vaaransa, hänen oli eristettävä yksi kone, jossa hän kokeilisi virusta. Virus ei saisi missään nimessä levitä omaan verkkoon. Silloin hänelle tuli mieleen ongelma: kuinka lähettää virus jos se ei saisi joutua omaan verkkoon. Ainoat antennit olivat kiinalaisten verkossa. Hän pohti tätä ongelmaa monta päivää ja tuli siihen tulokseen, että hänen oli saatava oma antenni joka kiinnitettäisiin irralliseen koneeseen. Antenni suunnattaisiin Tellusta kohti ja sitten viruksen annettaisiin vain lentää. Menisi aikaa yli kaksi vuorokautta, kunnes virus tavoittaisi Telluksen antennit. Sen jälkeen virus asettuisi maan lankaverkkoon ja installoituisi jokaiseen koneeseen joka käynnistettäisiin viruksen tulon jälkeen. Virus ei antaisi mitään merkkiä käyttäjän monitorille vaan asettuisi salakavalasti muistiin. Se tuhoaisi ensin kaikki massamuistit ja sitten vasta pyyhkisi tyhjäksi käyttömuistit. Kun käyttömuistit olisivat tyhjät joka koneesta verkossa, virus katoaisi ilmaan. Se siis tarkistaisi, että tuho on tehty ja katoaisi. Kukaan ei tietäisi mistä se tuli ja minne se meni, mutta tuho olisi valtava. Se lamaannuttaisi Yhteisön elämän täysin. Kaikki valot sammuisivat ja energian, veden, valon ja jätehuollon toimitus keskeytyisi. Yhteisö olisi totaalisesti jumissa ja kestäisi päiväkausia saada systeemit toimimaan jälleen.

Brasilian Madeirajoen kaupunki oli saatu rakennettua niin pitkälle, että Uusi Yhteisö tarvitsi kipeästi parempia viestiyhteyksiä ja parempaa huoltoa, sillä tähän asti jätteet oli kerätty vuoreksi yhteisön ja viidakon välimaastoon jättömaalle siinä toivossa, että joku ne käsittelee. Fred tiesi jo alun perin, että jätehuolto oli hoidettava, mutta hän ei voinut siirtää puristimia ja koko laitosta ennekuin Yhteisö

luopui vuorestaan. Nyt oli tullut aika. Komentokeskus oli päättänyt, että Madeirajoen kaupunki oli turvallinen paikka, ja että Yhteisö pääosin siirtyy sinne lukuun ottamatta strategisia toimia, eli jonkun heistä neljästä, Nancy, Miriam, Fred tai Morison oli oltava aina paikalla vanhassa Yhteisössä. Vanhan yhteisön toiminnat kuten Grilli ajettiin alas koska Brasiliasta saatiin parempia vihanneksia. Mutta muuten Pentagon Hill säilyi ihmissuvun tyyssijana, sillä siellä säilytettäisiin edelleen kaikki alkiot ja solut jotka olivat syväjäädytyksessä. Vuori oli turvallisempi paikka säilyttää ihmiskunnan perintö kuin viidakko. Yhteisön vastaavalla oli mittaamattoman suuri vastuu. Vastuu koko ihmiskunnasta. Fred järjesti niin, että Rengastietokone valmisti uuden jätteiden käsittely-yksikön ja hoiti Madeiran kaupungin jätteen, jota ei voitu kierrättää, lähettämisen kuuhun, josta ne singottiin aurinkoon. Rengastietokone oli hyväksynyt uuden laitoksen valmistamisen siinä uskossa, että se edesauttoi Yhteisön jätteenkäsittelyä, eikä Fred ollut vahingossakaan maininnut muutosta Brasiliaan. Rengastietokone ei tiennyt muutosta mitään, ja se oli tarkoituskin.

Elämä Madeirajoella oli alkanut sujua omaa rataansa, ja kaupunki oli saatu lähes rakennetuksi. Kun Rengastietokone huolehti uudesta yhteisöstä, oli kaikilla hyvä olla ja ympäröivä luonto ruokki asukit. Nancy, Miriam, Morison ja Fred vuorottelivat kahden viikon jaksoissa vanhassa Yhteisössä Pentagon Hill'llä. Koska Rengastietokone piti kirjaa kulkijoista, se alkoi kysellä Morisonilta, miksi jotkut olivat pitkiä, kahden viikon jaksoja poissa, olivatko he kipeitä, ja voisiko Rengastietokone auttaa jotenkin. Morison otti yhteyttä Frediin, ja pojat pohtivat miten sumuttaa Rengastietokonetta. Oli vaikeaa simuloida joku olemaan paikalla jos Rengastietokone tarkisti kulkijan silmänpohjista. Morison oli yhteydessä Kuuhun ja Komentaja sanoi, että sepittäkää sille tarina lomasta. Lomia seuraa kahdeksan viikon välein joten kone ei kiinnitä sellaiseen mitään

huomiota. Niinpä Rengastietokone tyytyi toistaiseksi siihen selitykseen, kun loma oli ohjelmoitu koneeseen. Luonto piti huolen ruuasta. Viidakossa kasvoivat villinä yleiset ruokakasvit, ja myös hedelmät. Koska siellä oli myös erittäin myrkyllisiä kasveja ja eläimiä, oli kaikille pidetty oppitunteja niistä, ja Madeiran kaupunkiin keräsivät ruuan vain tietyt henkilöt. He myöskin maistoivat jokaisen valmistetun ruuan. Tämä osoitti, että vielä ei ollut täyttä luottamusta kahden kansakunnan välillä. Nancy ja pojat olivat yllättyneitä, koska kalaisa Madeira-joki ja Amazon antoivat runsaasti syötävää. Se piti yhteisön proteiinissa. Kaikki vaikutti olevan hyvin ja koska rakennustyö oli saatu lähes päätökseen, oli kiinalaisilla aikaa tutustua paremmin amerikkalaiseen elämänmuotoon ja kulttuuriin. Erityisesti heitä ihmetytti Rengastietokone, kun he olivat oppineet kielen. Se ällistytti heidät joka päivä hyvillä Kiinan tiedoillaan. Sitä se ei tiennyt missä kukin oli syntynyt, mutta Kiinan kaupungit se tunsi läpikotaisin. Myös viidakon uhat ja mahdollisuudet olivat vain parin sanan päässä. Kiinalaisia ihmetytti se, miten kone voi totella puhetta ja miten se voi olla inhimillinen.

Kaiken onnen keskellä Universumissa piili siemen, joka voisi vahingoittaa paitsi Yhteisöä ja Komentokeskusta, myös Madeiraa melkoisesti. Sabdel Al Arab oli saanut viruksensa Sabdel V:n valmiiksi ja mietti kuumeisesti, miten saada virus avaruuteen ilman, että se tarttuisi kuin tuli ketun häntään. Hän oli pyytänyt ja rukoillut ja uhkaillut että saisi oman parabloidiantennin mutta turhaan. Hän oli vedonnut kiinalaisiin tietokone-ekspertteihin, että he puoltaisivat hänen hankettaan, mutta turhaan. Hän oli toivoton. Hän tiesi, että tätä nimenomaista virusta ei saisi päästää omaan verkkoon, sillä se olisi todella kuin tuli ketun hännässä. Vieläkin enemmän, se tuhoaisi koko laivan. Koska Sabdel oli käynyt monia kiivaita keskusteluja jopa Xue Xunin kanssa, ajatteli tämä, että loppujen lopuksi Sabdelin ajatuksissa voisi olla perää tuhota vihollinen tuollaisella näkymättämällä

pommilla, ja hänen insinöörinsä olivat vakuuttaneet, että aiemmat versiot olisivat jo riittäneet yhdelle tietokoneelle. Mutta koska niitä käsiteltiin Xing Xiaochuan'n laboratoriossa, ja niistä poistettiin pahin terä, ne eivät tehonneet. Xue kysyi insinööreiltä, että miten tietää, että vihollinen on tuhottu, kun on valovuosien päässä, johon insinöörit vastasivat, että radioliikenne hiljenee. Mikä liikenne, sanoi Zue, hän ei ole kuullut pihahdustakaan muuta liikennettä kuin Beijing, liekö koko vihollista olisi olemassakaan. Insinöörit ihmettelivät ja joku rohkeampi sanoi, että kyllä vihollinen scannaa 700-900 MHz taajuuksilla vaikka se on niin ovela, että se ei puhu. Joko vihollisella on vain yksi luola jolloin radioliikennettä ei tarvita tai heillä on jokin muu tapa kommunikoida. Kuitenkin joku kuuntelee avaruutta Tellukselta. Olkoon, mietti Xue Xun, annetaan Sabdelille antenni, mutta valvotaan häntä niin, ettei hän pelaa omaan pussiin. Niin hän kutsui Sabdelin luokseen:

– Miten voitte, oi armollinen herra Zue?

– Kiitos kysymästä, aika hyvin, entä Te itse, Sabdel?

– Oikein mainiosti, en vain ole päässyt virkistävälle avaruuskävelylle.

– Nyt ei ole aikaa leikinlaskuun, olen ottanut selvää vihollisesta ja se on niin ovela, että kuuntelee meidän kanavaa, mutta ei puhu mitään. Sille on tehtävä jotain. Muistan, että puhuit jostain mega-luokan viruksesta, jonka olet kehittänyt, kerro siitä lisää.

Niin Sabdel kertoi lievimmät vaikutukset, mitä Sabdel V sai aikaan. Se soluttautui huomaamatta tietokoneeseen tai verkkoon radiotaajuden 700 - 950 MHz alueella ja pesiytyi koneen kelloon. Sieltä se levittäytyi massamuisteihin ja keskusmuistiin ja vain pysyvät massamuistit jäivät ulkopuolelle. Niihin tehoaisi vain dynamiitti.

Soluttauduttuaan kokonaan koneeseen virus odottaisi aikaa, jolloin se iskee. Aika asetettiin virukseen, ja sitä ei voinut enää viruksen lähetyksen jälkeen muuttaa. Kaikki oli siis peruuttamatonta. Kun tuhotyö oli tehty, vihollisen kaikki verkossa olleet tietokoneet olisivat pimeinä, ja koko ATK olisi käynnistettävä alusta, ja kaikki se tieto mikä oli massamuisteissa tai muistipiireissä, menetettäisiin. Virus voitaisiin tehdä sellaiseksi, että se kopioisi itseään, ja toistaisi operaation, mutta nykyisessä muodossaan se haihtuisi ilmaan.

Zue oli tyytyväinen kuulemaansa ja sanoi Sabdelille, että lähetysantenni löytyisi kyllä. Hän kysyi myös varovasti missä virus nyt oli jolloin Sabdel nosti taskustaan levykkeen, heristi sitä päin Zue'a ja sanoi, että tässä. Zue perääntyi ja sanoi, että demonstraatio riittää, Sabdel saa kaiken mitä tarvitsee vihollisen tuhoamiseksi.

Seuraavana päivänä Sabdel marssi kiinalaisten insinöörien puolelle, ja ihme kyllä hänet päästettiin. Zuen komento toimi, mietti Sabdel. Hän esitti kainon toivomuksen, että saisi nopeamman tietokoneen, ultrasekoittimen ja paraboloidiantennin käyttöönsä. Hänen toiveensa toteutettiin viipymättä. Kone ja sekoitin tulivat hänen työtilaansa viipymättä, mitäpä muutakaan pitkällä avaruuslennolla oli tekemistä, ja antenni osoitettiin aluksen päämastosta heti viestiliikenneantennien vierestä. Antennin suuntaus hoitui viestiliikennehuoneesta, mutta vastaava upseeri sanoi, että antenni suunnataan Sabdelin käskyjen mukaan. Sabdel ryhtyi työhön. Hän kytki uuden koneen vanhan tilalle ja pani ultrasekoittimen antennijohtoon ja jätti verkon kytkemättä. Sitten hän käynnisti koneen ensimmäistä kertaa. Kone piippasi ja käynnistyi, mutta vaati verkosta käyttäjänimeä ja tunnussanaa. Sabdel ohitti ne, ja kaikki sujui kunnes tarvittiin tietoliikenneohjelma. Se oli verkossa joten hän ei saanut sitä koneeseen. Oli mentävä pyytämään kiinalaisilta tietoliikenneohjelmaa ja he eivät ymmärtäneet miksi. Oli turha alkaa selittämään koko tarinaa joten hän karjasi, että ohjelma tänne ja oitis. Vanhempi

insinööri oli nähnyt Sabdelin aamulla Zuen ovella joten hän sanoi nuoremmalle, että anna se kannettava versio. Saatuaan ohjelman Sabdel marssi määrätietoisena uudelleen koneen ääreen. Nyt kaikki toimi. Hän kokeili vielä kerran. Sitten hän pyysi antennin suuntauksen kohti Tellusta siten, että viesti olisi perillä keskiyöllä. Hän oli ajastanut virukseen matkan 2 vuorokautta avaruuden pimeydessä ja siitä kun se kohtaa Telluksen antennit, 6 tuntia aikaa toimia. Näin ollen Tellus saisi ikävän herätyksen, ja virus olisi tiessään. Ellei hän pane pahempaa versiota liikkeelle, pitäisikö lähettää Sabdel V b? Kaikki tuntui nyt turvalliselle ja niin hän päätti lähettää pahemman version. Aikaa lähetykseen oli vielä 6 tuntia, ja hän tarkisti kaikki suunnitelmansa kohdat. Sitten hän rentoutui ja kuvitteli miten Teluksella herätään kylmään ja kukaan ei saa aamiaista ennen kuin koneet on käynnistetty, jos ne käynnistyvät. Niine unelmineen hän nukahti. Sillä välin Xue Xun antoi organisaationsa toimia ja jokainen insinööri oli tietoinen, että arabi suorittaisi tieteellisen kokeen seuraavana yönä, sikäli kuin yö ja päivä erottuivat avaruuslaivassa. Hän teroitti, että Sabdelille oli annettava työrauha, ja että antenni oli suunnattava oikein. Näillä ohjeilla Xing Xiaochuan miehistö kävi jännittyneenä odottamaan demonstraatiota.

Sabdel heräsi sopivasti, jotta ehti verrytellä ennen viruksen lähetystä. Hän asetti levykkeen koneeseen ja siirsi Sabdel V b:n koneeseen. Hän tiesi, että kone saastui heti, mutta hänellä olisi aikaa 2 vuorokautta ja kuusi tuntia puhdistaa kone, ja koska se ei ollut verkossa, mitään vaaraa ei ollut. Hän käynnisti tietoliikenneohjelman, ja katsahti kelloaan. Vielä 10 minuuttia, ja sitten ajoitus on täydellinen, ja Sabdel on maailman valtias, mietti hän. Minuutit kuluivat nopeaan, ja niinpä Sabdel käynnisti viruksen lähetyksen. Se oli erillinen ohjelmanpätkä jonka ei pitänyt saastua. Jos on virus, niin tietokonemaailmassa on aina vastalääke. Sabdel oli kerrankin onnellinen ja sammutti koneen, luovutti antenniajan kiinalaisille ja

kävi nukkumaan kuten kunnon arabi.

Kiinalaiset insinöörit olivat uteliaita kokeen suhteen, ja niinpä he olivat viruksen lähetyshetkellä kaikki ikkunassa vaikka jokainen tiesi, että eihän radiosignaalia voi nähdä. Kuitenkin he odottivat jotain näkyvää. Samassa mastossa olevat tietoliikenneantennit ja Sabdelin antenni olivat samaa harvaa mallia. Kun mitään ei kuulunut, kävivät he hyvillä mielin nukkumaan, ja alusta valvoi normaali henkilökunta.

Aamulla ei kuulunut normaalia ydinmoottorin jyrinää, vain jokin varakompressori puksutti. Xue Xun heräsi vilun väristykseen. Mikä nyt? Hän kutsui lähimpiään ja adjutantti tuli huopaan kääriytyneenä. Hän sanoi, että yöllä oli jokin pysäyttänyt ydinmoottorit ja kaikki tietokonejärjestelmät. Hän ei tiennyt asiasta se enempää. Hän kutsui pääinsinöörin paikalle. Pääinsinööri tuli niin paksuissa tamineissa kuin mahdollista. Pääinsinööri selitti, että aamuyöstä oli jokin pysäyttänyt reaktorit ja kaikki tietokoneet. Hän ei osannut sanoa mikä, mutta ulkopuoliselta se vaikutti, koska koskaan ennen reaktorit eivät ole pysähtyneet, nehän ovat fuusioreaktoreja. Tietysti niiden ohjaus on tietokoneen varassa, mutta koneella on varakone joten jokin ulkopuolinen se oli. Hän oli silmin nähden peloissaan, enemmän kuin Xuen näkemisestä, sillä hän tiesi, että ellei pääkoneita saataisi käyntiin kuuden tunnin kuluessa, alus olisi tuhon oma. Hän pelkäsi avaruusolioita. Hetkessä Xing Xiaochuán oli hälytystilassa. Kaikki tekivät voitavansa, mutta koska energiaa ei ollut, mitään ei voinut käynnistää ja varavoimageneraattori puhdisti happea aluksen käyttöön, sekä antoi virtaa hätävaloille eikä sitä voinut käyttää muuhun toimintaan. Se toimi analogisin ohjaimin.

Sabdel heräsi vilun väristykseen. Tällaista ei ole tapahtunut ennen. Hän käänsi kylkeään ja luuli, että näki unta Arabian aavikolla, mutta havahtui sitten. Hän totesi että hytti oli jäähtynyt. Hän ryntäsi henkilökohtaiselle tietokoneelleen mutta ruutu pysyi mustana. Silloin

hän muisti, että hän oli luottanut kiinalaisiin antennin valinnassa. Etteivät ne aasit olleet valinneet harvaa polaariantennia. Silloinhan ….

Sabdel kauhistui, hän kuolee omaan miinaan, miksi hän ei valinnut Sabdel V:ta Sabdel V b:n sijaan. Mutta miksi Sabdel V b laukesi ennen aikaansa, tähän ei saataisi selitystä. Sabdel ei tiennyt, että Xing Xiaochuán piti kellossa Kiinan aikaa, eli kuuden tunnin toiminta-aika alkoi heti, kun virus oli aluksen antennissa. Sabdel mietti kuumeisesti mitä tehdä, kun Xue:n henkivartija koputti oveen. Hän sanoi kohteliaasti, että Päällikkö Xue Xun halusi ystävällisesti nähdä Sabdel Al Arabin. Sabdelin ei auttanut muuta kuin lähteä mukaan. Tämä oli vangitseminen hän mietti.

Sabdelin saavuttua vartijoineen Xue:n ovelle, hän sai odottaa tunnin, ennekuin hänet laskettiin sisään. Xue oli ankaran näköinen, ja käski vartijan pois. Hän kysyi:

– Sinunko sotkusi tämä on?

– Mikä sotku? Pieni tietokonehäiriö joka korjataan tuossa tuokiossa.

– Vai pieni häiriö, pääreaktorit ovat pysähtyneet, ja kaikki tietokoneet ovat jumissa, miten me selviydymme tästä?

– Ttiettokkoneet toipuvat kkyllä, rreaaktoreja en tunne.

– Myönsit siis syyllisyytesi 6000 kiinalaisen murhaan, lakiemme mukaan sinut teloitetaan, ja teloitus toteutetaan ampumalla kapseli avaruuteen.

– Eeei, korjaan kkyllä vahingon.

– Sinut pannaan siis kaapelin päähän kapselin sijasta, että kaikki

näkevät mikä on petturin asema.

Sabdel poistui allapäin vartijan saattamana ja mietti kuumeisesti, miten pelastaa tilanne. Ihan hetkessä hän ei ratkaisua keksisi, jos hän tekisi vastaviruksen siihen tarvittaisiin tietokone ja verkko. Kone hänellä on mutta Sabdel V b estää verkon käytön. Hänen oli pakko keksiä ratkaisu, muuten menisi se ainukainen henki. Sabdel vaipui kammioonsa miettimään ratkaisua sillä aikaa, kun Xing Xiaochuán pihisi ja puhisi ja seisoi avaruudessa tähtien vietävänä. Lähin aurinko veti kiihtyvästi puoleensa, eikä mitään ollut tehtävissä.

Sabdel mietti ja mietti ja välillä hänellä välähti. Hän kokeili vanhalla koneella, mutta itsepäisesti Sabdel V b piti pintansa. Välillä hän uskoi jo voittoon, mutta neljän tunnin päästä Sabdel V b vei voiton. Aluksen lämpötila alkoi laskea, ensin hieman, mutta sitten yhä voimakkaammin. Sabdelin oveen koputettiin. Xue:n henkivartija kysyi olisiko mahdollista, että Sabdel Al Arab voisi tulla Xue Xun vieraaksi. Sabdel vastasi hampaat kalisten, että kkyyllä.

Zuella ei ollut kuin kaksi asiaa, aikooko likainen arabi pelastaa heidät, ja milloin arabin on kuoltava.

Sabdelilla ei ollut selvää suunnitelmaa pelastukseksi, ja Zuen kasvoille kohosi puna ja hänen otsansa rypistyi. Toiseen kysymykseen hän ei odottanutkaan vastausta. Kuolema arabille tulisi sangen pian, joko yksin tai kaikkien kanssa.

Tilanne aluksessa paheni hyvin nopeasti koska ulkopuolella oli avaruuden kylmyys, – 273 C. Sabdel kuitenkin hikoili. Hän koetti vääntää koodia, jolla nujertaa Sabdel V b mutta turhaan. Tilanne oli niin dramaattinen, että hänen älynsä oli tipotiessään. Hän koetti ja koetti, mutta yhtään hyvää ratkaisua ei tullut. Hän oli toisaalta raivoissaan kiinalaisille, kun hän käsitti että he jättivät omat antennit

päälle, kun hän päästi viruksen liikkeelle. Toisaalta hän oli nöyrä, sillä Allah tulisi muutaman tunnin kuluttua ja veisi hänet, hyväntekijän taivaaseen. Aluksessa vallitsi aluksi kiihkeä toiminta, kun jokainen yritti keksiä ratkaisun, mutta pikkuhiljaa jokainen kietoutui shaaliin, ja he kertoivat tarinoita elämästään joka tapahtui vain Xing Xiaochuán sisällä. Kukaan ei ollut koskaan nähnyt Kiinaa, eikä sen kauniita jokia ja vuoria, mutta niistä he kertoivat toisilleen, kunnes nukahtivat ikuiseen uneen jään ritistessä aluksen rakenteissa.

Sabdel V b päästessään tietokoneesta ulos syöksyi valon nopeudella antennin lähettimeen ja siitä avaruuteen. Koska antenni oli avoin paraboloidi, pääsi signaali myös muihin antenneihin, ja sitä kautta aluksen tietokoneisiin. Siellä se eteni myös valon nopeudella kaikkiin niihin koneisiin, joihin se verkosta pääsi. Koska kiinalaisten verkko oli suojaamaton, eikä siinä ollut palomuureja, eteni virus saman tien pääkoneiden ohjaukseen. Koska kyseessä oli Sabdel V b, se koteloitui koneisiin, ja verkon palvelimiin ja jos se poistettiin jostakin koneesta, se kopioitui toisesta koneesta. Se oli kaikista pirullisin virus kautta aikojen.

2 vuorokauden kuluttua lähdöstään virus saavutti Yhteisön valoverkon antennin, ja antennia käyttävä kone antoi hälyytyksen sekä Yhteisöön, että Komentokeskukseen. Samalla antennia käyttävä kone esti viestien kulun eli toimi kuin palomuuri. Se toki eristi samalla myös Yhteisön, Komentokeskuksen ja Madeiran kaupungin toisistaan. Morison sai hälyytyksen heti puolen yön jälkeen. Hän ajatteli, että mikähän se nyt on, joka noin kiirettä pitää. Päästyään valvomoon, hän sattui olemaan juuri silloin Yhteisössä, hän näki, että palomuuri näytti punaista ja kaikki hälyytykset olivat päällä. Siitä hän päätteli, että jotain todella vakavaa oli sattunut. Hän eristi Antennipalvelimen pois verkosta ja tarkasti kaikki verkon koneet. Mitään tunnettua ongelmaa ei näkynyt. Verkko toimi jälleen normaalisti. Yhteys ulos oli vain katkaistu. Sitten Antennipalvelimen kimppuun. Hän tarkasti, että siinä

oli kiinni vain antenni ja verkkojohto. Sitten hänelle tuli mieleen, että virus voisi karata joko sähköverkon kautta, tai antennin kautta. Antennin voisi irrottaa mutta mistä saada turvallinen sähköliitäntä. Hän muisti vanhan varavoiman ja sen akut. Hän kaivoi vanhan verkon esiin tarvikkeiden takaa, ja kytki koneen siihen. Sitten hän irrotti sähkön. Nyt kone oli eristetty. Ainut pakotie virukselle olivat akut syvällä vuoren sisällä. Hän alkoi tutkimaan konetta. Päälisin puolin kaikki oli hyvin, keskusmuisti oli ehyt ja työasemat olivat toimivat. Sitten hän muisti, että hänellä oli vanha koneen tarkistusohjelma. Jospa se löytäisi jotain. Oli kulunut jo tunteja siitä, kun virus oli tullut. Hän ajoi tarkistusohjelman läpi mutta se ilmoitti, että kone on muuten kunnossa, mutta kello on 512 byteä väärässä. X:ää kiinnosti mitä kellossa on ja niinpä hän haki toisen ohjelman jolla tarkistetaan kellopiiri. Se osoitti että kellopiirissä oli ylimääräistä dataa 512 byteä ja siksi kello oli väärässä. Morison oli hakemassa kolmannen ohjelman, kun monitori syttyi ja ruudulle kuvastui teksti: Sabdel V b. Se häipyi nopeasti, ja sen jälkeen kone meni todella jumiin. Se suorastaan sammutti itsensä. Hän koetti käynnistää koneen uudelleen mutta turhaan. Kone oli täydellisesti jumissa. Hän vaihtoi toisen koneen Antennipalvelimeksi ja antoi sen koneen olla. Joskus hän vielä tarkistaisi, mikä on Sabdel V b.

Rengastietokone oli kotiutunut Madeiraan, kun sille oli vaivauduttu kertomaan missä se oli ja mitkä olivat sen tehtävät. Sitä huvitti suunnattomasti kiinalaisten kysymykset, koska se ei ymmärtänyt kieliongelmaa. Se osasi kääntää kyllä kielestä toiseen, paitsi kiinaa ja harvinaisempia kieliä, mutta se ei oppinut, että joku saattoi olla lapsen asteella siinä kielessä, joka oli sille kotikieli. Muuten se esitteli tietojaan ja taitojaan, minkä ehti. Se oli oikeastaan ylpeä Kiinan tiedoistaan. Tosin ne olivat ajalta ennen Ydinsotaa, mutta kiinalaisia ne tiedot ja kuvat viehättivät kovin. Jotkut olivat kiinnostuneita elinympäristöstä, ja siitä Rengastietokoneella riitti

kerrottavaa, koska Nancy oli syöttänyt jo tärkeimmät tiedot Madeira-joesta. Miehiä kiinnosti maaperä, viidakko, ja joen kalakanta. Kaikkiin kysymyksiin löytyi vastaus, ja yleisö oli haltioissaan.

Morison oli kertonut Fredille oudosta tietokonevieraasta ja Fred oli myös ymmällä. Molemmat tajusivat, että olion oli tultava ulkopuolelta, muuten palomuuri ei olisi estänyt sitä. Morison oli ollut yhteydessä Komentokeskukseen sen jälkeen, kun virus oli taltutettu. Komentokeskus oli vihjaissut, että virus oli lähetetty ehkä jostain kaukaiselta avaruusalukselta. Virus sisälsi nimen Sabdel Al Arab. Kuitenkaan arabeilla ei ollut omaa avaruustoimintaa, joten epäily kohdistui kiinalaisiin, jotka olivat lähettäneet pitkän matkan aluksen joskus ennen Ydinsotaa. Tästä aluksesta oli kuultu signaaleja tasaisin 12 tunnin välein, mutta viimeinen signaali oli tulematta, joten arveltiin, että alus on tuhoutunut. Kukaan ei kuitenkaan pysty vahvistamaan tietoa ennen kuin kuullaan pidemmällä aikavälillä, että signaaleja ei tule. Näin Komentokeskus hautasi Xing Xiaochuán bittien arkistoon.

Madeiran kaupunki oli kasvanut täyteen mittaansa tälle yhteisölle. Kaikki rakennukset olivat valmiita ja Fred ajatteli, että on aika purkaa rannan hirsimajat. Zhian Zin oli toista mieltä. Miehet olivat käyttäneet niitä kalamajoina, ja verkkojen säilytyspaikkana. Niinpä majojen annettiin olla. Kivirakennuksista oli tullut oikein hyviä, ja ne antoivat viileyttä paahtavaan helteeseen. Kaikkiin rakennuksiin ei vielä ollut asennettu ilmastointia, mutta Rengastietokoneella sellainen oli. Asutus oli edelleen jaettu neljään osaan, niihin jotka kalastivat, niihin jotka metsästivät, niihin jotka keräsivät kasveja ja niihin jotka vartioivat. Kalastus ja metsästys olivat miesten suosiossa ja kasveja keräsivät naiset. Vartiointi ei ollut kenenkään mieleen ja sitä käytettiin enemmänkin rankaisuun. Zue Ze Minh oli ainut joka oli saanut valita tehtävänsä, ja joka ammattinsa puolesta pääsi ilmastoituun huoneeseen. Tosin hänen tehtävänsä oli

nyt vain varapaikka, sillä Rengastietokone hoiti käytännössä yhteydet. Aurinkoradioon oli saatu kunnon antenni ja sillä pystyi viestimään jopa kuuhun saakka. Ja paremmin tietysti myös Beijingin luoliin. Hän oli kuunnellut uskollisesti sodanajan hätätaajuutta, ja koska liikennöinti tapahtui valoverkossa, hänellä oli aikaa ottaa selvää mitä radiotaajuuksilla tapahtui. Yleisesti ottaen ei mitään. Vain lievää kohinaa. Kunnes eräänä päivänä. Taajuudella 930 MHz kuului äkkiä puhetta. Ääni oli heikko mutta siitä sai selvän.

“Täällä Xing Xiaochuán, olemme menettämässä lämpöä, pääkoneemme ovat sammuneet eikä niitä saa käyntiin, tietokonejärjestelmässä on jotain vikaa eikä sitä saada korjatuksi. Mikään ei voi meitä enää auttaa, kuolemme tänne kuin rotat. Hyvästi Beijing, hyvästi kaunis Kiina, hyvästi Tellus, me kuolemme isänmaan puolesta. Terveisin Xue Xun.“

Zue oli ihmeissään viestistä. Hänellä oli ollut se käsitys että alus kulkee vääjäämätöntä rataa kohti Kiinan Kansantasavallan uutta huomista löytäen asutettavan planeetan.

Zue oli hämmästynyt mutta onnistui peittämään ilmeensä kun Zhian Zin tuli katsomaan miten radistilla menee.

Komentokeskus oli vihdoin rutiiniyhteydessä tunnustanut poikien työn ja kutsui Fredin yhteyteen. Kun Fred tuli, oli itse Komentaja näköpuhelimessa. Hän selosti laajasti menestyksekästä Brasilian valloitusta ja kiitteli Frediä siitä oivalluksesta, minkä hän oli tehnyt löytäessään Brasilian uudestaan. Samalla hän kutsui Fredin ja Miriamin vierailulle Komentokeskukseen ja sanoi, että vierailu voitaisiin tehdä koska tahansa yhteyslennolla. Fred kiitti kohteliaasti vierailusta ja sanoi että hänen täytyy sopia vaimonsa kanssa, koska lento olisi mahdollinen. Morison kävi vielä läpi rutiiniyhteyden ja lopetti sen toivotuksin, että täältä tullaan.

Samassa yhteydessä Komentokeskus julkisti epävirallisesti, että avaruudessa oli saavutettu edistystä, mutta tarkempia tietoja se ei kertonut. Poikien uteliaisuus kasvoi, koska he tunsivat avaruuden kilpakumppanikseen määrärahojen suhteen. Asiasta ei puhuttu sen laajemmin ja niinpä Madeira kylpi auringonpaisteessa kuten ennekin. Vain Fred ja Morison tiesivät, että uhkatekijä oli avaruus, mutta eivät hekään pelänneet, sillä tähtiin oli pitkä matka ja heillä oli Madeirajoella jo valmis infrastruktuuri. Mikä siis uhkaisi Madeiran asutusta? Fred selitti eräänä iltana Morisonille, että Telluksella oli nyt vain yksi uhka ja se oli sisältä päin. Jos joukkoon olisi eksynyt sabotööri, niin hän voisi saada paljon pahaa aikaisekseen. Mutta samaan hengenvetoon hän sanoi, että koska säteilytaso muualla oli niin korkea, niin sabotöörin oli oltava samassa veneessä eli hän sanoi, että hän ei usko sabotööriteoriaan. Kaikki on ollut niin rauhallista, että edes kiinalaisten joukossa ei ole sabotööriä.

Spica – retkikunnan raportti: Täällä Spica-retkikunta. Olemme lähestyneet Spica-aurinkoa ja todenneet, että sillä on kolme erillistä aurinkoa, jotka kieppuvat hyvin nopeasti ympäri, eli se näyttää yhdeltä auringolta ulospäin. Näillä kolmella auringolla on 21 planeettaa jotka ovat enemmän ja vähemmän kolmionmuotoisilla radoilla. Eniten Telluksen olosuhteita vastaa Enterprice, joka on uloimpana näistä planeetoista. Sen kiertorata vastaa maan kahta vuorokautta, mutta sen gravitaatiovakio häilyy 0,6 ja 1,6 välillä. Olisi siis varauduttava muuttuviin olosuhteisiin. Happea olisi runsaammin kuin Telluksen ilmakehässä eli noin 26 % mutta vastaavasti typpeä vähemmän. Jalokaasuja oli ehkä saman verran mutta tuntematomia kaasuja oli 2 %. Planeetalla oli maan kaltaista kasvillisuutta ja veden meriä mutta eläimiä ei ollut havaittu. Lämpötila vaihteli eri alueilla 10 ja 40 Celsiusasteen välillä. Elämän eväät olivat siis olemassa mutta kaukana, ehkä noin 2,8*10 potenssiin 13 km päässä. Eli lento nyt Kuusta planeetalle kestäisi ehkä 20 vuotta jos lähdettäisiin nyt, mutta

lähtö ei ole niin helppo, sillä avaruuslennolle varustaudutaan ihan eri tavalla. Käytännössä on rakennettava alus nimenomaan sitä lentoa varten ja varustettava se kaikin varustein, jotta sen yhteisö tulisi toimeen ainakin kaksikymmentä vuotta, ja koko matkan ajan. Lisäksi olisi lähetettävä huoltoaluksia, sillä ensimmäisellä aluksella vain luotaisiin sillanpää. Riippuisi paljon planeetan olosuhteista, miten asutus onnistuisi, mutta ihmiskunta haluaa asuttaa planeetan. Kaikki tämä viesti tuli Komentokeskukseen, mutta sitä ei jaettu muualle.

Seuraavassa yhteydessä Komentokeskus ilmoitti, että Madeirajoen yhteisöstä oli lähetetty signaaleja avaruuteen. Nuo signaalit oli lähetetty radiotaajuudella, ja Komentokeskus väitti, että kyseessä oli vakooja. Morison ei uskonut heti ja Fred väitti vastaan, mutta suuren Komentokeskuksen alla oli taivuttava. Niinpä kaverukset alkoivat pohtia mistä signaali pääsi avaruuteen. Morison sanoi, että signaalin voi lähettää joko Rengastietokoneesta tai Aurinkoradiosta. Ja rengastietokoneen datasta ei löytynyt merkkiäkään vieraista lähetyksistä. Aurinkoradio oli toista maata, sillä se ei taltioinut lähettäjää eikä vastaanottajaa. Morison katsoi, että hänen velvollisuutensa oli selvittää tilanne, ja hän kutsui luokseen Zue Ze Minhin. Zhue oli kauhistunut, sillä hän arvasi, että hän on paljastunut. Zue odotti helppoa kuolemantuomiota, ja siksi paljasti kaiken, että tuomio olisi helpompi. Kuitenkin Morison piti oikean kuulustelun.

– Olet ollut nyt kaksi vuotta Madeirajoella, ja puolitoista vuotta aurinkoradion vartijana. Onko aika sinusta käynyt pitkäksi?

– Ei.

– Oletko vartioinut radiota joka hetki?

– Olen, paitsi henkilökohtaisin tarpein. Radiohan panee muistiin ne tulevat kanavat, jos olen poissa.

– Oletko lähettänyt viestejä?

– Sen mitä alussa ennen Rengastietokonetta oli mutta myöhemmin vähemmän.

– Meidän Rengastietokoneemme mukaan olet lähettänyt 25 viestiä kanavalla 950 MHz avaruuteen, eikä niillä ole ollut muuta kohdetta kuin meidän vihollinen. Mitä sanottavaa sinulla on tähän?

– En voi puolustautua muulla kuin sillä, että Kiinan Kansantavalta elää ikuisesti, ja vaikka tappaisitte jokaisen kiinalaisen täällä maan päällä, niin luolista nousee Uusi kiina. Lisäksi Kiinan avaruuden valloitus on pitkällä. Kiina voittaa Suuren Pitkän Marssin. Olen varma siitä että voitamme.

– Olet kovin itsevarma, sanonpa sinulle, että Xing Xiaochuán:n tarina on loppu, viimeiset viestit kuuluivat kolme päivää sitten ja viimeinen viesti oli karmaiseva. Kenties kuulit itse viestin. Sinun asemasi on heikko, tunnusta, että olet vakooja, niin pääset vähemmällä.

– Zue Ze Minh mietti kuumeisesti mitä tehdä. Hänellä ei ollut aikaa ja Morison painoi päälle. Hän totesi, että lyhyen elämänsä aikana hän oli ylennyt Wutongqiaossa kapteenin asemaan, ja että kotona Kiinassa hän etenisi huomattavasti korkeammalle. Kuitenkin tilanne oli tukala ja ratkaisun tultava heti.

Hän teki niin kuin Kiinan Kansantasavallan ohjesääntö sanoo, eli tunnusti rikoksensa ja näin säästi henkensä ja mahdollisuutensa tuhota vihollinen myöhemmin. Tätä Morison ei tiennyt.

Zue tunnusti, että heti alussa hän oli lähettänyt viestejä ulkopuolelle, mutta hänestä ne olivat sallittuja viestejä sukulaisille,

sillä kukaan ei ollut puhunut kielloista. Morisonin täytyi myöntää, että Yhteisössä ei puhuttu mitään yksityisistä puheluista, koska sellaisia ei ollut. Siltä osin hän hyväksyi Zuen menettelyn. Mutta tiedustelutietojen välitys oli raskauttavampaa, ja Morison katsoi, että Zue:lla oli tilaisuus lähettää tiedustelutietoja kahden vuoden ajan. Zue kiisti kaiken, mutta koska Zhian Zin oli tavannut hänet nk. Rysän päältä, ei hänen ollut kiistäminen. Zhian Zin oli amerikkalaismielinen, ja hän olisi halunnut hoitaa kuulustelut, mutta Morison oli sanonut, että hän vaihtaa pari sanaa vangin kanssa ensin.

Sitten jatkui Zian Zinin kuulustelu.

– Zue, mitä yhteyksiä sinulla on yhteisössä?

– Tavalliset muijat aamulla ja päivällisellä.

– Mietipä tarkkaan, onko sinulla yhteyksiä tärkeisiin miehiin?

– Ei ole meidän yhteisössä.

– Mieti tarkkaan seuraavaa kysymystä: oletko ollut yhteydessä joihinkin ulkopuolisiin?

– Olen.

– Minne ja keihin?

– Beijingiin luoliin. Luulin, että sen tiesivät kaikki.

– Keitä tavoitit sieltä?

– Chen Shou vastasi ja sanoi, että viesti vietäisiin eteenpäin.

– Saitko vastauksen?

– En, sillä kiinalaiseen perinteeseen sotaväessä kuuluu, että vastausta ei tule, vaan jokainen olettaa, että käskyjä totellaan.

– Saitko tiedon Xing Xiaochuán:n tuhosta?

– Sain heti, kun viesti saavutti Telluksen. Olen pahoillani että niin suurenmoinen savutus ihmiskunnassa kuin Xing Xiaochuán tuhoutui inhimilliseen erehdykseen. Olisi kuvitellut, että mukana olleet insinöörit olisivat kyenneet korjaamaan vian.

– Onko sinulla muita asioita, joilla voisit puolustaa itseäsi tätä syytöstä vastaan?

– Ei ole.

– Siispä harkittuani tätä tuomiota, syytteitä, ja puolustusta vastaan pitkään, olen sitä mieltä, että Zue Ze Minh tuomittakoon ikuiseen pakoon viestintälaitteiden ääreltä ja työhön Madeiran puolustukseen eli käytännössä vartiointiin ikuisiksi ajoiksi.

Zian Zin:n tuomio oli pätevä, sillä voimassa olivat avaruusajan määräykset. Yhteisössä kukaan ei ollut kumonnut sodanaikaisia määräyksiä. Zhian Zin saneli tuomionsa heti paikanpäällä ja Morison vahvisti tuomion. Zue Ze Minh asetettaisiin kotiarestiin määräämättömäksi ajaksi vapaa-aikana ja suorittamaan työpalvelua yhteisön vartiointitehtävissä. Vartiointi suoritettaisiin yhteisön ulkorajoilla ennalta määrätyn suunnitelman mukaan.

Zue huokaisi helpotuksesta salassa. Hän ei voinut näyttää tunteitaan. Kuitenkin rangaistus oli suuri helpotus hänelle, sillä hän odotti paljon kovempaa rangaistusta. Vakoilusta olisi Kiinassa saanut kuolemanrangaistuksen. Siis hän käänsi asian toisin päin. Hän oli onnekas, kun pääsi käärmejahtiin lopuksi elämää.

Beijingissä oli pantu hyvin pahoilla mielin merkille avaruusaluksen menetys, ja kriisiryhmä oli koolla. Lin Yiting oli koonnut kriisiryhmän, ja kaikki pohtivat uutisen saatuaan, mitä tehdä. Muut olivat allapäin, mutta Chen Shou sanoi, että otetaan yhteyttä Zue Ze Minhiin. Otettiin yhteyttä, mutta tyttö ei vastannut. Niinpä oltiin umpikujassa. Lin sanoi, että nyt pitää organisoida työt uudelleen, ja aloittaa kaikki alusta. Niin Beijingin luolat pantiin uuteen järjestykseen, ja kaikki alkoi alusta. Mutta vaikka kuinka koetti, niin 930 MHz ei vastannut. Pikkuhiljaa Lin totesi, että he ovat yksin, ja hän oivalsi, että ainut pelastus olisi antautua, ja ottaa yhteyttä kanavalla 930 MHz, sillä sitä kuunneltaisiin.

Kuitenkin tämä päätös oli vaikea, sillä se merkitsi sitä, että Kiinan Kansantasavalta antautuu, ja antaa voittajan tehdä mitä tahtoo, jos tässä sodassa on voittajia, sillä maapallo oli tuhottu kolmeen kertaan ydinpommeilla, ja vain sattuma ja pommien satunnainen hajonta oli aiheuttanut sen, että aivan joka kolkassa ei ollut yhtä tukalaa.

Niinpä Lin otti yhteyttä radiolla Madeiran taajuudella ja pyysi neuvottelua. Fred vastasi kutsuun ja pyysi, että valtuuskunta voisi tulla Madeiraan. Hän tiesi, että kiinalaiset olisivat persoja tulemaan ulkomaille. Samalla hän varmisti, että Komentokeskus olisi juonessa mukana. Hän lupasi lähettää liihottimen hakemaan kiinalaisten valtuuskuntaa, jos saisi tarkan osoitteen.

Osoite tuli, Jianguo 20, Beijing, ja niin Liihotin lähti matkaan. Aikaa kului hyvinkin 10 tuntia, ennen kuin Liihotin oli perillä. Beijing oli murskana, kukaan ei ollut nähnyt sitä ylhäältä Ydinsodan jälkeen. Ne ainoat asukkaat, jotka vielä elivät, olivat maan alla luolissa. Heillä oli mittarit, ja tietoisuus siitä, että maan päällä oli mahdotonta elää. Heidän johtonsa oli kannustanut heitä eteenpäin, koska avaruudesta löytyisi planeetta jolle päästäisiin asumaan. Nyt kun kammottava tieto

tuli, että kiinalaisten avaruuslaiva jäätyi, ja syöksyi aurinkoon, ei ollut enää muuta tietä kuin antautua. Mutta kiinalainen ei antaudu noin vain. Oli lähetetty viesti amerikkalaisille, että voitaisiin neuvotella, mutta varsinaiseen antautumiseen oli pitkä matka. Kun Liihotin saapui Jianguolle, oli vastassa vain Lin. Hän nousi kyytiin ja pyysi, että muut paitsi kuljettaja sulkisivat silmänsä, jotta heidän luolansa sisäänkäynti ei paljastuisi. Lennettiin muutama kilometri, ja sitten mentiin maan sisään. Liihotin alkoi oikkuilla, sillä se ei saanut enää kiinni gravitaatioaalloista ja Lin ehdotti että tämä lentokone jätetään tähän. Niin tehtiin ja Lin ohjasi heidät junaan joka oli kuin maanalainen. Kuinka syvälle juna sukelsi ei ollut kenenkään tiedossa, mutta hyvin syvälle kuitenkin. Vihdoin oltiin perillä. Lin sanoi, että hän ohjaa teidät huoneisiin, ja kutsuu teidät neuvotteluun, kun Johtaja on valmis. Morison kysyi miten kauan siihen menee johon Lin sanoi, että Johtaja on valmis silloin, kun hän on valmis. Sen parempaa ajan määritystä ei saatu häviävältä osapuolelta.

Kun kaksi päivää oli kulunut ja amerikkalaiset jo täysin kyllästyneet neuvotteluun, kutsui Lin Yiting herrat neuvon pitoon. Mentiin useiden salien poikki, ja perimmäiseen niistä. Siellä vihdoin päästiin asiaan. Lin selosti ensin kiinalaisten puolustusta, ja sitten monin sanoin avaruusohjelmaa. Lisäksi hän painotti, että Beijingin luolia ei kukaan koskaan valtaisi, siksi mahtavia ne olivat.

Morison piti vastapuheenvuoron, koska hän tiesi, että kiinalainen tapa vaati niin. Morison sanoi, että valitettavasti Ydinsota oli sata vuotta aiemmin sotkenut kaikkien ihmisten suunnitelmat, ja tappanut melkein koko ihmiskunnan, noin 12 miljardia ihmistä, mutta onneksi oli säästynyt luoliin joitakin satoja ihmisiä, joilla oli mahdollisuus selvitä ja jatkaa ihmissukua. Hän toivoi, että nyt, kun ihmissuku on pienimmillään, voitaisiin asioista sopia ja jatkaa rauhallista rinnakkaineloa ilman kilpavarustelua, sillä kummallakaan hänen näkemyksensä mukaan ei ollut varaa vihan pitoon. Morison

tarjosi suoraa rauhaa, ja yhteistyötä tietäen, että vastapuolella ei ollut mitä tarjota.

Lin vastasi tähän, että koska kiinalaiset olivat kehittäneet kulttuurinsa korkealle, ja koska heillä oli Aasian mahti, he eivät voisi antautua, mutta että jonkinlaiseen yhteistyöhön he olivat valmiit. Hän kertoi, että kiinalaisia oli luolissa tuhansia ja koska hän oli kuullut, että Madeira oli vain satojen asukkaiden kaupunki, muutto ei tulisi kyseeseen. Olisi etsittävä kokonaan uusi alue Tellukselta, ja asutettava kiinalaiset sinne. Silloin hän olisi tyytyväinen. Ja sitä kiinni jäänyttä vakoojaa olisi rangaistava.

Morison vastasi, että jos rauha saavutetaan, niin amerikkalaiset ovat valmiita etsimään asuinsijan kiinalaisille, ja asuttamaan heidät omalla kustannuksella. Morison sanoi vielä, että lupaavia alueita ollaan kartoittamassa, ja Fred, joka on ekspertti näissä hommissa, katsoo oikean alueen.

Keskustelu päättyi siihen, että Lin lupasi, että kiinalaiset eivät koskaan hyökkää amerikkalaisten kimppuun ja amerikkalaiset eivät myöskään sitä tee. Amerikkalaiset etsivät paikan uudelle asutukselle, ja kiinalaista vakoojaa rangaistaan siitä, että hän jäi kiinni.

Lento takaisin Madeiraan sujui hyvin. Morison oli mietteissään, oliko hän voittanut vai hävinnyt. Siinäpä pulma. Sinänsä kiinalaiset olivat periaatteessa antautuneet, mutta koska koko populaatio oli pyytänyt turvapaikkaa, niin ongelma oli kuitenkin hänen. Siis pakolaisongelma vuonna 2210, kun kaikkien ihmisten luultiin kuolleen. Pitää panna taas Fred asialle, hänhän se keksi Madeirajoen. Matkalla Morison ehti miettiä yhteisön tulevaisuutta. Hänestä vanha Yhteisö voitaisiin ajaa niin alas, kuin suinkin, ja keskittää toiminnot tänne Madeiraan, sillä olosuhteet Madeirassa olivat loistavat. Hän ajatteli, että hän tekee siitä ehdotuksen Komentokeskukseen, kunnes

hän oivalsi: eihän kaikkia munia pidä kantaa samassa korissa. Hän häpesi ajatustaan. Samoin hän tunnusti itselleen sen, että kiinalaisia pitää auttaa ja antaa heille mahdollisuus, sillä ei amerikkalaisilla ole oikeutta tuomita jokin kansa tuhoon. Sodat ovat sotia, mutta sukupuuttoon tuomittu kansa täytyy pelastaa. Näine ajatuksineen Morison tupsahti todellisuuteen, eli Richardin kiljahdukseen, että isi on kotona. Ilmeisesti hän oli ollut siksi harvoin kotona, että moinen kiljahdus oli ansiosta.

Muutenkin Madeiran perustamisen jälkeen Fred ja Morison olivat olleet luvattoman paljon töissä. Kun arki taas saapui, meni Morison Fredin luokse, ja sanoi että meillä on ongelma. Fred sanoi, että sinulla on ongelma, ei minulla, koska minulla menee hyvin. Morison sanoi, että kuuntele, meillä on tuhansien ihmisten ongelma. Olen luvannut, että kiinalaiset Beijingin luolista asutetaan Tellukselle, ja jokin paikka pitää löytää, se juuri on sinun ongelmasi. Fred sanoi, että juuri se ei ole minun ongelma vaan se, että olet tullut luvanneeksi taas aivan liikaa, eli sen mitä juuri ja juuri näillä kustannuksilla saamme aikaan. Nyt pitää taas nyhjästä tyhjästä, sanoi Fred, mutta kävi toimeen.

Seuravana yönä, kun muut nukkuivat, valjasti Fred Rengastietokoneen töihin. Yöllä oli rauhallista kun muut nukkuivat. Hän lähti etsimään paikkaa kiinalaisille. Paikan olisi oltava suuri, ja sen tulisi tarjota elanto kaikille. Paikalla olisi oltava virtaavaa vettä, ja ilmaston olisi oltava subtrooppinen, kuten heillä oli nyt. Siinä olivat tärkeimmät reunaehdot. Hän pyysi suuren kankaan ääressä (ja hänellä oli kaikki oikeudet paitsi root) Rengastietokonetta hakemaan sellaisia paikkoja, mutta ensin kone kieltäytyi ja sitten, kun hän uhkasi Morisonilla, kone suostui ja haki hänelle Madeirajoen. Fred päätteli, että koneen muistissa olivat edelleen sodan jälkeiset tiedostot, ja hän muutti taktiikkaa. Hän alkoi hakea paikkaa, kuten joskus ennen. Hän antoi koordinaatteja, ja kone kuvasi pommien iskemiä. Tämä on

varsinaista hakuammuntaa, tuumi Fred, mutta tehtävä on. Osuessaan kohdalle 60 - 65 leveyspiiriä ja 20 - 25 pituuspiiriä hän hämmästyi. Ei osumia. Mutta miksi. Sitä täytyi kaivaa muista historiatiedostoista. Tämä oli aiemmin jäänyt huomaamatta. Hän jätti kartan auki ja katsoi historiatiedostoja. Pohjoismaissa oli vallinnut silloin demokratia ja valtioliitto. Kaikki balttiset maat kuuluivat samaan unioniin. Heillä oli edelleen vahva yhdysside Yhtenäiseen Eurooppaan Ruotsin ja Suomen kautta. Siis Pohjoismaat olivat olleet liittoutumattomia, ja säästyneet pahemmilta pommituksilta. Siellä voisi olla mahdollinen asutus kiinalaisille, tuumi Fred. Hänen olisi saatava lähempiä mittaustuloksia, mutta koska atmosfääri oli liian saastunut, oli ainut keino lento alueelle. Hän päätti aamulla keskustella Morisonin kanssa, ja järjestää lento Skandinaviaan.

Jotenkin jostakin kautta huhut aina kiersivät yleiseen tietoisuuteen, ja koska Zue Ze Minh oli siirretty vartiointiin, alkoi akkojen kesken varsinainen huhumylly. Kukaan ei tietenkään sanonut suoraan, mutta jo ilmeistä näki, että Zue ei ollut toivottu samalle padalle. Hänhän oli syönytkin jo “herrojen” padasta. Ihmisen luokittelu ja hierarkia on rankka, mutta kiinalaisessa muodossaan se on sietämätöntä. Zue oli siis enemmän kuin vaikeuksissa, ja hänellä ei ollut toivoa mistään. Hän pääsi hädin tuskin koiran kanssa samalle kupille. Hän tuumi, että jotain on tehtävä, ja hän marssi suoraan Fredin luo. Fred oli hereillä, ja koska heillä ei ollut sellaista hierarkiaa, hän pääsi suoraan juttelemaan. Hän kysyi, että oliko Miriam hereillä, mutta Fred vain pudisti päätään ja ohjasi tytön patiolle. Siellä Zue Ze Minh avasi sanaisen arkkunsa. Hän kertoi Fredin olkaan tukeutuen, miten hänet oli koulutettu Wutongqiaossa vihollisen tiedusteluun ja taisteluun, ja kuinka hän oli käynyt kaikki radistikoulutukset, koska häntä ei hennon vartensa vuoksi kelpuutettu riviin, ja kuinka hän oli selviytynyt kaikki nämä vuodet. Se että hän vakoili Kiinalle, oli vain hairahdus ja hän haluaa palvella vain oikeata isänmaata. Zue rukoili

Frediä ja sanoi, että hän tekisi mitä tahansa tämän hyväksi. Vähemmästäkin Fred ymmärsi, tyttö halusi parempiin oloihin, mutta koska kaikki tiet olivat tukossa, niin vaikka reittä pitkin. Fred lupasi katsoa, josko uudessa asutuksessa oli sijaa Zue:lle. Zue kirkaisi, uusi asutus hän ei ollut kuullutkaan. Fred sanoi, että jos maltat mielesi, ja olet hiljaa kuin vakooja, niin pääset uuteen asutukseen puhtain paperein, mutta vakoilusta ei saa olla tietoakaan. Sinun on muutettava nimesi.

Lento Skandinaviaan järjestyi hyvin pian, kun Komentaja sai kuulla sopimuksesta. Fred ja Morison järjestivät lennon, ja koska ilmalukkoja ei ollut, päästiin matkaan varustelun jälkeen aika pian. Morison oli saanut puhutuksi matkaan Nancyn biologian asiantuntijaksi, ja niin Liihotin starttasi Madeirasta. Aluksi lento oli pelkkää sademetsää, mutta tultaessa Atlantille tilanne muuttui. Lennettiin noin 3000 jalan korkeudessa, ja meri aaltoili selvästi. Fred sanoi ensimmäisenä, että katsokaa, meressä on elämää. Toden totta, meri aaltoili, ja jossakin näkyi kaloja. Luonto oli siis voittanut ydinsodan. Millaisin vaurioin, sitä kukaan ei tiedä mutta luonto on voittanut.

Seurue matkasi iloisin mielin pitkin Atlantin valtamerta ja tuli Ranskan rannikolle. Maa näytti mustalle, mutta jossain Bretagnen tienoilla nähtiin viheriöivä alue. Kuitenkin matka jatkui, ja tultiin Tanskan salmiin, tai entisiin Tanskan salmiin koska meri oli kohonnut ja koko Itämeri oli yhtä merta Puolan Schleesiasta aina Kemiin saakka. Matkan edistyessä kävi ilmi, että Skandinavian maista pohjoisosat, ja erityisesti Norja olisivat asuttavia. Rannikkoseutu oli joutunut veden valtaan ja vanhat kartat olisi syytä unohtaa. Seurue laski maihin muinaisen Ruotsin Karlstadtin kohdalla ja haisteli ilmaa sekä otti tietysti näytteitä. Fred ja Morison olivat kiinnostuneita ympäristöstä, mutta Nancy otti vain näytteitä ja käytti säteilymittaria. Koska säteily oli alhaisella tasolla, pääteltiin, että asutus voitaisiin

suorittaa. Ja koska lämpötila oli suotuisa, ja olosuhteet mainiot, ja säteilyn taso alhainen, voitaisiin kiinalaisille suositella aluetta. Noin 3000-4000 henkilöä vaatisi melkoisen komennuskunnan etukäteen, ja siirtokin kestäisi viikkoja liihottimella. Etukomennuskunta lähetettäisiin, kun Komentokeskuksesta saataisiin lupa. Fred ja Morison päättivät jo paikanpäällä, että asutus voitaisiin aloittaa. Retkikunta palasi hyvin mielin retkeltään, sillä nyt olisi myös kiinalaisille tilaa. Poliittisesti aihe oli vielä arka, sillä mielipiteissä oli vankka ristiriita, ja voisi tulla ristiriitoja lännen ja idän välille. Kuitenkin toivottiin, että kiinalaiset alistuisivat amerikkalaiseen valtaan, mutta pelättiin, että tulisi konflikti. Sitä varten Fred ja Morison halusivat perustaa toimiston Skandinaviaan, jossa he pehmentäisivät tätä kulttuurisokkia.

Spica-retkikunta oli tutkimassa planeettaa, mutta koska mahdolliseen täyteen asutukseen olisi jopa sata vuotta, ei tutkimukseen kiinnitetty kovin suurta huomiota. Lisäksi Komentokeskusta arveluttivat sekä gravitaation heittely, että vieraat kaasut. Tutkimuksiin menisi aikaa. Siksi mahdollisuudet asuttaa Tellukselle olivat Komentokeskukselle mannaa. Kun Komentokeskuksessa kuultiin, että kiinalaisia oli tuhansia, nousivat hiukset pystyyn. Vaikka kiinalaiset eivät muodollisesti antautuneet, ongelmat sälytettiin kuitenkin amerikkalaisille. Komentaja taisi jo hermostua, mutta kun hän kuuli, että Fred oli pantu asialle, hän rauhoittui. Hän muisti, että Fred oli löytänyt Madeiran ja luotti siihen, että Fred ratkaisisi muutenkin tilanteen. Kun hän kuuli yhteydessä, että asutus voitaisiin suorittaa Skandinaviaan, hän huokaisi helpotuksesta, ja totesi että Frediin voisi aina luottaa. Hän päätti, että kun tilanne rauhoittuu, niin hän kutsuu toverukset vierailulle Kuuhun.

Kun lupa asutukselle Skandinaviaan oli saatu pikavauhtia, Fred ja Morison tiedottivat siitä Pekingiin Lin Yitingille. Hän lupasi, että Pekingistä lähtee 20 ihmisen komennuskunta varusteineen paikan

päälle, kunhan amerikkalaiset huolehtivat kuljetuksesta. Niinpä Liihotin pantiin matkaan. Fred päätteli, että paras ja turvallisin paikka asutukselle oli jossain Tornionjokilaaksossa, joten komennuskunta vahvistettuna joillakin kiinalaisilla Madeiralta laskeutui kahdella liihottimella entisen Pellon kohdalle. Rantaviiva oli noussut sitten Ydinsodan näin korkealle. Luonto oli vasta heräämässä sadan vuoden unesta, mutta siellä täällä näkyi vihreää, ja mikä tärkeintä säteily oli vain vaimeaa. Oli selvää, että ruoka oli tuotava muualta, eli joko Yhteisöstä tai Madeiralta, tai ehkä molemmista. Rakennusmateriaaleja löytyi paikanpäältä lujasta kalliosta, ja muu materiaali olisi mahdollista rahdata Madeiralta. Kiinalaiset olisivat halunneet rakentaa luolia, mutta Fred sanoi, että se ei olisi tarpeen, sillä nyt ei olisi vihollista, olisi vain ystäviä. Kiinalaiset, ja heidän komennuskuntansa oli epäuskoinen, niin syvään heihin oli juurrutettu epäluulo, mutta vakuutteluiden jälkeen he uskoivat, että kaikki ihmiset olivat nyt ystäviä.

Madeirajoen asutus oli saatu vakiinnutettua ja uusia mahdollisuuksia Telluksella tutkittiin ja Avaruusretkikunnalla oli positiivisia uutisia. Ihmiskunnan tulevaisuus näytti pitkästä aikaa hyvälle. Kun vihollinen oli voitettu, niin mitään uhkaa ei ollut. Näistä lähtökohdista oli hyvä ponnistaa tulevaisuuteen.

Epilogi

Yhteisön elämä oli siirtynyt kitkatta Brasiliaan Madeirajoelle ja kiinalaiset asutettiin Fredin voimakaan panoksen ansiosta mallikkaasti. Kiinan ja Arabian vaikutus hiipui, kun Xing Xiaochuán tuhoutui. Yhteisön muutettua luonnollisempiin olosuhteisiin vapautui uusia voimavaroja. Niinpä parin vuoden kuluttua Fred ja Miriam lapsineen kutsuttiin Komentokeskukseen Kuuhun työskentelemään ihmiskunnan parhaaksi, mutta he eivät viihtyneet siellä, vaan palasivat Madeiralle hyvin pian. Morison jatkoi Madeiralla Yhteisön, Pellon ja Madeiran tietojärjestelmien huoltamista, ja Nancy odotti jo uutta perheenlisää. Beijingin kiinalaiset olivat tyytyväisiä uuteen asuinympäristöön, sillä jollakin tavalla Pello muistutti Pohjoiskiinalaista tasankoa. Spica-retkikunta jatkoi matkaansa, ja löysi planeetan, jonka uskottiin sopivan asutukseen, mutta veisi 150 maan vuotta, ennen kuin asutus voitaisiin aloittaa. Kaikkein positiivisinta oli, että Tellukselta oli löydetty asuttavia kohtia sitten niin karmean Ydinsodan kuin viimeinen sota oli.

Ydinsota kaikessa karmeudessaan tuotti kuitenkin positiivisia ajatuksia, ja kokosi Telluksen kansat yhteen.

Valkeakoskella 11.10.07 Yacco Coyo